

Országgyűlési Napló

*Kövér László, Jakab István,
dr. Latorcai János és Lezsák Sándor*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, Hiszékeny Dezső,
Szabó Sándor, dr. Szűcs Lajos*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	14553
Napirend előtti felszólalások:	
Tordai Bence (Párbeszéd).....	14553
Tuzson Bence , a Miniszterelnökség államtitkára	14554
Schmuck Erzsébet (LMP).....	14556
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	14557
Varju László (DK)	14559
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	14560
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	14562
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	14564
Dr. Lukács László György (Jobbik)	14566
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	14568
Földi László (KDNP)	14569
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	12570
Dr. Budai Gyula (Fidesz).....	14571
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	14572
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
Hiszékeny Dezső jegyző	14574
Döntés házszabálytól való eltérésről	14574
Döntés napirend módosításáról	14575
Döntés kivételes eljárásról	14575
Az ülés napirendjének elfogadása	14576
Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 5/2018. (V. 8.) OGY határozat módosításáról szóló határozathozatal...	
Dr. Szűcs Lajos jegyző	14576
Interpellációk	
Nunkovics Tibor (Jobbik) - az innovációért és technológiáért felelős miniszterhez - „Mennyibe kerül az adófizetőknek a Mátrai Erőmű megvásárlása?” címmel	
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	14577
Viszontválasz:	
Nunkovics Tibor (Jobbik).....	14579
Határozathozatal	14579
Dr. Hiller István (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A NAT-ról és a magyar diákok jövőjéről” címmel	
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	14580
Viszontválasz:	
Dr. Hiller István (MSZP).....	14581
Határozathozatal	14582
Arató Gergely (DK) - az emberi erőforrások miniszteréhez – „Hogyan nevezzük azokat, akiknek nem tetszik a gyermekellenes Nemzeti alaptanterv?”	
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	14583
Viszontválasz:	
Arató Gergely (DK)	14585
Határozathozatal	14585

Demeter Márta (LMP) - a pénzügyminiszterhez - „A mikor lesznek végre a magyar gazdasági élet központi szereplői a hazai kisvállalkozások?” címmel	14585
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	14586
Viszonzás:	
Demeter Márta (LMP)	14588
Határozathozatal	14588
Burány Sándor és Kocsis-Cake Olivio (Párbeszéd) - a pénzügyminiszterhez - „A kormány valóban csökkenteni akarja az önkormányzatok bevételeit?” címmel	14588
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár	14589
Viszonzás:	
Kocsis-Cake Olivio (Párbeszéd)	14591
Határozathozatal	14591
Horváth László (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Milyen lehetőségeket lát a Kormány, miként lehet biztosítani minden gyermek számára a lakóhelyen, biztonságos és egyenrangú körülmények között biztosított tanuláshoz való jogot?” címmel	14591
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	14592
Viszonzás:	
Horváth László (Fidesz).....	14594
Dr. Lukács László György (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért sodorja életveszélybe a Kormány a betegeket a kórházi beszállítók tönkretételével?” címmel	14594
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	14596
Viszonzás:	
Dr. Lukács László György (Jobbik)	14597
Határozathozatal	14598
Dr. Hargitai János (KDNP) - a pénzügyminiszterhez - „Minek köszönhető az európai összehasonlításban is kimagasló 2019. évi 4,9 %-os gazdasági növekedés?” címmel	14598
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár	14599
Viszonzás:	
Dr. Hargitai János (KDNP).....	14600
Tóth Csaba (MSZP) - az innovációért és technológiáért felelős miniszterhez - „Mi az akadály a akadálymentesítésnek?” címmel	14600
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	14602
Viszonzás:	
Tóth Csaba (MSZP)	14603
Határozathozatal	14603
Varju László (DK) - a pénzügyminiszterhez - „Nem fedezi a megélhetést a magyar minimálbér” címmel	14603
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	14604
Viszonzás:	
Varju László (DK)	14606
Határozathozatal	14606
Schmuck Erzsébet (LMP) - az agrárminiszterhez - „Miért szabotálja el tizedik éve a Kormány, hogy érvényesüljön az emberek Alaptörvényben foglalt joga a tiszta levegőhöz?” címmel	14606
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár	14607
Viszonzás:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	14608
Határozathozatal	14609
Tordai Bence (Párbeszéd) - a pénzügyminiszterhez - „Igazságosnak tartaná-e a felső tízezer megadóztatását, ahogy azt a Párbeszéd javasolja?” címmel	14609
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár	14610
Viszonzás:	
Tordai Bence (Párbeszéd).....	14611
Határozathozatal	14611

Szatmáry Kristóf (Fidesz) - az innovációért és technológiáért felelős miniszterhez - „Milyen további gazdaságfejlesztési intézkedések várhatóak 2020-ban Magyarországon?” címmel	14611
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	14612
Viszonzválasz:	
Szatmáry Kristóf (Fidesz)	14613

Dr. Steinmetz Ádám (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Ha Önnek baja lenne a látásával, várna tizenöt hónapot egy szemvizsgálatra?” címmel	14614
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	14615
Viszonzválasz:	
Dr. Steinmetz Ádám (Jobbik)	14616
Határozathozatal	14617

Ügyrendi kérdésben felszólaló:	
Balczó Zoltán (Jobbik)	14617

Azonnali kérdések és válaszok órája

Bejelentés helyettes válaszadó visszautasításáról	14618
--	-------

Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - a miniszterelnöknek - „Mennyire hiteles a kormány politikája?” címmel... ..	14618
Varga Mihály pénzügyminiszter	14619
Viszonzválasz:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	14619
Varga Mihály pénzügyminiszter	14620

Bejelentés helyettes válaszadó visszautasításáról	14621
--	-------

Dr. Varga László és Szabó Sándor (MSZP) - a pénzügyminiszternek - „Ugye, nem akar tovább rontani az emberek életminőségén az önkormányzati források csökkentésével?” címmel	14621
Varga Mihály pénzügyminiszter	14622
Viszonzválasz:	
Szabó Sándor (MSZP)	14623
Varga Mihály pénzügyminiszter	14623

Bejelentés helyettes válaszadó visszautasításáról	14624
--	-------

Varju László (DK) - az innovációért és technológiáért felelős miniszternek - „Mikor lesz végre Újpestnek és Rákospalotának méltó vasútállomása?” címmel	14624
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	14625
Viszonzválasz:	
Varju László (DK)	14626
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	14626

Bejelentés helyettes válaszadó visszautasításáról	14627
--	-------

Hohn Krisztina (LMP) - az igazságügyi miniszternek - „Ne túrd el csendben” címmel	14627
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár	14628
Viszonzválasz:	
Hohn Krisztina (LMP)	14629
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár	14629

Bejelentés helyettes válaszadó visszautasításáról	14630
--	-------

Kocsis-Cake Olivio (Párbeszéd) - a Miniszterelnökséget vezető miniszternek - „Mi folyik itt?” címmel... ..	14630
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára	14631
Viszonzválasz:	
Kocsis-Cake Olivio (Párbeszéd)	14632
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára	14632

F Kovács Sándor (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszterének - „Milyen eszközökkel kívánja a Kormány megvédeni az egyenrangú oktatást a Soros-szervezetek befolyásától?” címmel	14633
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	14633
Viszonzás:	
F Kovács Sándor (Fidesz).....	14634
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	14635
Csányi Tamás (Jobbik) - a miniszterelnöknek - „Mennyire hiteles a kormány politikája?” címmel	14635
Varga Mihály pénzügyminiszter	14636
Viszonzás:	
Csányi Tamás (Jobbik)	14637
Varga Mihály pénzügyminiszter	14637
Dr. Vejkey Imre (KDNP) - az emberi erőforrások miniszterének - „A gyermekvállalás ösztönzése érdekében hogyan támogatja a kormány a meddőségkezelési eljárásokat?” címmel.....	14638
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	14638
Viszonzás:	
Dr. Vejkey Imre (KDNP).....	14639
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	14640
A börtönzsúfoltság kártalanításokkal kapcsolatos visszaélések megszüntetése érdekében szükséges haladéktalan intézkedésekről szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	14640
Felszólalók:	
Dr. Budai Gyula , a Törvényalkotási bizottság előadója	14640
Nacsa Lőrinc (KDNP)	14642
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik).....	14643
Dr. Lukács László György (Jobbik)	14645
Nacsa Lőrinc (KDNP)	14646
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár	14646
Dr. Budai Gyula (Fidesz).....	14647
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP).....	14648
Nunkovics Tibor (Jobbik).....	14649
Dr. Kovács Zoltán (Fidesz)	14649
Dr. Varga László (MSZP)	14650
Arató Gergely (DK)	14651
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik).....	14653
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár	14654
A „Kohéziós politika a régiók egyenlőségéért és a regionális kultúrák fenntarthatóságáért” elnevezésű európai polgári kezdeményezésről szóló előterjesztés összevont vitája	14654
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP), a napirendi pont előadója.....	14655
Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz), a napirendi pont előadója.....	14656
Szászfalvi László (KDNP), a napirendi pont előadója	14658
Felszólalók:	
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára.....	14660
Herczeg Tamás , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	14661
Balczó Zoltán , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője	14663
Németh Zsolt (Fidesz)	14664
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	14666
Hohn Krisztina (LMP)	14667
Pánczél Károly (Fidesz)	14668
Dr. Tilki Attila (Fidesz)	14668
Dr. Varga László (MSZP)	14670
Ungár Péter (LMP)	14670
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik).....	14672
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	14674
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik).....	14675
Pánczél Károly (Fidesz) előterjesztői válasza	14675

Napirend utáni felszólalások:

Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	14677
Ungár Péter (LMP)	14679
Hajdu László (DK)	14681
Sebián-Petrovszki László (DK)	14682
Rig Lajos (Jobbik)	14684
Dr. Lukács László György (Jobbik)	14685
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	14687
Az ülésnap bezárása	14690

Az ülésen jelen voltak:

KOVÁCS PÁL, Miniszterelnökség államtitkára, DR. ORBÁN BALÁZS államtitkár, TUZSON BENCE, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
2. ülésnapja
2020. február 24-én, hétfőn
(13.08 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 2. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri a munkánkat.

Tisztelt Ház! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Tordai Bence, a Párbeszéd képviselője. Ön a szó.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! Tegnap, február 23-án emlékeztünk a romagyilkosság áldozataira: tizenegy éve volt, hogy Csorba Robika, aki akkor ötéves volt, hatéves nővére és édesapja vált az egyik támadás áldozatává. A támadásoknak összesen hat halálos áldozata és számtalan sebesültje volt, tíz esetben támadtak ártatlan roma honfitársainkra Molotov-koktélokkal és lőfegyverekkel. 2008-2009-ben szélsőjobboldali terrorsorozat rázta meg Magyarországot, de nemcsak a 2000-es évek végén, hanem a '90-es évek elején is hasonlóan kellett hogy tanúni legyünk: 1992-ben Danyi Zoltánt, a senkinek nem ártó, csendes, dolgozó, 50 kilós roma fiatalembert verték és rugdosták halálra neonácik. Szombaton avattuk az emléktábláját Salgótarjánban.

Ezek a gyilkosságok, ezek a terrorcselekmények nem voltak előzmény nélkül valók, a gyilkos tetteket minden esetben gyilkos szavak előzték meg: a magyar cigányok ellen uszító cikkek, uszító beszédek, szélsőjobboldali félkatonai alakulatok masírozása. És ma ismét szélsőjobboldali félkatonai alakulatok masíroznak a cigánytelepeken, ma ismét gyilkos szavakat olvashatunk az újságban, és gyilkos szavakat kell hogy halljunk a parlamentben is.

Egy hete két képviselő, egy fideszes szélsőjobboldali és egy, a Fidesz által kreált neonáci párt szélsőjobboldali képviselője közösség elleni uszítást követett el a felszólalásában, a Párbeszéd nevében ezért feljelentést tesztek ellenük, mert meg kell húzni egy határt: a fajgyűlölet logikájának, a náci beszédnek nincs helye a magyar Országgyűlésben, megálljt kell parancsolnunk a különböző társadalmi csoportok egymás ellen uszításának. Egyszer a cigány magyarok, másszor a nők, egyszer a zsidók, másszor a civil szervezetek, egyszer az LMBTQ-emberek, másszor a baloldaliak kerülnek a célkeresztbe.

Tegnap a magyar társadalmi megmutatta, hogy nem lehet egymás ellen fordítani minket. A romagyilkosságok évfordulóján kiállt a Fidesz által megtámasztott cigányság mellett sok ezer magyar polgár, a civil szervezetek színe-java, a szakszervezetek, az ellenzéki

pártok és mozgalmak, zöldek és lilák, pirosak és vörösek közösen, mert mi tudjuk, hová vezet a gyűlölet, hová vezet a kirekesztés, a faji elkülönítés, az egyre durvább hátrányos megkülönböztetés. Amikor szélsőséges csoportok és magányos örültek vitték a fajgyűlölet politikáját, annak is rettegés, vér és halál lett a vége, de amikor az államhatalom vált fajgyűlölővé, annak vége a holokauszt lett, a soá és porajmos: hatmillió zsidó és félmillió roma vált a fajgyűlölet őrzőségének áldozatává Európában. 600 ezer zsidó és sok ezer cigány honfitársunk haláláért felelősek a német náci és a velük szövetséges magyar szélsőjobboldaliak.

Hát, térjenek észhez, Orbán úr! Térjenek észhez, képviselő hölgyek és urak! Amikor önök minden évben kimondják, hogy soha többé, az jelentse is azt, hogy soha többé! Amikor arról beszélnek, hogy megvédik az európai kultúrát, akkor cselekedjenek is annak szellemében, mert az európai kultúra legfontosabb pillérei: a felvilágosodás eszméje, a „szabadság, egyenlőség, testvériség”, illetve a két világháború és a holokauszt tanulságai, a „soha többé” érzés és a béke mindenekfelettsége. Ahogy az Európai Unió himnuszában is énekeljük: „Testvér léssen minden ember”. De ha úgy a jobboldali polgártársak szívének kedvesebb, akkor idézek egy másik dalból: „Hogy történjen bármi, amíg élünk s meghalunk, mi egy vérből valók vagyunk.” (Dr. Rétvári Bence: *Na végre, hogy elolvastátok!*)

Ne uszítsanak hát tovább a testvéreik, ne uszítsanak tovább a cigány magyarok ellen, mert már most is roma honfitársaink százezrei élnek félelemben! Ne támogassák a fajgyűlölő gondolat terjedését, mert tudjuk, hogy az katasztrófához vezet! Ne járuljanak hozzá ahhoz, hogy ismét ártatlan emberek vére folyjon Magyarországon, mert az a vér az önök kezéhez fog tapadni! (Közbeszólás a Jobbik soraiból.) Köszönöm a figyelmet. (Taps a Párbeszéd soraiban.)

ELNÖK: Tuzson Bence államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

TUZSON BENCE, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mindig megdöbbenve hallgatom azokat a szavakat, amikor Tordai Bence szólal meg ilyen és ehhez hasonló kérdésekben az Országgyűlésben, már csak azért is, mert ezekben a padsorokban, amikor gyűlöletről van szó, akkor az ő hangjában szokott a leginkább a gyűlölet megjelenni az Országgyűlésben. (Taps a kormánypártok soraiban. - Dr. Rétvári Bence: *Így van!*)

Szeretném kiemelni azt, hogy valóban azok a gyilkosságok, amelyeket itt Tordai Bence felsorolt, elítélendők, és szégyenfoltjai - szégyenfoltjai! - annak az időszaknak, amikor ezeket a gyilkosságokat elkövették, de kérdezem én önt, hogyan lehetséges az, hogy az ön szövetségesei, az önök pártjának szövetségesei azok, akik egyébként szinte cinkosként jártak közben ezekben a gyilkosságokban. (Varju László: *Na, ez a gyűlöletkeltés!*)

Ez így történt annak idején, tisztelt hölgyeim és uraim, és pont ön ül most olyan szervezetekkel egy

szövetségben, amelyek annak idején még ide az Országgyűlésbe is úgy jöttek be, hogy azokat a jelképeket és azokat az öltözeteket használták, amelyekről most éppen ön beszél, és amelyekkel kapcsolatban ön elítélő hangon nyilvánul meg.

(13.10)

Hogy gondolja ezt, hogy ezt az ellentmondást, ami itt az ön szavai és az ön cselekedetei között nyilvánul, valamilyen formában fel tudja oldani? Nem tudja föloldani ezeket az ellentmondásokat.

És az még tisztességtelenebb dolog, hogy ezeket a cselekedeteket, ezeket a szörnyű bűncselekményeket valamilyen módon összekapcsolja olyan eseményekkel, amelyek alapvetően arról szólnak, hogy hogyan lehet felemelni, hogyan lehet felemelni a cigányságot. Az oktatáson keresztül lehet felemelni a cigányságot.

És ami a gyöngyöspatai ügyet illeti, tisztelt Tordai Bence képviselőtársam, a gyöngyöspatai ügyben éppen önök, az önök szövetségesei és a különböző, Soros György által támogatott szervezetek (*Z. Kárpát Dániel: A Fideszről van szó?*), amelyek arra uszították ezeket az embereket, hogy olyan pereket indítsanak, amelyek aztán megbontották azt a társadalmi békét, amely kezdett ebben az ügyben kialakulni. (*Zaj az ellenzéki padsorokban. - Tordai Bence közbeszól.*) Pénzt, csak pénzt akartak szerezni ezen keresztül. Nem azoknak az embereknek az érdekeit nézték, akik vélt vagy valós hátrányt szenvedtek el. Nem arról emlékeztek meg önök, hogy egyébként hogyan lehetne az oktatást ezeknek az embereknek megszervezni, és hogyan segítene az oktatás abban, hogy ezt a társadalmi réteget, a magyar romákat is fel lehessen emelni Magyarországon, és igen, az ő felemelkedésük útja is az oktatáson keresztül vezet.

Nem baj az, képviselőtársam, hogyha ezt összeségében átgondolja. És nem lehet - nem lehet! - ezt a feszültséget szítani, ezt a feszültséget a társadalmon belül enyhíteni kell. Önök azok, akik felemelték ezt a témát, önök azok, akik ezt az ellenségeskedést szították az emberek között (*Tordai Bence: Én vagyok soron?*), és azon kell dolgoznunk, hogy hogyan tudjuk ezt elsimítani. Hogyan tudjuk elsimítani? Hogyan valósuljon meg Magyarországon a romák és a nem romák közötti békés együttélés (*Tordai Bence a fejét ingatva közbeszól.*); hogyan támogassuk a továbbiakban is a magyar romákat? Hiszen magyar romák körében is a felére csökkent az utóbbi időben a munkanélküliség. A felére csökkent! A szegénység is csökkent az ő csoportjaik között is.

Tisztelt Képviselőtársam! Ezek a lényeges dolgok, és ezek a lényeges szempontok. Arra kell törekednünk, és arra kéne törekedni minden országgyűlési képviselőnek ebben a parlamentben, hogy ezt a feszültséget csökkentsük, hogy a romák számára oktatást adjunk, és ne azzal hergeljük másokat, hogy olyan dolgokért, melyek mögött egyébként nincsen munka, pénzt fizessünk.

Magyarországon alapvetően a pénz a munkáért jár. Ilyen társadalmat építünk Magyarországon. És ha valaki sérelmet szenved, azon a területen kell neki

visszaadni ezt a sérelmet, ahol ő ezt megszenvedte. Ez pedig az oktatásnak a területe; és a különböző szervezeteken keresztül ne gátolják ennek a megállapodásnak a létrejöttét! A lényeg abban áll, hogy oktatást tudjunk adni, és a jó oktatáson keresztül emeljük fel a magyar roma lakosságot is. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypárti padsorokban. - Tordai Bence: Szégyen!*)

ELNÖK: Ugyancsak napirend előtti felszólalásra jelentkezett az LMP részéről Schmuck Erzsébet képviselő asszony. Öné a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt hónapokban a klímaválság megoldását szorgalmazók kaptak hideget és meleget a kormánypárti politikusoktól; kezdve onnan, hogy ez bolsevista trükk, a klímaválság nem is létezik, mert klímaváltozás mindig volt, és mindig lesz. Ezért is meglepő a kormánynak a 180 fokos fordulata a klímaváltozás és a klímavédelem érdekében, és meglepő a bejelentett akcióterv is. Csakhogy a bejelentett intézkedésekkel, ha ezeket megvalósítjuk, még akkor is fényévnnyi távolságra leszünk 2050-ben a karbonsemlegesség eléréséhez.

De nem csak ez a probléma az akciótervvel, hogy megkésett és kevés. A kormánynak a környezet- és természetvédelem területén óriási hitelességi deficitje van. Az elmúlt tíz évben a Fidesz politikája hatalmas környezet- és természetkárosítást okozott, és a kormány gazdaságpolitikája az elmúlt években csökkentette az éghajlatváltozási kilitásainkat is, hiszen 2014 óta évente több mint 5 százalékkal nő a szén-dioxid-kibocsátás.

A kormány mindent feláldozott a hibás és erőltetett beruházások, a nagyüzemi földbirtokrendszer és a multik oltárán. Szijjártó miniszter úr konkrétan kiállt Brüsszelben a német autóipar érdekében. Az elmúlt években szinte korlátlanul lehetett a zöldfelület beruházási célra felhasználni; eszükbe sem jutott, hogy ezeket a fejlesztéseket barnamezőkre kellene terelni. A településeken számolatlanul vágták a fát, és a levegőszennyezettség is az elmúlt években drasztikusan megnőtt. Ma Magyarországon közel 15 ezren halnak meg idő előtt a levegőszennyezettség miatt, és több százezer embernek okoz légúti megbetegedést.

A miniszterelnök úr okkal szüntette meg 2010-ben az önálló Környezetvédelmi Minisztériumot, verték szét a környezetvédelem intézményrendszerét, gyengítették meg a hatóságokat, ugyanis erre nem volt szükség. A környezet- és természetvédelem csak zavaró tényező volt, mondhatni luxuscikk. A kormány nem véletlenül alkotta meg ezt az akciótervet. A közvélemény-kutatóik bemérték, hogy nőtt Magyarországon is az emberek érzékenysége a környezet- és természetvédelem iránt. Önök ezzel az akciótervvel gyakorlatilag csak szavazatokat akarnak szerezni, és zöldre akarják magukat festeni.

Néhány tételre szeretném felhívni a figyelmet, először is az illegális hulladéklerakók felszámolására.

Ezt önöknek már régen meg kellett volna tenni, hiszen jogszabályok vonatkoznak rá. Gyakorlatilag csak be kellett volna tartatni a törvényt. De azt is tudni kell, hogy az illegális hulladéklerakók felszámolása érdemben nem fogja csökkenteni az üvegházhatású gázok kibocsátását. Az egyszer használatos műanyagok kivételét is önök akkor tűzték napirendre, amikor már az Európai Unióban ez közös döntéssé vált. Miniszterelnök úr a multicégek megregulázását is megígérte, ugyanakkor tudjuk, hogy az elmúlt években milliárdokat öntöttek a támogatásukba. A hatszoros naperóművi kapacitás kiépítése fontos, de kevés, hiányzik a széleróművi kapacitás a megújulók közül. A drága és veszélyes, környezetszennyező, a Paksi Atomerőműre épülő energiamix pedig sohasem lesz környezetbarát és zöld. Fát ültetni nemes ügy, ezt mindannyian tudjuk, de azt is látni kell, hogy 1 millió fa még nem erdő. S ha el is ültetik ezt az 1 millió fát, ez nem fog olyan szolgáltatásokat nyújtani, amelyek érdemben mérsékelnék az éghajlatváltozás okozta veszélyeket. Az elvárt, a helyzetünket érdemben befolyásoló intézkedések bejelentése pedig elmaradt; nagyon vártuk.

(13.20)

Tisztelt Ház! A klímavédelem, az élhető környezet, természeti értékeink, erőforrásaink megőrzése korunk egyik legnagyobb kihívása. Ha a kormány egy kicsit is komolyan gondolja, hogy érdemi lépéseket tesz, akkor először itt az Országgyűlésben kellene erről érdemi vitát lefolytatni, a helyzetértékelést át kellene nézni, közösen számba kellene venni az előttünk álló feladatokat. S azt is ki kell jelenteni, ha a kormány komolyan gondolja, hogy érdemi lépéseket tesz, akkor ezekben a kérdésekben kellett volna kezdeményeznie a társadalmi konzultációt.

Tisztelt Ház! Nem elég látszatintézkedéseket bejelenteni! (*Taps az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Válaszadásra Schanda Tamás államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Úgy gondolom, abban egyetértünk és továbbra is egyetérthetünk, hogy a környezetünk védelme, a teremtett világ védelme, a klímaváltozáshoz való megfelelő alkalmazkodás közügy, és mindannyiunk közös érdeke. De abban már, úgy látszik, nem értünk egyet, hogy egy ilyen fontos közös feladatot a napi politikai csatározások szintjére érdemes-e vinni, vagy pedig nem. Mi azt gondoljuk, hogy nem érdemes.

Azért nem érdemes, mert ahogy mondtam, a teremtett világ védelme és a gyermekeink jövője nem szabad, hogy hosszan tartó és partatlan viták miatt kerüljön veszélybe. Ráadásul a klímavédelem kapcsán pont önök kezdeményeztek vitanapot, amire aztán nem jöttek el. Nehéz úgy vitatkozni, hogyha abban a vita kezdeményezője szánt szándékkal nem vesz részt.

Ezért a helyzetet pontosan felmérve úgy döntött a kormány, hogy a környezet megóvása érdekében tett eddigi intézkedései mellett újabb határozott lépésekre van szükség és ezeket vállalja, és további konkrét cselekedetekkel is megerősíti elkötelezettségét az ügy mellett. Tisztelt Képviselő Asszony! A kormány cselekszik, mert erre kapott felhatalmazást. Önök is cselekszenek, átnevezik a pártjukat, és azt gondolják, hogy ezzel valamit már léptek egyet előre. Ez biztos hasznos cselekvés, szerintünk azonban nem erre kéne helyezni a hangsúlyt.

S ha már az eredményeket is kétségbe vonta, tisztelt képviselő asszony, akkor hadd hívjam fel a figyelmét arra, hogy 2010 óta nagyjából 24 százalékkal csökkent az egy egységnyi GDP-re eső üvegházhatásúgáz-kibocsátás. Ez önmagában már nagy teljesítmény. Ráadásul, ha megnézzük a 2018-as adatokat - csak hogy a tényeket is lássuk; 2019-es adatok még nem állnak rendelkezésre -, akkor azt láthatjuk, hogy úgy nőtt a GDP közel 5 százalékkal, hogy közben nettó értékben is csökkent Magyarországon az üvegházhatásúgáz-kibocsátás. Én ezt eredménynek tekintem, és arra biztatnám önöket is, hogy tekintésük eredménynek, legyünk rá közösen büszkéek. Esetleg döntsön úgy végre az LMP, az LMP-Zöldek felelősen, hogy a továbbiakban nem akadályozza, hanem támogatja mind Magyarországon, mind pedig európai uniós szinten az atomenergia hasznosítását, mert mindannyian jól tudjuk - s ezt zöldpártként önök is büszkén vállalhatnák -, hogy atomenergia nélkül nincs lehetőség arra, hogy elérjük a közösen kitűzött célokat, hogy 2050-re Európa és Magyarország is karbonsemleges régióvá váljon.

Tisztelt Képviselő Asszony! Mai napirend előtti felszólalásának a bejelentésében úgy fogalmaztak, hogy megjelölték a felszólalás okaként, hogy a környezeti kihívások mindinkább súlyos környezetbiztonsági, nemzetstratégiai üggyé válnak, amelyre megfelelő választ kell tudni adni. Ebben egyetértünk, ezt hadd szögezzem le. Azonban úgy folytatják, hogy összhangot kell teremteni végre a kihívások és azok rendszerszemléletű megközelítése, a prioritások helyes meghatározása, valamint az eszközrendszer hatékony alkalmazása terén. Úgy gondolom, hogy ezek viszont már nem megoldások, ezek együtt értelmezhetetlen szavak és mondatok, amelyek semmifajta konkrétumot nem tartalmaznak.

Tisztelt Képviselő Asszony! A Fidesz-KDNP-kormány cselekszik. A teremtett világ védelméről ugyanis nem beszélni kell, hanem cselekedni. Ennek szellemében alkottuk meg a klímavédelmi stratégiát, amely megfelelő alapja a környezetünk védelme érdekében eddig meghozott és meghozandó intézkedéseknek. Erről és más stratégiáinkról személyesen számolt be Palkovics miniszter úr az ön által vezetett Fenntartható fejlődés bizottságának ülésén. Akkor nagy ellenállást nem tapasztaltunk az ellenzék részéről, érdemi kritikák - tisztelet a kivételnek, önnek - nem hangoztak el, az ellenzéki képviselők túlnyomó többsége meg sem jelent, érdemi észrevételek és kérdések kizárólag a civil oldalról fogalmazódtak meg, amire meg, azt gondolom, hogy megfelelő

válaszokat sikerült adnunk. Orbán Viktor miniszterelnök úr éwertékelő beszédében pedig meghatározta a kormány közeljövőt érintő klímavédelmi célkitűzéseit.

Tisztelt Képviselő Asszony! Ha jól értem, egyetértünk azzal, hogy ebben a klíma- és természetvédelmi akciótervben nemcsak a klímaváltozáshoz, hanem a természetvédelemhez kapcsolódó fontos intézkedések is szerepelnek, például az ön által is említett szigorú fellépés az illegális hulladéklerakókkal szemben. Arról döntöttünk és azt határoztuk el, hogy a továbbiakban még szigorúbban és még hatékonyabban lépünk fel velük szemben. Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most a DK képviselője, Varju László következik.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! A csütörtöki felszólalásomban arról beszéltem, hogyan verik át mostanában a nyugdíjasokat. Most arra kívánok rámutatni, hogy ez az átverés az önök részéről korántsem új keletű, ellenkezőleg, mindig is kedvelt módszerük volt, folyamatosan zajlik ez. Gyakorlatilag az történik, amit Rodolfo mester is mondott: csak a kezemet figyeljék, mert úgyis csalog, de ezt a lehetőséget ő egy kicsit szórakoztatóbban csinálta.

Kezdjük azzal, hogy a Horn-kormány idején hozott törvény értelmében 1999-ben 19 százalékkal kellett volna emelni a nyugdíjakat. Önök azonban kormányra kerülve ehelyett csak 9 százalékkal emeltek. Ha utána számolnak, ez bizony azt jelenti, hogy a nyugdíjasoktól pontosan egyhavi nyugdíjat vettek el, tíz évvel később azután bennünket vádoltak ezzel. Ezt az átverési eljárást azóta továbbfejlesztették, bevált módszerük lett a rólunk szóló továbbfejlesztés. Bennünket vádolnak meg előre azzal, amit önök készülnek végrehajtani. Ugyanígy tettek 2010-ben is.

Tény, hogy a nyugdíjak évenkénti emelését mi az infláción kívül az átlagkeresetek emeléséhez is kötöttük, majd a Bajnai-kormány éppen a nyugdíjasok érdekében függesztette ezt fel a válság idejére, mert előre látható volt, hogy két éven át a nyugdíjak így még az inflációt sem követnék. Önök viszont kormányra kerülve ezt azonnal véglegesítették, és tíz éve átverik az embereket. Azt hirdetve, hogy megőrzi a nyugdíjak vásárlóértékét, intézkedtek, hogy egyik évben se kelljen az inflációt meghaladó mértékben nyugdíjat emelni. Kőbe vették, hogy aki egyszer nyugdíjba ment, az az ország gazdasági sikereiből már nem részesedhet.

Ezért nyújtottuk be a Demokratikus Koalíció 4 százalékos törvényjavaslatát, mert önök még a saját törvényeiket is megszegik, és harmadik csapásként a nyugdíjakat évente az infláció előre látható mértékével sem emelik meg.

(13.30)

A nyugdíjak pedig megállíthatatlanul leszakadnak: míg az átlagos értékük a kormányváltáskor még elérte az átlagkereset kétharmadát, mára annak a felét

sem éri el. Átverték a nyugdíjasokat is már, a rokkantnyugdíjasokat már 2012-ben: mint az Alkotmánybíróság megállapította, alkotmányellenesen csökkentették a rokkantnyugdíjasok ellátmányát. Egy éve lejárt az a határidő, hogy erről intézkedjenek, törvényt kellett volna módosítani, de azóta sem történt semmi. Kérdezem én: önök semmilyen bírósági ítéletet nem tartanak önmagukra érvényesnek?

Átverték a korhatár előtt nyugdíjba vonulókat is. A magyar állam szerződést kötött tulajdonképpen a különösen nehéz vagy veszélyes munkát végzőkkel, például a bányászokkal, a fegyveres testület tagjaival és másokkal, akik nyugdíjkedvezmény reményében vállaltak munkát, és ezt a szerződést hatalmukkal visszaélve, egyoldalúan felmondták. Különösen súlyos helyzetben persze egy állam ezt megteheti, ám itt épp az volt az átverés, hogy miközben külföldön dicsérték és eredményesnek mondták elődeik válságkezelését, idehaza a helyzetet olyan súlyosnak hazudták, ami indokol egy ilyen drasztikus intézkedést.

És átverték végül az idősotthonban ápolt nyugdíjasokat is, akiknek a térítési díját fű alatt, anélkül, hogy bejelentették volna, megnövelték.

Természetesen jól tudom, hogy amint befejezem, feláll a kormányból valaki, és elmondja, hogy: de maguk elvették egyhavi nyugdíjat a nyugdíjasoktól. *(Dr. Völner Pál: Igen! Ez így van! - Közbeszólások a kormánypártok soraiból.)* Nos, tény, hogy a 13. havi nyugdíj folyósítását, amit egyébként mi vezettünk be, a válságkezelés érdekében kénytelenek voltunk megszüntetni, de önöknek tíz év nem volt arra elég, hogy mindezt újra bevezessék.

Mindazonáltal a KSH adataiból világosan kiderült, hogy az utolsó köztársasági kormányok 2002 és 2010 között az átlagos nyugdíjak vásárlóértékét 29 százalékkal emelték, míg önök nyolc év alatt egyébként csak 19 százalékkal, a nyugdíjasok tehát sokkal jobban jártak a mi kormányzásunk alatt, mint önöknél. De addig is, amíg a váltás megtörténik, joggal várható el viszont, hogy legalább a saját maguk számára szabott feladatokat teljesítsék. *(Az elnök csenget.)* Ne hazudozzanak tovább, és ne hagyják a nyugdíjakat elértéktelenedni! Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az ellenzéki padosorokban.)*

ELNÖK: Válaszadásra Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselők! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő úr! Rendkívül merész eszmefuttatásokat mondott itt el. *(Arató Gergely: Igazság! - Varju László: Szembesítés!)* Szerintem hogya egy magyar nyugdíjast megkérdezzünk, hogy mi jut eszébe a Horn-kormányról, egyrészt a Bokros-csomag jut eszébe, amellyel az egészségének a megőrzését vagy az élet színvonalát rontották, másrészt pedig az, hogy az volt az első kísérlet a nyugdíjak megadóztatására. Az pedig, tisztelt képviselő úr, hogy önök a Bajnai-kormány alatt a nyugdíjasok érdekében szüntették meg a nyugdíjaknak a megemelését, és a nyugdíjasok érdekében vettek

el egyhavi nyugdíjat minden magyar nyugdíjastól (*Dr. Völner Pál: Itt tartunk!*), nem hiszem, még itt a farsang végén sem hiszem, hogy valaki elhiszi önnek ezeket a mondatokat, hogy önök a nyugdíjasok érdekében tették ezt.

Persze emlékszünk Bajnai Gordon mondataira a Gyurcsány-Bajnai-korszaknak a 2006 és 2010 közötti időszakában, amikor azt mondta Bajnai Gordon, hogy azért vesz el egyhavi nyugdíjat a nyugdíjasoktól most, hogy ne kelljen később neki kéthavi nyugdíjat elvennie a nyugdíjasoktól. Ezzel Kádár Jánosra emlékeztet, hogy elvehetett volna kéthavi nyugdíjat is Bajnai Gordon, de mivel nagyon kedves az emberekhez, ezért csak egyhavi nyugdíjat vett el tőlük. Pedig biztos lett volna valamilyen IMF-tanulmány vagy világbanki levél, amely magasabb megszorításokat is javasolt volna (*Arató Gergely közbeszól.*), mert hát az önök politikája, tisztelt képviselő úr, minden esetben a megszorításokra épült: a nyugdíjasoktól elvettek egyhavi nyugdíjat, a közszerében dolgozóktól elvettek egyhavi bért, a diákoknak pedig önök tandíjat vezettek be, hogy nehogy tovább tudjon tanulni az, akinek a családja nem engedheti meg a tandíj kifizetését; és mellette ott volt a kórházi napidíj és a vizitdíj, amit életkorra tekintet nélkül mindenkinek a nyakába varrtak volna. Tisztelt képviselő úr, ez volt az, amit önök tettek.

A korhatár előtti nyugdíjakat említette. Üsse már fel a saját pártja politikusainak a nyilatkozatait valamikor 2006 környékéről, akár az előtte vagy az utána lévő évekből, hogy miket mondott Gyurcsány Ferenc a korhatár előtti nyugdíjazásokról, miket mondott Szűcs Erika a korhatár előtti nyugdíjazásokról! Meg sem ismerné, tisztelt képviselő úr, egy hétköznapi válaszító, hogy amit most ön mond, meg amit 2006-ban ők mondtak, azok amilyen szöges ellentétben vannak, mintha nem ugyanazok az emberek, nem ugyanazok a politikai formációk tették volna - márpedig ugyanazok tették, ugyanazok, akik itt a parlamentben, ön is, Gyurcsány Ferenc is és az akkori baloldali liberális politikai erők minden egyes képviselője felállt itt a parlamentben, és egyenként mindenki igent mondott arra, hogy elvegyenek a magyar nyugdíjasoktól egyhavi nyugdíjat. Sem azelőtt, sem azután Magyarországon a rendszerváltást követő időkben ilyet kormányzat nem tett.

Voltak nehéz gazdasági időszakok, de olyan nem volt, hogy a multicegeknek, amelyek a közszolgáltatásokat üzemeltették Magyarországon, a Horn-kormány privatizációja nyomán garantálták azokban az években is a 8 százalékos profitot (*Dr. Mellár Tamás felmutatja hét újját.*), abban az évben is kivihették az országból a 8 százalékos profitot, de a magyar nyugdíjasoktól elvettek - elvettek! - egyhavi nyugdíjat, tisztelt képviselő úr. Hol van máshol egy ilyen kormányzat, amely a saját nyugdíjasainak azt mondja, hogy húzzák beljebb a nadrágszíjat (*Bangóné Borbély Ildikó: Itt van!*), de a saját közműszolgáltatóit tulajdonló külföldi cégeknek azt mondja, hogy ugyanannyi profitot szedjétek be, és ugyanúgy vigyétek ki az országból?

Ebből látszódik, hogy önöknek ki volt a fontos: a külföldi cégek akkor is fontosak voltak, ezért náluk nem volt megszorítás; a nyugdíjasok nem voltak fontosak, ezért ott volt megszorítás. És ebben nem változtak sem előtte, sem utána, az önök számára a fontossági sorrend nem változott.

Amikor tehát akár Horn Gyula, akár Gyurcsány Ferenc, akár Bajnai Gordon volt Magyarország miniszterelnöke, a nyugdíjasok mindig rosszul jártak, és a megszorítások őket valahogy mindig utolérték, úgy is, hogy a nyugdíjkasszában 2010-re önök egy közel 400 milliárd forintot hiányt hagytak.

Tisztelt Képviselő Úr! Ön elmondta, hogy más nyugdíjszámítási mód alapján kellett volna a nyugdíjakat kiszámolni. Nos, a 2010-et követő években önök azzal a nyugdíjszámítási móddal, amit ön most említett, havonta egy átlagnyugdíjas zsebéből 5 ezer forintot húztak volna ki, ami azt jelenti, hogy összességében egy évben 60 ezer forinttal rövidítették volna meg a nyugdíjasokat. Azt pedig szintén fontos megemlíteni, hogy önök, az ellenzéki pártok képviselői itt a parlamentben még a „nők 40”-et sem szavazták meg.

Ezzel ellentétben a Fidesz-KDNP időszakában a magyar gazdaság magára tudott találni, ami a nyugdíjasok számára is előnyt jelentett, hiszen nyugdíjprémium kifizetésére kerülhetett sor először 12, majd 18 ezer forint értékben, tehát nem nyugdíjérték-csökkenésre, mint önöknél, hanem nyugdíjprémium kifizetésére, erre 52 milliárd forintot fordítottunk a tavalyi esztendőben is. És azt ön is kénytelen volt elismerni - bár az előző heti felszólalásaiban még ezt tagadta -, hogy a nyugdíjak vásárlóértéke is emelkedett az elmúlt években (*Az elnök csenget.*), nemcsak a nominális értéke 38 százalékkal, hanem 10 százalék fölött a vásárlóértéke is. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Most Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony következik, az MSZP részéről. Megadom a szót.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Akkor ott folytassuk, ahol abbahagytuk, hátha valami újat fog válaszolni a feltett kérdéseimre! (*Dr. Rétvári Bence: Ha újat kérdez!*) Az Orbán-kormány az elmúlt években két társadalmi csoportban növelte drasztikusan a szegénységet: a dolgozóknál, a munkavállalóknál és a nyugdíjasoknál. Mindkét társadalmi csoportban drasztikusan nőtt a szegénységi küszöb alatt lévők száma.

Az idősök nem sokat köszönhetnek a kormánynak, mondhatni: több dologban is tartozik a nyugdíjasoknak a kormány. Az idősök számára két dolog mindenképpen fontos: a megélhetésük biztosítása és az egészségük, vagyis az egészségügyi ellátás. Na, ez a kettő most hatalmas veszélyben van.

Az idei év eleji nyugdíjmelés megint elmaradt, még az inflációhoz képest is. Még a jegybank is 3,4 százalékos áremelkedéssel számolt, a kormány pedig 2,8 százalékos nyugdíjmelést adott - ugyebár, már itt is lopásról beszélhetünk, meglopták a magyar

nyugdíjasokat. Aztán jött a megdöbbenés: a KSH szerint közel 5 százalékos volt januárban az infláció, sőt, ha mondjuk, az árakat nézzük, több mint 8 százalékkal drágultak az élelmiszerek, a szolgáltatások, vagy ha a benzínről beszélünk átlagosan. Persze ma a nyugdíjas korosztálynak a legnehezebb ezt megfizetni, és ha az élelmiszerárakról beszélünk, akkor elmondhatjuk, hogy ma a legnagyobb terhet a nyugdíjasokra rakja a kormány.

Ha a kormány nem lép semmit annak ellenére, hogy minden érintett ezt várja tőle, akkor megint novemberig várhatnak a nyugdíjasok, addig pedig tíz hónapra keresztül ők hiteleznek a kormánynak. Ugye, értik, képviselőtársaink? A nyugdíjasok hiteleznek a magyar kormánynak. Ugye, értik, hogy ez nagyon nincsen rendben?

(13.40)

Az egyik legnagyobb gond, hogy a nyugdíjak éves emelését az Orbán-kormány kizárólag az infláció változásához kötötte, megszüntetve annak lehetőségét, hogy az árak mellett a bérek változása is szerepet kapjon a nyugdíjak növelésében. A béremelkedések miatt egyre nagyobb a szakadék az aktívak és a nyugdíjasok között. Erről persze Rétvári Bence soha nem beszél.

A kormány nyugdíjmelési technikája egyébként is az évszázad átverése. Az nem jelent mást, mint a pénz romlásának az utólagos lekötése. Magyarul, aki kevés nyugdíjból élt a múlt évben, annak Orbán Viktor garantálja, hogy az idén is kevésből fog megélni, és jövőre sem lesz neki több; nem beszélve a bérektől való radikális leszakadásról. Ezért követeli a Magyar Szocialista Párt és több civil szervezet is, több ellenzéki párt is, hogy térjenek vissza a svájci indexálásra. Mondhat bármit államtitkár úr, ezt követeli most több szakmai szervezet.

Rétvári Bence arról sem beszél, hogy növekszik a nyugdíjasok szegénysége. Hiába beszél ugyanis a nyugdíjak értékállóságáról, az idősek jövedelmi szegénysége a duplájára emelkedett az elmúlt tíz évben. Különösen a 65 év feletti nők szegénysége emelkedett. Tudjuk nagyon jól, hogy miután megözvegyülnek, iszonyatosan nő a szegények aránya a nyugdíjasok körében. Erről szólnak még a KSH legfrissebb statisztikái is: a nyugdíjasokra vonatkozó szegénységi ráta 11 százalékos, ami több mint kétszerese a 2010-eseknek.

A kormány az elmúlt években különböző utalványokkal próbált meg a nyugdíjasok kedvére tenni, mintha ezzel megoldanák a napi gondjaikat. Az sem érdekelt önöket, hogy milliárdokat szórtak ki az ablakon csak azzal, hogy a külföldön élő, nyugellátásban részesülők tízezreinek küldtek seholy máshol nem felhasználható utalványokat, mindezt sok száz millió forintért. A tavaly őszi akcióról is kiderült, hogy 40 ezer külföldön élő nyugdíjas kapott csak Magyarországon beváltható rezsitalványt. 361 millió forint értékben postázták ezeket a külföldön élő nyugdíjasoknak, a postaköltség további 84 millió forintot jelentett.

Ugye, államtitkár úr, bevallja ön is, hogy ez bűncselekmény? Ki fog ezért felelni? Ön vállalja a felelőséget, vagy Orbán Viktor?

Elfogadhatatlan, hogy a kormány különböző utalványokkal alázza meg a nyugdíjasokat. Ez sem tisztességes velük szemben, és nem is igazságos, mivel a támogatás korlátozottan használható fel, és persze ez soha nem épül be a nyugdíjba. Ugye, ezt is elismeri, államtitkár úr?

És csatlakozva az előttem szólóhoz: mikor adnak arra választ, azoktól a rokkantnyugdíjasoktól, attól a közel 200 ezer rokkantnyugdíjastól, akit megaláztak, mikor kérnek bocsánatot, és mikor tartják be végre önök is azokat a törvényeket, amik minden magyar állampolgárra vonatkoznak? Várom válaszát. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Ismét Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Úgy látszik, önöknek nagyon rossz a lelkiismerete a nyugdíjasok kapcsán a saját kormányzási időszakukból, ezért próbálnak meg különféle módokon bármit is szépíteni azon. De, tisztelt képviselő asszony, nem felejtik el az idős emberek, hogy mit tettek önök velük akkor, amikor kormányon voltak, bármennyire is próbálja szépíteni. Az pedig teljes mértékben érthetetlen, hogy ön itt a parlamentben a rezsitalványokat és az Erzsébet-utalványokat támadja. Önök általában a nyugdíjcsökkentést szokták - azt is láttuk - sajnos támogatni a parlamentben, meg a rezsidijaknak a 15-szöri emelését, és amikor egy kormány rezsitalványt vagy Erzsébet-utalványt kínál az idős embereknek, a nyugdíjas embereknek, akkor pedig itt a parlamentben különböző indokokat hoz föl, hogy miért nem kellene ezeket a támogatási formákat nyújtani az idős emberek számára.

Azt csak megismételni tudom, amit Varju képviselő úrnak is elmondtam, úgy látszik, ez a szerep hárul az MSZP-re, hogy visszhangozhatja azt, amit a DK mond, úgy látszik, ehhez vannak, akik itt már hozzá is szoknak a parlamentben, nos tehát csak el tudom önök is mondani, amit Varju képviselő úrnak is mondtam: 5 ezer forintot havonta és 60 ezer forintot évente húztak volna ki 2010 után a nyugdíjasok zsebéből.

Ön dobálózott bizonyos számokkal itt, tisztelt képviselő asszony, szeretném ezt helyre rakni, mert nagyon téves látszatot próbált ön kelteni. Ön beszélt az időskorúakat, 65 éven felülieket érintő szegénységi mutatókról. Elhoztam ezeket én is, és nemcsak a KSH-nak, hanem ezek az Eurostatnak az adatai is, tisztelt képviselő asszony, amiket ön elfelejtett mondani a saját számsorában azért, mert nem illett abba a valóságba, amit ön itt megpróbált lefesteni a parlament ülésén. A szegénységnek vagy társadalmi kirekesztődésnek kitett időseknek az aránya az önök kormányzásának a végén 19 százalék volt, ez most 14,5 százalékra mérséklődött.

A súlyos anyagi nélkülözésnek kitettek aránya, tehát azok, akik egy hirtelen jött költséget nem tudnak viselni - elromlik, mondjuk, a mosógép, akkor azt nem tudják megjavíttatni, vagy nem tudnak elmenni

egy hétre üdülni, vagy nem tudnak kétnaponta hús-ételt venni, aki több ilyen dimenzióval érintett -, ezeknek az aránya, tisztelt képviselő asszony, az önök kormányzásának a végén 16,2 százalék volt az Eurostat szerint. 16,2 százalék! Most 6 százalék. Önnek is mondom, Molnár Gyula képviselő úrnak is mondom, 16,2-ről 6 százalékra csökkent ezeknek az aránya. Azért ismétlem meg, mert amíg beszélgetett, ezt nem hallotta, és ne mondja el még egyszer ezt a valótlan szót, ne hozza magát ilyen kellemetlen helyzetbe, hogy ilyen könnyen lehessen cáfolni azt, amit ön mond.

Harmadrésről ön beszélt a relatív jövedelmi szegénységről, és azt mondta, hogy ez 10 százalék környékére emelkedett. Tisztelt Képviselő Asszony! Egy dolgot felejtett el ön mondani: mennyi ennek az átlagos értéke az Európai Unióban? 15,1 százalék. Ehhez képest ön szerint rossz a 10 százalék körüli magyarországi érték? A legalacsonyabb érték az egész Unióban belül, más országokban: 7 százalék környékén van Franciaország, Szlovákia, illetve 9 százalék környékén van Görögország, Dánia és Luxemburg, és ezek után jövünk mi magyarok. Ön szerint ez egy rossz helyezés, az európai uniós átlagnál, 15 százaléknál jóval jobb 10 százalékos eredményért, úgy, hogy mindösszesen öt ország van körülbelül, ami megelőz minket? Ön szerint ez nem egy jó helyzet Magyarország számára? (*Arató Gerely: Százalékra nem adnak parizert a boltban!*) Bár minden uniós biztonsági és jóléti kimutatásban az Eurostat szerint az első öt-hat helyezett között lehetnénk! Itt ebben szerencsére ott vagyunk, tisztelt képviselő asszony, szerintem éppen ezért jóval nagyobb a biztonsága a nyugdíjasnak és a nyugdíjasként, mint az önök idején.

Tisztelt Képviselő Asszony! Ön beszélt azokról is, akik megváltozott munkaképességűek, és valamilyen szociális juttatásban részesültek korábban. Mi az ő helyzetükben előre tudtunk lépni, hiszen az ő foglalkoztatottsági szintjük 20 százalék alatt volt, és most már 40 százalék fölött van. Nem segélyből kell hogy megéljenek, nem valamilyen nyugdíjszerű juttatásból kell hogy megéljenek, hanem munkabért, piaci munkabért tudnak kapni (*Arató Gergely: A nyugdíj nem segély!*), ami egy jóval nagyobb létbiztonságot jelent az ő számukra.

Önöknel nyilvánvaló volt már Horn Gyula óta az a fajta politikai cél, hogy minél több ember éljen segélyből, minél több ember legyen kitéve az állam döntéseinek, és így próbálták meg földuzzasztani a saját szavazótáborukat, hogy minél több embert tereltek be a szociális segélyezés rendszerébe, és az ő függőségben tartásukkal próbálták a szavazótáborukat is növelni és egyben tartani. Mi abban bízunk, és abban szeretünk segíteni az embereknek, hogy aki a saját lábára tud állni, aki a saját fizetéséből tudja magát eltartani, azoknak segítsünk, és ne valamilyen szociális juttatásból kell hogy éljenek.

Tisztelt Képviselő Asszony! Az önök pártja volt az, amely csökkentette Magyarországon a nyugdíjakat; büszkén itt felálltak a parlamentben, és mindnyájan megszavazták a 13. havi nyugdíj elvételét, magyarul, egyhavi nyugdíjat minden magyar nyugdíjas zsebéből elvettek. Úgy látszik, ennek a bűnnek még az

önök lelkiismerete esetében is, ha ilyen szó létezik, nagyon hosszú az árnyéka. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Most a Jobbik részéről Lukács László György képviselő úr következik. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Sokszor hangzik el az a kritika itt a Házban, de a Házon kívül is, hogy a Jobbik nemzeti értékek mellett, illetve azok mellett az érdekek mellett, ami Magyarország biztonságát, az emberek biztonságát és a mindennapjait érinti, amellel rendszeresen, akár ellenzéki pártokkal, de más pártokkal is összefogásban áll. Annyiban a kritika talán jogos lehet (*Dr. Rétvári Bence: Ezek szerint külföldi pártokkal áll kapcsolatban?*), annyiban kritikus hangokat el tudunk fogadni, amennyiben ez arra vonatkozik, hogy az önök elmúlt tízéves kormányzása ellen valóban össze kell fogni, mert a magyar embereknek az érdekét az szolgálja. De, tisztelt képviselőtársaim, és főként kormánypárti képviselőtársaim, hogy értsék a probléma lényegét, másban is hajlandó a Jobbik összefogni, és azokban az esetekben, amikor az embereket meg kell védeni, amikor a magyar lakosságot, az anyagi biztonságát, az egészségét biztosítani kell, akkor hajlandó felülemelkedni azon a pártpolitikán, amin önök nem szoktak felülemelkedni.

(13-50)

Az elmúlt napnak, sőt az elmúlt napoknak az egyik híre, hogy Észak-Olaszországban fokozódott a helyzet, ami a koronavírus-járványt illeti. Úgy mondhatjuk nyugodtan, hogy aggodalomra van ok, pánikra nincs. És nagyon fontos itt leszögezni, és azt akarom, hogy ezt értsék: ez, ha folytatódik tovább, akkor a kormánynak komoly intézkedéseket kell hoznia. És azt akarom, hogy értsék, ezekben a komoly intézkedésekben a Jobbiknak a támogatására számíthat. Mert a Jobbik azokban az ügyekben, amikor a magyar embereknek a biztonsága, a magyar embereknek az egészsége forog kockán, azokban teljesen mindegy, hogy mely pártokkal, ha a kormányt kell támogatni, akkor a kormányt fogja támogatni azért, hogy az embereket meg lehessen védeni.

El kell azt is mondani, tisztelt képviselőtársaim, hogy azonban van kritika is, amit meg kell fogalmazni. Túl azon, hogy elsősorban fontos a magyarok biztonságának szavatolása, fontos a tájékoztatása is. Az elmúlt időszakban egyben biztosak lehetünk: a kormány még mindig adós azzal, hogy a lehető leggyorsabban, minden körülményre kiterjedően az embereket tájékoztassa, különösen akkor, amikor a szomszédunkban a személyi szabadságot korlátozó intézkedések vannak már hatályban, és nagyon nagy valószínűséggel az odaütetés vagy az onnan való kiutazás is most már akadályba ütközik.

A magyar emberek azt szeretnék, hogy önök a kormánykommunikációban százmilliárdot ne a saját témáikra, hanem például ilyen témákra fordítsanak.

Világítsanak rá arra, és ez az egyszerű magyar embernek a kérdése, és az mindannyiunk érdeke, hogy ezt tisztázzuk, akár a Belügyminisztérium, akár a Külügyminisztérium vagy akár a Miniszterelnökség tisztázza: Magyarországon megvan-e a kapacitás arra, hogy ha a járvány kitör, és áterjed Magyarországra, és itt történik a járvány további cselekménye, akkor a háziorvosi rendszer vagy a kórházi rendszer készen áll-e, kihez kell fordulni, milyen esetben kell fordulni, és ne csak egy telefonszámon kaphassanak erre választ az emberek, hanem mondják el nekik, hogy mi a teendő, mert azért az mégsem járja, hogy jelen esetben van egy telefonszám, amelyet felhívhatnak, és hogyha véletlenül erről tud valaki, akkor valamilyen tájékoztatást kap.

Akkor, amikor arra is fel kell esetleg Magyarországon készülni, és nem kell pánikot kelteni, és nem kell túlgondolni a dolgot, de ha arra kell készülni, ami Olaszországban is a forgatókönyv volt, hogy emberek, városok, térségek karanténba fognak kerülni, akkor bizony tudnia kell a magyar embereknek, hogy a karantén ideje alatt mit lehet tenni, van-e ellátásuk, van-e megfelelő gyógyszer, és készen áll-e az ellátórendszer az ő ellátásukra és az emberek megvédésére. Így hát azt javasoljuk, és ehhez a Jobbik partner lesz, hogy a legszélesebb, legátláthatóbb és leggyorsabb kommunikáció mellett a kormány, a minisztériumok, sőt az Országgyűlés is gondoskodjon arról, hogy mindenkihez eljusson az információ.

A magunk részéről a Jobbik fel is állította a saját, ezzel foglalkozó bizottságát, amelyben a Nemzetbiztonsági bizottság elnöke van benne, egészségügyi szakpolitikusok, egészségügyi szakemberek és kommunikációval foglalkozó emberek vannak benne, pontosan azért, hogy ha kell, és látjuk, hogy a kormány lépni szeretne, akkor minden támogatást meg lehessen hozzá adni. Nem azt akarjuk, hogy pánik legyen, azt akarjuk, hogy intézkedjen a kormány a lehető legprecízebben, legprofibban, leggyorsabban. És ahogy az elején mondtam, ahogy a Jobbik eddig minden, az emberek életét, biztonságát... - látják és látják, amikor a határon a honvédségre volt szükség, a Jobbik biztosította, amikor a Btk.-t kellett módosítani, hogy az embereket megvédjük, a Jobbik adta hozzá a többséget.

Szóval, ahhoz, hogy megvédjük a magyar embereket, és a lehető legnagyobb biztonságot garantáljuk, támogatni fogjuk és a kormánynak oda fogjuk adni a lehetőségeinket, de előtte válaszolják meg azokat a kérdéseket, hogy alkalmas-e a magyar ellátórendszer erre, hova kell az embereknek fordulniuk, kell-e aggodniuk (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), és javasoljuk, hogy a kommunikációs eszközeiket és lehetőségeiket erre fordítsák, mert az utóbbi időben sajnos ebben elmaradtak. Várjuk az akkurátus, a gyors, a profi intézkedést, mert...

ELNÖK: Képviselő úr, lejárt az ideje!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): ...csak ehhez tudunk önöknek segítséget nyújtani. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Kontrát Károly államtitkár úré a szó.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A kormány döntésének megfelelően a koronavírus-fertőzés elleni védekezésért felelős operatív törzs továbbra is folyamatosan figyelemmel kíséri a koronavírus-fertőzésre vonatkozó ellenőrzött egészségügyi és járványügyi adatokat.

Tisztelt Képviselő Úr! Az operatív törzs ma reggel is ülésezett, és Papp Károly főigazgató úr, illetve Müller Cecília országos tisztifőorvos sajtótájékoztatót tartott. Figyelemmel az észak-olaszországi tartományokban váratlanul megnövekedett koronavírus-gyanús fertőzött esetek számára, az operatív törzs soron kívül tájékoztatást kért az olasz hatóságoktól a járványügyi helyzetről, egyidejűleg a határátlépési egészségügyi szűrést kiterjesztette az Észak-Olaszországból érkezőkre.

Magyarország polgárainak védelme érdekében az indokolt egészségügyi és járványügyi intézkedések hatékony megszervezésére, az állami szervek tevékenységének összehangolására vonatkozó, 28 pontból álló akcióterv végrehajtása ütemezetten történik. Fokozatosan ellenőrzésre kerülnek az egészségügyi intézmények higiéniai viszonyai, a fertőtlenítő szerrel történő ellátásuk folyamatos. A lakosság tájékoztatására két ingyenes zöld számot indítottunk, és az írott és elektronikus médiumok segítségével naprakész információt biztosítunk mindenki számára, képviselő úr. Mindezek alapján elmondhatom, hogy a kormány a súlyának és a fennálló veszélynek megfelelően kezeli, és időben felkészült a koronavírus-helyzet kihívásaira.

Magyarországon jelen pillanatig koronavírusos megbetegedés továbbra sem ismert, magyar állampolgár fertőzöttségéről a hatóságok tudomással nem rendelkeznek. Tisztelt képviselő úr, úgy gondolom, hogy ez az információ önmagáért beszél, ugyanakkor az észak-olaszországi járvány miatt új eljárásrendet alakítanak ki az Egészségügyi Világszervezet és az Európai Járványügyi Központ ajánlásai alapján annak érdekében, hogy megőrizzük Magyarország vírusmentességét. A hőmérsékletmérést kiterjesztettük a debreceni repülőtérre is.

Tisztelt képviselő úr, arra is szeretném föl hívni a figyelmet, hogy mai sajtótájékoztatóján az országos tisztifőorvos asszony, Müller Cecília arra kért mindenkit, hogy aki fertőzött területről tér haza és influenzás tüneteket észlel magán, forduljon orvoshoz, ne menjen orvosi rendelőbe, hanem telefonon értesítse háziorvosát, hangsúlyozta az országos tisztifőorvos.

Tisztelt Képviselő Úr! Magyarország Kormánya a magyar emberek egészségi állapotát, egészségét nemzeti ügynek tekinti, mindent megtesz annak érdekében, hogy a vírusmentesség továbbra is fennmaradjon, és ezért minden támogatást, ami ezt a célt szolgálja, akárhonnán is érkeznek, köszönettel elfogadjuk. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok és a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Most a KDNP képviselője, Földi László következik. Megadom a szót, parancsoljon!

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Aki utat épít, az jövőt épít, és egyúttal azt bizonyítja, hogy hisz is abban a jövőben, ez az út pedig már nemcsak a jövőt, hanem a jelent is képviseli. Országgyűlési képviselőként első felszólalásom 2010-ben az M4-es útról szólt, és ez volt a címe: M4, a jövő útja. Azonban az út nem csupán egyik helyről a másikra vezet, és nemcsak biztonságosabbá és gyorsabbá teszi a közlekedést, hanem annak jele is, hogy építői jól gazdálkodnak közös erőforrásaikkal. Az út azt is üzeni, hogy az építők szívesen várják a befektetőket, azokat a vállalkozásokat, amelyek otthonra lelnek itt, igénybe veszik az általuk kínált kedvező lehetőségeket, és értelmes, tisztességesen megfizetett, hosszú távú munkát adnak helyi polgároknak. Végső soron pedig az út azt is jelképezi, hogy több minden köt össze bennünket, mint amennyi szétválaszt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az M4-es gyorsforgalmi út első hosszú szakaszának megépítése Cegléd és Dél-Pest megye térsége számára régi célunk volt, de ennek az útnak az előkészítésében, megépítésében nagyon fontosnak tartom, hogy Pest megyei képviselőtársaimmal, illetve Szolnok megyei képviselőtársaimmal együtt tudjunk fellépni annak érdekében, hogy az M4-es út megépüljön, és '22-re elérje Törökszentmiklóst, pusztán szavakból ugyanis csak virágokat, szóvirágokat lehet összekötni, városokat, családokat, embereket nem.

A térség összes lakója és vállalkozása nevében országgyűlési képviselőként megköszönöm a kormánynak, hogy erre a kiemelt fontosságú beruházásra hazai forrást biztosított. Reményeink szerint nő majd a térség tőkevonzó képessége és idegenforgalmi vonzereje, és jelentősen javul az itt élők életminősége.

Ezen a ponton, kérem, engedjék meg, hogy szóljak néhány szót egy méltánytalan és káros jelenségről, amelynek jogosnak vélt kritikája már régóta kikíváncozik belőlem. A tisztelt ellenzék és annak sajtója előszeretettel figurázza ki az útépitések átadási ünnepségét s annak egyik hagyományos aktusát, a szalagátvágást. (*Arató Gergely: Nem véletlenül!*) Érthetetlen ez számomra, hiszen korántsem egy, a mi politikai közösségünk által meghonosított szokásról van szó, hanem egy fontos és jelképes alkalomról, amelynek nem csupán ünneplési, hanem tájékoztatói funkciója is van.

(14.00)

Értem, hogy ha sapka van rajtunk, az is baj, ha pedig nincs, akkor az is baj, de a szalagátvágás - bármilyen kormány regnálása idején - a mi szakmánk természetes része, kötelessége, ezért tisztelettel javaslom, hogy az erre irányuló gúnyra pazarolt energiákat a jövőben sokkal hasznosabb célokra fordítsák. Olyan beruházásról van szó, amelyben a baloldali kormány rendkívüli teljesítményt rakott le az asztalra, de ezzel kapcsolatban sajnálatos tény, hogy csak az ígéretsek terén, a tettek mezején jóval kisebb szorgalmat tanúsítottak.

Tisztelt Képviselőtársaim! A felszólalásom tárgyát képező beruházás, az M4-es út megépítése Ceglédig összesen 80 ezer állampolgár életét érinti közvetlenül, de a Tápiómente térség számára is kulcsfontosságú, éppen ezért tisztelettel kérek további támogatást a projekt fontos kiegészítéséhez. Az Abony irányában folytatott M4 esetén a 3119. jelű csomópontban az M4-es útra történő ráhajtás lehetőségének megteremtése még nem megoldott, de szükséges. Továbbá jelzem, hogy ehhez a kezdeményezéshez csatlakozott Abony önkormányzata annak érdekében, hogy megóvja a várost a környezeti és forgalmi terheléstől, illetve Tápiómente térsége, amelynek lakói és vállalkozásai is igénylik ezt a csomópontot.

Kifejezem reményemet, minden helybeli polgár reményét, hogy a térségi útépités továbbra is kormányzati prioritás marad, és az út a jövőben Abonyt, Szolnokot, végső soron pedig majd az országhatárt is eléri. Köszönöm szíves figyelmüket. (*Taps a kormánypartí padsorokban.*)

ELNÖK: A kormány nevében Schanda Tamás államtitkár úr fog reagálni. Parancsoljon!

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Közös érdekünk, hogy Magyarország biztonságos és korszerű úthálózattal rendelkezzen, hogy a közlekedés a XXI. századi elvárásoknak megfelelően minél gyorsabbá és kényelmesebbé váljon. Az elmúlt esztendőben több mint 560 milliárd forintból valósultak meg útépitések és fejlesztések. Ez mindenképpen rekordnak számít, és jól mutatja a magyar gazdaság teljesítményét. Terveink szerint a 2016 és 2024 közötti időszakban csaknem 5000 milliárdot fordítunk közúti és vasúti fejlesztések megvalósítására.

Tisztelt Képviselő Úr! A 2030-as ambiciózus kormányzati célok egyik markáns eleme a közlekedés további fejlesztése, amely mind a magyar családok életminőségére, mind a magyar gazdaság fejlesztésére nagy hatással bír. Célunk, hogy valamennyi megyei jogú várost el lehessen érni magas szolgáltatási színvonalú úthálózattal - 17 település esetében ez már megvalósult -, a következő évek feladata a ma még csak főúton elérhető megyei jogú városok bekapcsolása a gyorsforgalmi úthálózat négy-sávossal uttal elérhető részébe. A fő célok közé tartozik, hogy az autópályákat, autóutakat elvezessük az országhatárokig, és ezzel mindegyiket bekapcsoljuk a nemzetközi gyorsforgalmi úthálózatba. 2010-ben csak három négy-sávú út érte el az országhatárt, ma már ennek a duplájáról beszélhetünk. Javítjuk a technológiai és ipari központok elérhetőségét, amelynek számottevő gazdaságfejlesztési hatása is van. A meglévő úthálózatot folyamatosan fejlesztjük, hiszen célunk, hogy az ország bármelyik településéről 30 percen belül elérhető váljon egy négy-sávú útszakasz.

Tisztelt Képviselő Úr! Nagyszabású közútfejlesztések vannak folyamatban országszerte. Az útprogram keretében jelenleg mintegy 3200 milliárd forintból valósul meg a tervezett közúti fejlesztések kivitelezése

vagy éppen előkészítése. A program keretében összesen mintegy ezer kilométer új és fejlesztett útszakasz jön létre országszerte. Az útprogramban megvalósítani tervezett autópályákkal és autóutakkal a hazai gyorsforgalmi hálózat teljes hossza kétezer kilométer fölé nő. A közúti fejlesztésekkel érintett térségek elérhetősége, a közlekedésbiztonság javulása, a csökkenő utazási idők és az emelkedő közúti közösségi közlekedési szolgáltatási színvonal mind-mind közös sikerünk. Az új építésű gyorsforgalmi utakkal és az elkerülő utaknak köszönhetően pedig a tranzitforgalom kevésbé terheli a települési utakat, hozzájárul az élhetőbb és egészségesebb települések kialakulásához.

Tisztelt Képviselő Úr! Céljaink eléréséhez járul hozzá az M4-es gyorsforgalmi út már átadott, jelenleg kivitelezés és előkészítés alatt álló összes szakasza is. Az M4-es autópályát fejlesztése segíti Szolnok bekötését a gyorsforgalmi hálózatba, és újabb biztonságos és gyors közúti összeköttetést biztosít majd Erdély és Románia felé. Az M4 Üllő és Cegléd közötti szakaszának megépülésével a térség egyes települései, mint Monor, Monorierdő és Pilis, mentesülnek a 4-es számú főút átmenő forgalmától és annak káros hatásaitól, Szolnok pedig érezhetően közelebb kerül Budapesthez. Idén nyáron átadjuk majd az Abonyig tartó folytatást is. Még ebben az évben elkészül a Berettyóújfalu és az országhatár közötti szakasz is, ezzel a második gyorsforgalmi összeköttetés jön létre Erdély felé. Az M4-es román határig történő teljes kiépítése érdekében a gyorsforgalmi út teljes szakaszán folyamatban van vagy előkészítés alatt állnak a munkálatok. Abony és Törökszentmiklós között a kivitelezés, Törökszentmiklós és Berettyóújfalu között előkészítési feladatok zajlanak jelenleg.

A fentiekből látható, hogy a kormány kiemelten foglalkozik az M4-es gyorsforgalmi út fejlesztésével, és mindent megtesz a sikeres megvalósítás érdekében. A közszolgáltatások fejlesztése, így a közúthálózat korszerűsítése és bővítése területén is azon dolgozunk, hogy Magyarország 2030-ra az öt legélhetőbb és legversenyképesebb ország közé tartozzon Európában. Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: A mai nap utolsó napirend előtti hozzászólására a Fidesz részéről kerül sor, Budai Gyula képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. BUDAI GYULA (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A börtönbizniszről lefolytatott múlt heti parlamenti vita egyértelműen bebizonyította, hogy a baloldal a börtönbiznisz oldalán áll. A baloldali pártok falaznak a börtönbizniszben érintett balliberális és a Soros-hálózathoz tartozó ügyvédeknek, amiben nincs is semmi meglepő, hiszen a börtönbiznisz egyik legnagyobb nyertese félmilliárd forinttal az a Magyar György ügyvéd, aki a 2018-as országgyűlési választásokon az MSZP-Párbeszéd közös jelöltjeként indult, jelenleg pedig Karácsony Gergely főpolgármesternek ad tanácsokat. Ezek után érthető volt, hogy a Párbeszéd még a vitában sem vett részt, és az őt megillető időkeretet

átadta az MSZP-nek. Az ellenzéki szónokok a parlamenti vitában egyenes beszéd helyett félrebeszéltek, és nem a valóságról mondtak véleményt.

A valóság pedig az, hogy a baloldali liberális és a Soros-hálózathoz tartozó ügyvédek közel 12 ezer kártalanítási pert indítottak a magyar állam ellen. Az állam közel 9 milliárd forintot fizetett ki bűnözőknek és ügyvédeknek, a kifizetett összeg 70 százaléka pedig ügyvédi letéti számlákon landolt. A börtönbiznisz egyértelműen megvalósítja a joggal való visszaélést, megkárosítja az államot, rombolja az igazságszolgáltatásba vetett közbizalmat, és sérti az emberek igazságérzetét. Európában az a helyzet állt elő, hogy a döntéshozók számára az erőszakos bűnözők jogai fontosabbak lettek a törvénytisztelő emberek jogainál.

Elfogadhatatlan, hogy olyan gyilkosok, mint az olaszliszkai lincselők, 6 millió forinthez, a battonyai rém 2 millió forinthez, Burkáék pedig 45 millió forintos összeghez jutottak sikeres kártalanítási perüknek köszönhetően, annak ellenére, hogy elképesztően súlyos, életellenes bűncselekményt követtek el. Ezekben a kártérítési ügyekben nem kötelező a jogi képviselő, sőt a Helsinki Bizottság 2015-ben egy olyan keresetmintát adott közre a börtönökben, amelyet kitöltve az elítéltek közvetlenül tudnak a bírósághoz fordulni. A balliberális és a Soros-hálózathoz tartozó ügyvédek rátelepedtek az elítéltekre és a fogvatartottakra, és iparaggá fejlesztették a börtönbizniszt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az emberek a márciusban induló nemzeti konzultáció keretében erről is elmondhatják a véleményüket, eldönthetik, hogy inkább támogatják vagy ellenzik a kártérítési perek lehetőségét.

(14.10)

Továbbá azt is elmondhatják, hogy a kártérítési pénzeket az elítéltek vagy az áldozatok kapják meg. A bűncselekmény áldozatainak jogait és érdekeit nagyobb mértékben indokolt védeni. Helyre kell billenteni a bűncselekmények áldozataira, illetve a fogvatartottakra vonatkozó kompenzációs rendszerek között megbomlott természetes egyensúlyt.

Tisztelt Ház! Magyarországon ma egyértelművé és világossá kell tenni mindenki számára, hogy a bűnözőknek nem milliós jutalom, hanem büntetés jár. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Völner Pál államtitkár urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban tanulságos volt a börtönzsúfoltságról szóló törvény vitája, illetve már magában az is, hogy amikor soron kívül kellett döntenünk, hogy minél hamarabb napirendre tudjuk venni, akkor az ellenzéki frakciók kivonultak, és nem szavazták meg ezt az indítványt. Tehát a hozzáállásukat teljes mértékben bizonyítja ez a lépésük is.

Hogy kerültünk el idáig? Magyarország az emberi jogok európai egyezményének 1993 óta tagja. Ez azért fontos tény, mert a strasbourgi bíróság azokat az ítéleteit, amivel a belföldi jogi szabályozást kikényszerítette, teljes egészében erre az egyezményre vezeti vissza. A magyar büntetőviszonyok sajnos a kilencvenes évek elején sem voltak jobbak, mint napjainkban, ennek ellenére ez a téma 2010-ig nem képezte bírósági döntések tárgyát, csak azt követően, amikor a Helsinki Bizottság, a Társaság a Szabadságjogokért ügyvédei sorozatban indították ezeket a strasbourgi pereket - beleértve természetesen az ön által idézett Magyar Györgyöt is (*Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.*) -, vált slágertémává ez a terület, és gyakorlatilag olyan tömegével jelentkeztek ezek az ügyek - több mint hatezer ügy volt kint akkor Strasbourgban -, hogy a strasbourgi bíróság kijelentette, hogy amennyiben nem hozunk belső szabályozást, akkor érdemi vizsgálat nélkül 10 ezer euró átalányösszeget állapít meg ezekben az ügyekben.

Ezért volt az, hogy 2016-ban a tisztelt Ház elé terjesztettünk egy javaslatot, amelyben kitértünk természetesen arra is, hogy az áldozati kompenzációkra lehetőséget adjunk, és a tisztelt Ház el is fogadta ezt a szabályozást. Arra viszont nem számított senki, hogy ez a fajta kompenzációs rendszer, hogy a kártalanításokból a kártérítésekre mekkora összeg jut, nem éri el a 13 százalékot. Sőt, azok az ügyvédi körök, amelyek Strasbourgban ezeket az ügyeket tömegével vitték, belföldi lehetőségekkel is élve, tulajdonképpen toborzókörúton több száz ügyet gyűjtöttek be ügyvédenként.

Nagyon tanulságos volt egyébként az is, hogy az egyik ügyvédi irodát, amelyről köztudott, hogy a legtöbb ügyet vitte, a vitában úgy próbálták beállítani, mintha egy kormányközeli ügyvédi iroda lenne, holott pont fordítva áll a helyzet, amire Budai Gyula képviselőtársam rá is mutatott a vita során. Tehát az ellenzék részéről meg egy olyan, hogy úgy mondjam, tényeket nélkülöző hadjárat is folyik ebben a kérdésben, mintha ez a biznisz hozzánk köthető lenne, és nem az ő ügyvédjeikhez, vagy éppen Magyar Györgyhöz, aki az MSZP és a Párbeszéd színeiben indult az országgyűlési választásokon, az ő támogatásukkal. Tehát egy nagyon furcsa helyzettel állunk szemben.

Miután észleltük, hogy valóban elérte ezt a csaknem tízmilliárdos nagyságrendet a kifizetett kártalanítások összege, s jól látszik, hogy ezek nem azon a helyen landolnak, ahol leginkább kellene, az áldozatoknál, felfüggesztjük ebben a törvényben ezt a fajta lehetőséget, és a nemzeti konzultációban kikérjük a választópolgárok véleményét arról, hogy milyen megoldási javaslatokkal élneek ebben az esetben.

En nagyon remélem, hogy a konzultáció végén, illetve a megszabott határidőn belül el tud jutni a magyar parlament egy olyan megoldáshoz, amely a társadalmi igazságérzetnek is megfelel, ugyanakkor azokat a fajta külföldi és strasbourgi kártérítési, kártalanítási igényeket nem éleszti újjá, amelyek korábban sújtották az országot.

Nagyon tanulságos volt egyébként a múlt héten a sajtóban megjelent hír, hogy egy francia elemzésre hivatkozva kimutatták a strasbourgi bíróság és a Soros-

szervezetek összefüggéseit a személyeken keresztül, akiket az utóbbi időben különböző felelős állásokba vagy akár az Európa Tanácsnál kineveztek, s az is látható, hogy ez a fajta biznisz nem fog megszűnni. Lehet, hogy ha a 4 négyzetméter vagy a 3 négyzetméter betartjuk, akkor majd 5 négyzetméterre emelik, mert egy ilyen, hogy úgy mondjam, rugalmas jogértelmezéssel próbálják sújtani Magyarországot.

Az is látszik, hogy már a következő front is megnyitásban van, ugyanis az eljárások elhúzódása miatt is torlódnak az ügyek Strasbourgban, tehát valószínűleg hamarosan ezzel is foglalkoznia kell a Háznak. Tehát a biznisz nem áll meg. Az is látszik, hogy melyik szervezetek gerjesztik, s az is látszik, hogy az ellenzéki pártok ezekkel a szervezetekkel teljes mértékben egyetértenek. Mi azt tudjuk ígérni, hogy a konzultáció eredményének megfelelően olyan előterjesztéssel élünk a Ház felé, ami ezt a helyzetet ebben az ügyben meg fogja szüntetni. Köszönöm a figyelmüket. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse a további, **napirenden kívüli felszólalókat**.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Keresztes László Lóránt, LMP; Ungár Péter, LMP; Hajdu László, DK; Sebián-Petrovics László, DK; Rig Lajos, Jobbik; Lukács László György, Jobbik; Z. Kárpát Dániel, Jobbik.

A holnapi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Mellár Tamás, Párbeszéd; Keresztes László Lóránt, LMP; Bósz Anett, DK; Gurmai Zita, MSZP; Balczó Zoltán, Jobbik; Soltész Miklós, KDNP; Halász János, Fidesz.

A holnapi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Keresztes László Lóránt, LMP; Ungár Péter, LMP; Lukács László György, Jobbik; Z. Kárpát Dániel, Jobbik.

ELNÖK: Tisztelt Ház! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendről, az ülés időtartamáról, a felszólalási időkeretéről az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Most **házzsabálytól való eltérésre** tett javaslatról határozunk. Az elnöki jogkörben előterjesztett indítvány azt kezdeményezi, hogy az Országgyűlés a „Kohéziós politika a régiók egyenlőségéért és a regionális kultúrák fenntarthatóságáért” elnevezésű európai polgári kezdeményezésről szóló H/9282. számú előterjesztés tárgyalása során úgy térjen el a házzsabálytól, hogy a holnapi napon már a zárószavazásra is sor kerülhessen. A házzsabálytól eltérésre tett javaslatot H/9282/2. számon a honlapon is megismerhetik.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e a házzsabálytól való eltéréshez a H/9282/2. számú javaslat alapján. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Az Országgyűlés a házzsabálytól való eltérést 155 igen szavazattal, egyhangúlag elfogadta. (*Taps.*)

Tisztelt Országgyűlés! Elfogadott döntésünknek megfelelően a módosító javaslatok benyújtására a mai napon 15 óra 18 percig van lehetőség.

Tisztelt Ház! A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy az Országgyűlés ma kezdődő ülésének **napirendi** javaslata akként **módosuljon**, hogy a „Kohéziós politika a régiók egyenlőségéért és a regionális kultúrák fenntarthatóságáért” elnevezésű európai polgári kezdeményezésről szóló H/9282. számú határozati javaslat összevont vitájára a lezárásig a 2020. február 24-i, hétfői ülésnapon utolsó napirendi pontként kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most **kivételességi javaslatról** döntünk. Az előterjesztő azt kezdeményezte, hogy az Országgyűlés kivételes eljárásban tárgyalja meg a költségmentesség és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény, valamint az egyes törvényeknek az egyfokú járási hivatali eljárások megteremtésével összefüggő módosításáról szóló 2019. évi CXXVII. törvény módosításáról szóló T/9345. számú előterjesztést.

Az előterjesztő azt kezdeményezte, hogy a módosító javaslatok benyújtására a kivételes eljárást elrendelő döntés meghozatalát követő három órán belül legyen lehetőség, az összevont vitára a holnapi ülésnapon első napirendi pontként, valamint az összegző módosító javaslatról történő határozathozatalra és a zárószavazásra a holnapi ülésnapon kerüljön sor. A kivételességi javaslatot T/9345/1. számon az informatikai hálózaton megismerhették.

Tisztelt Országgyűlés! A házszabályi rendelkezések 62. § (1) bekezdése alapján a kivételes eljárásban történő tárgyalásról az Országgyűlés vita nélkül határoz. Felhívom figyelmüket, hogy a kivételes eljárás elrendeléséhez a képviselők több mint felének, azaz 100 képviselőnek az igen szavazatára van szükség.

(14.20)

Most a döntéshozatal következik. Kérdezem önöket, elfogadják-e a T/9345. számú előterjesztés kivételes eljárásban történő tárgyalását az előterjesztői indítvány szerint. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház 138 igen szavazattal, 20 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett az indítványt elfogadta.

Elfogadott döntésünknek megfelelően a módosító javaslatok benyújtására 17 óra 21 percig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a 2020. február 25-ei, keddi ülésnapon a határozathozatalokra legkorábban 12 óra 30 perckor kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel támogassa! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Most az elnöki jogkörben előterjesztett napirendi javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyű-

lést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást az előbbiekben elfogadott módosításokkal. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a **napirendet elfogadta**.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 5/2018. OGY határozat módosításáról** szóló határozathozatal. Az elnöki jogkörben előterjesztett S/9341. számú javaslatot a honlapon megismerhették. Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismertesse az elnöki jogkörben előterjesztett személyi javaslat tartalmát.

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: Tisztelt Országgyűlés! 1. Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 5/2018. (V. 8.) országgyűlési határozat 1. pontja a következők szerint módosul: „Az Országgyűlés a Nemzeti összetartozás bizottságába Bencsik Jánost, független, a bizottság tagjává megválasztja.”

2. Ez a határozat az elfogadásakor lép hatályba.

ELNÖK: Most határozathozatal következik ismét. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e az S/9341. számú személyi javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A személyi javaslatot a Ház 161 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Most, 14 óra 23 perckor áttérünk az **interpellációk** tárgyalására.

Nunkovics Tibor, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az innovációért és technológiáért felelős miniszterhez: **„Mennyibe kerül az adófitetőknek a Mátrai Erőmű megvásárlása?”** címmel. A képviselő úré a szó.

NUNKOVICS TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A Mátrai Erőmű tavaly november óta van a figyelem középpontjában, ráadásul egy olyan ügy miatt, amelyről feltételezhetően nem is az erőmű működése tehet, hanem a mellette fekvő, szintén Mészáros Lőrinc tulajdonában álló kft., illetve feltételezhetően annak a hibás működése.

Ebben az ügyben a nyomozás a mai napig tart, legalábbis reméljük, hogy még a mai napig is tart, hiszen rengeteg kérdés van, amelyre nem kaptunk választ, képviselőtársaimmal számos olyan közérdekű adat-igénylést nyújtottunk be erre vonatkozóan, amelyeket vagy rendre visszautasítanak, vagy még a mai napig nem kaptuk meg az írásbeli válaszokat rá.

Mészáros Lőrinc, miniszterelnök úr jóbarátja mintegy két évvel ezelőtt vásárolta meg az erőművet, szakértők szerint egyébként piaci ár alatt, majd ez alatt a két év alatt sikeresen kiszivattyúztak belőle több mint 11 milliárd forintot osztalék formájában. A tavalyi évre fordulva pedig már negatív mérleggel rendelkezett a vállalkozás, és ekkor jött a nagy ötlet a felcsúti fenoméntól, hogy eladja egy jó kis vevőnek ezt

a veszteséges vállalkozást, mégpedig a magyar adófizetőknek, hiszen a magyar állam, a magyar kormány, a Fidesz-KDNP-kormány volt az, aki rábólintott erre az adásvételre; teszem hozzá: a mai napig nem tudjuk, hogy ez milyen összegben fog megvalósulni.

Jelenleg ez egy win-win helyzet a NER számára, ugyanis Mészáros Lőrinc meg tud szabadulni egy számára veszteségesé vált vállalkozástól, a Fidesz-KDNP-kormány pedig óriási összegekre tud majd le-hívásokat kezdeményezni az Európai Unió felé, hiszen az Európai Bizottság - láss csodát! - nem olyan rég elkülönített 100 milliárd euró többek között az ilyen fosszilis erőművek modernizálására, illetve a lakossági energiahatékonyság növelésére. Ha abból indulunk ki, hogy milyen a Fidesz-KDNP-kormányok viszonya az európai uniós forrásokhoz - hogy csak egy példát mondjak, Budapest-Esztergom vasútvonal felújítása, ami eredetileg 25 milliárd forintba került volna, majd többéves csúszásnak köszönhetően ez megötszöröződött -, ha ugyanezt rávetítjük a Mátrai Erőműre, akkor azt gondolom, hogy egy akkora összeget kapunk, amelyből a lakossági finanszírozásokra már nem fog elegendő forrás jutni. De gondolom, ez önöket nem is zavarja, hiszen a Fidesznek jól láthatóan az a célja, hogy a magyar lakosságot, a magyar háztartásokat minél inkább a saját holdudvarának az energiafüggő-jévé tegye, nem pedig az, hogy önellátó, önfenntartó háztartásokat hozzanak létre.

Úgyhogy kérdezem a tisztelt államtitkár urat, hogy mennyibe fog kerülni a magyar adófizetőknek az, hogy megvásárolják Mészáros Lőrinctől ezt a veszteséges vállalkozást. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Mennyibe fog kerülni a tervezett felújítás? Milyen forrásokból kívánják ezt finanszírozni, illetve tervezik-e azt, hogy a felújítást követően esetleg majd egy újabb NER-lovagnak eladják jó áron az erőművet? Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Mielőtt megadom Schanda Tamás államtitkár úrnak a szót a válaszára, kérem a képviselőtársaimat, a továbbiakban tartsák be a 3 perces időkeretet, és akkor tegyék föl a kérdést, amikor még belül vannak ezen. Parancsoljon!

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ne haragudjon, de hangulatkeltésre talán alkalmas volt a felszólalása, azonban a tényeket figyelmen kívül hagyja, és a magyar emberek iránti felelősségérzet is hiányzik belőle.

A magyar emberek energiaellátásának biztonsága, az energetikai alap-infrastruktúra rendelkezésre állásának biztosítása minden szuverén országban kiemelt nemzetstratégiai és nemzetbiztonsági kérdés. Így van ez Magyarországon is, nekünk önkkel szemben Magyarországon az első. A Fidesz-KDNP-kormány az elmúlt években következetesen törekedett arra, hogy az önök elvtársai, a szocialista-liberális kormányok alatt privatizált stratégiai fontosságú energetikai eszközöket újra közösségi tulajdonba vonja. Mindezt

nemzeti szuverenitásunk és energiaellátás-biztonságunk garantálása érdekében tette és teszi.

A Mátrai Erőmű minden szempontból speciális figyelmet érdemel, energiatermelési és munkaerőpiaci szempontból egyaránt jelentős gazdasági szereplő. A Mátrai Erőmű Magyarországnak az egyetlen jelentős hazai energiaforrására, a lignitre alapozott erőműve, egyben hazánkban a Paksi Atomerőmű mellett a második legnagyobb villamosenergia-előállítója, és második legfontosabb, szabályozásra is alkalmas alaperőműve. Az erőműnek ma 2100 közvetlen alkalmazottja van, emellett a környékre épült ipari parkokon keresztül mintegy tízezer ember munkáját biztosítja, és a működése által érintett családtagok száma eléri a 27 ezer főt. Nekünk ők fontosak, ahogy egyébként az ózdi emberek is, akik többek között a kudarcos jobbikos városvezetés miatt vannak most nehéz helyzetben. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Így van!)*

A Mátrai Erőmű, tisztelt képviselő úr, és az ahhoz tartozó lignitbányászati jogok megvásárlásával a magyar kormány folytatja a stratégiai jelentőségű energetikai eszközök közvetlen állami tulajdonlásával kapcsolatos, az energiaszuverenitásunk és az ellátásbiztonságunk garantálását célzó szakpolitikáját. Ez a tranzakció biztosítja, hogy hazánk egyetlen jelentős hagyományos energiatartaléka, a mátraaljai 2,6 milliárd tonnás lignitvagyron felhasználási lehetősége közvetlen állami kontroll alá kerüljön. A lignittüzelés stratégiai tartalék opcióként továbbra is rendelkezésére áll majd Magyarországnak, egyben a lignit klímamentes felhasználását lehetővé tévő technológiák piacképesé válásával ez a tartalék a jövő generációk számára is kulcsfontosságú lehet. A Mátrai Erőmű állami kivásárlása elősegíti, hogy a régió átalakításával kapcsolatos foglalkoztatási feladatok megoldásában a kormány hatékonyan segítse a régió vállalkozásait, emellett garantálja, hogy az erőmű és az érintett régió klímabarát szerkezetátalakítására rendelkezésre álló források felhasználásáról elsősorban a helyi közösségek és a nemzeti tulajdonú energetikai vállalkozások dönthessenek, és ezeknek a forrásoknak ők legyenek a nyertesei.

(14.30)

A Mátrai Erőmű megvásárlásával megkezdődik a következő évtized legjelentősebb magyar klímavédelmi és egyben kiemelt régiófejlesztési projektje is. Az erőmű és az érintett régió klímabarát jövőjében a lignittermelés fokozatos megszüntetésével párhuzamosan korszerű technológiák jutnak szerephez, mint például a megújuló alapú napelemes áramtermelés, a hatékony gázbázisú kapcsolt áramtermelés vagy a villamosenergia-tárolási tevékenység.

Tisztelt Képviselő Úr! A tranzakciós folyamat lezárultáig, azaz a szerződő felek közötti adásvétel zárásai feltételeinek teljesüléséig információt nem adhatunk ki. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: A képviselő úrnak visszaadom a szót viszonválaszra. Parancsoljon!

NUNKOVICS TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Szerintem Ózdra el kellene menni, és ott megkérdezni a helyieket (*Dr. Völner Pál: Az uszodában!*), akkor valószínűleg képen lennének a véleményükkel, de önök rendre megspórolják ezeket maguktól, és általában valamilyen jól fizetett aktivistákon keresztül kérdezik meg az embereket, hogy mi a véleményük, nemhogy önök mennének el oda személyesen megkérdezni azt.

Továbbra sem derült ki tehát, hogy az állam mennyiért fogja ezt megvásárolni, még egyszer hangsúlyozom, azt az eróművet, amelyből Mészáros Lőrinc 11 milliárd forint osztalékot fizetett ki. De ne aggódjon, szeretném mindannyiukat megnyugtatni, figyelemmel kísérjük majd ezt az adásvételt, és amennyiben kell, a szükséges jogi lépéseket is meg fogjuk tenni. Köszönöm. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Ugyan képviselő úr most előbb fejezte be a választ, mint az előbb, úgyhogy köszönöm, a bruttó időkeret helyreállt, de nem mondta meg, hogy elfogadja-e a választ avagy sem. (*Nunkovics Tibor: Természetesen nem fogadom el a választ!*) Köszönöm szépen. Nem fogadja el a választ.

Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e az államtitkár úr válaszát. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

A Ház 114 igen szavazattal, 45 nem ellenében, tartózkodás nélkül a választ elfogadta.

Hiller István, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**A NAT-ról és a magyar diákok jövőjéről**”. Öné a szó.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! A Nemzeti alaptanterv módosítását január utolsó napján, pénteken, az éj leple alatt tették közzé. Valóságos szakmai, társadalmi vitája ennek a dokumentumnak nem volt. A korábbi munkát, amelyet egy tekintélyes akadémikus, Csépe Valéria akadémikusnő irányításával végeztek el, tisztelt államtitkár úr, önök gyakorlatilag kidobták. Pedig nem kétséges, hogy az a munka megközelítésében, szemléletmódjában egy korszerűbb, ugyan vitatható, de mindenképpen vitaképes anyag volt. Ez a mostani, ez a közzétett NAT nem az.

Megítélésem szerint, tisztelt államtitkár úr, a nemrég megjelent Nemzeti alaptanterv nem gyermekközpontú, nem a XXI. század elvárásainak megfelelő, és semmilyen módon nem látom, hogy a magyar fiatalok, diákok felkészítését szolgálná. Egy mára már elavult, a hatvanas-hetvenes évek pedagógiai módszertanát tükröző elképzeléssorozat ez, amelyben a lexikális ismeretek túltengnek, a valamivel kisebb óraszám sokkal nagyobb tananyaggal párosul, ami az egészet sűrűvé, nehezen vagy alig befogadhatóvá teszi. Mintha tényleg nem érzékelnék, tisztelt államtitkár úr, az elemi erejű változást.

Tisztelt Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Higgyék el, mi mindannyian, független attól, hogy melyik frakcióhoz, melyik pártcsaládhoz, melyik oldalhoz tartozunk, sokkal hasonlatosabb módon tanultunk

nagyapáinkhoz, dédapáinkhoz képest, mint ahogy ma a gyermekeink, az unokáink tanulnak. És ezt az elképesztő változást a Nemzeti alaptanterv nem veszi figyelembe. Nem csodáltnivaló, hogy így számos szakmai szervezet, civil szervezet, szakszervezet, tankönyvszerző, tanári kar, egyetemi intézetek és tanszékek, a magyar tudományegyetemek összes bölcsésztudományi karainak munkatársai, irodalmi tanszékek, neves írók, értelmiségiek emelik fel a szavukat ellene. Lássuk be, nem arról van szó, hogy itt egy szűk ellenzéki csoport áskálódik, hanem arról, hogy a korszerű magyar közoktatás látja kárát, ha ez a szemléletmód a továbbiakban is meghatározó lesz.

Ezért tisztelettel kérdezem államtitkár úrtól, hogy értik-e és elfogadják-e azokat a bírálatokat, amelyeket szervezetek és magánszemélyek egyaránt megfogalmaznak. Elfogadják-e azt a szemléletet, amely egy korszerűbb Nemzeti alaptanterv érdekében épenséggel most az én személyemen keresztül interpellál? Kérem, vonják vissza a NAT-ot! Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzéki padsorokból.*)

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ön, tisztelt képviselő úr, az interpellációjának leadott szövegében azzal a szófordulattal élt, hogy botrányos, hogy az egyetlen irodalmi Nobel-díjas író, Kertész Imre nem szerepel a Nemzeti alaptantervben. Tisztelt képviselő úr, Kertész Imre 2002-ben kapott irodalmi Nobel-díjat. Ezután 2003-ban, az akkori kormányzat ideje alatt elfogadtak egy Nemzeti alaptantervet, mely Nemzeti alaptantervben nem szerepelt Kertész Imre. (*Közbeszólás a kormánypárti padsorokból: Hoppá!*) Majd teltek-múltak az évek, az önök kormányzati ciklusa alatt aztán elfogadtak 2007-ben még egy Nemzeti alaptantervet. (*Dr. Brenner Koloman: Micsoda érvek!*) Akkor emlékeim szerint talán lehet, hogy pont (*Dr. Brenner Koloman: Micsoda szakmai érvek!*) ön volt az oktatásért felelős miniszter (*Dr. Brenner Koloman: Le vagyok nyűgözve!*), de elfogadtak 2007-ben még egy Nemzeti alaptantervet, amelyben az akkor már fél évtizede irodalmi Nobel-díjas Kertész Imre szintén nem szerepelt. (*Zaj a kormánypárti padsorokból. - Az elnök csenget.*) Az első Nemzeti alaptanterv, amely szerepeltette az eddig egyetlen irodalmi Nobel-díjasunkat, Kertész Imrét, nos, ez a 2012-es, Orbán Viktor miniszterelnöksége és Hoffmann Rózsa államtitkársága alatt elfogadott Nemzeti alaptanterv volt, és a most elfogadott és kihirdetésre kerülő kerettantervek is tartalmazzák Kertész Imrét, tisztelt képviselő úr.

Ön azt mondja, hogy botrányos, hogy nincs benne Kertész Imre a mostani Nemzeti alaptanterv tervezetében, bár a kerettantervekben benne van. De akkor mi a véleménye önnek a saját 2003-as és a saját 2007-es Nemzeti alaptantervükről, amelyben szintén nem szerepelt? Olvashatjuk mindenhol a sajtóban: ez a fasizálódás jele, hogy Kertész Imre nem szerepel a

Nemzeti alaptantervben. De akkor miféle alaptanterv volt a 2003-as és a 2007-es? Azt is írják, hogy náci kollaboráció, ha nem szerepelteti valaki Kertész Imrét a Nemzeti alaptantervben. De akkor mit tettek önök 2003-ban és mit tettek 2007-ben? Elhatárolódik-e önmagától a baloldal azok után, hogy most minket lefaszíztak, náci kollaboránsnak neveztek, botrányosnak nevezték a Nemzeti alaptantervet azért, amit egyébként önök hagytak ki a Nemzeti alaptantervből kétszer, mi pedig 2012-ben beemeltük a Nemzeti alaptantervbe? Elhatárolódik-e önmagától és lekollaboránszza-e önmagát a baloldal a saját korábbi Nemzeti alaptanterve kapcsán? Habár láttuk, hogy itt már van némi tévesztés, Nyíró József és Nyíró Gyula is zavarba hozta a baloldal egyes politikusait, de mi a véleményük arról, amit most rólunk mondanak, miközben 2014-ben, ennek a kormánynak az ideje alatt kapott Kertész Imre Magyar Szent István-rendet?

Tisztelt Képviselő Úr! Ön úgy beszélt a Nemzeti alaptantervről és nagyon sokan úgy beszélnek a Nemzeti alaptantervről, mintha nem gyakorló pedagógusok írták volna. Mintha nem olyan pedagógusok kaptak volna a NAT megújítására megbízást, akik nap mint nap, hétfőtől péntekig bemennek az osztálytermekbe az elmúlt öt évben, tíz évben, tizenöt évben, és ott diákokat tanítanak. *(Balla György: Ez a lényeg!)* Tudják, hogy a diákoknak korszerűbb tudásra van szükségük, tudják, hogy a diákok tananyagát másként kell súlyozni, tudják, hogy a diákok zsebében ott van a mobiltelefon, és ismerik a keresőszoftvereket. Ezekkel mind tisztában vannak azok az emberek. Nem egy minisztériumi folyosó hátsó sötét zugában, zseblámpa mellett körmölgető tisztviselőkről van szó, hanem gyakorló, minden nap a diákok között mozgó pedagógusokról. Az ő munkájukat becsülik le, tisztelt képviselő úr.

Még egyetlen dolgot mondanék a nyilvánosságról. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Tisztelt képviselő úr, 2018-ban az internetre kiraktuk ősszel, mindenkinek lehetősége volt hozzászólni, több száz szervezet szólta hozzá, ezres nagyságrendben. Akkor szakmai vélemény kellett, kevesebb volt a hangzavar, most politikai vélemény van, most nagyobb a hangzavar. Köszönöm szépen. *(Nagy taps a kormánypartok padsoraiból.)*

(14.40)

ELNÖK: Az időkeret felhasználására való jótanácsom a válaszadókat is érinti. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Államtitkár Úr! Ön azért ennél szakmailag jobb; én nagyon remélem, hogy jobb. Tisztelt tapsoló kormányparti Képviselő! A 2003-as és 2007-es Nemzeti alaptantervben azért nem volt Kertész Imre, mert egyetlenegy szerző nem volt benne *(Közbeszólás az MSZP soraiban: Bizony-bizony.)*, tudniillik a mi felfogásunk szerint egy nemzeti alaptantervben nem kell hogy szerzők legyenek, és ön ezt szakállamtitkárként pontosan

tudja. *(Közbeszólások.)* Nem Kertész Imre nem volt benne, hanem egyetlenegy szerző nem volt benne, mert abban pedagógiai szakmai célirányok voltak, és nem írtuk elő a Nemzeti alaptantervben, hogy ki legyen, következésképpen az, amit ön mond a válaszában, sajnós szakmaiatlan; épp olyan szakmaiatlan, mint mindaz, amit a NAT-ban képviseltek.

Ezt csak azért mondtam el önöknek, hogy tapsukat inkább szakmai válaszoknak szánják. Ebben reménykedve nem fogadom el a választ. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Arra is felhívom a figyelmet a jövőre vonatkozóan, hogy természetesen a képviselőknek jogukban áll az írásos interpellációtól eltérő szöveget elmondani, de ez bizonyos félreértésekhez vezethet, tehát tanácsolom mindenkinek, hogy ha kíváncsi az interpellációk szövegére, akkor először olvassa el, hogy mit nyújt be a képviselő, és mire válaszol tulajdonképpen az államtitkár úr.

Most Arató Gergely, a DK képviselője következik. *(Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiban: Szavazás! Nem volt szavazás.)* Bocsánatot kérek. *(Közbeszólások.)* Bocsánatot kérek, most határozathozatal következik. *(Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiban.)*

Határozathozatal következik, melyben a Ház eldönti, hogy elfogadja-e az államtitkár válaszát, vagy nem. *(Szavazás.)*

A Ház 116 igen szavazattal, 45 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett a választ elfogadta.

Most Arató Gergely képviselő úr következik, a DK részéről, aki szintén az emberi erőforrások miniszteréhez nyújtotta be az **interpellációját**.

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Módomban áll ott folytatni, ahol Hiller miniszter úr befejezte, aki elmondta, hogy szakmailag miért szánalmas az önök által benyújtott Nemzeti alaptanterv. Én beszélgetnék egy kicsit arról önökkel, hogy mi a viszonya önöknek a szakemberekhez, a pedagógusukhoz és a szakmához, merthogy az elmúlt napokban sorra tiltakoznak a NAT tervezete ellen a különböző szakmai szervezetek és ezzel foglalkozó tekintélyes szakemberek.

Nem lesz időm fölolvadni a teljes listát, az interpelláció szövegében szerepel, de kifejezte egyet nem értését többek között a Civil Közoktatási Platform *(Közbeszólás a Fidesz soraiban: Ó!)*, a Történelemtanárok Egylete *(Közbeszólások a kormánypartok soraiban.)*, a Magyar tanárok Egyesülete, a Magyar Pedagógiai Társaság, a Pedagógusok Demokratikus Szakszervezete, a Szépirodalom Társasága, a Fiala Írók Szövetsége, a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia, a Pécsi Janus Pannonius Gimnázium, a kőbányai Szent László Gimnázium, a miskolci Herman Ottó Gimnázium pedagógusai, a Berzsenyi Gimnázium, az Apáczai, a Trefort pedagógusai és szakmai közösségei, a kolozsvári egyetem Magyar Irodalomtudományi Intézete - fideszes képviselőtársaim, most hujjogjanak -, az ELTE BTK Magyar Irodalom- és Kultúratudományi Intézet Intézeti Tanácsa, az ELTE

Radnóti Miklós Gyakorló Általános Iskola és Gyakorló Gimnázium magyartanári munkaközössége, a Berzsenyi Dániel Pedagógusképző Központ Szombathelyről (*Közbeszólás az ellenzéki pártok soraiban.*), az ELTE Bolyai Gimnázium - Szombathely - magyartanári munkaközössége, az Eszterházy Károly Egyetem Nyelv- és Irodalomtudományi Intézete, a Miskolci Egyetem BTK Magyar Nyelv- és Irodalomtudományi Intézete, a Pécsi Tudományegyetem BTK Magyar Nyelv- és Irodalomtudományi Intézete, még a kormány által létrehozott falszervezet, a Nemzeti Pedagógus Kar szerint is kockázatos a módosított NAT bevezetése.

A szakmai érveket nem ismételném el, inkább arra térnék rá, hogy mi volt erre a kormány válasza. Miután súlyosan hibázott - hiszen nem folytatott erről a NAT-ról érdemi társadalmi vitát, mert amiről folytatott, az egy egészen más NAT volt -, mi volt a kormány válasza? Rétvári államtitkár úr sorosozni kezdett, Bayer Zsolt, a Fidesz ökle szerencsétlen pájdágógosz nénről kezdett el értekezni, de volt olyan érdemes kormányparti publicista is, aki egyenesen szabadkőműves összeesküvést lát a tiltakozás mögött.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kérem, válaszoljon: ön szerint minek kell nevezni azokat a pedagógusokat és szakembereket, akik tiltakoznak az elhibázott és gyermekellenes Nemzeti alaptanterv ellen? A) Soros-ügynök? B) Szerencsétlen pájdágógosz néni? C) Szabadkőműves összeesküvők?

Önök komolyan gondolják azt, hogy a XXI. században pont fasiszta és nyilasbarát, antiszemita írók munkásságának megismertetésére... (*Az elnök kikapcsolja Arató Gergely mikrofonját. - Taps az ellenzéki pártok soraiban.*)

ELNÖK: Válaszadásra ismét Rétvári Bencének adom meg a szót.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Én is ott folytatom, ahol az előbb abbahagytam. Ön a második helyen a Történelemtanárok Egyletét nevezte meg mint kritikamegfogalmazó.

Miket kritizált a Nemzeti alaptantervben a Történelemtanárok Egylete? A kritika 6. pontja: ne nevezzék az 1956-os forradalmat a nemzet forradalmának. (*Közbeszólások. - Az elnök csenget.*) Szintén 6. pont: ne nevezzék a Kádár-rendszert diktatúrának. Mégis minek nevezzék a Kádár-rendszert, ha nem diktatúrának? (*Folyamatos közbeszólások.*) 5. pont: nem pozitív nemzettudatra van szükség, hanem kritikus nemzettudatra van szükség. Szintén 5. pont: a normakövetés ne legyen a NAT-ban ideológiai alap. 3. pont: ne kerüljön a NAT-ban előtérbe a magyar történelmi ismeretszerzés, a határozott magyar identitás és a közös kulturális szimbólumok elsajátítása. (*Közbeszólások a kormánypártok soraiban: Szégyen! Gyönyörű!*)

Mit mond még az a szervezet, akit ön itt idézett, tisztelt képviselő úr? 10. pont: ne nevezzük Dobó Istvánt hősnek, és az összes végvári vitézt ne nevezzük

hősnek, tárgyilagosan számoljunk be róla, és majd a diákok döntsék el, hogy hős-e az, aki végvári vitézként a magyar hazát védi. (*Felzúdulás és közbeszólások a kormánypártok soraiban. - Az elnök csenget.*) De a 6. pontjukban és a február 3-ai nyilatkozatukban még azt is követelték, hogy több vesztes csata legyen a Nemzeti alaptantervben. (*Derűtség a kormánypártok soraiban.*) Több vesztes csatát kell a magyar történelemből tanítani, tisztelt képviselő úr. (*Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiban.*) Nem mondom, hogy mindegyik szervezet, akire hivatkoztok, ilyeneket mondott, de akire második helyen hivatkoztok, tisztelt képviselő úr, ilyeneket mondott, és bizony ez a szervezet, ha tetszik, ha nem, ha sajtótájékoztatót tart erről, ha nem, Soros György alapítványától kapott pénzt arra (*Szabó Tímea: Ahogy ti is!*), hogy a magyar történelem hőskorszakait tárja föl úgy, hogy ne legyenek annyira hősiesek, ne legyenek annyira heroikusak ezeknek a korszakoknak az egyes szereplői, tisztelt képviselő úr.

Ön fölsorolt több helyet, ahonnan kritikát fogalmaztak meg a NAT-tal kapcsolatban, ami, mondjuk meg, teljesen természetes, hiszen egy vállaltan hazafias NAT-tal szemben nyilvánvalóan, akik nem szeretik ezt az álláspontot, kritikát fognak megfogalmazni. De, tisztelt képviselő úr, ha megnézi ön, hogy hány iskola van Magyarországon - általános iskola, középiskola -, és hány iskolában találtak az Index és a 444 újságírói legalább egyetlenegy tanárt, aki azt mondta, hogy neki nem tetszik valami az új NAT-ban, akkor azt fogja találni, hogy az iskolák kevesebb, mint fél százalékában, 4,7 ezrelékében találtak az iskoláknak egy olyan tanárt vagy olyan tanárcsoportot, aki kritikát fogalmaz meg ezzel kapcsolatban. Kétségtelen, hogy van; tudtuk is, hogy van. Az önök NAT-ját sem mindenki tapsolva fogadta el - erre, ha lesz időm, még mondok példákat -, teljesen természetes, hogy a NAT-ról viták folynak, tisztelt képviselő úr. De azt ne mondják, hogy nem korszerű, mert igenis, akik készítették, a legkorszerűbben próbálták létrehozni.

Az kétségtelen, hogy ez nemzeti alaptanterv; nem nemzetközi alaptanterv, ami önöknek jobban tetszene (*Felzúdulás az ellenzéki pártok soraiban. - Az elnök csenget.*), hanem nemzeti alaptanterv, mert mi erre kaptunk felhatalmazást a választóktól, hogy igenis legyen ennek erős nemzettudta. Amikor önök csináltak Nemzeti alaptantervet 2003-ban, akkor ki szervezték a feladatot, megkérték az Eötvös József Szabadelvű Pedagógiai Társaságot - támogató, hogy, hogy nem, Soros-alapítvány -, hogy ők készítsék el még a Fodor Gábor-féle NAT-nál is liberálisabb szemléletű NAT-ot, ezt elfogadták, önök az Új Pedagógiai Szemlében megjelentették, és ennyi volt a széles körű konzultáció, ennyi volt a tág lehetőség a bebeszólásra. A Fővárosi Pedagógiai Intézet akkori munkatársát idézem: veszélyezteti annak a lehetőségét az önök NAT-ja, hogy azonos életkorban azonos követelmények szerint és azonos tudással rendelkezzenek a diákok Magyarországon. (*Közbeszólás a Fidesz soraiban: Diktatúra!*) S még számos példát lehetne mondani, hogy miféle kritikákat mondtak az önök NAT-jával szemben.

A miénk viszont XXI. századi, gyermekközpontú (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeletet leteltét.), érzékelhető tananyagcsökkentéssel jár, és hazafias. Ezért támadják önök. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Megkérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e államtitkár úr válaszát.

(14.50)

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az a helyzet, hogy én ugyan sokkal kevésbé elegáns iskolában tanítottam és érettségiztettem annak idején, mint ahova ön járt, de egy olyan történelemfeleletért, amelyben csak győztes csatákból áll a magyar történelem, önt abban az iskolában is megbuktatták volna történelemből. (Taps a DK és a Párbeszéd soraiban.)

Egyébiránt azt tudom mondani, hogy sem nemzet tudat, sem nemzeti összetartozás, sem közös magyar jövő nem épülhet hazugságokra, és nem épülhet propagandára. Kétségkívül azokat a nemzeti alaptanterveket is bírálták, amiket mi dolgoztunk ki, csak az volt a különbség, hogy akkor mi leültünk és lefolytattuk a szakmai vitákat. Nekem magamnak volt szerencsém államtitkárként számos ilyen vitában részt venni. És nem minősítettem se Soros-ügynöknek, se Fidesz-ügynöknek azt, aki mást gondolt.

Nem az a hazafi, államtitkár úr, aki több lózungot tud mondani, hanem az, aki tesz ezért az országért és az ebben az országban élő gyerekeknek a jövőjéért. Köszönöm szépen. (Taps a DK soraiban.) Ja, és nem fogadom el a választ természetesen.

ELNÖK: Kitaláltam. Kérdezem a tisztelt Házat, hogy elfogadja-e államtitkár úr válaszát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

A Ház a választ 116 igen szavazattal, 24 nem ellenében, 20 tartózkodás mellett elfogadta.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Demeter Márta, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a pénzügyminiszterhez: „A mikor lesznek végre a magyar gazdasági élet központi szereplői a hazai kisvállalkozások?” címmel. Képviselő asszonyt illeti a szó.

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Ma a magyar gazdaságban kiugró egyensúlytalanságnak lehetünk tanúi. A kormány a legjelentősebb támogatásokkal és kiemelt figyelmével szinte kizárólagosan a multinacionális és hazai nagytőkés szereplőket tünteti ki, míg a hazai kisvállalkozások a kormányzati kommunikáció színes szavain túl vajmi kevés konkrét támogatáshoz jutnak. Holott új egyensúlyi helyzet megteremtésére van szükség a magyar gazdaságban, amihez ki kell végre alakítani a magyar mikro-, kis- és közepes vállalkozások célzott és hatékony támogatási rendszerét, és ehhez kellő forrást is kell biztosítani.

Ezt évek óta mondjuk, sajnálatos, hogy a kormány csak most, egy lehetséges válság küszöbén érezte fontosnak, hogy stratégiát állítson össze a kis- és közepes vállalkozásokkal kapcsolatban. Persze mondhatjuk, hogy jobb később, mint soha, bár a konkrét megoldási javaslatokkal és a hozzájuk rendelt forrásokkal továbbra is adósak. A kormányzati kkv-stratégia legalább a problémákat helyesen ismeri fel. De hogyan erősíti meg mégis a hazai vállalkozásokat, ha a gazdaságpolitikájuk pontosan a megfogalmazottakkal ellentétesen hat? A leginkább képzett munkaerő, több százezer fiatal már külföldre vándorolt, a munkaerőhiányt pedig olyan eszközökkel igyekeznek megoldani, ami negatív hatást gyakorol a bérekre.

Fontos tudni, hogy a hazai mikro-, kis- és közepes vállalkozások lényegesen több embert foglalkoztatnak, mintegy a magyar munkavállalók 70 százalékát, mint a külföldi multinacionális cégek, vagy itt említhetném az önöknek olyan kedves néhány hazai nagytőkés tulajdonában lévő céget is. Éppen ezért, valamint hogy a gazdaság válságállósága és a munkaerő védelme megvalósuljon, ezeket a kisebb vállalkozásokat kellene az államnak támogatni, segíteni, hogy azok innovatívan működhessenek, saját terméket fejleszthessenek, azt vigyék a piacra, azt vihessék külföldre exportra, ne csupán egy-egy multi kiszolgáltatót beszállítói legyenek annyi pénzért, amiből nem is tudják magukat fenntartani.

A külgazdasági és külügyminiszter egy tavaly novemberi bizottsági ülésen a felvetésemre azt válaszolta: „És nálam a beruházásösztönzéssel foglalkozó ügynökségnél ezért hoztam létre egy részleget, amely kifejezetten azzal foglalkozik, hogy a Magyarországon működő nagyvállalatok számára készíti föl a magyar kkv-kat, vagy akár nagyobb vállalatokat is, hogy be tudjanak kerülni a beszállítói hálózatukba.” Pusztán ennyi megoldást látnak. Ez pedig nem megoldás, képviselőtársaim. Mégis egy új kkv-stratégia bejelentését követően mindössze egyetlen konkrét intézkedést láthatunk, ez pedig az, hogy körülbelül 2 milliárd forinttal megtömik ezt a bizonyos exportügynökséget, a HEPA-t, tehát nem a kisvállalkozásokhoz kerül ez az összeg. Államtitkár úr, a magyar kkv-k ennél többet érdemelnek.

Kérdezem: hajlandók-e érdemben csökkenteni a kkv-k adózási, működési terveit, és hajlandók-e érdemben támogatni a kis- és közepes vállalkozások munkahelyteremtését? (Taps az LMP soraiban.)

ELNÖK: A miniszterelnök úr megbízásából a kérdésre a téma szerint felelős, innovációért és technológiáért felelős minisztérium államtitkára, Schanda Tamás fog válaszolni. Parancsoljon!

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! A magyar kis- és középvállalkozások jól teljesítettek az elmúlt években, kivették részüket a gazdasági növekedésből, és sikeresen tartották az iramot a nagyvállalatokkal. Ez a vállalkozók kemény

munkájának, illetve a kormány adócsökkentési és támogatási programjainak közös sikere. Legyünk rá közösen büszkék! A magyar kormány, tisztelt képviselő asszony, megbecsüli és minden lehetséges eszközzel segíti a kis- és középvállalatokat. A hazai kisvállalkozások már most is a magyar gazdasági élet központi szereplői, ugyanis az a helyzet, hogy ön állít valamit, de a tények egyértelműen mást mutatnak. Ezt persze lassan megszokjuk öntől, ez is tény.

A magyar kkv-k termelékenysége, tisztelt képviselő asszony, 2010 és 2018 között jóval gyorsabb ütemben nőtt, mint a többi V4-es országban, és meghaladta az uniós átlagot is. Egy átlagos kis- és közepes vállalkozás által előállított hozzáadott érték 2009-hez, a balliberális kormányok végnapjaihoz képest 44 százalékkal nőtt, exportból származó árbevételük pedig 62 százalékkal. A magyar kis- és közepes vállalkozások ma 209 ezerrel több embert alkalmaznak, mint 2009-ben. Az elmúlt években a kormány adócsökkentéssel, adókedvezményekkel és támogatási programokkal, valamint a hitelhez jutás könnyítésével segítette a hazai tulajdonban lévő kkv-kat.

Engedje meg, hogy emlékeztessen rá, hogy az ön korábbi pártjának - ha van még egyáltalán értelme különbséget tenni - a kormányzásakor a vállalkozások társasági adója 19 százalék volt, ma ez 9 százalék. Egy átlagos középvállalat adóterhelése akkor 52-56 százalék között mozgott, ma csupán 36 százalékon áll.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tisztelt Képviselő Asszony! A kkv-k versenyhátrányának leküzdése érdekében vezettük be a kisadózók tételes adóját és a kisvállalati adót, melyek az adózással kapcsolatos költségek és adminisztrációs terhek radikális csökkentését szolgálják. Képviselő asszony, ha jól értem, akkor az egyébként ön által is megdicsért, a múlt év végén elfogadott kkv-stratégia fő célja a magyar kis- és közepes vállalkozások további erősítése és támogatása. A dokumentum egészen 2030-ig vázol fel jövőképet és határoz meg a vállalkozáspolitikára fontos feladatokat. A stratégia egyszerre segíti egy nemzetközileg is sikeres, dinamikus vállalkozói kör kialakítását, és a számos ember megélhetését biztosító kisvállalkozások fejlődését és megerősödését.

A stratégia kiemelt célja, hogy a vállalkozásbarát szabályozási környezet megteremtése megvalósuljon, és az adórendszer további egyszerűsítésére is sor kerüljön. Célunk továbbá a kkv-k innovációs és digitalizációs teljesítményének az erősítése, a finanszírozáshoz jutásuk ösztönzése, a nemzetköziesedésük elősegítése és a Magyarországon most éppen kulcskérdésként megjelenő generációváltás támogatása. Magyarországon a vállalkozások által foglalkoztatottak létszámának növelése terén a kormány számos munkaerőpiaci programmal nyújt támogatást és segítséget többek közt a kkv-k számára is.

Például az „Út a munkaerőpiacra” program keretében közel 250 milliárd forintból valósult meg, és

2015 óta eddig közel 129 ezer fő részére juttattunk támogatást ezen a programon keresztül. Kérem a válaszom elfogadását. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat, és megkérdezem Demeter Márta képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

DEMETER MÁRTA (LMP): Nem fogadom el, elnök úr. Különösen államtitkár úr esetében, de a kormánytól is megszoktuk, hogy a tények önöket nem zavarják. Le a kalappal a hazai kkv-k előtt, hogy egyáltalán ebben a környezetben tudnak még működni, ami itt van Magyarországon. Önök a multikat tömik ki rendre pénzzel. Amikor a multik adóelkerülését kellene megakadályozni, akkor a magyar kormány a multik oldalára áll. S ha megnézzük a kkv-k helyzetét, már csak az elgondolkodtató, hogy ha annyira szárnyal minden, ahogy azt államtitkár úr állítja, akkor hogy lehet az, hogy a magyarországi vállalkozások 90 százaléka kis- és közepes vállalkozás, a munkavállalók 70 százaléka dolgozik ezeknél a cégeknél, mégis a GDP-nek alig 50 százalékát adják termelékenységen.

(15.00)

Tehát ott akkor egy komoly probléma van, ezt nem lehet eltagadni, és azt azonnal orvosolni kell. Az pedig külön hazugság, amit önök a zöld államkötvénnyel próbálnak majd önmagukat zöldre festve: megint a magyar emberekkel akarják megfizettetni a multik szennyezését *(Az elnök csenget.)* és a kormány végtelenül hibás gazdaságpolitikáját. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem ezért a tisztelt Házat, hogy elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 112 igen szavazattal, 43 nem ellenében és 1 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Burány Sándor és Kocsis-Cake Olivio képviselő urak, a Párbeszéd képviselői, interpellációt nyújtottak be a pénzügyminiszterhez: **„A kormány valóban csökkenteni akarja az önkormányzatok bevételeit?”** címmel. Tájékoztatom a képviselő urat, hogy Tállai András államtitkár úr fog önnek válaszolni. Parancsoljon, öné a szó.

KOCSIS-CAKE OLIVIO (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Nagyon úgy tűnik, hogy csak elterelés az a mézesmázos kommunikáció, amely arról szól, hogy a Fidesz együtt akar dolgozni, együtt akar működni az ellenzéki önkormányzatokkal, kiemelten Budapesttel, mert miközben erről beszélnek, aközben sunyi, alattomos lépéseket terveznek a háttérben.

Mindez szembemegy azzal a megállapodással, amelyet Tarlós Istvánnal kötöttek, amely arról szól, hogy a Budapestet érintő fontos kérdésekről nem döntenek a Fővárosi Közgyűlés feje fölött.

Tisztelt Államtitkár Úr! Önök az elmúlt napokban olyan tervekkel álltak elő, amelyek jelentősen csökkenteni fogják az önkormányzatok helyiipar-üzésiadó-bevételeit. Az értékcsökkenés leírása az adóalapról több mint 10 milliárddal, a kutatás-fejlesztési költségek levonhatóságának szélesítése 11 milliárddal, a feltöltési kötelezettség decemberről májusra tolásával több mint 20 milliárddal csökkentik csak Budapesten a költségvetés bevételét, ez évi 40 milliárdot jelent, és ha a többi önkormányzatot is figyelembe vesszük, akkor a fideszes önkormányzatok, a fideszesek által vezetett önkormányzatok bevételét is több 100 milliárddal csökkentik.

A helyzet az, hogy a Fidesz kormányzati feladatot, a vállalkozók segítségét a helyi önkormányzatok pénzén kívánja ellátni. Ezzel nyilvánvalóan a Karácsony Gergely vezette Budapestet sújtja legjobban, hiszen arányaiban itt a legnagyobbak ezek a bevételek. De tévedés azt hinni, hogy ezzel majd az önkormányzatokat büntetik meg, mert nem őket fogják megbüntetni, hanem a helyben lakó embereket, mert az önkormányzatok ezeket a bevételeket a városra, a polgárraira és a település fejlesztésére fordítják. Hogyan tartsanak fenn például a csökkentett iparüzésiadó-bevételekből az önkormányzatok jó minőségű, megfizethető helyi közlekedést? Mert hát, ugye, a legutóbb önök ez ügyben módosítottak törvényt, hogy az ipát elsődlegesen a helyi közlekedésre kell fordítani. Önök ezért módosítottak törvényt, hogy egyértelművé tegyék. Most elveszik ezt a pénzt, amiért törvényt módosítottak. Elég ironikus! Ajánlom, hogy konzultáljanak a saját polgármestereikkel is, hiszen Cser-Palkovics polgármester úr (*Dr. Rétvári Bence: András!*), illetve Papp László polgármester úr, a debreceni polgármester is élesen ellenzi ezt a javaslatot.

Tisztelt Államtitkár Úr! A kérdéseim: miért akar több forrást elvonni a helyi önkormányzatoktól a kormány? Amennyiben ezt meglépik, akkor mit tervez annak érdekében a kormány, hogy ellensúlyozza ezeket a veszteségeket? Várom megtisztelő válaszát. (*Taps a Párbeszéd soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint már említettem, az ön kérdésére Tállai András államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Véleményem szerint önök ezt a kérdést túlreagálják, nem hogy túlreagálják, olyan információkat juttatnak el a közvéleményhez, önkormányzatokhoz, önkormányzati vezetőkhöz, amelyek ebben a kérdésben nem valóság, lényegében az önkormányzatokat megfélemlítik és riogatják. (*Szabó Timea: Megfélemlítjük?! - Közbeszólások a Párbeszéd soraiban. - Derűltég az LMP soraiban.*) Szó nincs arról - szó nincs arról -, hogy ez az információ, ez a tanulmány, egy tervezet, amelyet

egyébként a Versenyképességi Tanács tárgyalta meg, bármelyik önkormányzatot is működésében veszélyeztetné, gazdálkodásában ellehetetlenítené. Szó nincs erről!

Miért mondom azt, hogy túlreagálják? Egyrészt tartalmilag reagálják túl. Mondok egy példát az ön felszólalásából. Ön azt mondta, hogy a feltöltési kötelezettség elhalasztása 20 milliárd forint bevételkiesést jelent. A nevében is benne van, hogy ez egy elhalasztás, nem decemberig kell 90 százalékra feltölteni, hanem májusig (*Tordai Bence: De ez az adott évben bevételkiesés az önkormányzatnak!*), ez nem okoz bevételkiesést a fővárosnak sem, ez likviditási nehézséget okozhat (*Tordai Bence: Ja! Ja! - Szabó Timea közbeszól.*), amire egyébként lenne idő felkészülni, hiszen ezt, ahogy mondtam, még a kormány sem tárgyalta, az Országgyűlés előtt sincs, tehát ha ezt az Országgyűlés el is fogadná, akkor is majd csak a következő évben léphetne hatályba.

Aztán eltúlozza hatásában is, hiszen ez a változás összességében az önkormányzatok 90 százalékát érintenem nem érintené, azt a 10 százalékot pedig, amelyet érint, annyiban érintené, hogyha változatlan formában fogadná el itt az Országgyűlés, hogy az iparüzésiadó-bevétel 10 százalékkal csökkenne (*Szabó Timea közbeszól.*), azaz az éves növekményről - az elmúlt tíz évben mindig átlagban 10 százalékkal növekedett az iparüzésiadó-bevétel -, egyéves növekményről kellene kvázi lemondaniuk az érintett önkormányzatoknak. (*Tordai Bence közbeszól.*) De ön eltúlozza a reagálását abban a tekintetben is, hogy ennek milyen joghatása van. A Versenyképességi Tanács által tárgyalta anyagoknak semmilyen joghatása nincs a törvényhozásra, a kormányzati munkára és különös tekintettel pedig az Országgyűlés munkájára.

Egyébként pedig valóban, a kormány, a Pénzügyminisztérium tárgyal az érintett önkormányzatokkal, a Megyei Jogú Városok Szövetségével, végigvesszük, hogy mi az érdeke az önkormányzatoknak, és megtárgyaljuk azt is, hogy mi az érdeke azoknak a vállalkozásoknak, amelyeket a Versenyképességi Tanács képvisel. Az az érdeke, hogy még versenyképesebbek legyenek, mert a társasági adó már alacsony Magyarországon, de ha az iparüzési adóval együtt nézzük meg a közterheiket, akkor bizony még magasnak mondható, és a Versenyképességi Tanácsnak nyilván az az érdeke, hogy egy olyan rendszert alakítsunk ki, amellyel még több munkahelyet tud kialakítani a vállalkozások által, vagy a meglévő munkahelyeket meg tudja őrizni. Kétféle érdek van tehát, ezeket ütköztetni fogjuk, és azt követően dönt arról a kormány, hogy az Országgyűlés elé terjeszt-e bármilyen törvényjavaslatot ezzel kapcsolatban.

Egyébként pedig mondanék önnek valamit: ne a Fidesz-KDNP-től féltse ön az önkormányzati rendszert! A Fidesz-KDNP 2010-ben egy csődközeli önkormányzati rendszert mentett meg azáltal, hogy átvállalta az önkormányzatok hitelét, adósságát, és feladatfinanszírozást vezetett be. Én azt gondolom, hogy az önök pártszövetsége és az MSZP tönkretett valamit (*Szabó Timea: Mi külön! Mi külön felelősök vagyunk!*), és ön most itt felszólal, próbálja védeni az

önkormányzati rendszert. *(Az elnök csenget.)* Még egyszer mondom: ne tőlünk féltse, hanem az ön mellett ülő barátaitól! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

KOCSIS-CAKE OLIVIO (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Azt mondta, hogy az ellenzék túlreagál, és eltúlozza ezt a dolgot. Hát, akkor hadd hozzak ide két idézetet: „A tanács tagjai bizonyára értenek a gazdasághoz, de minden tisztelem mellett is biztosan nem értenek az önkormányzatok finanszírozásához, és az a gyanúm, hogy nem ismerik az emberek mindennapos jogos igényeit sem.” Ezt Cser-Palkovics András, a Fidesz székesfehérvári polgármestere mondta. De hadd hozzak ide még egy idézetet: „Vitatom, hogy ennek valódi gazdaságélénkítő hatása lenne. Pár vállalkozás - gyakorlatilag a legnagyobbak - persze rövid távon kismértékben jól járna, mindenki más, leginkább a város közössége, az emberek, azaz a munkavállalók viszont nagyon rosszul.” Ezt szintén ő mondta. És akkor idézhetném Papp László polgármester urat is, aki szintén az önök polgármestere.

Ezt nem reagálja túl senki, ez egy nagyon veszélyes terv, úgyhogy jobb, ha lemondanak róla! A választ nem tudom elfogadni. *(Taps a Párbeszéd és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 113 igen szavazattal, 45 nem ellenében és 1 tartózkodó szavazattal elfogadta.

(15.10)

Tisztelt Ház! Horváth László képviselő úr, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Milyen lehetőségeket lát a Kormány, miként lehet biztosítani minden gyermek számára a lakóhelyen, biztonságos és egyenrangú körülmények között biztosított tanuláshoz való jogot?”** címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Rétvári Bence államtitkár úr fog önnek válaszolni. Öné a szó, parancsoljon!

HORVÁTH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A gyöngyöspatai iskola úgynevezett szegregációs perében született bírósági ítélet nagyon sokak igazságszeretét bántotta meg. Gyöngyöspatán egész biztosan sokakét, és Gyöngyöspatán sokan érzik úgy, hogy méltatlan az a politikai akció és az a provokáció, amely egy egész települést büntet, járat le és bélyegez

meg. *(Közbeszólások az ellenzéki pártok padsoraiából, köztük Szabó Szabolcs: Bírósági ítélet...)* Mert le kell szögezni azt, hogy egy tudatos, megtervezett és megszervezett akció eredménye az a helyzet, amivel most szembesülni kell Gyöngyöspatán.

És azt is tudjuk, hogy aki ezt az akciót megszervezte és megtervezte, egy Soros György által támogatott szervezet, amelyik a pénz ígéretével csábította perbe az érintett cigány tanulókat és cigány családokat. Azt is látjuk, hogy ebben a perben a szegregáció csak ürügy, a cigány családok csak eszközök. Az igazi politikai cél pedig az, hogy Magyarországot meg lehessen vádolni, Magyarországot fel lehessen jelenteni újból Brüsszelben, Strasbourgban, és Magyarország ellen valamiféle büntetőeljárást lehessen újfent kicsikarni. *(Tordai Bence és Szabó Timea közbeszól.)*

Azonban vannak olyan kérdések, amelyek a gyöngyöspatai ügy kapcsán és a hasonló ügyek kapcsán mégiscsak komoly szót és komoly beszédet érdemelnek. Az egyik ilyen ügy az iskolai erőszak ügye. Gyöngyöspatán is és máshol az országban is vannak olyan helyzetek, és jelen van úgy az erőszak egy iskolában, amikor sem tanítani, sem tanulni nem lehet. Márpedig, ha egy szülő azt látja, hogy gyermekének az a jog, hogy nyugodtan tanulhasson, és előre tudjon menni a képességeihez mérten, nincs biztosítva, és a szülő számára pedig az a jog nincs biztosítva, hogy a gyermekét biztonságban tudja az iskolában, akkor ennek az a következménye, hogy a család úgy dönt, hogy az iskolából kiveszi a gyermekét, és kényszerből, kihátrálva az iskolából, más településen fogja beiskoláztatni.

Ez a helyzet történt meg Gyöngyöspatán is; és ennek a helyzetnek a következménye az, hogy ma Gyöngyöspatán 80 gyerek jár az iskolába, de minden reggel 86 gyereknek más településre kell iskolába indulnia, és ez nem jó. Senkinek nem jó, sem távoznak, sem maradónak; és mindenkinek joga van ahhoz, hogy a saját településén tanulhasson nyugodt körülmények között.

Ezért kérem államtitkár urat, és ezért kérem, vizsgálják meg azt, hogy az iskolai biztonságot milyen eszközökkel lehet garantálni, és azt is, hogy milyen lehetőségeket lát a kormány arra, miként lehet elérni, és minden gyerek számára biztosítani azt, hogy a lakóhelyén lévő iskolában, biztonságos körülmények között *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* tudjon fejlődni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza, mint említettem, Rétvári Bence államtitkár úrnak adok szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Egyvalamit biztosan mondhatunk, hogy az az út, amit ez az alapítvány képvisel Gyöngyöspatán, és számtalan más településen országsszerte, ez az út nem vezet ahhoz, hogy mindenki biztonságban tudja a gyermekét,

és békésen tudjanak egymás mellett élni ezeken a településeken. Ez a fajta pereskedés, a feszültségnek a mesterséges szítása, az ügyeknek a nemzetközi fórumok elé terelése sehol, semelyik közösségnek nem fogja a békés egymás mellett élését és a gyarapodását, biztonságát szolgálni. *(Tordai Bence közbeszól.)*

Ezzel szemben a kormánynak van olyan programja - sőt, sok olyan programja van -, amelyik ezt elősegítheti a képzés révén, a foglalkoztatás révén, különböző szociális segítségnyújtások révén. A legnagyobb volumenű, amely az egészség rendszerbe is foglalja, az a program, amelyik nem etnikai alapon közelít ehhez a kérdéskörhöz, hanem szociális alapon; nem úgy áll hozzá, mint ahogy ez az alapítvány, hogy ahol cigány embereket talál, ott igyekszik különböző eljárásokat elindítani, hátha abból, mint ahogy az alapításakor is mondták, az alapítványnak egy nemzetközi ügyet tudnak létrehozni, és egy nemzetközi bíróság előtt tudják Magyarországot megtámadni.

Nem ez a jövőnek az útja, és nem ez a felzárkózás útja, hanem az, amit a kormány elhatározott, hogy a 300 leghátrányosabb helyzetű településen olyan szociális programot indít, amely egyszerre segít a hátrányos helyzetűeknek. Lehetnek azok cigányok, lehetnek azok nem cigányok, mindenkinek, aki hátrányos helyzetű, segít abban, hogy képzettséget szerezzen, befejezze az általános iskolát, szakmát szerezzen, vagy akár továbbtanuljon, és megfelelő képzettsége legyen. *(Tordai Bence: Tíz éve kormányoztok...)* Segít abban, hogy az egészségi állapotát minél inkább az európai átlaghoz tudja közelíteni, adja be a védőoltásokat, járjon szűrésekre, egészségesebb életformát gyakoroljon a mindennapjaiban. Segít a bűnmegelőzésben *(Tordai Bence közbeszól.)*, segít a szociális kérdések megoldásában, mindezt komplexen teszi. Ezt először Tiszaburán és Tiszaburán indítottuk el. Ott ennek nagyon látható eredményei voltak, majd ezt évről évre 30, és újabb 30, és újabb 30 településen, tíz év alatt a 300 leghátrányosabb helyzetű magyar településen bevezetjük. Ez az, ami tényleg segítséget jelenthet sok tízezer, vagy akár sok százezer embernek.

És ami biztosan nem jelent segítséget, az a pereskedés, amit a Soros György-féle alapítvány létrehozott. Nekik csak ürügy Gyöngyöspata. Mint ahogy elmentek másik tucatnyi településre, és vagy amiatt indítottak pert, hogy ott is lépten-nyomon szegregációt kiáltottak, vagy arra indítottak pert, hogy az egész iskolát zárják be. Volt, hogy kártérítésre, pénzre és politikai botrányra hajtottak, volt, hogy iskolabezárásra és politikai botrányra hajtottak. Egyik-másik ilyen pereskedőt Karácsony Gergely még azzal is jutalmazta, hogy árnyékkormányába beemelte őket.

Kevés olyan oktatási miniszter van, aki azzal vált méltóvá az oktatási miniszteri jelöltségre, hogy ő már több mint 20 iskola bezárását kezdeményezte. Hát, az ellenzéki oldalon ilyeneket is lehet találni. Úgyhogy az ő számukra csak egy ürügy, egy helyzet, amit megpróbálnak anyagilag és politikailag kihasználni, de semmilyen korábbi dokumentumokban nem rögzítették azt, és semmilyen nyilatkozatokban nem is tették meg azt, hogy ott maradnának tartósan, és segítenének az ott lévő embereken. *(Tordai Bence közbeszól.)*

És akik itt előfordulnak, jól láthatjuk: ismerjük őket már régen. Aki ott van Gyöngyöspatán, az egyik hölgy, korábban genderügyekben volt zászlóvivő. *(Tordai Bence: Felháborító!)* A másik úriember, aki ott tevékenykedik, korábban az egyik migrációt támogató Soros-szervezetnek a képviselőjében ott volt a Keleti pályaudvarnál, és a migránsokat szervezte, mert éppen akkor abból lehetett Magyarországgal kapcsolatban nemzetközi botrányt kelteni. *(Közbeszólások az ellenzéki pártok padsoraiból.)* Hát, most átvedlenek, genderszakértőből és migráció-szakértőből hirtelen romaügyi szakértők lesznek, és így próbálnak valamiféle politikai botrányt létrehozni, de segíteni nem nagyon tudnak.

Az a program viszont, amit a kormány elindított, és azok a felzárkózási programok, amiket elindítottunk, megtehetik ezt, illetőleg igyekszünk itt a parlamentben is olyan törvénymódosításokat létrehozni, amelyek nem etnikai alapon, hanem szociális alapon minél több magyar embernek segítséget nyújtanak *(Tordai Bence: Sikerült?)*, és ez már azért például abban is *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)*, hogy a cigány egyetemisták száma megduplázódott, ebben is már kézzelfogható. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

HORVÁTH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. A választ elfogadom, de azt kérem államtitkár úrtól, hogy a kormány tegyen meg mindent annak érdekében, hogy az iskolán belül zéró tolerancia legyen az erőszakkal szemben.

Minden tanulót - származásra való tekintet nélkül - megillet a nyugodt tanuláshoz való jog, és adott esetben minden családot - származásra való tekintet nélkül - terhel annak felelőssége, hogy a gyermekét rendesen járassa iskolába, és ha a gyermekét iskolába járattja, akkor vállaljon azért is felelősséget, hogy a gyermeke nem alkalmaz erőszakot sem diáktársával, sem a tanárral szemben. Ez egy alapszerződés, amit még akkor kötnek, amikor beiratják az iskolába a gyermeküket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Mint hallottuk, képviselő úr elfogadta az államtitkári választ.

Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Miért sodorja életveszélybe a Kormány a betegeket a kórházi beszállítók tönkretételével?**” címmel. Tájékoztatom tisztelt képviselő urat, hogy Rétvári Bence államtitkár úr fog önnek válaszolni. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt évek során két dolog biztos

volt, ha a magyar egészségügyről beszéltünk. Az egyik, hogy a lakosság 70 százaléka az egészségügyi állapotát a legégetőbb problémának jelöli meg. A másik pedig az, hogy évről évre halmozódott a kórházakat gúzsba kötő adósság mennyisége, amelyet a kormány, harcolva ezzel, évről évre próbált csökkenteni, és pár tíz milliárddal elfődni a bajt.

De az a helyzet, hogy ez a tízmilliárdos, időnkénti segítség lényegében nem oldotta meg a kórházi beszállítóknak és a velük szembeni tartozásoknak a kérdését. Év végére mindig az a helyzet állt elő, hogy 50 milliárd, vagy éppen ennél nagyobb, magasabb összegű tartozás volt, ami azt jelenti, hogy nagyon sokszor hónapokon keresztül hiteleztek ezek a beszállítók, nemcsak áruval, de bizalommal is a kormány felé.

(15.20)

Éppen ezért érkezett váratlanul az a hír, amikor a 2019. év végét jelölték meg annak utolsó időpontjaként, hogy egyáltalán a kórházi szállítóknak kifizetnek bármilyen felhalmozódott adósságot, és a kórházaknak kifizetik; Gulyás Gergely egy kormányinfón jelentette be, majd megerősítette. Annak a hírnak a második olvasata pedig az volt, hogy a kormány nem az egészet akarja kifizetni, hanem lényegében kéri, hogy a 20 százalékaról mondjanak le az egészségügynek beszállító cégek.

Ezt mindenképpen nagyon nehéz másként értelmezni, mint hogy önök fogták és megszarolták azokat, akik az előző évben hitelezték a kormánynak az egészségügyi munkát, akik segítségként voltak a kórházaknak eszközbeszállításban, akár drága eszközökről, akár a mindennapokban használt eszközökről legyen szó. Nagyon nehéz ezt másként értelmezni, mint hogy önök felrúgták a kötelező erejű szerződéseket, amelyeket a kórházak ezekkel a beszállítókkal, sokszor magyar kisvállalkozásokkal kötöttek, azaz úgy jártak el, és ezért talán felháborító, mintha valaki venne egy autót, és azt mondaná, miután átveszi az autót, hogy ne haragudjon, a 20 százalékat nem fogom tudni kifizetni, és nem is akarom kifizetni, elégedjen meg a 80 százalékanak a kifizetésével.

Az egyik fő probléma - túl azon, hogy ez átverése azoknak, akik bizalmat helyeztek a kormányba és ezzel a magyar egészségügybe - és a probléma lényege az, hogy mindazok, akik most bizalmukat veszítik akár a beszállítók közül, és hangsúlyozom, nagyon sokszor kis cégekről és kifejezetten csak ebből élő cégekről van szó, ők bizalmukat veszítik a jövőbeli kormány szavahihetőségében is, tehát abban, hogy önöknek és a kórházaknak a jövőben is tudnak szállítani, és ezért cserébe meg is kapják a pénzt. Sőt, ami ennél sokkal rosszabb: adott esetben akár kártérítést is követelhetnek, hiszen ebben az esetben a szerződéses kötelezettségnek a kormány nem tett eleget.

Mindezekre tekintettel kérdezem államtitkár urat, komolyan gondolja-e a kormány, hogy a megrendelt szolgáltatásoknak csak a 80 százalékát fizeti ki az egészségügyi beszállítóknak. Számoltak-e nem fizetés esetén azzal, hogy perekkel, végrehajtásokkal

fognak szembenézni? És ha igen, ez mennyibe fog kerülni az adófizetőknek? Illetve, ha a piaci szereplők azt látják, hogy önök nem szavatartók (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*), akkor tudja-e esetleg az állam máshonnan pótolni azokat a kieső eszközöket, amelyeket önöknek a jövőben nem fognak szállítani? Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! A válasza Rétvári Bence államtitkár úrnak adok szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A kormány mint minden szavát, ezt a szavát is teljesen komolyan gondolja, tisztelt képviselő úr. Nagyon jól nyomon követhető volt az ön felszólalásában, hogy van az egészségügynek egy üzleti szempontú megközelítése, és van egy közszolgálati szempontú megközelítése. Ön úgy áll hozzá, hogy az egészségügyben kell hogy legyen egy fix profit, amit előre be lehet árazni, ami ezeknél a beszállítóknál is ott van, ez a profit sérthetetlen, ezt az egészségügyben senki nem vonhatja kétségbe, és van a mi közszolgálati logikánk, hogy itt közpénzről beszélünk: nem lehet az egészségügyben közpénzből bárkinek extraprofitot fizetni, mint ahogy nem lehet a közművek esetében se az embereket megsarcolni és így tovább, és így tovább.

Öntől nem áll távol az egészségügyben az üzleti szemlélet (*Moraj a Jobbik soraiban.*), hiszen a családi vállalkozásuk mégiscsak egy időszakban a magyar orvosoknak, a magyar egészségügyi szakembereknek a külföldi exportjából szép bevételre tett szert. (*Balla György: Úgy van!*) Akkor is az önök számára az egészségügy üzlet volt, mert igaz, hogy a magyar egészségügy színvonala romlik, mert önök több tucatnyi orvost külföldre visznek, 62-t emlékeim szerint csak Írországba, de ebből bizonyára a közvetítési díjért a közvetítő cég egy szép profitot tud zsebre tenni. Ez ugyanaz, mint az új szövetségeseik, akik privatizálni akartak mindent az egészségügyben, kimazsolálni a profittermelő részeket, és azt magánkézbe adni (*Dr. Brenner Koloman: Egyszer olvasd el...!*), és közben az emberekkel vizitdíjat és kórházi napidíjat fizettetni, duplán tb-járulékot fizettetni, egyszer a fizetésük után, egyszer pedig majd amikor befekszenek a kórházba vagy az orvoshoz elmennek, akkor fizettetni.

Tisztelt Képviselő Úr! Az önök oldalán teljesen megtörtént itt az összeborulás, teljes üzleti szemlélet, a mi részünkről pedig a közszolgálati szemlélet. Ezért önöknek nem fáj, amikor 16 ezer ágyat leépítenek, nem fáj, amikor 6 ezer egészségügyi dolgozót elbocsátanak, nem fáj, amikor négy kórházat bezárnak, hiszen ez önök számára csak tisztán üzleti kérdés. (*Dr. Brenner Koloman: A szerződés szentsége jogi alapelv!*) Mi viszont 770 milliárd forinttal emeltük az éves egészségügyi költségvetési keretet, és a tavalyi év végén, ahogy arra ön is utalt, további 79,4 milliárd forintot többlettámogatásként biztosítottunk a kórhá-

zak számára. Ebből 42,8 milliárd forint lejárt tartozás, 36,6 milliárd forint pedig olyan struktúraátalakítási támogatás, ami az adósságuk újratermelődését akadályozza meg. *(Balczó Zoltán: Mi vezettük be a Bokros-csomagot!)*

Képviselő Úr! Szépen becsomagolta a saját javaslatát, hiszen azt mondta, hogy azért kell ezeket a követeléseket százszázalékosan kifizetni, mert itt magyar kis- és középvállalkozásokról lenne szó, akiknek ez a mindennapi működését veszélyezteti. Ön is nagyon jól tudja, tisztelt képviselő úr, hogy bár február 29-e a tárgyalások lezárásának a végső időpontja, de már február 14-én bejelentettük, hogy 19 milliárd forint értékben azoknak a cégeknek, tehát ezeknek a kis cégeknek, ezeknek a kkv-knak a javára, amelyekről ön is beszélt, amelyeknek 100 millió forint alatti a követelése, kifizetjük ezeket az összeget. Tehát nincsen szó arról, amire ön a vitát próbálta terelni, hogy a kicsi cégeknek a pillanatnyi likviditása van veszélyben. Nem, most már csak arról van szó, hogy óriási, milliárdos vagy akár tízmilliárdos összegekkel rendelkező cégekkel, akik nagy beszállítóként akár nagy profitot is tudnak a magyar egészségügyi kasszán realizálni, velük folyik a tárgyalás több szereplő részvételével - egyrészt a Pénzügyminisztérium pénzügyekért felelős államtitkára, az Állami Egészségügyi Ellátó Központ, a Belügyminisztérium és az adóhivatal egy-egy delegáltja közreműködésével - azért, hogy a közpénzből minél több embert tudjunk gyógyítani.

Az ön logikája szerint a közpénzből a profitot kell garantálni. Mi azt mondjuk, hogy nem, akár 20 százalékos árkedvezmény mellett azt a 20 százalékot *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* további emberek gyógyítására és további várólisták csökkentésére kell hogy fordítsuk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Hiú ábránd lenne azt gondolni, hogy ebben bármi elfogadható lenne. Államtitkár úr, álljunk már meg egy pillanatra, jó?! Tehát arról van szó, hogy tíz éve kormányoznak. A most kialakult helyzetért ki a felelős? Az, aki tíz éve kormányoz. És ha ön azt mondja, hogy nincs az egészségügyben olyan üzleti érdek, például az, hogy aki a CT-t legyártja, hozzájusson azért, mert legyártotta, akkor mit fognak tenni? Mészáros Lőrinc fogja legyártani és összeszerelni a CT-t? Ez nem a kisvasút, nem Orbán Viktor álma, itt emberéletekről van szó! Ki fogja akkor kifizetni például azokat a rákgógyszereket, amelyeket be kell szerezni? Ki fogja legyártani? Ön fogja a minisztériumban legyártani? Gondolkodjanak már el azon, hogy kiket fognak tönkretenni, és mivel fogják veszélyeztetni a magyar embereket!

Jöhetnek azzal, hogy az egészségügy nem üzlet. Az önök háttérországa az, aki az egészségügyben folyamatosan húzni akarja le a pénzt. És tudja, mit, államtitkár úr? Ha önnek nem számít a 20 százalék, mit

szólna ahhoz, ha az önök családi üzlete, az ön unokatestvérének az Európai Unión hizlalt vállalkozása nem kapna meg *(Dr. Rétvári Bence: Nincs olyan!)*, mondjuk, 20 százaléknyi pénzt? *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* Vajon ott is gálánsan mondanák, hogy mondjal le az extraprofit érdekében? *(Dr. Rétvári Bence: Nincs olyan!)* Az ön unokatestvérének a vállalkozásáról vagy Mészáros Lőrincről is beszélhetnénk. *(Dr. Rétvári Bence: Könyvesboltja van!)*

Önök azzal, amit csinálnak, a tűzzel játszanak, és emberéleket veszélyeztetnek. Nem lehet elfogadni a választ. *(Taps a Jobbik soraiban. - Dr. Rétvári Bence: Üzleti érdek a profit, az fontos nektek! A profit!)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önököt, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 111 igen szavazattal, 40 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Ház! Hargitai János képviselő úr, a KDNP képviselője, interpellációt nyújtott be a pénzügyminiszterhez: **„Minek köszönhető az európai összehasonlításban is kimagasló 2019. évi 4,9 %-os gazdasági növekedés?”** címmel. Tájékoztatom tisztelt képviselő urat, hogy Tállai András államtitkár úr fog önnek válaszolni. Öné a szó, parancsoljon!

DR. HARGITAI JÁNOS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt tíz évben számos nagy horderejű gazdaságélénkítő és költehercsökkentő intézkedést hozott a kormány. Ennek eredményeképpen ma azt mondhatom, hogy Magyarországon érdemben gazdaságépítő munka folyik. A Kereszténydemokrata Néppárt frakciója nevében is gondolom, hogy együtt lehetünk büszkék az ország gazdasági teljesítményére. Hol vannak már azok az idők, amikor az IMF hitelét nyögtük, amikor az államadósság és a költségvetési hiány az egekbe szökött? Hol vannak már a rossz gazdálkodást folytató évek? Hol van már az az időszak, amikor a munkanélküliség az egekben volt?!

Most azt mondhatom, hogy folyamatosan nőnek a bérek, a foglalkoztatottság 70 százalék feletti, a munkanélküliségi ráta 3,4 százalék alá csökkent, a társasági adó az Európai Unióban a legkisebb mértékű, a személyi jövedelemadó is a harmadik legalacsonyabb szinten van.

(15-30)

A foglalkoztatás számára kedvező a gazdasági környezet, a kisvállalkozásokra is kedvező feltételek vonatkozhatnak. Ennek összegzéseként talán ki lehet jelenteni azt, hogy hosszú ideje stabil politikai és gazdasági környezet veszi körbe a magyar vállalkozásokat. Ez egyben kedvez a vállalkozásoknak, és vonzza a nemzetközi befektetőket is.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ha a KSH adatait vizsgáljuk, akkor azt látjuk, hogy 2019-ben 4,9 százalékkal nőtt a GDP. Ha az Eurostat adatait vizsgáljuk, akkor azt állapíthatjuk meg, hogy európai összevetésben is első helyen áll ez a növekedés. Az euróövezettel szemben 3,7 százalékos, a teljes EU-val szemben 3,4 százalékos a magyar gazdaság növekedési többlete. Ez messze meghaladja azokat a célokat, várakozásokat, amiket a kormány mindig is elvárna önmagától, ezt a 2 százalékos növekedési többletet. Ugyanakkor azt is látjuk, államtitkár úr, hogy az eurózóna növekedése lassul, egy stagnáló környezetre kell felkészülnünk. Éppen ezért joggal vetődik fel bennünk, hogy azok az eredmények, amiket eddig magunknak tudhatunk, tarthatóak-e.

Kérdezem ezért az államtitkár urat, hogy ön minek értékeli, hogyan értékeli a 2019-es 4,9 százalékos növekedést. Hogyan tekint az eurózóna és az európai gazdaság növekedésére, hogyan értékeli azt? És ami a legfőbb kérdés: milyennek látja a magyar gazdaság növekedési kilátásait az elkövetkezendő időszakban? *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint azt már jeleztem, Tállai András államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó. *(Dr. Brenner Koloman: Hallgassuk Tállai elvtársat!)*

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A magyar gazdaságban 2013-ban történt meg a fordulat. A 2013 óta bekövetkezett növekedés dinamikus jövőt biztosít az ország számára. Egy olyan gazdasági növekedést láthatunk, amely mögött nem az eladósodás áll, hanem bizony stabil fundamentumok vannak.

Hogy minek köszönhető ez? Négy tényezőt szeretnék itt megemlíteni. Az első a kormányzati intézkedések. Ezek közül kiemelem az adó- és bérmegállapodást és a „Versenyképesebb Magyarországért” programot, de az otthonteremtési támogatás is idesorolható és az állami beruházások is.

A kedvező foglalkoztatás és bérfelzárkóztatás következtében folyamatosan növekvő a lakossági fogyasztás. Itt a lényeg az, hogy egyre több a foglalkoztatott - több mint 800 ezer 2010 óta -, egyre magasabb bérért dolgoznak. Ezáltal többen többet fognak fogyasztani, ami természetesen visszahat a gazdaság teljesítményére, hiszen az elfogyasztott eszközöket, szolgáltatásokat meg kell termelni.

A harmadik a piacbővülés, az újonnan megszerzett és kiépült exportkapacitások. Itt elsősorban a külső, külföldi befektetők új gyárainak, üzemének a megépítése az, ami meghozza ezt az eredményt.

A negyedik pedig az uniós források felhasználása, amiben köztudott, hogy az Európai Unióban az egyik legjobb vagyunk, az élmezőnyben vagyunk. Ezt, az uniós források felhasználását elsősorban a magyar gazdaság bővülésére, növekedésére tudjuk fordítani.

Tisztelt Képviselő Úr! Ha megengedi, akkor néhány intézkedést kiemelnék a kormányzati döntések közül, megerősítve azokat, amelyeket a képviselő úr is

elmondott. Kiemelkedik a társasági adó kulcsának a csökkentése, amely Európában a legalacsonyabb, 9 százalékos. Ezzel sok-sok befektetőt tudunk idevonzani az országba. Ennek az oka az például, hogy a beruházások tekintetében minden 100 forintból 28 százalékosat beruházásra költöttünk. Ez azt jelenti, hogy nem éljük fel a jövőnket, hanem olyan fejlesztésekre, beruházásokra fordítjuk, ami újabb és újabb lehetőséget ad a magyar vállalkozásoknak és a magyar családoknak.

Nagyon fontos kiemelni még a tehercsökkenéseket, a szociális hozzájárulási adó mértékének csökkentését, hiszen valamikor 27 százalék volt, 2019 júliusától már ez az összeg 17,5 százalék. Ez százmilliárdokat hagy a magyar gazdaságban a magyar vállalkozásoknál.

És hogy mi a célkitűzés? Az, hogy az Európai Unió növekedéséhez, átlagnövekedéséhez képest a magyar gazdaság legalább 2 százalékkal többet tudjon teljesíteni. Nyilvánvaló, hogy ez biztosítja az országot, a költségvetést, az emberek biztonságát. Nagyon fontos ehhez, hogy elfogadjunk egy gazdaságvédelmi akciótervet 2020-ban, még ebben az évben, ami reményeink szerint és akaratumk szerint biztosítani fogja ezt a növekedést a magyar gazdaság számára, Magyarország számára. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem Hargitai János képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. *(Dr. Hargitai János: Köszönöm.)* Parancsoljon, képviselő úr! *(Közbeszólások a DK padsoraiból.)*

DR. HARGITAI JÁNOS (KDNP): Azt gondolom, hogy ha vannak társadalompolitikai céljaink, márpedig vannak, és folyamatosan megújulnak, ezeknek a sikerességéhez, megvalósításához az kell, hogy stabil legyen a költségvetési politikánk és ennek megfelelően a gazdaságpolitikánk. A kormány ezen a területen vitathatatlanul sikeres volt, és azt gondolom, hogy ha az a következetesség az elkövetkezendő időszakban is megmarad - márpedig a válaszából látom az elkötelezettséget -, akkor ezeket a társadalompolitikai célokat meg is tudjuk majd valósítani. A választ köszönettel fogadom el. *(Taps a kormánypárti padsorokban. - Közbeszólás ugyanott: Így van!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Mint hallottuk, a képviselő úr elfogadta az államtitkári választ. Tisztelt Ház! Tóth Csaba képviselő úr, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az innovációért és technológiáért felelős miniszterhez: **„Mi az akadálya az akadálymentesítésnek?”** címmel. Tóth Csaba képviselő úr a szó, Schanda Tamás államtitkár úr fog önnek válaszolni. Parancsoljon, képviselő úr!

TÓTH CSABA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tavaly nyáron a MÁV sajtóközleményben tudatta, hogy az „50 megújuló állomás” elnevezésű komplex karbantartási

program keretében megszépül a zuglói megállóhely is, és az év végéig befejeződő felújításnak köszönhetően érezhetően javulni fog a hely színvonala.

A MÁV-csoport a szolidaritás letéteményesévé kíván válni - írja magáról a MÁV az üzletpolitikájában, mondván, hogy a cég célkitűzései között kiemelkedő helyen szerepel az esélyegyenlőség. Ennek ellenére a zuglói lakosok meglepődve tapasztalták, hogy a 293 millió forintból felújított zuglói vasútállomás nem lett akadálymentesített, lift továbbra sem áll az utasok rendelkezésére. *(Közbeszólás az ellenzék padsoraiból: Szégyen!)* Így az állomást nem tudják használni a mozgáskorlátozott emberek, a babakocsis kismamák, a nehezen közlekedő szépkorúak, mert az csak lépcsőn közelíthető meg. *(Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Felháborító!)* A közelben vannak kórházak, egészségügyi intézmények, mozgásjavító iskola és a Vakok Állami Intézete is. A megálló akadálymentesítésének elmaradása azt mutatja, hogy az esélyegyenlőség a MÁV számára nem volt szempont a felújítás során. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Úgy van!)*

Az elvégzett munkálatok minősége sem megfelelő. Továbbra is szűk, több helyen balesetveszélyes, hepehupás peron fogadja az utasokat. A vakokat és gyengénlátókat segítő taktilis jelek pedig nem futnak végig a vágányok mellett. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Elképesztő!)* A felújítás ráadásul nemcsak az akadálymentesítést nem oldotta meg, hanem a korábbi problémákat sem orvosolta. Így például a peron megmaradt a lényegi funkció nélküli épület, mindössze körülbelül 2 méter marad a fal és a peron széle között, ami a vonatok érkezésekor zsúfoltságot és balesetveszélyt okoz.

Az akadálymentesítés elmaradását és a felújítás jelenlegi helyzetét a MÁV azzal magyarázta, hogy most csak komfortjavító karbantartást végeztek, és a jövőben még további felújítások várhatók, aminek következtében azonban elbontják vagy átalakítják a most felépített elemeket, így például a lefestett peronépületet és a lerakott peronburkolatot is.

Így azonban a jelenlegi felújításnak semmi értelme nem volt. Ezek alapján érthetetlen, hogy miért nem akadálymentesítették a zuglói vasútállomást, amely Budapest egyik legforgalmasabb vasúti megállóhelye, ami évente másfél milliónál is több utast szolgál ki, és naponta 200-250 személyszállító vonatot fogad.

(15.40)

Ezekre való tekintettel kérdezem tisztelt államtitkár urat: mi az akadálya a zuglói vasútállomás akadálymentesítésének? Mikorra várható az akadálymentesítés, és milyen segítséget kívánnak nyújtani azok számára, akik az akadálymentesítés elmaradása miatt nem tudják megközelíteni a zuglói vasútállomásra érkező vonatokat? Várom válaszát. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Schanda Tamás államtitkár úrnak adok szót a válasza. Parancsoljon, államtitkár úr!

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A Szocialista Párt képviselőjeként ön biztosan tisztában van azzal, hogy mi az, amit önök katasztrofális kormányzásuk után hátrahagytak. De ne feledkezzünk el erről, a Fidesz-KDNP-kormány 2010-ben összesen közel 300 milliárd forintos adóssággal vette át a MÁV-csoportot. Az akkori vasúti jármű-park előregedett, javarészt 30-40 éves vasúti kocsikból állt, az infrastruktúra szintén több évtizedes lemaradást görgetett maga előtt.

Tisztelt Képviselő Úr! A kormány első dolga volt, hogy konszolidálja a vasúttársaság adósságát. Az elmúlt években csaknem 150 darab korszerű, komfortos vasúti jármű állt forgalomba. Megkezdődött az elhanyagolt, önök által lerombolni tervezett vasúti infrastruktúrának a fejlesztése, amelynek keretében eddig több száz kilométernyi vasúti vonal újult meg, esett át környezetkímélő villamosításon. Emellett hidak, állomások és megállóhelyek felújítása is növelte az utazóközönség komfortját. Az elmúlt egy évtizedben több mint 1300 milliárd forintot fordított a kormány a vasúti fejlesztésekre európai uniós és hazai finanszírozásból. A 2016-24 közötti időszakban pedig mintegy 1800 milliárd forintot fordítunk szintén erre a célra.

Tisztelt Képviselő Úr! Önök romboltak, mi pedig építünk a vasút területén is. Nem fair éppen ezért a számonkérés. Tisztelt Képviselő Úr! A fejlesztések minden esetben az esélyteremtési szempontok figyelembevételével történnek. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint a következő években forgalomba álló 40 darab új, alacsonypadlós KISS emeletes motorvonat, amelyek minden szempontból megfelelnek a követelményeinek. Így még ebben az évben könnyebbé és komfortosabbá válik az utazás a nehezebben közlekedő idősök, babakocsis kismamák és mozgáskorlátozottak számára nemcsak Zugló állomáson, hanem az egész vasútvonalon.

A kormány kiemelt feladatként kezeli a személyszállítási szolgáltatás színvonalának emelését, amelynek fontos eleme az állomási környezetnek a szépítése, a kulturáltabb utasforgalmi terek kialakítása. *(Tordai Bence: És az akadálymentesítés lesz?)* Mi erre is odafigyelünk, erre önök nem figyeltek oda. Ennek érdekében indult el a legforgalmasabb állomásokat érintő felújítási program „50 megújuló állomás” elnevezéssel. Azonban a balliberális kormányoktól megörökölt vasúti rendszer elavultságán csak fokozatosan lehet javítani, így az akadálymentes hozzáférés feltételein is. Így bár fájoan hiányzott a felszólalásából az önkritika *(Mesterházy Attila: Mert a tiedből nem?)*, engedje meg, hogy azt mondjam, hogy *(Derűltég az ellenzéki oldalon.)* a kérdésében megfogalmazott célokkal egyetértünk. Ezért a MÁV Zrt. Zugló megállóhely utasforgalmi tereinek teljes körű megújítását is tervezi, és a tervezett komplex rekonstrukció terveinek a véglegesítése folyamatban van.

Az akadálymentes megközelítést a tervek szerint egy új keresztüljáró kiépítése és onnan pedig majd egy liftkapcsolat biztosítja majd. A vasúttársaság Zugló

megállóhely tervezési munkái során kiemelten vette figyelembe a fogyatékkal élők igényeit, szempontjait, többek között a Magyar Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetségével is többször egyeztettek. Az ön által idézett komfortnövelő felújítás az azonnali beavatkozást igénylő problémákat orvosolta, amelynek köszönhetően jelentősen javult a megállóhely összképe, színvonala, mert egy rendezett megállóra van szükség Zuglóban. Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Tóth Csaba képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

TÓTH CSABA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Azt reméltem, hogy valami reménykeltő biztatást is fog mondani, de ha önnek kellene mindennap használni ezt a vasútállomást, akkor valószínűleg ön sem fogadta volna el ezt a választ. Ez a válasz nem nyugtatja meg a nehezen mozgó idős embereket, a mozgáskorlátozott embereket, de még a babakocsis kismamákat sem. Egy biztos abban, amit elmondott, hogy belátható időn belül ez az akadálymentesítés nem fog megtörténni, hiszen konkrét időpontot nem tudott és nem is akart mondani.

És amiért ezt a választ biztos, hogy nem fogom elfogadni, az az, hogy a vakok és gyengénlátók részére lerakott taktilis burkolatjelek, amik arra szolgálnak, hogy kivezessék ezeket az embereket, nem a kijárat-hoz vezetik - figyeljen, államtitkár úr, nem a kijárat-hoz vezetik - az embereket, hanem vissza a vágányokhoz. Csoda, hogy eddig valami tragédia nem történt ezen az állomáson, úgyhogy nagyon remélem, hogy ezzel önök sem értenek egyet, és nem fogadják el a választ.

Köszönöm szépen. Én biztos, hogy nem fogadom el. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Mint hallhatták, képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ, ezért megkérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 109 igen szavazattal, 40 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Képviselőtársaim! Varju László képviselő úr, a DK képviselője, interpellációt nyújtott be a pénzügyminiszterhez: „**Nem fedezi a megélhetést a magyar minimálbér**” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Az interpelláció megválaszolásával a miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Palkovics László innovációért és technológiáért felelős miniszter urat bízta meg. Miniszter úr felkérésére pedig Schanda Tamás államtitkár úr fog válaszolni önnek. Parancsoljon, öné a szó.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Évek óta hallgatom és hallgatjuk, hogy ez a kormány milyen fantasztikusan teljesít, hogy fürdünk a sikerekben, akár a bérek tekintetében is.

Hát, hadd hangozzék el az igazság azzal szemben, amit itt az önök előbb állítottak, amit a kormánypropagandából úgysem tudnak meg önök. A magyaroknál mára jobban keresnek a lengyelek, a csehek, a szlovénok, a szlovákok, de most már Románia is itt liheg a nyakunkban. Önök ezt nevezik sikernek, hogy lassan nincs olyan ország körülöttünk, ahol kevesebbet érne a becsületes munka, mint Magyarországon. *(Koncz Ferenc: Ti kezdtétek el 2008-ban!)* Értem én, hogy a lopott milliárdok, a kastélyok, a jachtos utazás, a magánrepülőgépeken üldögélve... - onnét nem látszik ez a probléma. Önöket nem érdekli, hogy mi van a magyar dolgozóval, aki hatkor kel, és késő estig dolgozik, hogy eltartsa a családját. De azt kikérem magamnak minden dolgozó magyar nevében, hogy önök sikerekről beszéljenek! *(Közbeszólások a kormánypártok soraiból.)*

Mert mit is tesznek önök valójában? Önök meghamisítják a statisztikát. Olyan átlagbére mutogatnak, amiről maga a Központi Statisztikai Hivatal is elmondja, hogy a vállalkozások egy jelentős része alkalmazottainak bére nincs benne ebben az átlagban.

Kettő: önök meghamisítják az inflációs adatokat, miközben papíron évek óta alig van infláció, már annyit fizetünk a zöldségért, mint a húsért, de egyre drágább a kenyér, az üzemanyag, és még sorolhatnánk.

Három: önök folyamatosan elértéktelenítik a magyar forintot. Csak azért tudunk egy euróból egy kiló kenyeret venni, mert önök hazavágták a magyar forintot, hogy az euró lassan 340 forintnál is többbe fog kerülni. A gyenge forint nyilván mindennek az árát folyamatosan növeli.

Képviselőtársak! Én az európai magyarokat képviselem *(Felzúdulás a kormánypártok soraiban.)*, azokat a magyar polgárokat, akik nem törődnek bele abba, hogy fizetésükből csak Európa szegényei lehetnek, azokat, akik azt gondolják, hogy minden európai polgárnak, köztük nekünk, magyaroknak is jár, hogy tisztességesen meg tudjunk élni a fizetésünkből. Én azokat képviselem, akiknek nem hullottak az ölébe elcsent milliárdok *(Nacsá Lőrinc: Elkobzott milliárdok.)*, hanem keményen megdolgoznak minden egyes bevásárlásért.

Ezért azt kérdezem államtitkár úrtól: mikor, miért törődött bele az Orbán-kormány abba, hogy a magyar minimálbérből ma nem lehet megélni, mert nem fedezi a megélhetés alapvető költségeit? Miért statisztikahamisítással vannak elfoglalva ahelyett, hogy jelentősen emelnék a béreket? Miért nem támogatják a DK által képviselt európai minimálbér tervét, hogy a magyarok munkája se érjen kevesebbet, mint az európaiaké? Köszönöm szépen. Várom válaszát. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

(15:50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Schanda Tamás államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr!

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Gyurcsány Ferenc pártjában statisztikahamisításról beszélni, az igazán bátor dolog! (*Taps a kormánypártok soraiban.*) Ön a minimálberről beszél, de azt elfelejti megemlíteni, hogy a kormány a minimálbér bruttó összegét 2020 januárjától 161 ezer forintra emelte, ez pedig több mint a duplája a 2010. évi 73 500 forintos szintnek.

Igen, ennyi volt a minimálbér akkor Magyarországon, amikor a magyar emberek a Fidesz-KDNP-pártszövetségre bízták az ország kormányzását az önök rablópolitikáját követően. (*Közbeszólások a Fidesz soraiból: Úgy van!*)

Tisztelt Képviselő Úr! A statisztikai adatok értékelése szempontjából azt javaslom mindannyiunknak, hogy a hivatalos adatokból induljunk ki. Az Eurostat - ez az az EU-s szerv, amelynek önök hazudni próbáltak - 2020 januárjában frissített kereseti adatairaiból megállapítható, hogy a 2010-től 2018-ig tartó, statisztikailag lezárt időszakban a visegrádi országok közül, nemzeti valutában és euróban mérve is, Magyarországon növekedtek a legnagyobb mértékben mind a bruttó, mind pedig a nettó átlagkeresetek.

Tisztelt Képviselő Úr! 2018 végén két éves bérmegállapodást sikerült kötünk a munkavállalói és a munkáltatói érdekképviseletekkel, ennek értelmében 2019-ben 8 százalékkal, 2020-ban szintén 8 százalékkal emelkedett a minimálbér és a garantált bérminimum összege. A minimálbér összege így, ahogy már említettem, 161 ezer forintra, a garantált bérminimum pedig 210 600 forintra emelkedett. 2010 óta előbbi így 119, utóbbi pedig 135 százalékkal nőtt. A több mint hat éve töretlenül emelkedő reálbérek is jól mutatják, hogy egyre jobban megéri hazánkban dolgozni, hiszen 2017-ben és 2018-ban is átlagosan egyhavi keresettel többet vihettek haza a magyar munkavállalók, tavaly pedig csaknem egyhavi bérral többet. A bruttó átlagkeresetek emelkedése 2010-től 2018-ig elérte a 63,1 százalékos szintet, mialatt a nettó átlagkeresetek 65,5 százalékkal növekedtek.

Tisztelt képviselő úr, ez alatt a nyolc év alatt nemzetgazdasági szinten a nettó keresetek reálértéke, kedvezmények nélkül mérve több mint 40 százalékkal, a családi kedvezmények figyelembevételével átlagosan 47,2 százalékkal nőtt. Az egy gyermeket nevelők kereseteinek reálértéke 45,6 százalékkal nőtt, a többgyermekes munkavállalóké az átlagosnál pedig jóval jobban emelkedett, így a kétgyermekesek reálkeresete több mint 58 százalékkal, a háromgyermekeseké pedig 76,1 százalékkal nőtt 2010-ről nyolc év alatt 2018-ra. Jól jegyezzük meg ezeket a számokat, hiszen ha megnézzük, az önök kormányzása alatt, 2002-2010 alatt, azaz ugyanígy nyolc év alatt a reálkeresetek összesen 13,8 százalékkal növekedtek. Ezek a tények.

Elmondhatjuk, hogy az elmúlt nyolc évben tehát nőtt a keresetek vásárlóértéke, sőt 2013 elejétől hónapról hónapra is folyamatos a bővülés.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket, és kérem a válaszom elfogadását. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen, államtitkár úr. Próbáljuk meg komolyan venni egymást! (*Felzúdulás, közbeszólások a kormánypártok soraiból.*) Legyen világos, százalékokból nem lehet kenyeret venni! (*Az elnök csenget.*) 107 ezer forint, ennyi a minimálbér nettó értéke, 107 ezer forint, a 320 eurót sem éri el! Ön örül annak, hogy a magyarok havi munkájának ennyi az értéke 2020-ban, Európa közepén.

Az a szomorú helyzet állt elő, hogy a magyar bérek emelkedésének legnagyobb akadálya éppen maga a kormány. Amíg önök kormányoznak, addig csak éhbér lesz, addig csak statisztikahamisítás és addig rab-szolgatörvény lesz. Ha európai polgárként akarunk élni Magyarországon, akkor nincs más út, mint a kormányváltás és az európai minimálbér, mert ha önökön múlik, akkor maradunk Európa szegényei, és ezért nagyon szégyellhetik magukat. Nem fogadom el a választ. (*Taps a DK és az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Mint hallhattuk, képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ, ezért kérem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 111 igen szavazattal, 40 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be az agrárminiszterhez: **„Miért szabotálja el tizedik éve a Kormány, hogy érvényesüljön az emberek Alaptörvényben foglalt joga a tiszta levegőhöz?”** címmel. Tájékoztatom tisztelt képviselő asszonyt, hogy Farkas Sándor államtitkár úr fog önnek válaszolni. (*Schmuck Erzsébet bólint.*) Parancsoljon, öné a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Lassan már annak lesz hírértéke, ha valahol végre feloldható a szmogriadó valamelyik fokozata. Sokféle szennyezőanyag kerül a levegőbe, melyek külön-külön és együttesen is ártalmasak az emberre és az élővilágra is. A szmogtól tömegesen pusztuló városi fák jó példái ennek. Magyarországon a légszennyezés súlyosságát leginkább az határozza meg, hogy mennyi finom szállópor van a levegőben, ez a PM_{2,5}. A szállópor-szennyezettségnek nincs biztonságos szintje, a legkisebb koncentráció is káros. Minél hosszabban van kitéve neki az ember, annál súlyosabbak a káros hatásai: a szív-, a tüdő- és az érrendszer megbetegedése, tüdőrák, asztma, allergia. Magyarországon évente közel 15 ezer ember hal meg idő előtt.

Ez a helyzet egyszerűen tarthatatlan. Nem veszíthetünk el évente egy kisvárosnyi embert csak azért, mert a kormány már tíz éve nem veszi komolyan ezt a kérdést. A tennivalókat foglalta rendszerbe az országos levegőterhelés-csökkentési program, melyet a

társminisztériumokkal, civil szervezetekkel egyeztetve éppen az ön minisztériuma készített el, és amelynek megvalósítása révén 2030-ra Magyarországon 5,4 hónappal nőhetne a várható élettartam, a légszennyezéshez köthető idő előtti halálozások száma több mint 5 ezerrel csökkenhetne. Csakhogy, értesüléseink szerint, a program leghatékonyabb intézkedéseinek zömét a Miniszterelnökség egyszerűen törölte. Leginkább a lakossági programokat, holott a levegőben található finom szállópor 84 százaléka lakossági forrásokból ered. Ez akkor azt jelenti, hogy továbbra sem kerül sor a korszerű bérletprogramra, a széles körű fűtés-korszerűsítésre, a lakóházak hőszigetelésére, a kényszerű hulladékégetés, a lignit-, szén- és fafűtés visszaszorítására. Ehelyett hoztak egy kormányrendeletet, mely szerint a kis tüzelőberendezésekkel kapcsolatos ügyeket a lakossághoz közel lévő járási szintű hivataloktól márciustól megyei szintre helyezik át. Tényleg azt gondolják, hogy ha messzebről és fenntebből nézik a problémát, akkor az már nincs is?

Tisztelt államtitkár úr, válaszoljon, hogy mi lesz a program valóban hatékony, tervezett intézkedéseinek végrehajtásával. Válaszát előre is köszönöm. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Ház! Mint már jeleztem, a választ képviselő asszony interpellációs kérdésére Farkas Sándor államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Ahogy azt már korábban benyújtott kérdésére válaszolva is elmondtam több alkalommal, természetesen nem vitatjuk a légszennyezettség kedvezőtlen hatásait, éppen ezért az elmúlt években már jelentős lépéseket tettünk a helyzet javítására, és folyamatosan azon dolgozunk, hogy a levegőminőség egyre jobb legyen. A megtett intézkedések részletes kifejtésére az időkeret nem elegendő, azonban elmondható, hogy a szállópor csökkentésére vonatkozó ágazatközi program keretében az elmúlt tíz évben a közlekedési, ipari, mezőgazdasági és lakossági szektorban több mint 300 milliárd forint értékben valósultak meg fejlesztések, beruházások, amelyek eredményeként javult a levegő minősége.

(16.00)

Az országos levegőterhelés-csökkentési program szakmai tervezete valóban elkészült, azonban azt a kormány még nem fogadta el. A program előkészítésének folyamata során keletkező dokumentumok, munkaanyagok, így ezek tartalma értelemszerűen változhat és változik is a végleges döntés előtt. A kormányzat azon dolgozik, hogy a magyar emberek egészsége és környezetük védelme érdekében olyan intézkedéseket fogadjon el és hajtson végre, melyek úgy csökkentik hatékonyan légszennyező anyagok kibocsátását, hogy közben a magyar családokat sem

hozzák nehezebb anyagi helyzetbe. Feltételezem, ezekkel a célkitűzésekkel képviselőtársaim, így képviselő asszony is egyet tud érteni. Felhívom képviselőtársaim figyelmét Magyarország januárban elfogadott nemzeti energia- és klímatervére, amely számos olyan elemet tartalmaz, amelyből látható: a kormány elkötelezett a hatékony kibocsátáscsökkentő intézkedések megvalósítása iránt.

A kormány határozott szándéka ugyanakkor, hogy a környezetünk és egészségünk védelme érdekében szükséges intézkedések a nemzetgazdaság és a családok védelme érdekében elért eddigi eredmények megőrzésével valósuljanak meg. A hamarosan elfogadásra kerülő országos levegőterhelés-csökkentési program megfelelő keretet fog nyújtani valóban a hatékony intézkedések végrehajtásához. A hatóság átalakításával kapcsolatban tájékoztatom, hogy megmarad a kormányhivatalok járási hivatalainak levegőtisztaság-védelmi hatósági jogköre. A területi környezetvédelmi hatóságok továbbra is csak az összetettebb levegőtisztaság-védelmi ügyekben járnak el.

Remélem, az elmondottak meggyőzték önt arról, hogy a lehetőséghez képest a kormányzat eddig is sokat tett a levegő minősége javítása érdekében is, és folyamatosan dolgozik az újabb lépésekkel a további intézkedések megtételén, tehát elkötelezettek vagyunk a helyzet javításában. Úgy gondolom, minden magyar ember számára rendkívül fontos, hogy ez a klímaterv vagy levegőterhelés-csökkentési terv elkészüljön, és mindannyian ennek a hasznát élvezni fogjuk. Éppen ezért kérem a tisztelt képviselőtársamat válaszához elfogadására. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelettel kérdezem képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Igen!)*

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Nem, a választ nem tudom elfogadni. Ha valóban úgy történt volna, hogy önök érdemi lépéseket tesznek az elmúlt években, akkor ma nem lenne az egyik legkomolyabb probléma a környezetszennyezés, a magas levegőszennyezettség. A magas levegőszennyezettség ma már nemcsak a fővárosban és a nagyobb vidéki városokban, hanem kisebb településeken is nagyon komoly probléma.

Önök ezen a területen is csak beszélnek és nem tesznek. Ha tettek volna, akkor múlt héten a gazdasági bizottsági ülésen két törvényjavaslatomat nem szavazták volna le, az egyik a repülőjegyadó, a másik pedig a tömegközlekedés áfájának 5 százalékra való csökkentése. Ez utóbbi különösen fontos lett volna, hogy csökkentsük az autó okozta környezetszennyezést, és az emberek inkább a közösségi közlekedést válasszák. Önök mindig csak beszélnek, de amikor tettekre kerül sor, akkor simán lesöprik az asztalról. *(Taps az LMP, az MSZP és a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Mint hallhatták, képviselő

asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Kérem ezért önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 112 igen szavazattal, 40 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tordai Bence képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője, a Párbeszéd képviselője, interpellációt nyújtott be a pénzügyminiszterhez: „**Igazságosnak tartaná-e a felső tízezer megadóztatását, ahogy azt a Párbeszéd javasolja?**” címmel. Tájékoztatom tisztelt képviselő urat, hogy a kormány nevében Tállai András államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon, öné a szó.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Magyarországon elszabadultak a vagyoni egyenlőtlenségek, és a családok vagyoni helyzete egyre inkább meghatározza a gyermekek egész későbbi sorsát is. Szinte lehetetlen kitörni a szegénységből, nagyon nehéz egyről a kettőre jutni, és nem alakult ki széles, sokakat befogadni képes, európai értelemben vett középosztály Magyarországon. Az emberek túlnyomó többsége úgy érzi, hogy igazságtalan a kialakult gazdasági, társadalmi rend. Az MNB felmérése alapján a vagyoni helyzet szerinti felső 10 százalék a nettó vagyon 56 százalékát, míg az alsó 90 százalék csak 44 százalékát birtokolja. A felső egy százalék rendelkezik az összvagyon negyede felett, míg az alsó tized nettó vagyona negatív. A száz leggazdagabb magyar vagyonát majdnem 4600 milliárd forintba becsülik, ami közel háromszoros növekedést mutat a tíz évvel ezelőttihez képest. Eközben a társadalom nagy többsége semmivel sem él jobban, mint egy évtizede.

A szép közgazdasági mutatók mögött a főleg külföldi nagyvállalatok és a magyar felső tízezer gazdagodása rejlik. A Párbeszéd ezért a nagyvállalatok közteherviselésbe való érdemi bevonásáról szóló javaslata után most határozati javaslatot nyújtott be a felső tízezer megadóztatása érdekében, amely a lakott ingatlant kivonva a teherviselés alól, a nettó pénzügyi vagyon egy százalékában határozná meg a szupergazdagok adóját.

Államtitkár úr, ön igazságosnak tartaná-e a felső tízezer megadóztatását? Államtitkár úr, ön képesnek tartja-e a minisztériumát arra, hogy kidolgozza ennek az adónemnek a technikai részleteit? Államtitkár úr, meg tudja-e erősíteni a Párbeszéd számításait, mely szerint a felső tízezer legalább 15 000 milliárd forintnyi vagyon fölött rendelkezik, tehát a megadóztatásukból minimum 150 milliárd forintos pluszbevétele származna a költségvetésnek, a közös kasszának? Államtitkár úr, ön egyetért-e azzal, hogy ezt a pénzt a társadalmi mobilitás növelése érdekében szociális juttatásokra és esélyteremtő oktatásra fordítsuk? Tisztelettel várom részletes, alapos, őszinte válaszát. Köszönöm szépen. (Taps a Párbeszéd soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tállai András államtitkár úrnak adok szót a válaszra. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A javaslatával először is, úgy gondolom, elvi és ebből eredően komoly politikai problémám, problémánk van, mégpedig az, hogy kétféleképpen gondolkodunk az adókról. Önöknek - a választási program alapján mondom, az adóprogramjuk alapján mondom - az az elvük, hogy mindent meg kell adóztatni Magyarországon, és mindenkit. Nekünk meg az az elvünk, hogy a közterhet, az adókat csökkenteni kell, és úgy kell stabilizálni a költségvetést, hogy többet fizessenek, több foglalkoztatott fizessen kevesebb adót, több vállalkozás fizessen kevesebb adót, alacsonyabb áfával, magasabb fogyasztással többet fogyasszanak, és több adót fizetnek. Ez a gyakorlat, amit 2010-től a Fidesz-KDNP-kormány folytat, meghozta az eredményeket. Meghozta, hiszen stabilizálódott a költségvetés, évente közel 700 milliárd forinttal a csökkentett adó ellenére is több adóbevétel folyik be.

Azt gondolom, ahelyett, hogy önök hat-hét-tíz adót vezetnének be vagy növelnék a meglévőket, azon gondolkodjanak el, amit ez a kormány folytat, aminek - még egyszer mondom - a lényege az adópolitikában az adócsökkentés, a köztehercsökkentés. Így lehet idevonzani vállalkozásokat (Tordai Bence: *Magyarázd el a svédeknek!*), befektetéseket, így lehet munkahelyeket teremteni, így lehet technológiát fejleszteni, így lehet magasabb árbevételt elérni és ezáltal magasabb béreket adni, így lehet növelni a költségvetés bevételeit.

Azt gondolom, ahelyett, amit mi mondunk - és akkor mondom a választási programjuk alapján, amit nyilván megvalósítanak, ha itt többséget tudnának szerezni -, kiterjesztené az örökösödési adót, forrásadót vezetne be bizonyos vállalkozásokra, 30 százalékos (Tordai Bence: *Az offshore cégekre!*), azt meg is mondja, a tőkemozgásokra Tobin-adót, spekulánsadót vezetne be (Tordai Bence: *Pontosan, a spekulánsokra!*), bizonyos vállalkozásokra karbonadót vezetne be; de a legsúlyosabb - most jön a két legsúlyosabb elképzelésük és javaslatuk -, hogy a személyi jövedelemadó egykulcsos rendszerében a 15 százalék helyett új kulcsot vezetnének be, 30 százalékos (Tordai Bence: *A milliós jövedelmekre, igen!*), ezáltal megadóztatnák a teljes magyar adózó állampolgárokat, és amivel elriasztanák a befektetőket, az pedig a társasági adó kulcsának több mint duplájára való emelése, mégpedig 19 százalékra visszaemelnék a társasági adó kulcsát.

(16.10)

Azt gondolom, hogy ezzel az adópolitikával azt érnék el, hogy egyrészt nem jönnének ide, Magyarországra újabb és újabb befektetések, ezáltal a meglévő munkahelyeket nagyon nehéz lenne vagy egyáltalán nem lehetne megtartani, de ami sokkal súlyosabb ezzel az adórendszerrel, amit önök akarnak, az az, hogy az itt lévő vállalkozások is, amelyek megbecsülik most Magyarországot, és elfogadják egyébként az adózási körülményeket és Magyarország adózási rendszerét,

még azok is elmennének Magyarországról, és ezáltal önök az adópolitikájukkal veszélyeztetnék a magyar emberek munkahelyeit, veszélybe sodornák, bizonytalanságot okoznának a teljes magyar gazdaságban, egyébként a költségvetésnek is.

Azt gondolom, hogy az önök javaslata bármilyen adóemelésre vonatkozóan rossz, inkább azon gondolkodjanak, hogy a kormány adócsökkentési politikáját támogassák. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem Tordai Bence képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Államtitkár úr egyetlen szót sem válaszolt arra, hogy a felső tízezer akkor önök megadóztatná-e. Ebből arra kell gondolnom, hogy nem, hiszen a Fidesz eddig is a felső tízezer pártja volt, most is a felső tízezer érdekeit képviseli.

De nem csoda, hiszen a felső tízezer egyre nagyobb arányban milliárdos Fidesz-bűnözőkből áll, akik a magyar emberek befizetéseit lopják szét, és ebből lesz jachtozás meg prostizás, meg kokozás - ugye, Borkai Zsolt? - *(Moraj a kormánypártok soraiban.)*, meg ebből lesz helikopterezés - ugye, Rogán Antal? -, meg ebből lesz magánrepülőzés, meg kisvasút, meg stadion a kert végében - ugye, Orbán Viktor? Tehát maguk a lopott szajrét féltik, nemhogy visszaadni nem akarják, de még adózni sem akarnak belőle.

A Fidesz azért nem támogatja a szupergazdagok adóját, a Fidesz azért nem támogatja a felső tízezer adóját, mert maguk az a felső tízezer, aki közpénzből gazdagodva, az emberek javait elszedve meggazdagodott, és nem hajlandó a közösségnek ebből semmit visszaadni. A választ természetesen nem fogadom el. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Mint hallhattuk, képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ, ezért kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 111 igen szavazattal, 35 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Szatmáry Kristóf képviselő úr, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be az innovációért és technológiáért felelős miniszterhez: **„Milyen további gazdaságfejlesztési intézkedések várhatóak 2020-ban Magyarországon?”** Tisztelt Képviselő Úr! Tájékoztatom önt, hogy Schanda Tamás államtitkár úr fog válaszolni az ön interpellációs kérdésére. Parancsoljon, öné a szó.

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A 2010-ben hivatalba lépő polgári kormány célul tűzte ki, hogy Magyarország gazdasága megerősödjön, és ami talán ennél is fontosabb, hogy ezt a magyar emberek is érezzék mindennapjaikban. Ezt azért is fontos hangsúlyozni, mert ha visszaemlékezünk

arra, hogy 2010-ben honnan indultunk, hol kellett ennek a kormánynak megkezdeni a munkát, milyen állapotban volt a magyar gazdaság, bizony szerencsére mondhatjuk, hogy mérföldekre vagyunk az akkori államcsődközeli gazdasági mélyrepüléstől. Akkoriban ki se látszottunk az adósságból, és egymást követték a megszorítások.

Szerencsére ez már mind a múlté. Az elmúlt tíz év fenntartható gazdasági növekedése példátlan az utóbbi évtizedekre visszatekintve, de talán az egész XX. századra is elmondható lenne. A fegyvelmezett fiskális politikának köszönhetően az államadósság a GDP 70 százaléka alá csökkent, a megszorításokat felváltották az adócsökkentések. A segélyalapú társadalom helyett ma már a munkaalapú társadalomról beszélhetünk. Fontos eredmény, hogy a foglalkoztatottak száma tartósan 4,5 millió felett van, a munkanélküliségi ráta pedig 3,5 százalékra csökkent. Ezzel együtt a bérek is növekedtek, a minimálbér és a garantált bérminimum összege mára megduplázódott.

Az elmúlt tíz év gazdaságpolitikai intézkedéseinek eredményei mára vitathatatlanok. A gazdasági növekedésünk most már jelentősen meghaladja az uniós átlagot. Az elmúlt évben nemcsak a beruházások értékét, hanem az exportot is sikerült rekordmagasságokba fölvinni, Magyarország folyamatosan erősödő gazdasága pedig kedvező környezetet teremt mind a kis- és középvállalkozások számára, mind a nemzetközi cégek számára. Itt legfőképpen talán a kis- és középvállalkozásokat szeretném kiemelni, amelyek nyertesei a kormány következetes politikájának.

A fentiekre tekintettel kérdezem államtitkár urat, milyen további gazdaságfejlesztési intézkedések várhatóak 2020-ban. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Schanda Tamás államtitkár úrnak adok szót a válasza. Parancsoljon, államtitkár úr!

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az elmúlt tíz évben a magyar gazdaság modernizációját sikerült úgy végrehajtania a nemzeti kormánynak, hogy ma még az IMF jelentése szerint is a világban Magyarországon a második legmagasabb a high-tech aránya az iparon belül. E tekintetben csak Dánia van előttünk, és még Németországot is megelőzzük.

2010-2018 között a vállalkozások termelékenysége jóval gyorsabb ütemben nőtt hazánkban, mint a többi visegrádi országban és az EU 28-ak átlagában. A magyar kormány 2019-ben 101 nagyberuházásról döntött, ezek összértéke eléri az 1705 milliárd forintot, ami a GDP 4 százalékát teszi ki. A magyar gazdaság erősödésének és növekedésének fontos bázisát a mikro-, kis- és középvállalkozások adják. A kormány célja éppen ezért, hogy a kkv-k többsége is belépjen a magas technológiai fejlettséggel és élenjáró innovációs kapacitásokkal rendelkező szereplők közé.

Tisztelt Képviselő Úr! A jövő a magyar gazdaságpolitika három kulcsszava köré épül: high-tech, zöld és magyar. Ennek érdekében fogadta el a kormány 2019 novemberében a kkv-stratégiát, amelyről ma itt már volt szó, s amelyben 2030-ig vázoltuk fel a szektor jövőképét, és meghatároztuk a vállalkozáspolitikának a legfontosabb feladatait. A kormány intézkedései a nemzetközileg is sikeres dinamikus vállalkozói kör kialakítására, és a családok megélhetését biztosító kisvállalkozói kör stabil működésére irányulnak.

Napjainkra a magyar gazdaság korszakváltáshoz érkezett olyan tényezők miatt, mint a digitalizációs forradalom, a mesterséges intelligencia terjedése, a klíma- és természetvédelmi kihívások, a bérek emelkedése vagy a generációváltás. Ez a korszakváltás ugyanakkor nemcsak kihívásokat rejt, hanem megfelelő kormányzati lépésekkel és a vállalatok együttműködésével egyúttal nagy lehetőséget is kínál.

Tisztelt Képviselő Úr! 2020-ban és 2021-ben összesen 353 milliárd forint gazdaságfejlesztési célú támogatást, 233 milliárd forint vissza nem térítendő, és 120 milliárd forint visszatérítendő forrást biztosítunk a kkv-k számára. Az intézkedések keretében elsősorban a kkv-k technológiaváltását szeretnénk támogatni, illetve a szervezeti megújulásukat, környezeti fenntarthatóság felé történő elmozdulásukat egyúttal.

A „Magyar multi” program a leginkább fejlődőképes vállalatokat fogja magasabb növekedési fokozatba kapcsolni, és a nemzetközi piacokra segíteni. A program legújabb fejezetében zöld nemzeti bajnokokat is fogunk támogatni, tehát azokat a kkv-kat, amelyek az energiahatékonysági fejlesztések szállítói oldaláról is képesek megjelenni, és valós hozzáadott értéket előállítani. A „Modern mintaüzem” program célja a kkv-k technológiaváltásának az elősegítése és a high-tech megoldások készség szintű használatának ösztönzése a gazdaságban. 2020-ban is folytatódik az országos vállalkozói mentorprogram, amely a kormány általános vállalkozói tudásátadást biztosító eszköze. Szintén ebben az évben indítunk programot a szabad vállalkozási zónákban, azaz a hátrányosabb helyzetű településeken működő kkv-k fejlesztésének támogatására. Az új intézkedések közé tartoznak továbbá a generációváltás előmozdítását célzó programok is. Kérem válaszem elfogadását. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(16.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Nemrégiben miniszterelnök úr egy nemzetközi rendezvényen arról beszélt, hogy a nemzeti keresztény konzervatív politika alapja a világban mindenütt a sikeres gazdaságpolitika. Miniszterelnök úr ezt nemzetközi példákra hivatkozva mondta, Amerikától kezdve a Távol-Keletig láthatjuk azt, hogy nagyon sok országban, ahol jobboldali kormány van, ott

jó a gazdaság, ahol baloldali van, ott nem. De Magyarországra ez különösen igaz, elég csak Bokrostól Gyurcsányig végignézni a magyar baloldal kormányzását: gazdasági visszaesés, állami vagyon kiárusítása, megszorítás, szegénység, segélypolitika. Ezzel szemben a polgári kormányok már '98-tól gazdasági növekedéssel, munkahelyteremtéssel, adócsökkentéssel, az állami vagyon gyarapodásával büszkélkedhetnek. Ezt a politikát kell folytatnunk, és ezt fogjuk támogatni a jövőben is.

Köszönöm szépen, elfogadom a válaszát. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint hallhattuk, tisztelt képviselőtársaim, képviselő úr elfogadta az államtitkári választ.

Tisztelt Országgyűlés! Steinmetz Ádám képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Ha Önnek baja lenne a látásával, várna tizenöt hónapot egy szemvizsgálatra?”** címmel. Tisztelt képviselő úr, tájékoztatom, hogy a választ Rétvári Bence államtitkár úrtól fogja hallani. Parancsoljon, ön a szó.

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! 2021. május. Ma Marcaliban ezt az időpontot mondják azoknak a betegeknek, akik szemorvoshoz szeretnének menni. Államtitkár úr, ön várna tizenöt hónapot egy szemvizsgálatra, ha baja lenne a látásával?

A marcali járásban élők hosszú évek óta a térség legsúlyosabb problémájának a marcali kórház helyzetét tekintik. Tudja, ez az a kórház, aminek korábban Moring József Attila fideszes képviselő CT-t és helikopter-leszállót ígért, valamint a tavalyi év elejétől a kórház önállóságát is. Azelőtt sürgősségi centrum, újabban országos mintaprojektként szemléletváltással egybekötött egészségközpont megteremtését tűzte ki célul. Államtitkár úr pedig korábban úgy fogalmazott, hogy a lehető legmagasabb színvonalú egészségügyi ellátást kívánják biztosítani Magyarország lakosságának.

Hát, lássuk akkor a fideszes szemléletváltást és a legmagasabb színvonalú egészségügyi ellátást a gyakorlatban! Marcaliban az adófizető dolgozóknak és az egész életüket ledolgozó nyugdíjasoknak heteket kell várniuk egy laborvizsgálatra, hónapokat bőrgyógyászatra, urológiára, és ahogy már említettem, egy szemészeti szakrendelésre tizenöt hónapot kell várni. Megdöbbentő, ugye? Gondoljunk csak azokra a cukorbetegséggel vagy zöldhályoggal küszködő honfitársainkra, akik az állandó kontroll hiányában akár meg is vakulhatnak.

Államtitkár úr, az állandó kontroll heti egy szakrendeléssel Marcaliban nem megoldható, ezért is érthetetlen, hogy önök mégsem szerződnek további szemorvosokkal, bár lennének rá jelentkezők. Az pedig már mindennek a teteje, hogy ugyanabban a rendelőben tartják a szemészeti és az urológiai vizsgálatokat. A steril műtőből kitolt, frissen operált embereket pedig a folyosón várakozó fertőző betegek tömegein keresztül

tolják át a sebészeti osztályra. Ez lenne a Fidesz szerint az országos mintaprojekt?

Tisztelettel kérdezem továbbá államtitkár úrtól, hogy mikor fognak megvalósulni Móring József Attila korábbi ígéretei: a sürgősségi centrum CT-berendezéssel, a helikopter-leszálló, az önálló kórház. Hogyan fordulhat az elő, hogy a tb-járulékot rendszeresen fizető magyarok nem jutnak időben egészségügyi ellátáshoz? És ismételten kérem, mondja meg őszintén: ha önnek baja lenne a látásával, várna tizenöt hónapot egy szemvizsgálatra? Legyen kedves ezekre a kérdésekre válaszolni! *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint említettem, képviselő úr interpellációs kérdésére Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A különbség a 2010 előtti és a 2010 utáni időszak között, hogy 2010 előtt arról beszélhettünk, hogy hol hány kórházat zárnak be, hol hány kórházi ágyat számolnak föl és mennyi dolgozót tesznek az utcára, 2010 óta pedig arról beszélhetünk, hogy 91 vidéki kórházat részben vagy egészben felújítottunk, 54 rendelőintézetet korszerűsítettünk, 107 mentőállomás már korszerű technikával rendelkezik, 23 teljesen új rendelőintézet jött létre, és 34 teljesen új mentőállomás segít abban, hogy 15 perc alatt mindenhol kiérkezzen a mentőautó.

Hogy mik történtek a marcali kórházban, arról ön több tájékoztatást is kapott a tavalyi évben, márciusban, áprilisban és szeptemberben egyaránt. Az a célunk, hogy azok az ellátások, amelyeknél az a legfontosabb szempont, hogy minél közelebb legyenek a betegekhez, a lakosokhoz, helyben, a marcali kórházban kell hogy megvalósuljanak, ahol viszont magasabb szintű felkészültségre van szükség, azoknak kell a kaposvári intézményben rendelkezésre állniuk. Ez a betegbiztonság szempontjából a legoptimálisabb felosztás.

2017-ben a marcali kórház 37 millió forint értékben új digitális röntgent kapott, majd a következőkben, ha összeszámolom, összesen 453 millió forintnyi fejlesztése volt ennek a kórháznak. Hangsúlyozom, 2010 előtt a bezárás, nem bezárás volt a téma, most pedig arról beszélhetünk, hogy hány száz millió forintos fejlesztés történt. Dohányzásleszokást támogató pontok kialakítására a tüdőgondozó intézet bázisán 3,4 millió forint, a dolgozók szakképzésére és továbbképzésére 79 millió forint, infrastrukturális fejlesztésre 280 millió forint, egészségfejlesztési iroda kialakítására 90 millió forint, diagnosztikai és orvosi laboratóriumi infrastrukturális fejlesztésre 4 millió forint, pszichiátriai és addiktológiai gondozóhálózat fejlesztésére 1,9 millió forint többlettámogatást kapott. Így működik az intézményben jelenleg is általános belgyógyászati osztály, ápolási, hospice, krónikus belgyógyászati, sebészeti, sürgősségi betegellátó osztály, valamint járóbeteg-ellátás is.

Marcaliban összesen 43 szakmában történik a betegek ellátása, és 507 szakorvosi és 144 nem szakorvosi órában valósul ez meg. A szemészeti szakrendelés, amit ön is mondott, heti 16 órában, bőrgyógyászati szakrendelés heti 6 órában, urológiai szakrendelés heti 6 órában valósul meg. Ahol pedig sürgős eset van, akut beavatkozásra van szükség, azokat természetesen Kaposváron soron kívül ellátják, tisztelt képviselő úr.

A betegeket teljesen más eszközökkel és időben elkülönítve látják el, még ha ugyanabban a kezelőben is, de más-más napokon. Az egyik típusú betegség, a szemészet esetében hétfőn, az urológia esetében pedig, amit ön mondott, szerdán, és nem az valósul meg, mint a budaörsi rendelőben, ahol az alapvető higiénias előírásokat sem tartották be. A műtő a második emeleten van, tisztelt képviselő úr, s a földszinti sebészeti osztály és a műtő között egy külön steril liftben tolják át a betegeket. Tehát az sem valós, amit erről mondott.

A fekvőbeteg-ellátás során sikerült a várólistákat csökkentenünk. Míg egy szürkehályogműtőre 2012-ben 90 napot kellett várni, addig ma már csak 35 napot, egy csípőprotézis-műtőre 180 napot kellett várni, most 74-et, egy térdprotézisműtőre 241 napot kellett várni, most 121 napot kell várni. És ha megnézi, hogy mennyien szerepelnek a várólistán, mennyien váraкоznak: szürkehályogműtőre 28 680-an váraкоztak 2012-ben, most 8052-en, csípőprotézisre 11 ezren váraкоztak, most 3200-an, térdprotézisre 10 ezernél is többen vártak, most 5 ezren várnak, összességében pedig 70 ezer ember helyett 19 511 ember szerepel a várólistákon. Ezt a fajta várólista-jávitást - amely a fekvőbeteg-ellátásban jellemző - kell a járóbeteg-ellátásban is minél inkább megvalósítanunk a következő években. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

(16.30)

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Elnök úr, elfogadhatatlan, hogy a Fidesz a választások előtt mindig mindent megígér a marcaliaknak, majd a választásokat követően ezek az ígérek nem teljesülnek. S amikor én felállok itt az Országgyűlésben, és megkérdem önöktől, hogy hogyan létezik mindez, akkor önök már sokadjára nem adnak választ, mint ahogy ez ma sem történt meg.

S elfogadhatatlan az is, hogy bár a papírról jól hangzanak ezek a fejlesztések, de az emberek nem ezt tapasztalják. Ami a műtőt illeti, lifttel hozzák le a páciens, és utána a betegirányítás előtt váraкоzókon tolják keresztül a szerencsétlen embert egy lepedővel letakarva, államtitkár úr. Jó lenne, ha utánanézne és tájékozódna a marcali ügyekben.

Elfogadhatatlannak tartom, hogy önök nem szerződnek elegendő szakorvossal, és ezzel hosszú várólisták alakulnak ki, elüldözik a betegeket Marcaliból.

Ők nem akarnak elmenni sem Kaposvárra, sem sehová, fizetik a tb-járulékot, ott szeretnének ellátásban részesülni, ahol laknak, és ahol megszokták.

Ha önökön múlna, ha önökön múlik (*Az elnök csenget.*), akkor sem orvos, sem beteg és lassan kórház sem lesz Marcaliban - de mi ezt nem fogjuk hagyni. Nem tudom elfogadni a választ. (*Taps az ellenzék soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mint hallhattuk, a képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem ezért önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 109 igen szavazattal, 33 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Képviselőtársaim! Most van lehetőség arra, hogy megadjam a szót Balczó Zoltán képviselő úrnak, aki **ügyrendben** jelentkezett. Parancsoljon, képviselő úr!

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Elnök úr, köszönöm a szót. Mindenekelőtt szeretném tisztázni, hogy amit most elmondok, az nem az ülésvezetés bírálata; különösen nagyra tartom az elnök úr ülésvezetését. Ugyanakkor arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 46. §-a kimondja: „Azt a felszólalót, aki felszólalása során nyilvánvalóan indokolatlanul eltér a tárgytól..., az ülést vezető elnök felszólítja, hogy térjen a tárgyra...”, és így tovább.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az interpellációnak a tárgya teljesen világos volt - várna-e ön 15 hónapot egy személetesi vizsgálatra? -, és ön tudatosan végig a tárgytól eltérve másról beszélt négy és fél percen keresztül. (*Dr. Rétvári Bence: Több kérdés is volt! Végig a marcali kórházról beszéltem!*) Köszönöm szépen. (*Dr. Brenner Koloman: Kétmillió büntetést! Az Országgyűlés tekintélyének megsértése! - Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Én is nagyon nagyra értékelem a képviselő urat, ezért úgy gondolom, hogy ez önnek volt a véleménye (*Közbeszólások a Jobbik soraiból: A miénk is!*), és eltekintek attól, hogy ez ügyrendben hangzott el. Köszönöm szépen.

Ezzel, tisztelt képviselőtársaim, az interpellációs időszak végére értünk. (*Néhány képviselő elhagyja készül az üléstermet. - Zaj.*) Arra kérem képviselőtársaimat, hogy akik halaszthatatlanul fontos ügyben most elhagyják az üléstermet, azt úgy tegyék, hogy a következő részt, az **azonnali kérdések** óráját zavartalanul megtarthassuk. (*Néhány képviselő elhagyja az üléstermet.*) Köszönöm szépen a megértésüket. Ez a kormánypárti képviselőkre is vonatkozik természetesen. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Jakab Péter képviselő úr, a Jobbik frakcióvezetője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „Mennyire hiteles a kormány politikája?” címmel. A miniszterelnök úr tá-

volléte miatt válaszádra Varga Mihály miniszterelnök-helyettes, miniszter urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem a frakcióvezető urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszterelnök úrtól várja a választ.

JAKAB PÉTER (Jobbik): Megvárom a miniszterelnök urat.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A frakcióvezető urat és a tisztelt Házat is tájékoztatom, hogy a miniszterelnök úrnak a **sortedes** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Ház! Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Mennyire hiteles a kormány politikája?**” címmel. Önt is arról tudom tájékoztatni, hogy miniszterelnök úr távolléte miatt válaszára Varga Mihály miniszterelnök-helyettes, miniszter urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét. (*Z. Kárpát Dániel jelzésére:*) Köszönöm szépen, a képviselő úr jelezte, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Z. Kárpát Dániel képviselő úré a szó. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A miniszter úrhoz fordulva szeretném jelezni, hogy minden várakozást felülmúlt a januári inflációs adat: az árak, ugye, 4,7 százalékkal nőttek egy év alatt, és ez egy átlag, egy olyan elnagyolt átlag, amelyből talán sokkal többet érez az a tipikus egyszeri fogyasztó, vásárló magyar polgár, aki betér egy szupermarketbe, mint az, aki éppen luxusjachtot vásárol, mert lehet, hogy a luxusjachtok esetében az áremelkedés nem volt ennyire fokozott.

De aki jobban érzi mindezt a bőrén, az egészen biztos, hogy az a magyar polgár, aki azzal szembesül, hogy az élelmiszerek ára nagyságrendileg 6 százalékkal növekedett, ezen belül a sertéshúsé több mint 23 százalékkal, a kolbászé 13-mal, a burgonya, friss zöldség, gyümölcs termékkörben több mint 8 százalékos, miniszter úr, az áremelkedés. És azt is szeretném önnek kiemelni, hogy miközben nincsen lakhatási, kimondottan bérlakásépítési programja ennek a kormányzatnak, a lakbér, tehát kimondottan a bérelti díjak is több mint 10,5 százalékkal nőttek egy év alatt.

Azt is láthatjuk, hogy nemhogy az alacsony bázisról induló magyar bérek nem tartanak mindezzel lépést, de most már a szuperállampapír hozamát is teljes egészében felzabálja az infláció, tehát még önök, miniszterek, államtitkárok sem járnak feltétlenül annyira jól, mint azt gondolták korábban. De ha a magyar nyugdíjak vásárlóerejét nézzük, akkor azt látjuk, hogy a 2,8 százalékos nyugdíjmelés adott esetben inflációkövetésre sem elég, tehát erősen érdekel bennünket, hogy mégis mit javasolnának azon nyugdíjas honfitársaink számára, akik a minimális nyugdíjmeléssel találkozva láthatóan az infláció növekménye miatt nehezebb helyzetbe kerülnek, és mondjuk, lakhatási problémája van valakinek a családban, vagy

mondjuk, lakáscélú előtakarékosság állami támogatásával cseréltek egy kazánt korábban.

Miniszter úr, látható tehát, hogy mindenféle statisztikai büvészkedés közepette az embert kell látni, és ezek az emberek valódi problémákkal, ebből adódóan pedig valódi kérdésekkel rendelkeznek. *(Az elnök csenget.)* Ezeket tolmácsolom. Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik és a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kétperces válaszra most Varga Mihály miniszterelnök-helyettes, miniszter úré a szó. Parancsoljon!

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm a kérdését. Valóban, az embert kell látni, és azt kell mondanom, hogy senki nem örült a januári magasabb inflációs mértéknek. Megjegyzem: az elmúlt években azért elszoktunk ettől a szintű inflációtól is, ezt megelőzően azért, az előző kormányok időszakában még a 30 százalék sem volt ritka - az MSZP-SZDSZ-kormányok időszakára gondolok.

De amit látni kell, tisztelt képviselő úr, az az, hogy olyan hatások miatt következett be az áremelkedés, amelyekre a kormánynak csak részlegesen vagy egyáltalán nincs hatása, gondolok itt az üzemanyagáraknak a változására, de idesorolom akár a gyümölcs árának a változását is, amit ön említett. Nézze meg a szomszéd országok vagy éppen Lengyelország árváltozását, nagyjából hasonló szintű volt, és mindenhol az a remény van, hogy a következő hónapokban az infláció szintje, az áremelkedések szintje csökkenni fog. Amire a kormánynak hatása van, például a háztartási energia vagy a tankönyvek árának a változása, az mélyen az infláció szintje alatt változott csak *(Arató Gergely közbeszól.)*, 1-1,5 százalékkal, azt kell tehát mondanom, hogy az árak megfékezéséből a kormány kivetszi a maga részét.

Ami pedig a nyugdíjas honfitársaink nyugdíját illeti, továbbra is tartjuk magunkat ahhoz a 2010-ben vállalt kötelezettségünkhöz, hogy a nyugdíjak értékét meg kell őrizni, sőt hogyha a gazdaság jobban teljesít, akkor további támogatást kell biztosítani a nyugdíjasoknak, ahogy ez egyébként az elmúlt három esztendőben már volt. Emlékeztetnék arra, hogy ennek a kormánynak az időszakában történt meg először, hogy a nyugdíjak kiegészítésére nyugdíjprémiumot fizettünk ki; több mint 3,5 százalékkal növekedett a gazdaság, a teljesítmény tehát ezt lehetővé tette. *(Arató Gergely közbeszól.)* Sőt, három alkalommal - hogy itt a mögöttem kiabáló képviselőnek is válaszoljak - Erzsébet-utalványt is tudtunk biztosítani *(Arató Gergely közbeszól.)* a nyugdíjasok számára. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök-helyettes úr. Viszonzásra Z. Kárpát Dániel képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Miniszter Úr! A legnagyobb tisztelettel én úgy gondolom, hogy nem prémiumokat, jutalmakat, adományokat kell

osztogatni - olyan mértékű nyugdíjemelést kell fogantatosítani, hogy ezek az emberek egyébként meg tudjanak élni.

Azt mondta, hogy nézzek meg más országokat. Én ezt megtettem. Azt látom, hogy ahol az infláció kiugrott, jellemzően sokkal magasabb bérszínvonal volt, mint amelyet Magyarországon megenged az a kormány, amely a multiknak brutálisan kedvez, a magyar állampolgárok bérét pedig - bocsássa meg, de - talán mesterségesen alacsonyan tartja. És megnéztem ezeket az országokat, miniszter úr, azt tapasztaltam, hogy Magyarországon volt messze a legmagasabb az infláció az elmúlt évben az összes érintett EU-tagállamot figyelembe véve.

Elképesztő folyamatok ezek, de lenne, amire önknek is biztos, hogy van ráhatásuk, ilyen mondjuk, a 27 százalékos áfa kérdése, amely a gyermeket nevelőket is 27 százalékkal sújtja, az alapvető élelmiszereket fogyasztókat is 27 százalékkal sújtja. Egy-két termék esetében már 5 százalékra csökkent ez, de egyáltalán nem a széles termékkála tekintetében. Miniszter úr, a költségvetés mozgástere, ha valóban ilyen jól működik a gazdaság, lehetővé teszi legalább a széles körű áfacsökkentést.

(16.40)

Válaszoljon arra, kérem, hogy legalább az alapvető élelmiszerek, illetve a gyermeknevelési cikkek esetében *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* hajlandóak-e erre, nyitottak-e erre, hiszen mi letesszük az ezt illető tervezetet az asztalra. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás illeti meg miniszterelnök-helyettes urat is. Parancsoljon!

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Mint bizonyára ön is emlékszik rá, bár nem szavazta meg, az alapvető élelmiszerek egy jelentős körének az áfacsökkentése megtörtént az elmúlt években. Gondoljon bele abba, hogy ön nem szavazta meg, nem támogatta a tej áfájának a csökkentését, nem támogatta a csirkehúsét, nem támogatta a sertéshúsét. *(Zaj.)* Tehát amikor ilyeneket követel a kormánynon, akkor, azt gondolom, először tartson önvizsgálatot.

Ami pedig a keresetek, a bérek növekedését illeti, örülök, hogy ezt említette, képviselő úr, az alacsony keresetűek bérváltozása az elmúlt években jelentős mértékű volt. 2010 óta a minimálbér 119 százalékkal, a garantált bérminimum összege pedig 135 százalékkal tudott növekedni, a kormány pedig külön kiemelt figyelmet fordít a családok támogatására. Az elmúlt évek családtámogató intézkedéseinek köszönhetően a gyermektelen családok jövedelme 84 százalékkal, a gyermekeseké 87 százalékkal, a háromgyermekeseké pedig több mint a duplájával, 111 százalékkal tudott növekedni. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök-helyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Tamás és Szabó Sándor képviselő urak, az MSZP képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: „Aktuális kérdésekről” címmel. A miniszterelnök úr távolléte miatt válaszára most is Varga Mihály miniszterelnök-helyettest, miniszter urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem Harangozó Tamás képviselő urat, mert ő fog válaszolni kettőjük nevében, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszterelnök úrtól kéri a választ.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Nem fogadom el. Köszönöm. *(Szórványos taps a kormánypártok és az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom önöket, képviselő urak, és a tisztelt Házat, hogy a miniszterelnök úrnak a második **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Most soron következik Varga László és Szabó Sándor képviselő urak azonnali kérdése. Azonnali kérdést kívánnak feltenni a pénzügyminiszternek: **„Ugye, nem akar tovább rontani az emberek életminőségén az önkormányzati források csökkentésével?”** címmel. Varga László képviselő úr kezdi. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Ház! Orbán Viktor október 13-án az önök számára sokkoló önkormányzati eredmények hatására azt mondta, hogy kétszen állnak az együttműködésre az ellenzéki önkormányzatokkal. Az együttműködés minimuma nyilván az lenne, ha egyeztetnék az önkormányzatokkal a róluk szóló jogszabály-módosításokat. Ilyeneket nem nagyon láttunk az elmúlt időszakban. A helyi iparúzési adóról szóló jogszabály-módosítás, ami a közösségi közlekedést érintette, meglepetésként érte az önkormányzatokat, csakúgy a színházak kapcsán a jogszabály-módosítás, amely kényszerhelyzetbe hozza őket, ha együtt akarnak működni, állami forrásokhoz akarnak jutni a színházak fenntartása érdekében.

De hallani már az óvodák államosításáról, és a legújabb, nagyon komolyan sokkoló hír a helyi iparúzési adóról szóló jogszabályi háttér átalakításának a terve. Ez a terv, amely szakemberek szerint 80-100 milliárdot venne ki az önkormányzatok büdzséjéből, sokkolóan hatott nagyon sok önkormányzati vezető és önkormányzat számára, de nemcsak ellenzéki önkormányzatok számára, hiszen Cser-Palkovics András fideszes polgármester, Székesfehérvár polgármestere is felemelte a szavát, és több kormánypárti polgármester is.

A Nemzeti Versenyképességi Tanács javaslatáról van tehát szó, amelyről önök nem határolódtak el azóta sem. Ma nem sikerült az államtitkáranak sem elhatárolódnia itt az Országgyűlésben. Zuhanyhíradóban halltunk ezt-azt az ember, és nyilván látja az interjúkat is, amelyek adott esetben önnel készültek, ez azonban az Országgyűlés, tisztelt miniszter úr, itt

kell megtenni azt, hogy elmondja világosan az álláspontját ebben a kérdésben. Ha ez a történet végigmegy, akkor utak, játszótérek, járdák, óvodák felújításától vesznek el pénzt, például Miskolcnál ez kétfélemilliárdnyi forráskiesést jelentene.

Úgyhogy, miniszter úr, arra kérem, mondja el egyértelműen *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, van-e ilyen tervük, további megszorítást terveznek-e az önkormányzatok kapcsán; ha meg nem, akkor nagyon világosan mondja el, erre kérem, hogy nincs ilyen tervük, és nyugtassa meg az önkormányzatokat.

Köszönöm, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Varga Mihály miniszter úrnak. Parancsoljon!

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársam! Nagyon köszönöm a felvetését. Tudom jól, hogy ön az önkormányzatokért aggódó képviselők közé tartozik. 2002-ben és 2006-ban Miskolc város önkormányzati képviselőjévé választották, sőt miskolci városi frakcióvezető is volt. Talán emlékszik rá, hogy 2010-ben Miskolc város adóssága 36 milliárd forint volt. 36 milliárd forintot hoztak össze addig az ott gazdálkodó települési vezetők. Ezt az adósságot a kormány átvállalta. Tehát, ha nem is köszönte meg, de úgy érzem, hogy felszólalásában az az aggodalom tükröződik át, hogy ez az adósság nehogy véletlenül újra kialakuljon. Biztosítom önt, képviselő úr, azon vagyunk, hogy ez ne így legyen.

Azt szeretnénk elérni, hogy a gazdaság növekedéséből és a versenyképesség javításából minden település Magyarországon tudjon részesülni. Ahogy ezt ön is elmondta, a Nemzeti Versenyképességi Tanács olyan versenyképességi intézkedéseket, javaslatokat vitat meg, amelyeket aztán később a kormány számára javaslatként juttat el. Ebben az esetben is ez történt.

Tekintettel arra, hogy az elmúlt években a kormány a központi adók mértékét jelentősen csökkentette, gondoljon bele, 32 százalék volt az szja mértéke, most 15 százalék; a társasági adó mértéke 19 százalék volt, most 9 százalék; a szociális hozzájárulási adó mértéke 27 százalék volt, most 17,5 százalék, egyre kevesebb olyan terület maradt a központi adók tekintetében, ahol további adócsökkentéssel lehet a versenyképességet javítani. Ezért merült föl a Versenyképességi Tanács ülésén, hogy a helyi adók mértékét is érdemes volna revízió alá venni.

A kormány ezt a javaslatot vizsgálja egyelőre, a településvezetőkkel, az ön állításával ellentétben, már tárgyaltunk is. A Megyei Jogú Városok Szövetsége képviselői, vezetői, polgármesterei a Pénzügyminisztériumban jártak. Minden egyes ilyen döntés-előkészítés után hozza csak meg a kormány a maga döntését, tehát jelenleg aggodalomra semmi ok. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét. - Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Az egyperces viszonzás lehetőségével Szabó Sándor képviselő úr óhajt élni. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! A kezdeti mondanójára, hogy az önkormányzatok jól jártak-e vagy nem jártak jól, azért azt jegyezzük meg, mert minden fórumon megtettük, hogy amikor ön az önkormányzatok adósságának a felszámolásáról beszél, mi mindig elmondtuk, hogy lényegesen több forrást voltak el, mint amennyi feladatot átvállaltak az önkormányzatoktól, és ez azóta is így van.

Ami viszont az iparüzési adót illeti, miniszter úr, az a helyzet, hogy nem mi riogatunk ebben a dologban, nem mi félemlítjük meg az önkormányzatokat ebben a dologban, hanem ön tett egy kijelentést a Versenyképességi Tanács ülésén. Ma az államtitkára itt az egyik képviselőtársamnak azt mondja, hogy a mi oldalunkról történik egyfajta riogatózás ebben a témában. Mondja ki egyértelműen, ön is ma már másképp nyilatkozott, hogy nem kívánják az önkormányzatokat ilyen helyzetbe hozni, és nem kívánják az iparüzési adót csökkenteni, amiből egyébként természetesen tömegközlekedésre, városi területek felújítására, fejlesztésekre kívánnak fordítani az önkormányzatok. Köszönöm a választ. *(Taps az ellenzéki pártok pad-soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás illeti meg a miniszter urat is. Parancsoljon!

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A kormány soha nem a gombhoz varrja a kabátot, hanem fordítva. Számunkra az a cél, hogy minél több munkahely legyen ebben az országban, minél több embernek legyen tisztességes jövedelme, hogy el tudja tartani saját magát és családját. Innen kell visszavezetni azokat a lépéseket, amelyek éppen a helyi iparüzési adóra vagy akár a központi adókra is vonatkoznak.

(16.50)

Ebből kifolyólag tehát azt tudom újra elmondani, sokféle javaslat van az asztalon, sokféle szövetség, egyesület, intézmény fogalmaz meg javaslatokat, a kormány mindig olyan eszközöket fontol meg vagy mérlegel, amelyek a gazdaság hosszú távú növekedését szolgálják. Szeretném újra hangsúlyozni, hogy az önkormányzatoktól 1300 milliárd forintnyi adósságot vett át a kormány 2010-et követően, ezzel jelentős mértékben tudta segíteni azt, hogy a helyi önkormányzatok saját gazdaságfejlesztési programokat tudjanak megvalósítani. Nem véletlen, hogy a helyi iparüzési adó mértéke ebben az esztendőben már megduplázódott a korábbiakhoz képest *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, és meghaladja a 800 milliárd forintot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Arató Gergely képviselő úr, a DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „Vállalja a felelősséget, Miniszterelnök Úr?” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Miniszterelnök úr távolléte miatt válaszára Varga Mihály miniszterelnök-helyettest, miniszter urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem önt, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszterelnök úrtól kéri a választ.

ARATÓ GERGELY (DK): Miután a miniszterelnök úrnak előbb-utóbb vállalnia kell a felelősséget, inkább megvárom. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő úr, a házszabály értelmében igennel vagy nemmel kell válaszolni *(Arató Gergely: Akkor ez „nem”!)*, és önnek mint az Országgyűlés jegyzőjének ezt különösen tudni kell. De úgy gondolom, ez most csak egy félrecsúszás volt a válaszában. Tájékoztatom önt és a tisztelt Házat, hogy a miniszterelnök úrnak a második **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Képviselőtársaim! Varju László képviselő úr, a DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az innovációért és technológiáért felelős miniszternek: „**Mikor lesz végre Újpestnek és Rákospalotának méltó vasútállomása?**” címmel. Tisztelt képviselő úr, tájékoztatom ön, hogy miniszter úr válaszára távolléte miatt Schanda Tamás államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Varju László: Igen.)* Köszönöm szépen. Jelezte a képviselő úr, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Varju László képviselő úré a szó. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Elnök úr, köszönöm szépen a szót, már csak azért is, mert államtitkár úrral e témában levelezésben vagyunk, és írásbeli kérdésemre adott három bekezdésnyi válaszából annyi azért kiderült, hogy az Európai Unió támogatásával végre elindul a legforgalmasabb vasútállomásokot érintő felújítási program az „50 megújuló állomás” elnevezéssel.

A program keretében a MÁV több fővárosi, közöttük az Újpest-Rákospalota állomáson is tervez végezni koncentrált felújítási munkálatokat. A programban szereplő több budapesti vasútállomáson már elkezdődtek a felújítási munkálatok, van, ahol be is fejeződtek. Az Újpest-Rákospalota rekonstrukciójában szinte alig történt valami, pedig szükséges volna komfortnövelő beruházás annak érdekében, hogy az utasokat kulturált környezetben tudja fogadni.

Államtitkár úr, ha a levelében részletesen válaszolt volna, akkor jobb helyzetben lennénk, talán megúsztuk volna a mai napot, de úgy látta, hogy egy raktárepület elbontásának kezdete és egy sincsere megnyugtatja majd az újpestieket és a rákospalotaiakat. Szeretném emlékeztetni államtitkár urat, hogy a pályaudvar forgalma vetekszik Zugló vagy Kőbánya-Kispest utasforgalmával. A környékről a Szob-Vác vasútvonalon részben messzebről a fővárosig utazók, részben pedig az agglomerációból gépkocsival érkezők számára és

egyébként a IV. és a XV. kerületben a belvárosba, illetve az ellenkező irányba utazók használják, ez az Újpest-Rákospalota épület azonban még mindig lepusztult állapotban van.

Kérdezem miniszter urat és államtitkár urat is, hogy a felújítandó állomások sorában mennyire fontos önöknek és hányadik helyen szerepel az Újpest-Rákospalota vasútállomás, mikorra kerül sor Újpest-Rákospalota vasútállomás, és milyen munkálatokat terveznek elvégezni a felújítás során és mikor végeznek ezekkel. Már csak azért is kérdezem, mert szükség van fűtött váróteremre, mellékhelyiségek cseréjére, akadálymentesítésre, a környezet újraaszfaltozására, P+R parkolók kialakítására, megfelelő utasbiztonsági rendszer kialakítására, minőségi közvilágításra, akár mobil eszközök töltésére is alkalmas USB-töltőoszlopok felállítására, ami... *(Az elnök kikapcsolja a szónok mikrofonját.)*

ELNÖK: Képviselő úr, nem tudom, nem volt eléggé hallható, hogy lecsengettem? Két perc 36 másodpercnél vagyunk!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Jaj, elnök úr, elnézést kérek! Köszönöm szépen. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Schanda Tamás államtitkár úrnak.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy azzal kezdjem, az önök kormányai tönkretették a vasutat, ezért nem fair ez a számonkérés. Teljes mértékben elhanyagolták az infrastruktúra fejlesztését, vasútvonalakat zártak be, és családok ezreit sodorták veszélybe felelőtlen közlekedéspolitikai döntéseikkel. A nemzeti vasúttársaságot mintegy 300 milliárdos adóssággal hagyták hátra, már amit meghagytak belőle és nem loptak el.

A Fidesz-KDNP első dolga volt a MÁV adósságállományának konszolidálása és a több évtizede elmaradt szükséges fejlesztések megkezdése. Tisztelt Képviselő Úr! A balliberális kormányokkal szemben az elmúlt évtizedben a kormány mintegy 1300 milliárd forintot fordított a vasúti fejlesztésekre, és a következő időszakban is csaknem 1800 milliárd forintot fordít nemcsak a vasútvonalak és a vasúti közlekedési eszközök, hanem az utasok komfortját szolgáló fejlesztésekre is. A kormány ugyanis elkötelezett a környezetkímélő vasúti közlekedés szolgáltatás-színvonalának folyamatos fejlesztése mellett, így az utasokat fogadó állomásépületek felújítását is fontosnak tartjuk.

Tavaly megkezdődött a Rákospalota-Újpest állomás rendbetétele, tisztelt képviselő úr, erről szoktunk levelezni, a környezetének rendezésével, a raktárépületek elbontásával. Emellett az állomáson, ahogy ezt ön is említette, megvalósult három vágány részleges felújítása is.

Tisztelt Képviselő Úr! A vasútállomás felújítása azonban folytatódik. A tervek szerint a következő

években többek között megvalósul az állomási előtér, a felvételiépület-homlokzat, a váróterem és az utas-mellékhelyiségek felújítása is, megtörténik a felüljáró részleges felújítása, a térvilágítás korszerűsítése, és akadálymentesítési munkák is lesznek. Köszönöm a figyelmét, és kérem a választom elfogadását. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most egyperces viszonzásra Varju László képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Ha államtitkár úr első mondatairól, a felelőtlenségről és a lopásról saját kormánya jutna eszébe, akkor sokkal könnyebben tudna ön is dolgozni, mert akkor egy reális környezetben mérhetné fel, hogyan kell megvalósítani Újpest-Rákospalota vasútállomás felújítását. *(Közbeköltés a kormánypárti padsorokból: Rabló-privatizáció!)*

Ezzel együtt, azt hiszem, csak ismételni lehet, hogy szükség van fűtött váróteremre, mellékhelyiségek cseréjére, akadálymentesítésre, a környezet újraaszfaltozására, P+R parkolóra. Amit most a válaszában elmondott, azt olyan vállalásnak, egyben ígéretnek tekintem, amelyet önön számon lehet kérni, számon is fogom kérni, már csak azért is, mert határidőt nem mondott hozzá, pedig itt nem az elkövetkezendő évek az érdekesek, hiszen a lakosságnak - ez több százezer embert érint - a lehető legrövidebb időn belül szüksége van ezekre a szolgáltatásokra. Köszönöm szépen. *(Taps a DK padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásra államtitkár urat illeti meg a szó. Parancsoljon!

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Úr! A vasútállomások minőségének javítását szolgálja a MÁV Zrt. „50 megújuló állomás” elnevezésű programja, amelynek a kialakítása még 2018-ban kezdődött meg, és célja az utazóközönség által közvetlenül érezhető utaskomfortot növelő felújítások és fejlesztések elvégzése. Ezekre a fejlesztésekre szükség van, ütemezetten kell végrehajtani ezeket a fejlesztéseket a vasútállomásokon és a megállóhelyek esetében. Ehhez figyelembe kell venni a tervezett munkák volumenét, a forrásigényét, valamint a tervezés, engedélyeztetés és az egyéb előkészítő munkálatok időigényét. Az egyes állomások felújítására ezek figyelembevételével kerül sor.

Sokkal egyszerűbb helyzetben lennénk, ha önök nem lopták volna szét a MÁV-ot, és kellő mennyiségű forrással lehetett volna ezeket a fejlesztéseket korábban végrehajtani, de először konszolidálnunk kellett a társaságot, és azt követően jut most lehetőség, idő és pénz arra, hogy a fejlesztéseket megvalósítsuk. Köszönöm a figyelmét. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Keresztes László Lóránt képviselő

úr, az LMP frakcióvezetője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „Vállalja-e a felelőséget, Miniszterelnök Úr?” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Frakcióvezető Úr! A miniszterelnök úr távolléte miatt válaszára Varga Mihály miniszterelnök-helyettest, pénzügyminiszter urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem önt, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszterelnök úrtól kéri a választ. Parancsoljon!

(Hiszékeny Dezsőt a jegyzői székben Szabó Sándor, dr. Szűcs Lajost Gelencsér Attila váltja fel.)

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. Olyan jellegű kérdést szeretnék feltenni, amire választ csak a miniszterelnök úr tud adni. Úgyhogy mindenképpen megvárom azt, amíg befárad és válaszol a kérdésre. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tájékoztatom önt és a tisztelt Házat, hogy miniszterelnök úrnak a második **során következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

(17.00)

Tisztelt Országgyűlés! Hohn Krisztina képviselő asszony, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az igazságügyi miniszternek: „**Ne túrd elcsendben**” címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszára Völner Pál államtitkár urat jelölte ki. *(Hohn Krisztina jelzésére:)* Látom, hogy elfogadja a képviselő asszony a válaszadó személyét. Hohn Krisztina képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

HOHN KRISZTINA (LMP): Köszönöm szépen a szót. Először a két kérdésemet mondom el, nehogy ne maradjon rá idő. Hogyan próbálják biztosítani, hogy a rendszerben dolgozó szakemberek szoros együttműködésben dolgozzanak, hogy minél kevesebb sérülést okozzanak az áldozatoknak? A második: hogyan kívánják elérni, hogy napvilágra kerüljenek azok az esetek, amelyek jelenleg a félelemtől titokban vannak tartva?

A miniszter asszony felszólította az ellenzék, hogy ne keltsen hisztériát ebben a témában. Nem célok a hisztériakeltés, ezt be is tudom bizonyítani azaz, hogy elmondom, több levelet is váltottunk már államtitkár úrral, amelyekben nagyon pozitív válaszokat is kaptam, például azt, hogy szakmai és civil egyeztetési sorozat kezdődött, ez szerintem mindenképp üdvöztető. Nagyon jó az, hogy családjogi szakértői munkacsoportot állítottak fel, amelynek az érintett minisztériumok mellett még alkotmányos szervek szakmai vezetői is a tagjai. Ez nagyon jó és tényleg pozitív.

De fel kell hívni a figyelmet, azt gondolom, minden eszközzel, hiszen ha olvasták a sajtót, akkor a napokban is elhunyt egy ember, sajnos vélhetően ő is párkapcsolati erőszak miatt vesztette életét. Nagyon

sok ilyen eset van, családon belüli erőszak. Én szándékosan használom ezt a szót, bár ezt rendszeresen kijavítják párkapcsolati erőszakra, de én azt gondolom, hogy nem csak erről szól. És szándékosan nem mondok nemeket, mármint úgy értem, hogy nő vagy férfi az áldozat, mert tudomásul vesszük, és tudjuk, hogy vannak férfi áldozatok is a családon belüli erőszakban. Mindig az erősebb általában az, aki sajnos a gyengébbet bántani próbálja, éppen ezért nagyon fontos kiemelni, hogy gyerekeket és időseket is érint ez.

Ezért tartjuk nagyon fontosnak, hogy minden alkalmat megragadjunk, hogy felszólaljunk ebben az ügyben. Köszönöm. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Mint ahogy már azt említettem is, képviselő asszony el is fogadta, Völner Pál államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. És hogy ne sikadjon el a lényeg, én is megpróbálom a két kérdésre koncentrálni a kezdési a hozzászólásomat.

Az egyik az, a levelekben is utaltam rá, hogy a családjogi szakértői munkacsoport már megalakult, és azokat a témákat kijelölte, amelyek ennek a helyzetnek a kezelését elősegítik, tehát hogy hogyan lehet akár a meglévő jogszabályok helyesebb alkalmazását elérni, hogyan lehet nőket, gyerekeket védelembe venni, hogyan lehet súlyosabb büntetőjogi szankciókat kiszabni - ez mind-mind ebbe a kérdéskörbe tartozik.

Hogy a latencia hogyan csökkenthető, azért erre azt mondanám, hogy ha a bölcsek köve nálam lenne, biztos lenne válaszom, de nyilván minden vita, minden pozitívan elbírált ügy, mármint a társadalom igazságérzete szempontjából pozitívan elbírált ügy elősegítheti a latencia csökkentését. Az a fajta adatkezelés, hozzáviszonyulás ezekhez a kérdésekhez az áldozatsegítő központok működésén keresztül vagy akár a hatóságok működésén keresztül mind-mind szolgálhat egy olyan pozitív képet, amely az elszendődőknek azt a fajta bátorságát feléleszti, ami ehhez szükséges.

Amit még hozzá szeretnék tenni: a héten fog ülésezni az emberi jogi munkacsoport tematikus munkacsoportja, amely az emberi jogokkal foglalkozik, ahol szintén számtalan meghívott civil szervezettel be fogunk számolni ennek a munkának a menetéről, majd természetesen amikor elkészülnek azok a jogi háttéranyagok, amelyek a szakmai részen készülnek, ezeket társadalmi vitára bocsátjuk, illetve a parlamentben is, remélem, egy nagyon nyílt légkörben sikerül majd ezeket megvitatni és pozitív irányba elmozdulni. Azt hiszem, ennek az ügynek mindenkit egyesítenie kellene ebben a témában és a parlamenti munka keretein belül is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Hohn Krisztina képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

HOHN KRISZTINA (LMP): Köszönöm szépen. Természetesen nálam sincs a bölcsék köve, de ahogy ön is mondta, ha sok pozitív esetre kerülne sor, akkor bizonyára nagyobb bátorságot kapnának azok, akik jelenleg nem mernek a hatóságokhoz fordulni. Sajnos, nagyon gyakori az áldozathibáztatás, és azt gondolom, hogy talán erre is lehetne hangsúlyt fektetni, egyfajta érzékenyítő, akár társadalmi célú hirdetésekkel vagy bármilyen kampányfilmekkel, amelyek felhívják a családon belüli erőszakra figyelmet, és arra, hogy erről nem szabad hallgatni, ugyanis vannak olyanok, akik tudnak esetlegesen arról, hogy a szomszédban mi zajlik, mi történik a gyerekekkel vagy adott esetben a feleséggel, férjjel.

Nem az a családon belüli erőszak, hogy a részeg férj megveri a feleséget, és azt hiszem, ezt a sztereotípiát valahogy el kéne finomítani, el kéne tüntetni, de az ugye, nem fog menni ilyen hamar. Azt, hogy ne legyen áldozathibáztatás, újra és újra el kell mondanom, mert jelenleg az van, hogy mindjárt avval kezdik, hogy biztos rászolgált a verésre X. vagy Y. Köszönöm. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Egyperces viszonzás illeti meg az államtitkár urat is. Parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Azt hiszem, ezekben a kérdésekben nincs vita közöttünk, hogy hogyan tudunk minél hatékonyabban és gyorsabban előrehaladni, legfeljebb ott lehet, ahol egymás segítségére szorulunk. Azt tudom ígérni, hogy mind az Igazságügyi Minisztérium, mind a miniszter asszony részéről is a maximális elkötelezettséget tapasztalhatják meg ezeknek az ügyeknek a tárgyalásában.

Még az előbb elhangzott a „kapcsolati erőszak” fogalma. Azért ragaszkodunk ehhez a kifejezéshez, mert egy sokkal tágabb kört ölelhet fel, tehát nemcsak a családon belüli eseteknél alkalmazható a szigorúbb büntetés, hanem ott is, ahol nincsenek meg a családi kötelékek, viszont a kapcsolat jellege egyértelmű.

Azt kérem önöktől is, hogy tegyenek meg mindent, akár a politikusok, itt gondolok Dobrev Klárára, Gurmai Zitára, és a Facebook-posztjaikon felbukkanó kommenteknél is végezzék el ezt a tevékenységet, a miniszter asszonnyal kapcsolatban is minősíthetetlen kifejezéseket használtak. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* Ebben kérek majd együttműködést. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm az együttműködésüket. Az elnöklést átadom Jakab István alelnöktársamnak.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Mellár Tamás, a Párbeszéd képviselője,

azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „Mi folyik itt?” címmel. Miniszterelnök úr távolléte miatt válaszára Varga Mihály miniszterelnök-helyettes urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszterelnök úrtól kéri a választ.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Nem fogdom el, megvárom a miniszterelnök urat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tájékoztatom önt, képviselő úr, hogy miniszterelnök úrnak a harmadik **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Kocsis-Cake Olivio, a Párbeszéd képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: „**Mi folyik itt?**” címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszára Orbán Balázs államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Kocsis-Cake Olivio jelzésére:)* Igen, öné a szó, képviselő úr.

KOCSIS-CAKE OLIVIO (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Láttam, hogy a Fidesz az évadnyitó frakcióülését Balatonfüreden tartotta. Biztosan kellemes volt a környezet, élvezték a friss levegőt, élvezték a Balaton látványát, élvezték a természetet. Na most, ez az, amit a magyar emberek is szeretnének élvezni most, de tíz év múlva is, viszont az önök tevékenysége nem abba az irányba mutat, hogy ez így is marad: egyre kevesebb esélyük van a magyar embereknek ugyanezt a Balatont élvezni, amit még napjainkban megtalálhatunk.

Az elmúlt évek part menti beruházásai nem csupán a tó partját teszik mindannyiunk számára megközelíthetetlené, de a Fidesz-közeli beruházók irtják a tó környezetét, nádasokat, fás területeket pusztítanak el azért, hogy luxusszállodákat, luxusapartmanokat húzzanak fel. Ez lehet az oka annak, hogy civilek tüntettek önök ellen Balatonfüreden, és petíciót adtak át önöknek: az Összefogás a Balatonért csoport petíciót indított, hogy megakadályozzák a Balaton környezetének további rombolását.

Ezek a civilek a következő követeléseket fogalmazták meg: legyen több szabadstrand, állítsák le a nádirtást, fakivágási stop legyen, ne épüljön ipari kikötő és kórákodó Vonyarcvashegynél, környezetvédelmi hatástanulmány készüljön minden egyes fejlesztésről és beruházásról, és végül civil kontrollt szeretnének a fejlesztésekkel kapcsolatban.

(17.10)

Tisztelt Államtitkár Úr! Teljesítik-e, figyelembe veszik-e a helyi civilek kéréseit? Elő kívánja-e segíteni a kormány azt, hogy a Balaton vízparti elérhetősége nemhogy csökkenjen, de növekedjen? Szándékozik-e élni az állam a partvonallal határos területekre vonatkozó elővásárlási jogával, amelyről a Balaton-törvény rendelkezik?

Kívánja-e a kormányzat segíteni anyagilag az önkormányzatokat, hogy tudjanak élni ezzel az elővásárlási jogokkal? Illetve a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő több ingatlan mellett a balatonörszödi kormányüdülőt is (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) eladásra kínálja. Hogyan kívánják garantálni azt, hogy az üdülő part menti szakasza elérhető legyen?

Várom válaszát. Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Az azonnali kérdésre Orbán Balázs államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Azt gondoltam az első pillanatban meg korábbi levelezésünkből kiindulva, hogy nem lesz vita köztünk, de aztán mégis van vita köztünk. Ez már csak egy ilyen műfaj, és ez a vita most már, ha jól számolom, körülbelül másfél év óta tart. Az egész dolognak az origójában az a 2018-ban elfogadott törvény áll, amely Magyarország új területrendezési terveiről szól, és ezt az Országgyűlés nagyjából négy év előkészítő munka, szakmai és társadalmi egyeztetést követően fogadta el.

Az önök irányából megfogalmazott, véleményem szerint alapvetően politikai kritikák nagyjából az új törvény elfogadásától kezdve datálódhatnak. Minden ilyen törvény esetében két szempontot kell egyidejűleg figyelembe venni. Az egyik az, hogy a területrendezésekkel összefüggő beruházási képesség szolgálja hazánk gazdasági növekedését.

A másik: nyilván a területrendezésnek a közjót kell szolgálnia, és a területrendezésnek a környezeti fenntarthatóság elveinek is meg kell felelnie. Azt gondolom, hogy ez a törvény teljesíti ezeket az elvárásokat, Magyarország történetében először egységes digitális ingyenes földhivatali adatbázist tesz lehetővé, amely alapján azok a változások, melyekről mindannyian beszélünk, és amelyek esetében néha óvatosan fogalmazunk, illetve óvatosan támogatjuk őket, nyomon követhetőek legyenek.

Ebben a törvényben a Balaton-övezet kiemelt szerepe és jelentősége megmarad. És azt gondolom, teljesen egyértelmű, hogy ez az új törvény is szem előtt tartotta a megelőző szabályozás által elért eredményeket, továbbra is fenntartja és erősíti a parti közcélú területhasználat megőrzését, strandok, kempingek, rekreációs célú zöldterületek, parti sétányok fennmaradását és megközelíthetőségét; és egyébként a háttértelepüléseken is a hagyományos területhasználat fenntartására, például a szőlőművelésre vonatkozó szabályokat, amelyek Balatonfüred esetében szintén kulcsfontosságúak.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak. Parancsoljon!

KOCSIS-CAKE OLIVIO (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Ez nagyon elkerülő válasz volt. Lassan egy törölközőt nem lehet majd már leteríteni úgy a Balatonon, hogy az ne Tiborcz Istvánnak vagy Mészáros Lőrincnek hozzon hasznot. Teleépítik luxusapartmanokkal, luxusingatlanokkal a Balaton-partot. (*Dr. Orbán Balázs a fejével nemet int.*) Bólogat államtitkár úr, de akkor miért tüntetnek folyamatosan ott? (*Dr. Orbán Balázs: Ingatom a fejemet.*) Ingatja a fejét, bocsánat. Miért tüntetnek folyamatosan a civilek? Miért háborodnak föl, ha például ipari kikötőt akarnak építeni?

A Párbeszéd egy körülbiciklizhető, körülsétálható Balatont képzel el; egy olyan Balatont képzel el, ahol magánszállásokon olcsón meg tudnak szállni az átlagos magyar emberek. Olyan Balatont képzelünk el, ahol egyeztetjük a helyi emberekkel, civilekkel a fejlesztést, ahol nem a hatalom emberei fejlesztenek, hanem ahol az emberek hatalma segítségével építjük együtt a Balatont. Önök nem ilyen Balatont építenek, és higgye el, a helyi emberek sem ilyen Balatont szeretnének (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), és legkésőbb 2022-ben úgy fognak szavazni, hogy ezt meg is mutathassák önöknek. (*Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásért leti meg az államtitkár urat. Parancsoljon!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Na, hát erről beszéltem, tisztelt képviselő úr, ugyanis ezek szerint a Párbeszéd által elképzelt Balaton-kép megfelel a kormány által elképzelt Balaton-képnek. Itt tehát igazából vitának nem kellene köztünk lenni.

A törvény elfogadása kapcsán és teljesen egyértelműen másfél éve vitatkozunk rajta, holott ott van feketén fehéren leírva, hogy a korábbi szabályozáshoz képest tovább szigorodtak a beépítési lehetőségek a vízparton, ahol új beépítésre szánt területek nem jelölhetők ki, és a már beépített területeken a beépítési intenzitás növelésére nincs mód.

A kempingek, strandok védelme is szigorodott, átsorolásukra csak zöldterület kijelölése esetén van lehetőség, a beépítés növelése e területeken sem lehetséges. Tehát az a probléma, amit a képviselő úr ilyen módon felhoz itt, az Országgyűlés előtt, megítélésünk szerint nincsen. A cél közös, a balatoni emberek, a balatoni településvezetők és a kormány egyöntetűen elkötelezett a Balaton fejlesztése mellett és a természeti környezetünk megóvása érdekében. Köszönöm szépen a szót. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! F Kovács Sándor, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Milyen eszközökkel kívánja a Kormány megvédeni az egyenrangú oktatást a Soros-szervezetek befolyásától?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári

Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Igen. Képviselő úr, ön é a szó.

F KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A tegnapi napon lezajlott a „Szabad Gyöngyöspata! Szabad bíróság!” jelszavakkal meghirdetett demonstráció.

A gyöngyöspataiak 98 százaléka nemet mondott erre a rendezvényre, hiszen mindez csupán egy politikai akció, amelynek célja Magyarország vádlottak padjára ültetése valami kicsikart büntetőeljárás keretében. A tüntetések szervezői saját magukat leplezték le. A demonstrációhoz csatlakozott TASZ, Helsinki, Tanítanék, Amnesty mind szerepelnek a Soros Alapítvány kifizetési listáján.

Ezek a szervezetek csupán eszközként tekintenek a cigányságra, kizárólag azért, hogy gerjesszék a feszültséget a magyar-roma együttélés tekintetében *(Közbeszólások az ellenzéki padsorokban.)*, ezzel is ellehetetlenítve a valós problémák jó, igazságos és hatékony megoldását. Ahogy eddig már számtalanszor, úgy most is megpróbálnak beavatkozni a magyar belpolitikába, hogy elűzzék a legitim nemzeti kormányt, amelynek helyére saját bábjaikat kívánják beültetni. Erről szólt az egész tüntetés, ahogy az egész ügy is. *(Közbeszólások a kormánypárti padsorokban. - Nacsa Lőrinc: Pontosan!)*

Sajtóhírek szerint egy Grégor Puppincz nevezetű francia ember, emberi jogi szakértő által publikált tanulmány világos adatokkal támasztja alá: súlyos, személyi szintű összefonódások vannak a Soros-hálózat és a strasbourgi bíróság között. Ugyanis igen magas azoknak a bíróknak a száma, akik korábban valamely Soros-féle NGO alkalmazásában álltak. Miért nem hallatják a hangjukat most a bírói autonómia sérthetlensége mellett máskor olyan hangosan szóló, kiabáló jogvédők?

Az elmúlt évek eredményeinek köszönhetően a cigányság számára a segélyalapú élet helyett megnyílt az út a munka- és a tanulásalapú élet végigjárására. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeleteltét.)* Ez a nehezen kiharcolt helyzet megőrzendő!

A fentiekre tekintettel kérdezem az államtitkár urat: milyen eszközökkel kívánja a kormány megvédeni az egyenrangú oktatást a Soros-szervezetek *(Az elnök ismét csenget.)* befolyásolásától? Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Ön é a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Jól látható, hogy ezek a különböző szervezetek - elsősorban ez a CFCF Alapítvány, amely Soros György pénzéből működik - elsöprő többségében, a saját beszámolóit szerint 90 százalék fölött volt többször a Soros-

támogatás az éves költségvetésben, de általában 70-80 százalék fölötti az onnan kapott pénz -, szinte településről településre jár, és keres újabb és újabb eseteket, melyekből pereket indíthat. Itt tehát van úgymond egy olyan helyzet, hogy Soros által pénzelt alapítvány megpróbál pert indítani - minél többet - vagy kártérítések kieszközlésére, vagy iskolabezárásokra, de mindegyiknél fontos szereplő, fontos tényező a politikai botrány keltése.

Eközben Soros György és fia, valamint az intézetének pár vezetője egy közös videóban pár héttel ezelőtt elmondta, hogy az új terep, melyen Magyarországon politikai csatákat kell folytatni, az a cigányság területe, itt kell ellentétekből politikai tőkét kovácsolni, majd Soros által támogatott szervezetek ezt a másik Soros-szervezetet egy tüntetéssel próbálják megerősíteni itt, Budapesten, ahol még az egyik szervezőnek az elmondása szerint is jóval több embert vártak, és jóval kevesebben érkeztek. A legkevesebben talán Gyöngyöspatáról érkeztek erre a tüntetésre. Valószínűleg többen jöttek a II. kerületből vagy a XII.-ből, mint Gyöngyöspatáról. Nos, tehát egy ilyen tüntetést szerveznek, majd ezeket az eljárásokat el akarják vinni olyan nemzetközi bírói fórumokra, ahol minél több olyan bíró van, aki korábban valamelyik Soros-ösztöndíjban vagy valamelyik Soros-szervezeti munkában részt vett - egész szépen felépített.

Mindehhez van a 444 és a Magyar Narancs és a többi Soros-pénzből működő médium, amely nyilvánvalóan ezt a mögöttes részt elhallgatja, a többi részt elmondja, és kikéri magának, hogy bárkit leso-rozzanak. Általában aki a legtöbb pénzt kapja, az kéri ki a legjobb magának. És ennek ki az áldozata? A gyöngyöspatai diákok. Mert ők szerettek volna békében, egymás mellett tanulni az iskolában.

(17.20)

Ehhez képest odajöttek távolról emberek, akik korábban a bevándorlás kapcsán aposztrofálták magukat vagy a gendertéma kapcsán, és azt az állapotot, ami ott volt, sokkal feszültebbé tették. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Visszonválaszra megadom a szót képviselő úrnak egy percben.

F KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Történelmi pillanatot élünk, hiszen talán a magyar történelemben nem nehéz keresni olyan időpontot, amikor lehetőség van nehéz helyzetben lévő honfitársaink felemelésére és felzárkóztatására. Én olyan körzetből jövök, ahol Tiszabura és Tiszabó településeken az ott élő roma lakossággal együtt lépésről lépésre teszünk ezért a felzárkóztatásért. Nehéz munka, kimerítő munka, de felcsillant a remény.

Ezek a nemzetközi szervezetek, általuk itt fizetett ügynökök által ezt a munkát akarják szétverni, ezt a reményt akarják elvenni azoktól a fiataloktól, azoktól a gyermekektől, akik felzárkózhatnak. Azoktól a cigány

gyermekektől, akik méltó, gazdag és ügyes tagjai lehetnek ennek a társadalomnak. Kérem államtitkár urat, kérem a kormányt, kérem a magyar és a roma honfitársaimat, hogy ne engedjük ezt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásomat illeti meg államtitkár urat. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Hogy tovább fonjam a gondolatmentét képviselő úrnak, amit ön is mondott: kormányzásunk kezdetén a cigányság körében a foglalkoztatási ráta valahol egy negyed környékén volt, és most már 50 százalék környékére emelkedett. És ugyanígy mondható, hogy körülbelül harmadával a szegénységnek kitetteknek az aránya is csökkent. Azt is el tudjuk mondani, hogy kétszeresére nőtt a cigány származású egyetemisták száma; azt is elmondhatjuk, hogy a cigány és nem cigány származású nők közötti különbség a bérekben 37,3 százalékról 28 százalékra, szintén érezhető mértékben csökkent.

Ezek az ollók tehát elkezdnek zárulni. Egy pozitív társadalmi folyamat elkezd elindulni, és idején ez a szervezet, egy szocialista kormányok által vagy az ő idejük alatt keletkezett problémás helyzetet már egy Fidesz-KDNP-kormány alatt politikai botránnyá igyekeznek növelni, hogy ebből Magyarországot külföldön rasszistának tudják megbélyegezni. Mi ezt nem hagyjuk, és az emberek támogatását kérjük, mert számtalan támadást fog kapni ezért a magyar kormány, elsősorban külföldről, és a mi szövetségeseink minden ilyen támadásnál a magyar emberek voltak, ezért kérjük, hogy majd a nemzeti konzultációban vegyenek részt minél többen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Csányi Tamás, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Mennyire hiteles a kormány politikája?**” címmel. Miniszterelnök úr távolléte miatt válaszára Varga Mihály miniszterelnök-helyettes urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Igen, öné a szó, képviselő úr.

CSÁNYI TAMÁS (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Mennyire hiteles a kormány politikája, szoktuk feltenni időről időre a kérdést önöknek, mert úgy véljük, hogy a kormány valódi kormányzás helyett csak a propaganda gyártására koncentrálnak igen gyakran.

Ennek egy újabb jeleként fogható fel a vagyonyilatkozatokkal kapcsolatos problémakör is. Engedje meg, hogy néhány mondatban megvilágítsam, mire is gondolok. Mint ismeretes, az elmúlt ülésen is elhangzott már, január 31-ig minden országgyűlési

képviselő leadta a saját és családja vagyonyilatkozatát, eleget téve a törvényi kötelezettségének, de amint ezek a vagyonyilatkozatok nyilvánosságra kerültek, azt láttuk, hogy az őszinteség elvárása bizony csorbát szenvedett néhol.

Ha tetszik, miniszter úr, önök nem veszik komolyan ezt a lehetőséget. Mi, a Jobbik Magyarországért Mozgalom országgyűlési képviselői hosszú évek óta nyilvánosságra hoztuk nemcsak a saját, de a velünk egy háztartásban élő családtagjaink vagyonyilatkozatait is, így politikusaink és családjuk aktuális vagyoni helyzete évről évre az interneten nyomon követhető. Ezt várjuk el önöktől is, mert hisszük, hogy a korrupció elleni küzdelemnek ez a nulladik lépése. Az első kérdés: vajon önök miért ódzkodnak ettől?

Tisztelt Miniszter Úr! Tudjuk, a fejétől büdösödik a hal. Fideszül ez azt jelenti, hogy Orbán Viktor diktálja önöknek a tempót, azt teszik, amit ő mond. Ennek megfelelően kérdezem öntől: ön szerint mennyire hiteles Orbán Viktor, Magyarország miniszterelnöke a vagyonyilatkozat kapcsán? Mennyire hiteles az a miniszterelnök, aki magas, bár nem kirívó javadalmasításából egy árva forintot sem volt képes félretenni, sőt még a tavalyi csekély összegű megtakarítását is felélte? Milyen példát mutat a magyar lakosságnak? Költs el mindent, élj a mának? Carpe diem? Mert ugye, az fel sem merül, miniszter úr, hogy nem vette komolyan Magyarország miniszterelnöke a vagyonyilatkozatot? Ezzel kapcsolatban várom érdemi válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varga Mihály miniszterelnök-helyettes úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök-helyettes úr!

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A vagyonyilatkozat benyújtására vonatkozó szabályok évek óta változatlanok. Ahogy azt képviselő úr is nagyon jól tudja, a magyar Országgyűlés minden tagja, minden képviselője köteles ilyen vagyonyilatkozatot adni. Az ezekre biztosított határidő az ön számára is ismert, amikor megtörténnek ezek a vagyonyilatkozat-benyújtások, akkor joga van akár önnek is, akár másnak is ezeket kifogásolni vagy véleményezni.

Azt gondolom, hogy a parlament az elmúlt években jelentős mértékben tudott előrelépni annak érdekében, hogy lehetőleg minél pontosabbak legyenek ezek a szabályok. Szeretnék itt arra utalni, hogy a mentelmi, összeférhetetlenségi, fegyelmi és mandátumvizsgáló bizottság rendszeresen megújítja azokat a formanyomtatványokat, amelyeken keresztül mindenkinek a vagyonbevallását el kell készítenie, fel kell tüntetnie a különböző ingó és ingatlan vagyontárgyait.

Ha képviselő úrnak ezzel kapcsolatban bármilyen kifogása van, akkor éljen képviselői lehetőségeivel, kezdeményezzen ilyen típusú vizsgálatokat, de megfoghatatlan, tartalom nélküli, pusztán politikai vádaskodásra, azt gondolom, hogy az Országgyűlésnek nem

kell reagálnia. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterelnök-helyettes úr válaszát. Viszonválaszra megadom a szót képviselő úrnak.

CSÁNYI TAMÁS (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Ön nyitott kapukat döntet akkor, amikor engem kér arra, hogy tegyek lépéseket, hiszen február 11-én benyújtottam egy törvénymódosító javaslatot, amely pontosan az ön által évek óta változatlanul ítélt, bár némileg ellentmondásosan, folyamatosan pontosított szabályokra vonatkozik. Ebben a módosításban szeretnénk azt, hogy nyilvános legyen a családtagoknak a vagyonyilatkozata, és szeretnénk azt, hogy csak interneten, digitális formában lehessen benyújtani ezeket a vagyonyilatkozatokat, és ezáltal létrejőjön egy olyan adatbázis, amelyben nyomon követhető lesz a képviselők vagyonosodása. És ami nagyon fontos, hogy egy vagyonosodási eljárás lefolytatását javasolnánk mind a ciklus elején, mind a ciklus végén. Ezáltal lehetne látni azt, hogy a kedves képviselőtársak, a kedves politikustársak hogyan és mire fordították azokat a költségvetési forrásokat, közpénzeket, amelyeket megkaptak.

Ez az indítványunk tárgysorozatba vételre vár. Van-e akadálya ön szerint, miniszter úr, hogy ez tárgysorozatba legyen véve? Kérem, hogy támogassanak ebben bennünket, és legyenek hitelesek, ha már másban nem, ebben mindenképp. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Viszonválasz illeti meg miniszterelnök-helyettes urat. Parancsoljon!

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Köszönöm szépen, Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm szépen a beszámolóját. Meghallgattuk itt, hogy mire készül. Parlamenti képviselő, önnek lehetősége van bármilyen kezdeményezéssel a parlament többségéhez vagy egészéhez fordulni. Arra biztatom, hogy éljen ezzel a lehetőséggel, és majd a parlament, amennyiben megalapozottnak és megterjesztésnek ítéli az ön javaslatát, akkor ezt tárgyalni fogja.

Nyilván sokféleképpen viszonyulhatunk a vagyonyilatkozatokhoz, a vagyonbevallások kérdésköréhez. A választók azért négyévente mérlegre teszik nemcsak azt a politikai munkát, amit elvégzünk a parlamentben, hanem azt is, hogy ezen a területen történt-e változás vagy sem. Úgy érzem, hogy az elmúlt években a jogszabályok betartásával és betartatásával a kormány a rendelkezésre álló lehetőségeket, a szükséges lépéseket megtette. Ha önnek pedig majd kezdeményezése lesz, akkor nyilván erről dönteni fogunk. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterelnök-helyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Vajkey Imre, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az

emberi erőforrások miniszterének: **„A gyermekvállalás ösztönzése érdekében hogyan támogatja a kormány a meddőségkezelési eljárásokat?”** címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszadásra Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Elfogadom, elnök úr.

ELNÖK: Képviselő úr, öné a szó.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! A Fidesz-KDNP-kormány politikájának középpontjában a család áll. Éppen ezért a kormány 2010 óta megduplázta a családoknak nyújtott támogatásokat, úgy, hogy a családon belül minden korosztály számára születtek kiemelkedően pozitív intézkedések.

(17.30)

Engedjék meg, hogy csak néhányat említsek a múltból! A Fidesz-KDNP első lépése volt az új családtámogatási rendszer elindítása, melynek keretében bevezetésre került a családi adókedvezmény. További intézkedésként a kormány visszaállította a hároméves gyest, és a gyed maximális összegének emelése mellett a diplomásgyedet is bevezette.

Bevezetésre került a lakásépítési támogatás, melyet 2015. július 1-jétől felváltott a CSOK, melyet már több mint 110 ezer család igényelt több mint 340 milliárd forint összegben.

Tisztelt Államtitkár Úr! Számos család szeretne gyermeket. Van olyan család is, mely ennek érdekében segítségre szorul, ugyanis valamilyen biológiai ok miatt mégsem született gyermekük. Ehhez elengedhetetlen a meddőség tényének megállapítása, személyre szabott kezelési terv összeállítása és maga a kezelés, továbbá az egész folyamat támogatása.

Éppen ezért tisztelettel kérdezem államtitkár urat: a gyermekvállalás ösztönzése érdekében hogyan támogatja a kormány a meddőségkezelési eljárásokat? Várom államtitkár úr megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A kormány arra törekedett, hogy azok a családok, akik gyermeket szeretnének, minél kevesebb akadállyal találkozzanak. Az ön által említett családtámogatási rendszer is azt a célt szolgálta, hogy aki úgy érzi, hogy anyagi akadályok állnak előtte a gyermekvállalásban vagy a további gyermekvállalásban, ezeket az akadályokat lebontsuk, az a terv, amit pedig a meddő párok megsegítésére a kormány eldöntött az elmúlt

esztendőben, az pedig ezen biológiai akadályoknak, a meddőségi problémáknak a leküzdését szolgálja, amennyiben ezt ma az orvostudomány meg tudja gyógyítani.

2020. február 1-jétől most már teljes mértékben ingyenessé vált mindenki számára a meddőség kivizsgálása, férfiaknak, nőknek egyaránt, ez közel évi 4,4 milliárd forintos költséget jelent. Teljes mértékben, 100 százalékban támogatottak azok a gyógyszerek, amelyeket korábban a meddőség kezelésében használtak, illetőleg új gyógyszerek is bevonásra kerültek, szintén 100 százalékos támogatás mellett, ez is 1,6 milliárd forintos bővítés.

Abban bízunk, hogy ezekkel a kibővült lehetőségekkel, ami egyrészt az egyre bővülő állami meddőségközpont-hálózatot jelenti az ország egyre több pontján, és a teljes mértékben, 100 százalékban biztosított gyógyszeres kezelésekkkel, akár több mint 4 ezerrel több baba is megszülethet 2022-re. Most már 12 korszerű, állami fenntartású meddőségi központ van Debrecenben, Pécsen, Budapesten, Kaposváron, Győrben, Szegeden, Tapolcán, Budapesten több helyszínen is, a Káli Intézet is most már, mind a budapesti, mind a vidéki székhely, mind a telephely állami fenntartásba, működtetésbe került, bízunk benne, hogy ezzel is tudunk a meddő pároknak segítséget nyújtani. És ami nagyon fontos, hogy idéntől teljesen TVK-mentes mind a megtermékenyítés, mind pedig az embrióbeültetés eljárása.

Abban bízunk, hogy így akkor hamarosan minden, kvázi várólista is megszűnhet, és mindenki, aki ilyesfajta beavatkozásra vár (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), minél hamarabb megkaphassa az esélyt arra, hogy saját gyermeke legyen. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Mindenekelőtt köszönöm választát. Köszönöm, mert magyar nemzetünk jövője mindannyiunk közös érdeke, így mindannyiunknak közös érdeke, hogy olyan országban élhessünk, ahol ösztönzik a gyermekvállalást és segítik a gyermeknevelést. Számomra örömteli tény, hogy ma Magyarországon ilyen országban élhetek. Továbbá örömteli tény az is, hogy hazánkban a terhességmegszakítások száma folyamatosan csökken, és a meddőségkezelés is egyre jobban beindult.

Ezúton is kérem a kormányt, hogy tartson ki a megkezdett családpolitikai intézkedések mellett, sőt, ha hazánk gazdasági teljesítménye engedi, akkor azt tovább erősítse; erősítse tovább, hogy minden vágyott gyermek megszülethessen. Köszönöm. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg államtitkár urat. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Mindnyájan tapasztaljuk szerintem a hétköznapjainkban, hogy egyre több és több pár, egyre több és több fiatal kerül szembe egy olyan nagyon nehéz helyzettel, hogy probléma van a gyermekvállalás körül, és ez egy olyan helyzet, ami a civilizációs életformával valószínűleg a továbbiakban is nőni és nőni fog. Most is körülbelül minden hetedik pár számára ez problémát jelent, de ahogy ez az életforma tovább erősödik, valószínűleg nem fog csökkenni ez a szám.

Ezért volt fontos, hogy a kormányzat egy döntően állami felelősségvállalás melletti, ingyenes, teljesítményvolumen-korlát nélküli, tehát korlátlanul igénybe vehető... - mármint orvosi határok nyilván vannak, az első gyermeknél 5 ellátást finanszíroz az állam, aztán további 4-4-4-et a további gyermekvállalásnál, amely messze magasabb szám egyébként, mint más európai országokban, hogy egy olyan helyzetben, amely egyre több és több embert érint, és nyilván ebben a mostani társadalmi helyzetünkben többet fog érteni, már most segítsünk, már most többletlehetőséget nyújtsunk, egyrészt a támogatás mértékének maximálisra, 100 százalékosra emelésével (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), másrészt pedig az országos hálózat kiépítésével.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Az azonnali kérdések tárgyalásának végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **börtönzsúfoltságai kártalanításokkal kapcsolatos visszaélések megszüntetése érdekében szükséges haladéktalan intézkedésekről** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/9241. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. (*Zaj.*)

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Budai Gyula képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Egyben kérem, ha lehetséges, tisztelt képviselőtársaimat, lehetőleg legalább ne olyan hangosan társalogjanak, hogy ne lehessen érdemben figyelni még az ülésvezető elnöknek sem. Köszönöm. Öné a szó, képviselő úr.

DR. BUDAI GYULA, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy látszik, hogy a baloldali ellenzéki pártokat abszolút nem érdekli ez a vita, és minden elismerésem a Jobbik Magyarországért Mozgalmnak, hogy azért még valami, némi érdeklődést tanúsítanak a törvénytervezet vitájának végén. Ezek szerint valóban a baloldali pártok teljes mértékben fialznak a börtönbiznisznek.

Tisztelt Elnök Úr! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2020. február 21-én tartott

ülésén megtárgyalta a börtönzsúfolttsági kártalanításokkal kapcsolatos visszaélések megszüntetése érdekében szükséges haladéktalan intézkedésekről szóló T/9241. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 30 igen szavazattal, 2 nem ellenében, 7 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt években az emberek társadalmi igazságérzetét alaposan felkavaró bírósági ítéletek születtek, amelyek nagy összegű pénzbeli kártalanítások kifizetésére kötelezik a magyar államot, mégpedig olyan személyek részére, akik bűncselekményt követtek el, és ezért jogerős szabadságvesztés büntetésüket töltik. Arra hivatkoznak, hogy a magyar állam nem biztosít számukra emberhez méltó fogvatartási körülményeket. A tény és a valóság az, hogy a börtönbiznisz keretében 12 ezer kártérítési pert indítottak a magyar állam ellen, és az állam közel 9 milliárd forint kártérítést fizetett ki a bűnözőknek és az ügyvédeknek. Árulkodó szám, hogy ennek a közel 9 milliárdnak a 70 százaléka ügyvédi letéti számlákon landolt.

A börtönbiznisz néven futó, közel 9 milliárdos iparág egyértelműen megvalósítja a joggal való visszaélést, megkárosítja a magyar államot, rombolja az igazságszolgáltatásba vetett közbizalmat, és sérti az emberek igazságérzetét.

(17.40)

Számos olyan eset borzolta az emberek és a közvélemény érzékét, mint például az olaszliszkai lincselőknek megítélt 6 millió forint, a battonyai rémnek megítélt 2 milliárd forint vagy a Burka család számára megítélt 45 millió forintos kártérítési összeg, annak ellenére, hogy ezekben az ügyekben nagyon súlyos, életellenes bűncselekményeket követtek el. Mindenképpen helyre kell állítani az áldozatok és az elkövetők tekintetében megbomlott egyensúlyt, amely vonatkozásában az áldozatok jogait és érdekeit előbbre valóra kell tekinteni, mint az elkövetők által elkövetett bűncselekmények következtében kifizetett kártalanításokat.

Magyarországon ma egyértelművé és világossá kell tenni mindenki számára, hogy a bűnözőknek nem milliós jutalom, hanem büntetés jár. Az elhangzotakra tekintettel kérem a jelen javaslat támogatását. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Völner Pál államtitkár urat, miniszterhelyett, hogy kíván-e szólni a vita e szakaszában. *(Jelzésre:)* Államtitkár úr jelzi, hogy a vita későbbi szakaszában kíván majd szólni.

Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki élni a lehetőséggel. *(Jelzésre:)* Igen, megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Én is felháborítónak tartom, hogy a baloldali pártok semmilyen módon nem kívánnak részt venni ennek a fontos döntésnek a meghozásában, sőt, amikor a csütörtöki napon a vitában részt vettek - a Párbeszédén kívül, amely még erre sem volt hajlandó, hogy a vitában elmondja a véleményét -, akkor is kizárólag falaztak a börtönbiznisznek. Úgy félték Magyar György nevét ki ejteni, hogy érezni lehetett a rettegést a teremben. Nyilvánvalóan Magyar György kiadta nekik - mint volt képviselőjelöltjük, tanácsadójuk, ügyvédjük -, hogy nem lehet róla beszélni mint a börtönbiznisz egyik legnagyobb nyerteséről.

Ugyancsak felháborítónak tartom azt, hogy önök nem az áldozatok oldalára próbálnak helyezkedni. A Jobbik a vitában jobb körülményeket, szinte wellness-szállói körülményeket követelt a börtönben is *(Moraj a Jobbik soraiból. - Dr. Lukács László György: Jaj, jaj! Ez hazugság, te is tudod!)*, amikor egyébként öt évvel ezelőtt még Szibériába akarta szállítani a mostani egri polgármester *(Moraj a Jobbik soraiból. - Dr. Lukács László György: Öt évvel ezelőtt mi voltunk az egyedüliek, akik erre nemmel szavaztunk!)*, a mostani egri polgármester, Mirkóczki Ádám öt évvel ezelőtt még Szibériába akarta szállítani a Jobbik nevében a magyarországi rabokat. *(Dr. Lukács László György: Ti hoztátok elő! 2016-ban megszavaztad!)* Mi azt gondoljuk, hogy a bűnözőknek büntetés jár, és nem jutalom. Szeretnénk megállítani azt a rendszert, ahol gyilkosok, erőszaktevők, rablók milliós jutalmakkal jönnek ki a börtönből.

Szeretnénk megállítani, miközben egyébként emlékezhetünk arra *(Zaj a Jobbik soraiban.)*, miközben emlékezhetünk arra, hogy a 2010 előtti időszakban mekkora volt a bűnözés Magyarországon. Emlékezhetünk, hogy a Gyurcsány-kormány ideje alatt 420-430 ezer regisztrált bűncselekmény történt Magyarországon, ez 2019-re 200 ezer alá, 199 ezerre csökkent, tehát több mint a felére csökkent a regisztrált bűncselekmények száma Magyarországon. A befejezett emberölések 147-ről 58-ra csökkentek. Azt gondolom, hogy a szigorú büntetőpolitikának, a bevezetett három csapásnak és annak az igazságszolgáltatási rendszernek megett az eredménye, ami 2010 óta működik. A mostani javaslat és a felfüggesztés, aztán a nemzeti konzultáción való részvétel után a meghozandó törvényjavaslatok és döntések mind-mind azt szolgálják, hogy ez a szigorú büntetőpolitika tovább folytatódjon.

Mi arra kérjük ebben a kérdésben is az embereket, hogy a hamarosan induló nemzeti konzultációban mondják el a véleményüket a börtönbizniszről, mondják el a véleményüket arról, hogy kinek jár a kártérítés, az áldozatoknak vagy a bűnözőknek, mert ez itt a kérdés. Arra kérem az ellenzéki pártokat, hogy a holnapi szavazásig változtassák meg esetleges álláspontjukat, és támogassák azt, hogy most egyelőre felfüggesztésre és aztán a börtönbiznisz befejezésre is kerülhessen.

Nyilvánvalóan a Fidesz-KDNP parlamenti többsége ezt támogatja, de én azt remélem, hogy ez az egy

éjszaka elég lesz rá, hogy az ellenzék is tudja majd támogatni, és befejezze a falazást az ügyvédeknek és a bűnözőknek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány párti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Hát, én nem tudom, hogy Nacsa Lőrinc mit hallgatott itt az elmúlt időszakban, és mit mondott itt arról, amit ő leszűrt abból, amit mi itt beszéltünk a börtönbiznisszel kapcsolatban az Országgyűlés falai között. Hát, azt gondolom, a Jobbik az, amelyik a legutolsó, amely azt mondaná, hogy wellnessbörtönökre van szükség Magyarországon. Eppen a Jobbik az, amelynek a programjában is szerepelt 2010-ben, 2014-ben és mindig is a wellnessbörtönök megszüntetése, azoknak a viszonyoknak a megszüntetése, amelyek ilyen körülményeket teremtenek Magyarországon. Ez volt a Jobbik programjában.

Na most, ehhez képest, kedves Nacsa képviselőtársam, amiről ön beszélt, akkor arról kezdjen el beszélni, hogy ki szavazta meg ezt a törvényt 2016-ban. Ki volt az, aki lehetőséget teremtett arra, hogy Magyarországon... - hát igen, nem Nacsa képviselő úr, mert Nacsa képviselő úr nem volt bent a parlamentben, de a kedves képviselőtársai, a KDNP-frakció, a Fidesz-frakció egyként szavazta meg azt a törvényt, amelynek az alapja volt az, hogy kialakult Magyarországon a börtönbiznisz. Önök voltak azok, akik lehetőséget teremtettek, az összeget is meghatározták, napi 1200 és 1600 forint összegben, 1200 forintnál nem is kaphatnak kevesebbet a rabok, még mérlegelés alapján sem, hogyha nem megfelelő az elhelyezési körülmény. Hát, akkor mi akartunk wellnessbörtönt, vagy önök akartak wellnessbörtönt?

Mi csak annyit akartunk, és ezt elmondtuk számtalanszor, hogy azt a pénzt, amit önök kifizettek a magyar állam kasszájából, amit kifizettek közpénzből, a magyar adófizetők pénzéből, az 8,5-9 milliárd forint közötti összeg, abból kettő darab büntetés-végrehajtási intézetet lehetett volna felépíteni Magyarországon, és ez már jórészt megoldotta volna azt a problémát, hogy a túlzúfolttság miatt az elítélteknek különböző kártalanítási összeget ítéljenek meg. És igenis felháborítónak tartjuk, és a 2016-os törvényi vita során is elmondtuk, hogy az egész társadalom tekintetében iszonyatos felháborító és igazságtalan dolog lesz az, ha ez a törvény elfogadásra fog kerülni.

Staudt Gábor képviselőtársam nemegyszer mondta el önöknek itt, hogy amennyiben ez bevezetésre fog kerülni, akkor bizony üzletszerűen erre szakosodni fognak, akkor ez óriási társadalmi felháborodást fog okozni. Azt is elmondtam már akkor, 2016-ban, hogy nem az elítélteknek kell a kártalanítást kifizetni, hanem elsősorban nézzük meg az áldozatok érdekét, az áldozatok kártérítését és az áldozatok felkarolását. Ezt tette elsőrendű céllá, amivel önök nem foglalkoztak.

Sőt, még olyan kivételeket építettek be a törvénybe, hogy ami az elítélteknek ebből a kártalanítási összegből befolyt, azok a milliók, az a sok millió, azt nem is lehetett ugyanúgy végrehajtani, mint az összes többi, mondjuk, mint egy átlag munkásember bérét, amelyből le lehet tiltani egyharmadát, adott esetben gyermektartással terhelten akár a felét is le lehet tiltani. Ebben az esetben még ezt sem lehetett megtenni, a gyermektartást igen, de nagyon sok minden más nem. Például sokkal kedvezőbb helyzetbe került egy elítélt, mint egy olyan, teljesen becsületes munkásember, aki soha nem volt elítélve, és devizahiteles csapdába esett, mert az ő fizetéséből a devizahitelt igenis le lehetett tiltani, az elítélt kártalanításából pedig nem lehetett letiltani. Tehát önök egy különleges, privilegiált helyzetbe hozták az elítélteket, amit a Jobbik Magyarorszáért Mozgalom mindig is kritizált. Tehát ha valaki valamikor az elítéltek odalára állt, tisztelt képviselőtársaim, akkor éppen a Fidesz és a KDNP volt az 2016-ban, amely lehetővé tette a börtönbiznisszt.

Önök hivatkoznak sok mindenre, hivatkoznak itt sorosistákra, hivatkoznak itt mindenféle áljogvédő szervezetekre meg baloldali szervezetekre, és mindenre hivatkoznak, én egyedül egy helyen olvastam azt, hogy már a 2014. év végén felhívták a kormány figyelmét arra, hogy ebből egy üzletág fog kialakulni, és ügyvédi irodák fognak erre szakosodni, amelyek üzletszerűen fognak ebből hasznot húzni, ez pedig a Magyar Helsinki Bizottság volt. Már 2014-ben leírta ezt a tapasztalatát, hogy ez fog történni Magyarországon, ezzel szemben önök azt tették, hogy mégis bevezették ezt a törvényt, hogy lehetővé tegyék ügyvédi irodáknak és mindenkinek, hogy milliós, milliárdos hasznokat húzzanak a magyar adófizetők pénzéből, csak azért, hogy valakik gazdagodjanak. *(Dr. Budai Gyula: Csúsztatás!)* Önök hozták ezt a helyzetet, persze most önök akarják azt a bizonyos dolgot a lóba visszalapátolni, és még önök jól is akarnak kijönni ebből kommunikációs szempontból, mintha önök tehetnének arról, hogy milyen igazság bajnokai *(sic!)*, holott pedig ezt az igazságtalan helyzetet önök teremtették.

Ha valóban rátérünk érdemben arra, ami a mai napirend, akkor azt szeretném elmondani, hogy mi most is adtunk be módosítókat ehhez a javaslatához, mert ezt most is lehetett volna jobbá tenni, csak önök ezt is, ugyanúgy, mint az esetek 99 százalékában az ellenzéki javaslatokat, folyamatosan nem fogadják el, folyamatosan lesöprik az asztalról.

(17.50)

Mert felteszem az óriási nagy kérdést: ha ebben benne van, hogy szeptember 30-áig meg kell oldani ezt a helyzetet, akkor önök hogyan fogják megoldani ezt a helyzetet? Könyörgöm, erre válaszoljanak! Két lehetőség van. Egy: szeptember 30-áig börtönöket építenek fel, és elhelyeznek 3 ezer embert, amennyi most a túlzúfolttságot okozza a rendszer felettinek minőségű; hogy csak százszázalékos legyen az elhelyezés, ahhoz 3 ezer új férőhelyet kell teremteni. Felépítik 2020. szeptember 30-áig? Ez az egyik lehetőség.

Nyilvánvalóan teljes mértékben kizárt, hogy ez megtörténjen, hiszen önök az elmúlt öt évben semmit nem tettek azért, hogy új büntetés-végrehajtási intézetek épüljenek fel. A másik lehetőség pedig az, hogy önök amnesztiát fognak bevezetni, és 3 ezer bűnözőt az utcára fognak engedni szeptember 30-án, hogy végrehajtsák ezt a határozatot. Más lehetőség nincs.

Mi pontosan erre vonatkozóan adtunk be törvényt módosító javaslatot. Azt mondtuk, nehogy amnesztia legyen, hanem a büntetés-végrehajtási intézetek épüljenek fel. Abból a 8,5-9 milliárd forintból már fel lehetett volna építeni két büntetés-végrehajtási intézetet, de önök ezt inkább kifizették az ügyvédi irodáknak és az elítélteknek ahelyett, hogy az áldozatok és a magyar nemzet oldalán álltak volna ebben a kérdésben. Én már többször felszólítottam önöket, hogy önöknek bocsánatot kell kérni a magyar néptől azért, amit az elmúlt négy évben tettek. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy időkeretes vita zajlik, tehát kettőperces felszólalásra nincs lehetőség. Kérem, hogy normál időkeretben jelezzék felszólalási szándékukat.

Most pedig megadom a szót Lukács László György képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Akkor hangozzanak el nevek is: Boldog István, Völner Pál, Pánczél Károly, Molnár Ágnes kiment, Szászfalvi László, dr. Kovács Zoltán. Önök voltak azok, akik 2016-ban megszavazták azt a törvényt, amivel milliommossá tették a rabokat. Ez ilyen egyszerű kommunikáción. Ezt kell mondani ebben az esetben. Önöktől tanultuk, kár ezen bólogatni. Önök voltak azok, akik 2016-ban ezt az emberekre rászabadították. Kár emiatt bármit is tenni!

Nacsa képviselő úr, egy dolgot kellett volna tenni: az 1. §-ba beírni, hogy a Fidesz-KDNP-frakció - mínusz Orbán Viktor, mert ő megint taktikusabb volt, mint önök, mert ő nem szavazta meg -, szóval, a Fidesz-KDNP-frakció bocsánatot kér azért, hogy 2016-ban azt tette, és rájött. Nem hiba tévedni, higgyék el, képviselőtársaim, szoktunk mi is. Az ember tévedni szokott, és ezt korrigálni lehet. Rájöttek önök, hogy tévedtek. Semmi más nem történt. Rá kell írni, hogy bocsánatot kérünk azért, hogy tévedtünk, és azért, hogy milliommossá tettük a rabokat a szabaduláskor.

Egy dolgot viszont ne tegyenek, ne vitassák el sem a 2016-os Jobbiktól, sem a mostani Jobbiktól, hogy akkor is és most is a törvényes rend pártján áll. Mert akkor is azt mondtuk, hogy ez nem jó, nem lesz így jó, amit tettek, beadtuk a módosítót, jó szándékkal álltunk hozzá, és most is azt tesszük. Tisztelt képviselőtársaim, ez itt a legfontosabb. A törvényes rend pártján kell állni. Mi nagyon örülünk neki, hogy önök rájöttek, hogy ezt a bizniszt fel kell számolni, mi ehhez partnerek vagyunk, partnerek leszünk, csak akkor legyenek már következetesek, nézzenek az emberek

szemébe, és mondják azt, hogy rájöttünk, hogy hibáztunk, és ezen változtatni kell. Azok a képviselők pedig, akik név szerint említve voltak és megszavazták, ők legyenek az elsők, akik mondják el, amikor majd erről konzultálnak, hogy bocsánat, de én megszavaztam. Sőt, Völner Pál nemcsak hogy megszavazta, hanem képviselte végig a kormány téves álláspontját ebben a vitában. Ő dupla bocsánatkéréssel tartozik. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az előbb azal kezdtem, milyen kár, hogy nem vesznek részt a baloldali pártok ebben a vitában. Hát, tévedtem, mert Vadai Ágnes magyar hangja Gyüre Csaba volt *(Felzúdulás az ellenzéki oldalon.)*, tehát minden rendben, itt vannak a vitában, és ezért nem is kell szégyenkezniük. Összenő, ami összetartozik. Lukács László is elismerte, hogy ne hasonlítsuk a 2016-os Jobbikot a mostani Jobbikhoz, tehát hogy többféle Jobbik van, most éppen a baloldali ül itt. *(Z. Kárpát Dániel: Nem tehetsz róla, hogy ilyen vagy. Mi megbocsátunk neked!)*

Nagyon köszönöm Gyüre Csaba és Lukács László képviselő urak gondolatait. Látszik, hogy a képviselő uraknak van véleményük a börtönbizniszről, és ezt ki is fejtik. Arra kérem önöket, hogy ezt majd a nemzeti konzultációban is tegyék meg, ott is mondják el a véleményüket, hiszen az emberek véleményére, az önök véleményére ott is kíváncsiak vagyunk. Ezért arra kérem önöket, hogy majd ott is mondják el a véleményüket.

Csak egy adat, amit természetesen pontosan ismernek önök is, csak ilyenkor elhallgatják. Ha a 2016-os törvény nem született volna meg, és Strasbourgból nem kerültek volna haza ezek a perek, akkor a magyar államnak már bőven 30-40 milliárd forint fölötti összeget kellett volna kifizetnie. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Soron kívül megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak, miniszterhelyettesnek. Parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. A Jobbiknak még van időkerete, ezért gondoltam, hogy előtte szövegek. Bár Nacsa Lőrinc képviselőtársam elmondta, amire egyébként Gyüre Csaba képviselőtársam a vezérszónoki felszólalásában még emlékezett, hogy valóban azért került elfogadásra, mert 30-40 milliárd forinttal többbe kerültek volna a strasbourgi perek a magyar államnak. Tehát hogy úgy mondjam, egy kárnyíró lépésről beszélhetünk ebben az esetben.

A másik: semmilyen versenyképes ajánlattal nem lépett fel a Jobbik, amikor 2016-ban ennek a törvénynek a vitája volt, amely ugyanúgy kivédte volna a strasbourgi kártérítési pereket, megvédte volna az

adófizetők pénzét, és az áldozatok felé tudtuk volna terelni a kártérítési, kártalanítási összegeket, mint ahogy az a mostani szabályozásban történik.

Az a fajta szemlélet pedig, úgy látszik, önökre is jellemző, hogy önök már akkor felismerték, hogy ez üzlet, és hogy jogellenesen fel lehet lépni, gyakorlatilag a joggal visszaélve ezekben az ügyekben, és tömegével lehet őket generálni. Ez az előrelátás önökben valóban megvolt, ebből látszik, hogy a gondolkodás-módjuk azokéhoz áll közel, akiknek az ügyvédjei nyelik ezeket a pereket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Budai Gyula képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoporthoz.

DR. BUDAI GYULA (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Én azt gondoltam, hogy ebben a vitában már nagyon nem kell érvelnem. A Lukács képviselőtársam által elmondottakkal nem nagyon akarok foglalkozni, mert ez nem az ő szakmája - a suszter maradjon meg a kaptafájánál. De Gyüre Csaba volt ügyvédkollégám vonatkozásában az óriási nagy szégyen, amit itt elmondott. *(Dr. Lukács László György: Miért, én nem vagyok ügyvéd?)* Képviselő úr, ön csúsztat, és nem azt mondja, ami az igazság. Az igazság az, amit Völner államtitkár úr elmondott. Ezt ön is tudja, hiszen ebben a szakmában dolgozott; nagyon jól tudja, hogy miről szólt ez az egész. S valóban, ha akkor ez a döntés nem születik meg, akkor nem ennyibe kerül a magyar államnak, hanem háromszor ennyibe. Ezt értsék már meg! *(Z. Kárpát Dániel: Ezt miért nem építették be a törvénybe?)* Képviselő úr, én nagyon szívesen meghallgatom önt, nagyon szívesen vitáznék önnel, ha értene a dolgokhoz. De ön sem ért hozzá, csak valamit hallott, és valamiről... *(Z. Kárpát Dániel: Ne te dönts már el, hogy ki mihez ért! - Az elnök csenget.)* Képviselő úr, én tiszteletben tartom az ön idejét, ami még ott főtt van, nyomjon gombot, és szóljon hozzá. De tényleg próbáljunk már meg normális körülmények között vitázni ebben a kérdésben!

Tehát Gyüre Csaba lényegében csúsztatott ebben a kérdésben, nem azt mondta, amiről ő is tudja, hogy mi a valóság ebben a kérdéskörben. A valóság valóban az, hogy ha ezeket a pereket nem vesszük át, akkor a magyar államnak közel 30 milliárd forintot vagy talán többet is ki kellett volna fizetnie. S ha önök valóban támogatják ezt a dolgot, és nem a DK által elmondottakat hangoztatják, hiszen Gyüre képviselő úr, ön azt mondta itt, hogy embereket fognak kiengedni a börtönből - Vadai Ágnes ugyanezzel riogatja a magyar társadalmat. Úgy látom, akkor itt hibáztam, amikor azt mondtam, hogy a baloldal a börtönbiznisz oldalára állt, mert önök is odaálltak. Önök is odaálltak, ha önök is ugyanazt mondják, mint a DK vagy az MSZP, akkor önök is odaálltak, és szégyelljék magukat! Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Keresztes László Lóránt

képviselő úrnak, aki írásban jelezte felszólalási szándékát, csak a TAB-ülésről most érkezett vissza. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. Én is úgy gondoltam, hogy hosszasan már nem kell hozzászólni ehhez a vitához, hiszen az általános vitában már mindenki igen részletesen kifejtette a véleményét, de mégiscsak megcáfoltak engem képviselőtársaim.

Önök börtönbizniszről beszélnek. Jelenleg börtönbizniszre lehetőséget ad az önök által kialakított jogi helyzet. Önök elmondják, hogy mindenki tudja, mi a valóság, és mi okozta, mi tette szükségessé 2016-ban ennek a jogszabálynak az elfogadását. Akkor miért nem kommunikálták ezt nyíltan a magyar állampolgárok felé? Miért nem kommunikálták ezt, amikor ezt a javaslatot 2016-ban előterjesztették, és miért nem próbálták elmagyarázni azt, hogy mi a valóság, ahogy most teszik?

Azt is szeretném megkérdezni, államtitkár úr, hogy ha tudták azt, hogy mi a helyzet, akkor miért kellett rendkívüli ülésre behozni ezt a törvényjavaslatot. Miért kell ezt ilyen hirtelen előterjeszteni? Miért nem volt benne a törvényalkotási tervben? Továbbá, ha valóban a megoldásra törekszenek, a jelenlegi helyzetben, amit, ismétlem, önök állítottak elő, s nemcsak a jogszabályi környezet kialakításával, hanem a börtönök építésének, a körülmények javításának elmulasztásával - ugye, tíz éve önök kormányoznak -, hogyha kialakítottak egy ilyen helyzetet, akkor miért pocskondiázzák az ellenzéket? Miért indítanak erre egy ilyen elég ostoba propaganda-hadjáratot? Miért indítanak nemzeti konzultációt, amikor pontosan tudják, hogy mi a valóság és mi a megoldás?

(18.00)

Önök bizonyítják be, hogy önöknek az egész egy politikai eszköz, egy olyan politikai eszköz, amelyet a saját hibáikra és mulasztásaikra akarnak felépíteni.

Hallottunk egy általános vitát, hallottuk az államtitkár urat rengeteget nyilatkozni a sajtóban, csak nagyon egyszerű és világos kérdésekre még nem kaptunk választ. Én kihasználnom a lehetőséget, hogy itt van az államtitkár úr, hátha most válaszol arra a kérdésre, hogy a 2017-ben beharangozott börtönépítések közül miért nem lett semmi, most mi várható, tehát lesznek-e költségvetési források, hogy ezek a férőhelyek végre megépüljenek. Illetve ez a javaslat arról rendelkezik, hogy igen-igen szűkös határidőn belül a kihasználtságot le kell szorítani 100 százalékra. Államtitkár úr, itt egy elég érdekes vita volt az általános vita folyamán, ellenzéki képviselők azt kérdezték, hogy akkor most tömegesen fognak-e szabadon bocsátani rabokat, és önök mondták, hogy nem. Akkor nagyon kérem az államtitkár urat, mutassa be, mondja el a valóságnak ezt a szeletét és ezt az oldalát is a magyar nyilvánosság számára, hogy hogyan próbálják rendkívül rövid idő alatt megteremteni a 100 százalékos kihasználtságot.

Még egy kérdésem lenne: ennek a jogszabálynak az 5. §-a az államtitkár úr szerint ki fogja-e állni az alkotmányosság próbáját? Köszönöm. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Nunkovics Tibor képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport, a rendelkezésre álló idő mértékéig, 1 perc 22 másodpercig.

NUNKOVICS TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Völner államtitkár úrnak azért annyit mondanék, hogy mi csak felismertük a rendszernek a hibáit, de önök ki is használták ennek a rendszernek a hibáit *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Úgy van!)*, és ha elfogadták volna a javaslatunkat 2016-ban, Budai képviselőtársam, akkor nem kellett volna számolgatni, hogy a magyar állam meg a magyar adófizetők melyik változattal fognak rosszabbul járni, mert nem jártak volna rosszabbul.

És még annyit hozzáténnék, hogy van végre egy javaslat, amelyben egyetértünk, és a maguk habitusát nagyon jól mutatja, hogy jön a KDNP Eric Cartmanje, és elkezd mutogatni az ellenzékre, hogy mi vagyunk a hibásak. Hát, könyörgöm, álljon már a menet! Kicsit nézzenek már magukba! Köszönöm. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kovács Zoltán képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. KOVÁCS ZOLTÁN (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Az ember mindig reménykedik, hogy az ellenzékétől némi tárgyilagosságot vagy valami méltányosságot várhat el egy-egy ilyen törvényjavaslat tárgyalásánál. Ha tényszerűen nézzük, Gyüre Csaba, aki ügyvédkolléga, elmondta, hogy a börtönben a tartásdíjat le lehet vonni, bezzeg a devizahitelezéssel kapcsolatos adósságot nem. Mindnyájan tudjuk, ön is, képviselő úr, és ne tartsa tévedésben azokat, akik nem jogászok, hogy a tartásdíj mindent megelőz, tehát ilyen szempontból félrevisz az ön magyarázata.

A másik, amit szeretnék még elmondani, hogy többen utaltak már arra, hogy volt egy adott helyzet, a strasbourgi bíróság ítéleteinek következtében előállott helyzet, ehhez hozzá kellett nyúlni, mert ha úgy marad - és ezt valóban mondta Gyüre Csaba képviselőtársam -, ha nem nyúlunk hozzá 2016-ban, amiben önök nem támogattak egyébként bennünket, akkor a többszörösét kellett volna kifizetni az elmúlt időszakban. *(Z. Kárpát Dániel: Miért nem építettetek börtönöket?)* Ez egy továbblépése a rendszernek, hogy mivel ebből valóban egy bizniszvilág alakult ki *(Z. Kárpát Dániel: De ti hagyátok! Ti csináltátok!)*, miként lehet ezt megváltoztatni. Ha nem lett volna jogszabály, magyar jogszabály, akkor a strasbourgi... *(Z. Kárpát Dániel: De előtte!)*

Z. Kárpát Dániel, kedves képviselőtársam! Ön állandóan mindenkinek azt mondja: tessék, nyomjon gombot, majd szóljon hozzá legközelebb, ha szót kap!

(Derűltség.) Mondhatom én is önnek, kedves képviselőtársam? Nyomjon gombot! *(Szászfalvi László: Van még 35 másodpercük, ki kell használni!)* Van 35 másodperc... *(Közbeszólás a kormánypártok soraiból: Elég annyi!)* 35 másodperc, az alatt még... *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Adjon át a KDNP! - Közbeszólás a kormánypártok soraiból: Annyi elég neki! - Z. Kárpát Dániel: Adjátok át, úgysem vagytok elegen! - Az elnök csenget.)*

Emlékszem, egyszer, még 2010-ben Tállai András képviselőtársunk volt időkeretes - csak révedezünk egymár percig, ha az elnök úr megengedi, a múltba! *(Derűltség.)* -, akkor az MSZP-nek elfogyott az ideje, nem tudott már tovább beszélni, 5 másodperce maradt, és akkor Tállai képviselő úr azt mondta: a mi időnk elfogyott, a tiétek meg lejárt. De most nem... *(Z. Kárpát Dániel: Ezt viccnek szánta? Mert nem jött át!)* Nem, ez egy régi történet. *(Közbeszólások az ellenzék soraiból. - Szászfalvi László: Ezt mondjátok négyévente! Éhes disznó makkal álmodik!)*

Ami a témát illeti... *(Dr. Lukács László György közbeszól.)* Ami a témát illeti, hogy Lukács úr nehogy kiugorjon a bőréből a padosorok között, szeretném elmondani, hogy ebben mindenkinek felelőssége van, azoknak is, akik 2016-ban nem támogatták a javaslatot, és azoknak is felelőssége van, akik most sem támogatják a kormánypárti javaslatot *(Z. Kárpát Dániel: És aki nem építette meg a börtönöket, annak is van felelőssége?)*, mert ez a megoldás irányába hat, erről beszélt Völner képviselő úr. Ebből adódóan úgy gondolom, hogy érdemes önöknek még megfontolnuk az eddig elhangzott véleményeket, és revidálni tanaikat, hátha közös nevezőre jutunk ebben az ügyben, és valóban azokhoz jutnak el a kártérítési összegek, ahova kell, valóban nem azokhoz jutnak el, ahova egyébként nem való. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Z. Kárpát Dániel közbeszól.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk a vitát. Megadom a szót Varga László képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Hogy ne járjak úgy, mint az előttem szóló, és ne az általános vitát folytassuk le újra *(Közbeszólások a kormánypártok soraiból.)*, én azt szeretném mondani, hogy egy csomó mindent hiányolok az összegző javaslatból *(Arató Gergely közbeszól.)*, és pont ezért szeretném elmondani azt az álláspontomat *(Arató Gergely közbeszól.)*, hogy ebben a formában változatlanul nem ad választ a javaslat arra, hogy szeptember 30-áig önök hogy tervezik megoldani a börtönök túlszűfoltóságát.

Valóban van egy vita arról, hogy a 2016-os jogszabály-módosítás, amit csak önök fogadtak el, tehát a Fidesz és a KDNP képviselői fogadtak el, senki más nem fogadta el azt a Házban, az az oka tulajdonképpen annak, hogy most nagyarányú kártérítéseket kell fizetnie az államnak. Ha önök most úgy gondolják,

hogy fél év alatt megoldható ez a kérdés - lehet, hogy ezt gondolják, rendben van, minékünk nem mondták el, hogy milyen módon szeretnék ezt megoldani (*Dr. Gyüre Csaba: Igen, azt titkolják!*) -, akkor egyébként négy év alatt hogyhogy nem oldották meg? Tehát mi az a megoldás, amit négy év alatt nem lehetett előhozni, de fél év alatt majd most behoznak ide, a Ház elé, és elfogadtatják az Országgyűléssel, és az megoldást jelent a börtönök túlszűfoltására? Én összességében véve erre várom a választ változatlanul a kormány jelen lévő képviselőitől. Nézzék el nekem, hogy ha nem kapunk rá választ, akkor nem tudunk ezzel mit kezdeni, akkor csak egy politikai kommunikációs blöffnek gondolhatjuk ezt a kérdést, mert nem látszik az, hogy mi az a megoldás, amit önök szeretnének behozni a Ház elé.

Tíz éve fennáll ez a helyzet, tíz éve kormányoznak, átfogó börtönépítési programokat ígértek, a meggyémert érintően mondhatnám Ózdot is, ahova ígértek börtönt, ezeket a beszerzéseket leállították, tehát a helyzet tulajdonképpen nem oldódott meg tíz év kormányzás után. Ezen rontott a '16-os javaslat; ma meg ott tartunk, hogy mutogatnak mindenkire, de azt nem mondják el, hogy mi az a következő fél évben előálló zseniális ötlet, amely ezt a kérdést, tehát a börtönök túlszűfoltását megoldja. Naiv a kérésem, de azt kérem Völner államtitkár úrtól, hogy mondja el nekem mégis, hogy milyen megoldást fognak választani. Köszönöm, elnök úr. (*Taps a DK és az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, Demokratikus Koalíció. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Lenyűgözve hallgatom azt, hogy fideszes képviselőtársaim mennyire jönnek és zseniálisnak tartják azt a megoldást, amelyet 2016-ban választottak (*Dr. Völner Pál: Szükségesnek!*), és micsoda meglepetésként érte őket az, hogy ha megnyitnak egy jogi lehetőséget, amely ugyan alacsonyabb kártérítési összeggel, de magyar bíróság előtt egyszerűen hozzáférhetővé teszi ezeket a típusú kárpótlásokat, akkor lesznek, akik ezzel élni fognak, sőt még ügyvédet is fognak fogadni. Elképesztő! Egy olyan fokú előrelátást igényelt volna ezt előre látni, amit az önök kormányáról valóban senki nem tételez fel.

De azért annyira ne legyenek magukra büszkék, és most, amikor, ha jól értem, azon gondolkoznak..., bár ezt továbbra sem látjuk, ezt elmondtam az általános vitában is, és vártam, hogy majd a módosító indítványok talán kezelik ezt, és itt a bizottsági jelentés vitájában lesz mód róla beszélni, hogy akkor tulajdonképpen milyen más jogi megoldásuk van, akkor azt látjuk, hogy nincsen más jogi megoldásuk, vagy legalábbis még nem terjesztették be, lehet, hogy majd lesz, akkor nem tudom, hogy mi szükség van erre a törvényjavaslatra.

Mindenesetre mégiscsak az a helyzet, hogy most persze lehet azt mondani, hogy megszüntetik ezt a magyar jogszabályt, és akkor pontosan ugyanaz fog történni, ami a 2016 előtti helyzet volt: akkor ismét el

fogják ítélni a magyar államot Strasbourgban, és persze az egy megoldás, amit Vejkey úr mond, hogy lépünk ki az Emberi Jogi Bíróság hatóköre alól meg az emberi jogi egyezményből, meg lényegében ezzel együtt az EU-ból is, de szerintem ezt a magyarok többsége nem támogatja. Talán erről kellene nemzeti konzultációt rendezniük, ha már kíváncsiak az emberek véleményére, hogy akarják-e egyébként az emberek azt, hogy megvédje Strasbourg és az Európai Unió a jogait, vagy rábizzák önökre, és bíznak abban, hogy majd önök megvédik az emberek jogait, mert ebben nem túl sok sikert értek el a strasbourgi ítéletek alapján.

(18.10)

Szóval, visszatérve a dolog lényegére: most persze lehet ezzel játszani, be lehet adni egy másik trükkös megoldást, hátha az működik, vagy éppenséggel meg lehet próbálni kibújni Strasbourg hatálya alól. Most mondom, hogy egyik sem lesz hosszú távon járható, és majd itt fogunk ülni három-négy év múlva, önök lesznek majd remélhetően ellenzékben, és arról fogunk beszélni, hogy hogyan kezeljük azt a helyzetet, amit ez a rossz döntés előidézett. Miközben van a problémának egy pofonegyszerű megoldása: nem az ENSZ, nem az Európa Tanács, nem az Európai Unió, nem Soros György, nem a gyíklények, nem a marslakók és nem a szabadkőműves-összeesküvés írta elő azt, hogy milyen viszonyoknak kell lenni a magyar börtönökben. Egy igazságügyi minisztériumi rendelet szabályozza azt, hogy hogyan kell kialakítani a börtönöket, mennyi férőhelyet kell biztosítani. Perelni akkor lehet, ha önök, azaz a magyar állam nem tartja be azokat a szabályokat, amiket a magyar állam hozott.

Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy a problémának az a megoldása, hogy be kell tartani a saját szabályait. Ha olyan büntetőpolitikát visznek - most ne vitassuk meg -, aminek lényege az, hogy minél többen legyenek börtönben, akkor ehhez a büntetőpolitikához ki kell alakítani megfelelő mennyiségű börtönt is. Önök erre voltak képtelenek, az elmúlt négy évben biztosan. Hoztak erről egy határozatot, amit nem teljesítettek. Tehát nem tartják be a saját jogszabályukat, nem tartják be a saját határozatukat, és ezek után jönnek ide panaszkodni, hogy emiatt problémák vannak, gondok vannak.

És ugyanazt a kérdést föl kell tennem, amit föltettek már itt ellenzéki képviselőtársaim is. Azt bele lehet írni egy törvénybe - mert a Magyar Közlöny elbírija, sok más hülyeséget is írtak már bele az utóbbi években -, hogy szeptemberre száz százalékra kell csökkenteni a kihasználtságot. Először is ez átlagos kihasználtság, ami azt jelenti, hogy ettől még lesz olyan büntetés-végrehajtási intézet - ha az országos átlag száz -, ahol jóval száz fölött lesz a kihasználtság, hiszen ma is a 110 százaléknál van 140-150 százalékos kihasználtságon működő intézet is. Tehát ezt le lehet írni, de tekintsünk el ettől.

Tudjuk, megbeszéltük, önök is bevallják, hogy ehhez legalább 1500 új börtönférőhelyet kellene létrehozni. És nem látjuk, hogy ennek mi a megoldása.

Mert nyilvánvaló módon ideiglenes elhelyezést nem lehet érdemben létrehozni. A börtön tipikusan nem egy olyan intézmény, amit egyébként szakmailag korrekt módon ki lehet alakítani ideiglenes elhelyezésben. Már bocsánat, de ezek a hétpróbás bűnözők nem olyanok, mint a menedékkérő családok meg gyerekek, akiket be lehet zárni egy szögesdrót mögé a határon. Ott komoly őrzésre van szükség, komoly biztonsági létesítményekre. Egy ilyen ideiglenes gányolás nemcsak azt a veszélyt jelenti, hogy szökések lesznek és börtönlázadások lesznek, de az egyébként amúgy is rendkívül túlterhelt büntetés-végrehajtásban szolgáló állományt is további rendkívül nagy tehernek teszi ki úgy, hogy ma is egyébként a rossz bérek és a rossz munkakörülmények közötti... - 1200-an hiányoznak a büntetés-végrehajtásból, nem kérdés, hogy ha itt új börtönférőhelyek jönnek létre, akkor ez a hiány nem csökkenni, hanem növekedni fog.

Tehát magyarul szólva, egyetlen tisztességes megoldás van, az, hogy legalább a saját szabályait tartásuk be, de ez nyilvánvaló módon szeptemberig nem elérhető normális módon úgy, hogy ez ne jelent sen egyébként nagyobb veszélyt a társadalomra, és ne jelentsen elviselhetetlen körülményeket a büntetés-végrehajtásban dolgozók számára.

És még egy megoldás van, ezt fölvetettük a vitában, és önök nem mondják meg, hogy ez miért nem igaz, mert ha nem tudnak börtönt építeni, de előírják, hogy csökkenteni kell a zsúfoltságot, az csak egy módon lehetséges: hogy bűnözőket engednek szabadon. Válaszoljanak arra, hogy kit, miért, hogyan akarnak szabadon engedni annak következtében, hogy a saját ostoba politikájuk következményeitől megmeneküljenek. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak. Harmincöt másodperce van, képviselő úr.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tényleg, nagyon rövid időm van. Csak nagyon röviden válaszolnék. Völner Pál államtitkár úr mondta, hogy 30-40 milliárd forintot kellett volna kifizetni, és ettől mentette meg a Fidesz törvényjavaslata a magyar állampolgárokat és adófizetőket. Ezzel kapcsolatban csak azt jegyeztem meg, hogy 2015-ben önök a börtönprojektet meghírdették, kijelölték a helyeket, nyolc hely, Kemezsétől elkezdve Csenger, Ózd, Kunmadaras, Komló, és a többi, és a többi, megvolt a lehetőség arra, semmit nem tettek, egyetlenegy kapa-vágás nem történt, semmit nem tettek, inkább kifizették a 8,5 milliárd forintot. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem képviselőtársaimat, kíván-e még valamik felkérni az adott napirend keretében. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Megkérdem államtitkár urat, miniszterhelyettes urat, kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen, ön é a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ha a vitában elhangzottakra reagálok, akkor megint csak meg tudom ismételni, hogy Gyüre képviselőtársam már vezérszónokként is kiszámolta azt az összeget, ami miatt kényszerhelyzetben voltunk, és ha felelősen gondolkodunk az adófizetők pénzével, akkor meg kellett hoznunk ezt a szabályozást.

Az a fajta kedvezőtlen fordulat, hogy nem az áldozatokhoz jutott el a folyósított kártalanítások nagy része, kényszerít bennünket arra, hogy most ezt a törvényjavaslatot benyújtsuk.

A másik része a dolognak, hogy valóban, ez nem egy végleges szabályozás, de a kifizetéseket megállítja, és az új szabályozásban ezek a pénzek már megfelelő helyre tudnak eljutni.

Nem akarok elhatárolódni a kérdéstől, de a büntetés-végrehajtás a Belügyminisztérium hatáskörébe tartozik. A kormány-előterjesztésben is az szerepel, hogy a belügyminiszternek, a Belügyminisztériumnak kell majd a kormányzaton belül megoldania ezt a kérdéskört.

A másik pedig, hogy ismételtelen szeretném leszögezni, hogy az a fajta reménykeltés, amiben önök utaznak, hogy itt több ezer bűnözőt szabadlábra helyezünk majd, nem megalapozott. Tehát gyakorlatilag ezt felejtsek el. Az, hogy alakítja ki majd a Belügyminisztérium ezeket a helyeket, legyenek türelemmel, szeptemberi a határidő, meg fogják látni.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! *(Zaj.)* Megkérem a páholyban párbeszédet folytatókat, szíveskedjenek elhallgatni! Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a „**Ko-héziós politika a régiók egyenlőségéért és a regionális kultúrák fenntarthatóságáért**” elnevezésű európai polgári kezdeményezésről szóló előterjesztés összevont vitája. A Keresztes László Lóránt, LMP; Bencsik János, Jobbik; Molnár Zsolt, MSZP; Zsigmond Barna Pál, Fidesz; Hohn Krisztina, LMP; Németh Zsolt Fidesz; Pánczél Károly, Fidesz; Schmuck Erzsébet, LMP; Szászfalvi László, KDNP; Ungár Péter, LMP; Gyüre Csaba, Jobbik; és Nacsá Lőrinc, KDNP, képviselők által benyújtott előterjesztés H/9282. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott hárszabálytól eltérés szerint a nyitóbeszéd és a zárzó elhangzására összesen 25 perc, a kormány képviselőjének nyilatkozatára 10 perc, a Törvényalkotási bizottság kijelölt előadójának felszólalására 10 perc, ebből a kisebbségi vélemény ismertetésére 5 perc, a képviselőcsoportok felszólalására összesen 10-10 perc, a független képviselők felszólalására összesen 5 perc áll rendelkezésre.

Tisztelt Országgyűlés! Az előterjesztők jelezték, hogy három felszólaló ismerteti a nyitóbeszédet. Felhívom figyelmüket, hogy a nyitóbeszéd és az esetleges zárszó ismertetésére összesen 25 perces időkeret áll rendelkezésükre. Először megadom a szót Keresztes László Lóránt képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Egész biztos vagyok benne, hogy ennek a vitának egészen más lesz a hangvétele, mint az imént befejeződött törvényjavaslat vitájának.

Ami előttünk fekszik országgyűlési határozati javaslat, az a nemzeti régiók támogatásáért indított európai polgári kezdeményezés melletti politikai kiállásról szól. Tudjuk azt, hogy ezt az európai polgári kezdeményezést a Székely Nemzeti Tanács indította útjára, és mielőtt én elkezdném ennek a tartalmi ismertetését, szeretném köszönteni itt az Országház épületében Izsák Balázst, a Székely Nemzeti Tanács elnökét (*Izsák Balázs a páholyban feláll. - Taps.*), és szeretném köszönteni dr. Dabis Attilát, a Székely Nemzeti Tanács külügyi megbízottját. (*Dr. Dabis Attila a páholyban feláll. - Taps.*)

Nos tehát, egy rendkívül fontos kezdeményezésről van szó, és azt is tudjuk, hogy hat évig kellett pereskedni az európai bíróságon annak érdekében, hogy az Európai Bizottság végül zöld utat adjon ennek a kezdeményezésnek az elindításához, és köszönjük a Székely Nemzeti Tanács állhatatosságát, hogy ezt a hatéves jogi utat végigjárták.

Ez egy olyan nemzeti ügyről szóló kezdeményezés, amely kapcsán félre kell, és úgy látom, hogy sikerült is félretenni a pártpolitikai hovatarozást.

(18.20)

Sőt, nagyon örülök annak, hogy a határozati javaslat indítványozójaként egy olyan előterjesztői csoport tagja tudok lenni, amely képviselők öt parlamenti frakciót képviselnek. Hétpárti egyeztetést hívtunk össze ennek kapcsán, és örülök, hogy végül is öt parlamenti frakció, kormánypárti és ellenzéki frakciók, kormánypárti és ellenzéki képviselők is kifejezték azt, hogy fontosnak tartják, hogy előterjesztőként is egy ilyen közös javaslatként kerülhessen ez az anyag az Országgyűlés elé.

Azt is tudjuk, hogy ez a határozati javaslat, ez a támogató nyilatkozat szinte szó szerint már a Nemzeti összetartozás bizottságát megjárta, ott a Nemzeti összetartozás bizottságában is egy nagyon széles konszenzus alakult ki. Fontosnak tartottuk azt, hogy ez az ügy idekerülhessen az Országgyűlés elé, tehát a teljes Országgyűlés remélhetőleg egy nagyon-nagyon széles konszenzussal tudja kifejezni a politikai támogatását ezen ügy mellett. Ami nagyon-nagyon fontos: ilyen módon is szeretnénk minél többekhez eljuttatni a híret ennek a fontos kezdeményezésnek.

A lényege a javaslatnak, hogy az Európai Unió kohéziós politikája kezelje kiemelt figyelemmel azokat a régiókat, amelyeket nemzeti, etnikai, kulturális, vallási és nyelvi sajátosságok megkülönböztetnek a

környező régióktól. Hiszen ezen régiók lemaradását úgy lehet megakadályozni, ha megfelelő fejlesztési forrásokhoz hozzájutnak, tehát az esélyegyenlőséget biztosítja az Európai Unió, hogy ezek a fejlesztési források ezekhez a régiókhoz is eljuthassanak. Tehát egy nagyon-nagyon fontos eszközről van szó, egy olyan eszközről, amely az Európai Unió politikájának az egyik kiemelt területe, a fejlesztéspolitika, kohéziós politika. Tehát maga a kezdeményezés egy valóban hatékony eszköz bevezetésére irányul, azt célozza, hogy ez az Európai Unió jogalkotásába be tudjon kerülni.

Fontos, hogy a határozati javaslat is kimondja, hogy az Országgyűlés kifejezi támogatását, üdvözli ezt a kezdeményezést, és arra kér mindenkit határon innen és túl, hogy aláírásával támogassa ezt a kezdeményezést. Tudni kell, hogy a nemzetiregiok.eu felületen, egy online felületen egy-két perc ráfordításával ez a támogatás megtehető. Egyébként nagyon örömteli, hogy ha követjük ezt az internetes oldalt, akkor látszik, hogy az elmúlt hetekben is nagyon szépen megugrott az aláírások száma. Körülbelül két hete, amikor kezdeményeztük ezt az ötpártira sikeredett egyeztetést, akkor 50 ezer körül állt az aláírások száma, most, amikor legutoljára néztem, akkor már a 140 ezret ostromolja. Tehát úgy látom, hogy mindenképpen nagyon örömteli, hogy beindul ez a folyamat.

Arra kérem tehát indítványozóként, az előterjesztők egyikeként képviselőtársaimat, hogy majd a holnapi napon a szavazáson támogassák ezt a határozati javaslatot, de arra is szeretném megkérni a képviselőtársaimat, hogy mindenki a saját területén, a saját választókerületében, városában a rendelkezésére álló eszközökkel minél szélesebb körben próbálja felhívni a figyelmét az állampolgároknak, hogy ezt a kezdeményezést ilyen módon egy online felületen is nagyon-nagyon egyszerűen lehet támogatni.

Bízom benne, hogy ha ezt a munkát mindannyian elvégezzük, és ehhez minél többen csatlakoznak akár a közösségi média lehetőségeit felhasználva, akkor ez az akció sikerrel fog zárulni. Ezen támogatás sikerének a reményében köszönöm szépen, képviselőtársaim, hogy szólhattam ez ügyben. (*Taps.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Zsigmond Barna Pál képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Én is mindenekelőtt szeretettel köszöntöm Izsák Balázs urat, a Székely Nemzeti Tanács elnökét és a megjelent delegációt. Isten hozta önöket! Szeretnék gratulálni ahhoz a munkához, amit az elmúlt években kifejtettek annak érdekében, hogy sikerre vigyék ezt a kezdeményezést. Igazából félúton vagyunk, most következik a dolog java, de önök az elmúlt években elérték azt, hogy sok-sok akadály után mégiscsak lehetőség van arra, hogy aláírást tudjunk gyűjteni egy nemes cél érdekében.

Fontosnak tartom azt a nemzeti egységet, ami kialakult a kezdeményezés során. Szeretném külön

megköszönni Keresztes László Lórántnak azt a munkát, amit ennek érdekében kifejtett. És valóban angyal szállt le a teremre most is, meg korábban is, az egyeztetések során, hiszen összhang mutatkozott minden parlamenti párt vonatkozásában, és ritka az ilyen pillanat a magyar Országgyűlésben. Úgyhogy ezt mindenképpen elérték, hogy nemzeti összhangot tudtak teremteni, együttműködést és összhangot a pártok között.

Miről is szól ez a kezdeményezés? Erről képviselőtársam már beszélt, és fognak beszélni a felszólalók még. Talán annyit még, hogy azt is szolgálja ez a kezdeményezés, hogy a területeknek maradjon meg a regionális identitása, tehát Székelyföld maradjon meg székelynek, egy magyar régió maradjon meg magyarnak, tehát mindenképpen a nemzeti jelleg megőrzését is szolgálja ez a kezdeményezés.

Az Európai Unióban nagyon fontos, hogy legyenek olyan ügyek, amelyekben a polgárok ki tudják fejezni akarataikat, erről szól a polgári kezdeményezés lehetősége. Elhangzott már, hogy május 7-éig kell egymillió aláírást összegyűjteni. Nem elég az, hogy Magyarországon, Romániában és Szlovákiában összegyűlnek a megfelelő számú aláírások, hanem további négy országra van szükség, tehát mindenkit arra biztatok, hogy akár a pártcsaládon belül szorgalmazza további négy országban a szükséges számú aláírások összegyűjtését. Én magam ott lehettem Magfalván akkor, amikor elindult ez a kezdeményezés, az elsők között írhattam alá a Székely Nemzeti Tanács kezdeményezését, és a Nemzeti összetartozás bizottságában is ott lehettem, amikor Pánczél elnök úr javasolta egy állásfoglalás elfogadását, amelynek következménye most ez a plenáris vita, illetve az a kezdeményezés, amit Keresztes László Lóránt indított, hogy a parlament is fogadjon el egy hasonló tartalmú határozatot.

Nem szabad lemondani arról, hogy a polgári kezdeményezéseken keresztül az elcsatolt területeken élő magyar közösségek jogokat szerezzenek, még akkor is, ha tudjuk, hogy ez egy nagyon nehéz út, hiszen az, hogy az Európai Unió asztalára tesszük ezeket a kérdéseket, nem jelenti automatikusan azt, hogy ezek a dolgok ott értő fülekre találnak, ott is sokat kell dolgozni ezekben a testületekben. Az a célunk, hogy az Európai Unió ne csak a migránsok jogaival foglalkozzon, hanem az őshonos nemzeti közösségek jogival is, hiszen Európában 50-60 millió polgártársunk tartozik az őshonos nemzeti közösségekhez, tehát fontos, hogy ezekről a dolgokról is beszéljünk. És ha az Európa Tanácsban helye van ezeknek a vitáknak, reméljük, hogy az Európai Unióban is egyre többen értik majd azt, hogy mit is jelent az, hogy nemzeti közösség, őshonos nemzeti közösség, és sikerül majd bizonyos kötelező érvényű jogszabályokat is elfogadni.

Szóljunk két szót arról, hogy volt már egy hasonló kezdeményezés, a nemzeti kisebbségvédelmi kezdeményezés, a Minority SafePack, amely vonatkozásában sikerült összegyűjteni egymillió aláírást, tehát ilyen értelemben sikerrel járt az aláírásgyűjtés, ott van az Európai Unió asztalán, a parlamenti vitára vár.

Ha úgy tetszik, ez egy előpróbája lesz annak, hogy mit is lehet elérni; az egy általánosabb kérdéskör, nem egy ilyen kifejezetten szakkérdés, ami a régiókról szól. Tehát nagyon érdekes lesz azt megfigyelni, hogy mit lehet elérni annak érdekében, hogy az Európai Unió általános törvénykezésébe bekerüljön ez a kisebbségi gondolat, tehát nagyon sok jogszabály vonatkozásában be lehet vinni ezt a gondolatot.

Mindenkit arra biztatok, hogy a képviselőcsoportján, a pártcsaládján keresztül próbáljon minél több ügyet becsatornázni az Európai Unió testületei elé, amelyek a nemzeti közösségekkel, őshonos nemzeti közösségekkel foglalkoznak. Az, hogy most mi elfogadjunk egy határozatot, nem jelenti a dolog végét, a dolog folytatását jelenti, nem is a kezdetét, de mindenképpen egy megújult lendületre van szükség, hiszen nem állunk jól, mondjuk ki őszintén.

Három hónap van még hátra, és szükség van még 850 ezer aláírásra, de igazából többre, mert mindenképpen több aláírást kell összegyűjteni, biztos találnak majd ilyen-olyan kifogások alapján érvénytelen aláírásokat. Tehát szükséges az, hogy mindenki odategye magát és a saját eszközeivel minél több aláírást tudjon összegyűjteni. Mi ezt a munkát végigcsináltuk a Minority SafePack kapcsán, láttuk, hogy ez nem egyszerű. Nem elég az elektronikus felület, a nemzetiregiok.eu, ami nagyon fontos, hanem bizony utcán is kell aláírást gyűjteni, különféle fórumokon kell aláírást gyűjteni, és mindenképpen a média segítségére is szükség van. Fontos az, hogy használjuk ki ezt a felületet, és mindenki a saját felületein népszerűsítse az ügyet.

Én mindenképpen támogatom a kezdeményezést, és mindenkit arra kérek, hogy támogassa a holnapi nap folyamán. Köszönöm szépen a figyelmet. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szászfalvi László képviselő úrnak, a következő előterjesztőknek, KDNP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Nagyon jól tudjuk mindannyian, akik itt vagyunk, jelen vagyunk ennek a határozati javaslatnak a vitáján, hogy ennek a javaslatnak hosszú előzményei vannak, előtörténete van, ha lehetne így megfogalmazni, kilencéves, hétéves, és sorolhatnánk azokat az eseményeket, amelyeket már nyilván itt többen jeleztek, illetve a bizottsági ülésünkön is ezek a tények a mai délelőttön megjelentek.

Én magam is szeretném legelőször köszönteni Izsák Balázs elnök urat, aki most jelen pillanatban éppen kiment, de a kollégáival együtt szeretném megköszönni mindazoknak a kitartó munkáját, hozzájárulását, akik az elmúlt esztendőök során valóban kemény harcot, munkát tettek bele, áldozatokat hoztak, küzdelmet folytattak annak érdekében, hogy ez az európai polgári kezdeményezés egyáltalán napirendre kerülhessen, és hogy egyáltalán ma erről itt szót ejthessünk.

(18.30)

Mi is a célja ennek a határozati javaslatnak? Röviden talán úgy lehetne megfogalmazni, hogy az őshonos nemzeti kisebbségi közösségek szülőföldön való boldogulása, hogy az otthonukban, a nemzeti régiójukban a saját hagyományaiknak megfelelően az életük megőrzése, a megmaradásuk, hogy biztonságban élhessenek, és hogy legyen abban a régióban, az otthonukban, a szülőföldjükön jövőkéjük, jövőjük.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy e határozat elfogadása, a közös konszenzusos elfogadása annak a demonstrálása, hogy mi együtt, közösen támogatjuk ezt a kezdeményezést, és hogy rendkívül fontosnak érezzük, rendkívül fontosnak tartjuk, hogy az Európai Unió végre vegye napirendjére ezt a témát, ezt az ügyet, ezt a kezdeményezést, hogy elérjük végre, hogy az őshonos nemzeti közösségeink tagjai sem egyénileg, sem közösségileg ne legyenek másodrendű, másodrangú állampolgárok abban az országban, ahol élnek, ahol élniük kell. Úgy is fogalmazhatnánk, hogy az Európai Unió végre a nemzeti kisebbségi közösségek érdekében alkosson meg egy kisebbségvédelmi rendszert, egy kisebbségvédelmi mechanizmust.

Tisztelt Ház! Azt gondolom, hogy ez a határozat ugyanakkor arról is szól, hogy szeretnénk mozgósítani a magyar polgárokat, a magyar választópolgárokat, a magyar állampolgárokat, és közös feladatunk, hogy a támogatóinkat megpróbáljuk megszólítani és a támogatóinkat megpróbáljuk aktivizálni annak érdekében, hogy minél többen érezzék fontosnak ezt a kezdeményezést, minél többen aktívan vegyenek részt ennek a kezdeményezésnek a támogatásában, és minél többen írják alá ezt az európai polgári kezdeményezést.

Azt gondolom, hogy ez a határozat, illetve e határozat előkészítése és elfogadása példát is adhat, példát is mutathat az összefogásról a magyar társadalomban, a Kárpát-medencei magyar társadalomban. Az elmúlt esztendőben talán kevés ilyen példát tudunk mutatni mi, parlamenti pártok, és azt gondolom, hogy ez a mostani kezdeményezés, ez a mostani közös támogatás, e határozati javaslat vitája, illetve reményesség szerint a holnapi elfogadása példát mutathat és példát adhat a magyar társadalomban arra, hogy mi, politikusok képesek vagyunk bizonyos kérdésekben felülemelkedni a pártpolitikai vitáinkon, képesek vagyunk egyfajta nemzeti minimumot is közösen vállalni, és erre igyekszünk példát adni, példát mutatni a magyar társadalom tagjai számára.

Végül, de nem utolsósorban, kedves képviselőtársaim, a lemaradást, amelyről beszél ez a kezdeményezés, illetve beszél a határozati javaslat is, úgy gondolom, hogy pusztán a forrásokhoz való hozzáférés esélyegyenlőségének megteremtésével nem lehet kiegyenlíteni. Mert ha csak az lenne a célunk, hogy az esélyegyenlőséget teremtsük meg, akkor továbbra is ez a lemaradás tulajdonképpen megmarad, és ezt a lemaradást bebetonozzuk. Úgy gondolom tehát, hogy ennek a határozatnak több a célja, több az ambíciója: méghozzá az, hogy ennek a célnak az eléréséhez egyfajta pozitív diszkriminációt kell elérnünk az Európai

Unióban, az Európai Unió intézményrendszerében. A nemzeti régiók számára tehát ez a határozat ne pusztán az esélyegyenlőséget tartsa szem előtt, vagy ne pusztán az esélyegyenlőség elérése lebegjen a szemünk előtt, hanem ennél többre van, többre lesz szükség, hogy tudniillik pozitív diszkriminációt tudjunk kiharcolni ezeknek a nemzeti régióknak.

Tisztelt Ház! A Székely Nemzeti Tanács által az európai nemzeti régiók védelme és megerősítése érdekében kezdeményezett európai polgári kezdeményezés támogatása, azt gondolom, nem pusztán jól felfogott érdekünk, nem pusztán a határon túli magyar nemzeti közösségeink védelmét és jövőjének biztosítását jelenti, hanem erkölcsi köteletségünk is. Egy olyan morális nemzeti imperatívusz, amelynek a XXI. század elején és éppen a gyalázatos trianoni békediktátum 100. évfordulóján, a nemzeti összetartozás évében nem pusztán hivatalból, nem pusztán racionális okokból, hanem szívvel-lélekkel és teljes nemzeti egységben kell megfelelnünk. Bízom benne, hogy képesek leszünk az összefogásra, és sikerre visszük, sikerre vihetjük ezt a nem pusztán szimbolikus ügyet. Mindebben a Kereszténydemokrata Néppárt, annak országgyűlési képviselőcsoportja, tagsága teljes mértékben elkötelezett, és mindent meg fogunk tenni annak érdekében, hogy ez a polgári kezdeményezés sikerre tudjon jutni. Bízom benne, hogy holnap egységesen tudjuk elfogadni ezt a határozatot. Köszönöm szépen. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tájékoztatnom a tisztelt Országgyűlést, hogy a vita végén a zárszó elmondására 8 perc 27 másodperc áll rendelkezésre. Megköszönöm a felszólalásukat.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem az államtitkár urat, a kormány nevében kíván-e felszólalni. (Dr. Orbán Balázs jelzésére.) Igen. Megadom a szót Orbán Balázs államtitkár úrnak. Tíz perc időkerete van, államtitkár úr. Parancsoljon!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Először is én is sok szeretettel köszöntöm a Székely Nemzeti Tanács itt megjelent képviselőit, és köszönjük szépen a munkájukat.

Másrészt azt szeretném kifejezni, hogy örülök a pártpolitikai logikán túlmutató egységnek. Ha csak egy megjegyzést megengednek nekem ezzel összefüggésben: nagyon örülnék, ha ez több nemzetpolitikai ügy kapcsán is hasonlóképpen működne. (Z. Kárpát Dániel: Mi is!)

Harmadrészt azt szeretném kifejezni önöknek, hogy Magyarország Kormánya üdvözli ezt a kezdeményezést. A kormány minden olyan kezdeményezést támogat, amely a nemzeti összetartozás ügyét szolgálja és a magyar-magyar együttélést segíti. Úgy látjuk, hogy az a nemzetpolitikai intézményrendszer és azok a nemzetpolitikai intézkedések, amelyek az elmúlt kilenc és fél évben az Orbán-kormány alatt megszülettek, jól szolgálják a magyar-magyar együttélést, és segítik a magyarok ügyét szerte a világban,

éljenek akár az anyaországon belül, akár az anyaországon túl is.

Negyedrészt: egy hamisítatlanul civil kezdeményezésről van szó, aminek nagyon örülünk. Természetesen a magunk keretei között minden ilyen civil kezdeményezést jó szívvel támogathatónak minősítünk, és az európai uniós szerveket is arra biztatjuk, hogy figyeljenek oda ezekre a civil kezdeményezésekre. Ugyanis, ha az európai polgári kezdeményezések hányattatott sorsát nézzük, akkor azt lehet mondani, hogy az Európai Uniónak és az Európai Bizottságnak van miben javulnia. Ugyanis az európai polgári kezdeményezések az alapszerződések értelmében olyan, mindannyiunk számára fontosnak tartott alapelvek érvényesülését kellene hogy szolgálják az európai kontinensen, mint a népakarat vagy másképpen mondva a népszuverenitás, illetve a szubszidiaritás. Tehát az európai polgári kezdeményezések mint az alapszerződésben rögzített intézmények, jogintézmények, ezeknek az elveknek az érvényesülését kell hogy szolgálják. Noha ez elvi szinten így valójában megvalósul, gyakorlati szinten mégiscsak azt látjuk, hogy egyrészt az európai polgári kezdeményezések sikerrel vitelét az európai intézményrendszer finoman szólva nem támogatja, másrészt ha van egy-egy sikeres kezdeményezés, több esetben hasonlóan kalandos módon kell a jogi útvesztőn keresztülverekedniük magukat a kezdeményezőknél, mint jelen előterjesztés vagy jelen polgári kezdeményezés esetében, akkor pedig az Európai Bizottság, különösen annak korábbi vezetése nem túl sok nyitottságot mutatott a kezdeményezésben foglaltak európai jogszabályba történő átültetésére. Reméljük, hogy ez a közeli jövőben változni fog. Egy európai polgári kezdeményezés már az Európai Bizottság asztalán van, ahogy ez elhangzott, a Minority SafePack kezdeményezéséről van szó, és reméljük, hogy minél több ilyen európai polgári kezdeményezés révén egyrészt az európai állampolgárok, másrészt pedig azok a magyarok és nem magyarok, akik a régiók egyenlőségéért és a regionális kultúrák fenntarthatóságáért küzdenek, hallatni tudják még Brüsszelben is a hangjukat. Köszönöm szépen a szót. (Taps.)

(18.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Ezekre összesen tíz perc idő áll rendelkezésre. A bizottság álláspontját két előadó ismerteti: Herczeg Tamás és Balczó Zoltán képviselő urak. Megadom a szót elsőként Herczeg Tamás képviselő úrnak. Parancsoljon!

HERCZEG TAMÁS, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Először is köszöntöm tisztelettel a Székely Nemzeti Tanács jelen lévő tagjait, és az eddigi munkájukhoz gratulálok, a további munkához pedig erőt, kitartást kívánok. Valóban úgy van, ahogy az előttem szólók

mondták, hogy a következő időszak munkája nem lesz könnyebb és nem lesz kevesebb, mint az eddigi volt.

Dr. Zsigmond Barna Pál, ha nem is azzal zárta, de nagyjából azzal a gondolattal zárta a mondandóját, hogy talán angyal szállt a teremre, mert olyan egységesen állunk ki a javaslat mellett, ami példaértékű egy ilyen nemzetpolitikai ügy kapcsán. Én azt mondanám, hogy nemcsak erre a teremre, nemcsak a plenáris ülés termére szállt angyal, hanem a Törvényalkotási bizottság üléstermére is, mert egészen rendhagyó, egészen speciális módon fogjuk ismertetni a bizottság munkájának az eredményét. Általában a többségi álláspontot szokás ismertetni, és ha erre van szükség, ha erre van igény, mutatkozik igény az ellenzék részéről, akkor a kisebbségi álláspontot is ismertetni szokták.

Most azonban nem kisebbségi álláspont ismertetésére kerül sor a következő körben, nem is többségire, hiszen egybehangzó, 36 igenlő szavazattal döntöttünk ma délután - a jegyzőkönyv kedvéért mondom, hogy február 24-én - erről a határozati javaslatról, ami a kohéziós politika a régiók egyenlőségéért és a regionális kultúrák fenntarthatóságáért elnevezésű európai polgári kezdeményezéséről szóló H/9282. számú határozati javaslatban ölt testet. Szóval, ahogy elmondtam, 36 egyhangú szavazattal fogadta el az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság.

Tisztelt Országgyűlés! 2011-ben, ahogy, azt hiszem, ez elhangzott már, a Székely Nemzeti Tanács hozott egy határozatot egy európai polgári kezdeményezés elindításáról tulajdonképpen arra vonatkozóan, hogy az Európai Unió kohéziós politikája kiemelten kezelje a nemzeti régiókat, azokat, amelyeket nemzeti, etnikai, kulturális, vallási, nyelvi sajátosságok különböztetnek meg az őket körülvevő régióktól.

Ez a 2011-es kezdeményezés hosszú évek szívós munkája után jutott el most odáig, hogy el lehetett indítani az aláírásgyűjtést, és valóban nehéz feladat áll önök előtt, nehéz feladat áll mindannyiunk előtt, hiszen hét európai uniós országból kell a szükséges aláírás-mennyiséget összegyűjteni. Ezeknek a régióknak - köztük a közigazgatási hatáskörrel nem rendelkező földrajzi körzeteknek, amilyenekben jellemzően a magyar kisebbségek is élnek szerte a Kárpát-medencében, Felvidéken, Partiumban, Erdélyben és a többi térben - a lemaradását úgy kell megelőzni a határozati javaslat szerint is, a társadalmi és területi kohézió feltételeit úgy kell fenntartani, hogy közben a sajátosságai ne változzanak meg ezeknek a régióknak. Vagyis itt nem számíthatunk egy nemzetállam által mestersegesen meghúzott határok, amelyek jelenleg keresztülörik a kisebbségek által lakott területeket. Számukra biztosítani kell a hozzáférés lehetőségét, az esélyegyenlőséget, a hozzáférés lehetőségét a strukturális alapokhoz és minden más európai uniós forráshoz, programhoz, alaphoz. Meg kell teremteni a garanciákat sajátosságaik fenntartásához és a megfelelő gazdasági fejlődéshez. Bár tudjuk, hogy ez csak az elégséges feltétel, ahogyan Szászfalvi képviselőtársam is fogalmazott.

Ez a fennmaradás útja, és tulajdonképpen azt is mondhatjuk, hogy a fennmaradás alapján. A nemzeti összetartozás évében szimbolikus jelentősége van a határozati javaslatnak. A kezdeményezés sikere mindannyiunk érdeke, ezért mi magunk személyesen, és gondolom, akik itt vagyunk a parlamentben, azért dolgozunk, hogy a szükséges mennyiségű aláírás, illetve annál több is összegyűljön. Úgyhogy nem is kell mondanom, hogy mindenkit arra buzdítok, hogy írja alá, hiszen ez mindenki fontos szempontja, célja, érdeke, értékállalásának alapja.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormány-párti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Balczó Zoltán képviselő úrnak, a bizottság másik előadójának. Parancsoljon!

BALCZÓ ZOLTÁN, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Mindenekelőtt köszönöm a Törvényalkotási bizottság tagjainak azt, hogy rendhagyó módon azzal is jelzik ennek az ügynek a pártokon való átívelését, hogy ellenzéki képviselő is a TAB-döntés felszólalói között van.

Szűk 11 hét van hátra abból az egyéves terminusból, ami alatt össze kell gyűjteni a Székely Nemzeti Tanács európai polgári kezdeményezéséhez szükséges egymillió aláírást legalább hét országból, megfelelő arányokban. A kezdeményezés, mint elhangzott, a kohéziós politika a régiók egyenlőségéért és a regionális kultúrák fenntarthatóságáért címet viseli. A betervezők azt javasolták, hogy az Európai Bizottság fordítson különös figyelmet azoknak a régióknak a helyzetére, amelyek nemzetileg, etnikailag, kulturálisan, vallásilag, nyelvileg eltérnek az őket körülvevő régióktól.

Amennyiben a szükséges aláírás összegyűlik, az Európai Bizottságnak kötelessége az abban foglaltak érvényesülését biztosítani, ha kell, jogszabály-módosítással, ha kell, akár a költségvetési rendelet módosításával. A szükséges aláírásokból szerintem nem tudjuk pontosan, mennyi gyűlt össze, hiszen Erdélyben nem elektronikusan, hanem nagyrészt lapokon, fizikailag folyik az aláírásgyűjtés. Kelemen Hunor elnök úr azt mondta, hogy egy hónap alatt 200-300 ezer aláírást fognak összegyűjteni.

Amit el tudok mondani, hogy elektronikusan jelenleg 140 162 aláírás született meg, amiben az a biztató, hogy én szombat délelőtt a sajtótájékoztatóm előtt megnéztem a számat, meg most is megnéztem, 17 ezerrel több lett, és e vita megkezdése óta 460-an írták alá. *(Taps.)* Ha tehát mi megtesszük a magunkét, és eljuttatjuk a hírt, akkor ez folytatódni fog. De a sikerhez nagyon komoly mozgósításra van szükség.

Egyébként az valóban nagyon pozitív - többen elmondták -, hogy ötpárti betervezésről van szó, és különösen olyan helyzetben, ahol a pártok közötti vita alkalmanként a gyűlölettel sem mentes. De azért azt tegyük hozzá, hogy itt sem teljes az együttműködés, a párbeszéd, és a Demokratikus Koalíció nincs a

kezdeményezők között, amit azért sajnálok, mert a Demokratikus Koalíció azt bizonyítja, hogy a 2004. december 5-ei állampolgári népszavazáshoz képest az álláspontja nem változott, teljesen érzéketlen a határon túli magyarság sorskérdései iránt.

Egyébként azt javaslom a képviselőtársaknak, hogy egyrészt persze a választókerületükben is hirdessék, de legjobb közzétenni a közösségi médiafelületen azt a linket, ami alatt egy pillanat során alá lehet írni. Egyébként ahogy elhangzott, ez egy nagyon hosszú, kemény küzdelem volt a kezdeményező részéről: egy hatéves jogi procedúra után sikerült megsemmisíteni az Európai Bizottság elutasító határozatát, első sorban Izsák Baláznak köszönhetően.

Tegyük hozzá, tapasztaltam EP-képviselőként is: az Európai Bizottság az őshonos kisebbségeket támogató kezdeményezésektől úgy fél, mint ördög a tömjénfüsttől. Ezen keresztül kellett eljutni eddig a szintig. Hadd említsem meg Tőkés Lászlónak egy nagyon fontos nyilatkozatát, aki azt mondta: a román nacionalisták kinevetnék a magyarságot, ha annyi év pereskedés után az Európai Bizottsággal és Romániával szemben - mert Románia, Szlovákia, Görögország beavatkozó volt a Bizottság oldalán a magyar kormány, a kezdeményezők oldalán -, tehát Romániával szemben is pert nyerünk, és ezek után nem tudnánk az egymillió aláírást összegyűjteni.

(18.50)

A feladat tehát világos: nem hagyhatjuk cserben a Székely Nemzeti Tanácsot és Székelyföld lakosságát, mindent meg kell tennünk annak érdekében, hogy az aláírásgyűjtés sikeres legyen, különösen arra való tekintettel, hogy ebben az évben van a gyalázatos trianoni döntés 100. évfordulója. Bizonyítsuk be, hogy tisztában vagyunk a Szabó Dezső-i intellemmel: „Minden magyar felelős minden magyarért.” Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Tájékoztatom önöket, hogy a frakcióknak tíztíz perc, a független képviselőknek összesen öt perc időkeret áll rendelkezésükre.

Felszólalásra jelentkezett Németh Zsolt képviselő, a Külügyi bizottság elnöke. Parancsoljon, elnök úr, ön a szó.

NÉMETH ZSOLT (Fidesz): Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Először is, én is azt szeretném hangsúlyozni, hogy mögöttünk van kilenc esztendő, és elismerés illeti a Székely Nemzeti Tanácsot, hogy végigfolytatta ezt a küzdelmet. Ugyanakkor fontos megjegyezni, megismételni azt, hogy ez egy gyalázatos vesszőfutás volt, amin az elmúlt kilenc esztendőben az Európai Unió gáncsoskodásainak köszönhetően keresztül kellett menjen ez a kezdeményezés: a '13-as elutasítás, a '16-os elsőfokú bírósági ítélet. A '19-es másodfokú ítélet pedig egy olyan győzelem volt, tisztelt képviselőtársaim, amely, azt gondolom, be fog vonulni a magyar nemzetpolitika történetébe,

és azok közé a nagyon kiemelkedő eredmények közé fog tartozni, amelyeket a Székely Nemzeti Tanács az elmúlt esztendőben elért, mint a székely zászló, mint a székely szabadság napja, mint az a 200 ezer aláírás, amelyet a székely autonómia mellett összegyűjtött a Székely Nemzeti Tanács; azt gondolom, ez is egy kiemelkedő eredménye lesz az SZNT-nek.

Másodszor azt szeretném én is hangsúlyozni - elhangzottak már itt ezek az elemek, csak hangsúlyokat helyeznék ki -, hogy a két polgári kezdeményezés kompatibilis egymással, tehát a két polgári kezdeményezés nincs ellentétben egymással, mint ahogy az egyik inkább a kulturális autonómia, a kulturális kisebbségi jogok irányába viszi a gondolkodást, a másik pedig a gazdasági, a regionális, a területi autonómia irányába viszi a gondolkodást.

Harmadsorban azt szeretném aláhúzni, hogy a kulcsfogalma a kezdeményezésnek a „nemzeti régió”. A „nemzeti régió” ebben a bírósági ítéletben, illetőleg ebben az eljárásban a Bizottság szóhasználatában is megszületett, először született meg az Európai Unió jogrendszerében a „nemzeti régió” fogalma. A nemzeti régió etnikulturális sajátosságokkal, nyelvi sajátosságokkal rendelkező nagyobb térséget jelent; ilyen a Székelyföld, ilyen a Csallóköz, ilyen a Muravidék vagy ilyen a Bodrogköz, hogy egy kisebb nemzeti régiót is megnevezzünk. Tehát itt nem pusztán a Székelyföldről van szó, hanem az Európai Unió nemzeti régióiról beszélünk.

A probléma pedig az, hogy száz éve azt tapasztaljuk, hogy a közép- és kelet-európai hányatott történelem, Trianon és következményeinek eredményeképpen ezeket a régiókat alulfejlesztették az utódállamok, és ez az alulfejlesztettség az elmúlt 15 esztendőben az Európai Unióhoz való csatlakozás eredményeképpen nem csökkent, sőt vannak egyértelmű kimutatások a tekintetben, hogy nőttek ezek a különbségek. Nagyon egyszerűen úgy lehetne ezt megfogalmazni, hogy ahol magyarok laknak, ott nincsenek megfelelő minőségű utak, és ahol nincsenek megfelelő minőségű utak, ott általában magyarok laknak, ha most kifejezetten a határon túli magyaroknak egy nagyon súlyos problémájára rá akarunk utalni.

És itt egyet kell értenem Szászfalvi Lászlóval: nem elegendő az esélyegyenlőségét megteremteni ezeknek a régióknak, noha nagyon fontos lenne, hogy az esélyegyenlőséget sikerüljön megteremteni. Itt van két fontos szempont. Az egyik: lehetővé kell tenni, hogy ezek a nemzeti régiók azonosításra kerüljenek. Hogyan fognak ezek a nemzeti régiók jogalanyokká válni? Ez a mostani vita, illetőleg az európai bíróságnak és az Európai Bizottságnak a szóhasználat a nemzeti régiók megszületésének a lehetőségét hordozza magában. A másik: közvetlen csatornákat kell biztosítani az Európai Uniónak a kohéziós politikáján belül, hogy ezek a régiók pályázhassanak forrásokra.

És ne kerteljünk, nem áll túl jól az ügy; itt, ha nyerseks akarunk lenni, csodának kell történnie az elkövetkezendő időszakban, és talán itt a csoda megtörténésének egy nagyon fontos pillanatában vagyunk. Bízom benne, hogy ez a parlamenti egyetértés, ez a

politikai konszenzus, amely kialakulni látszik a kérdés körül, elvezethet ahhoz, hogy sikerüljön az elkövetkezendő bő két hónapban összegyűjteni a még hiányzó aláírásokat.

Végül azt szeretném hangsúlyozni, hogy nagyon kreatívnak kell lennünk ennek a célnak az elérése érdekében. Szeretném megköszönni az LMP-nek az aktív szerepvállalását, a kezdeményező szerepvállalását ennek a határozatnak a kidolgozásában. Kulcsfontosságúnak látom, hogy az RMDSZ most már egyértelműen felvállalta az aláírásgyűjtést, és 200-250 ezer aláírásra vállalt tettek. Örömmel konstátálom, hogy a nemzeti agrárkamara is hasonló nagyságrendben, százazres nagyságrendben vállalt aláírásgyűjtést. Örvendek annak, hogy a Rákóczi Szövetség, amely a nemzetpolitika iránt elkötelezett egyik legjelentősebb civil szervezet, szintén határozatban foglalt állást amellet, hogy támogatja az aláírásgyűjtést, de nagyon nagy szükség van az olyan személyiségeknek, adott esetben celebeknek a támogatására is, mint Varga Miklós, vagy éppen Böjte Csaba atya támogatása az elmúlt napokban szintén egy nagyon örvendetes fejlemény.

Azt szeretném kérni képviselőtársaimtól, hogy az elkövetkezendő hetekben ragadjuk meg a kínálkozó lehetőséget, és kíséreljük meg ennek a kezdeményezésnek a széles körű támogatását. Köszönöm szépen a Fidesz nevében a figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Keresztes László Lóránt képviselő úrnak, LMP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. Nagyon-nagyon örülök, különös élmény részt venni ebben a vitában, azt hiszem, ezt mindannyian elmondhatjuk, kormánypárti és ellenzéki képviselők is. Zsigmond Barna Pál képviselő úr elmondta, hogy angyal szállt a teremre; ezt meg tudom erősíteni, és nemcsak erre a teremre, hanem a Törvényalkotási bizottság termére, a Nemzeti összetartozás bizottságának az ülésére. De az is örömteli számomra, hogy látjuk azt, hogy egyre több önkormányzat veszi ezt a kérdést napirendre, és önkormányzati határozatok sora született már, ilyen módon a települési önkormányzatok, városok is kiállnak a kezdeményezés mellett. Azt hiszem, azt elmondhatjuk, hogy a nemzeti összetartozás évében ez már önmagában egy rendkívül fontos eredmény, hogy ilyen módon is a nemzeti összetartozás meg tud jelenni, nemcsak országgyűlési szinten, hanem adott esetben még az önkormányzatok szintjén is.

Ha már egy ilyen különleges helyzetbe kerültünk, hogy itt a teremben mindannyian egyetértünk egy fontos nemzeti ügy melletti kiállás tekintetében, én ezt szeretném kifejezni azzal is, hogy reagálok az előttem szóló kormánypárti képviselők kijelentésére, illetve véleményére.

Zsigmond Barna Pál képviselő úr elmondta, és egyébként Balczó képviselő úr is reagált rá, hogy mennyire nehéz dolog az Európai Unió politikájában megküzdenni azért, hogy egyáltalán értsék azt, hogy az

óshonos nemzeti kisebbségek jogaiért való kiállás és az ő érdekükben való küzdelem mennyire fontos. Én magam három évig a Régiók Bizottságának voltam a tagja, és én magam is megtapasztaltam, hogy egyszerűen az európai politikai elit, az európai mainstream politika nem érti ezt a kérdést, és nem tudja az európai politikai elit, hogy ebben a kérdésben az Európai Uniónak óriási lemaradása, óriási feladata van, hogy megértsék ezt a kérdést, és cselekedjenek annak érdekében, hogy a rendkívül fontos európai értékek, a nemzeti kisebbségek érdekeinek a védelme ilyen módon is bele tudjon kerülni a jogalkotásba, és végre hatékony eszközökkel lehessen ezért dolgozni.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Orbán Balázs államtitkár úrral is nagyon egyetértetek. Ugye, itt az európai polgári kezdeményezés intézményrendszerét, ahol lehet, valóban az Európai Bizottság gáncsolja. Ez önmagában egy viszonylag gyenge kezdeményezés, és én azt gondolom, hogy ezzel is szembe kell néznie mindenkinek, aki az Európai Uniót demokratikusabbá szeretné tenni.

(19.00)

Ha nem sikerül olyan eszközt adni az európai polgárok kezébe, hogy valóban érezzék azt, hogy ők valóban bele tudnak szólni az európai jogalkotásba, akkor aligha lesz az Európai Unió jövője nagyon fényes. Tehát én mindenképpen ezt rendkívül fontos eszköznek tartom, hogy ilyen ügyek mentén is és ezen túlmutatóan is mindenki a maga lehetőségeinek megfelelően vállaljon szerepet annak érdekében, hogy az Európai Unió valóban demokratikusabban tudjon működni, és az Európai Unió polgárainak olyan eszköz legyen a kezében, amivel érdemben hozzá tudnak szólni.

Nem is kívánom szaporítani a szót, nagyon szépen köszönöm az eddig hozzászóló képviselőtársaknak a támogató hozzászólását. Nagyon örülök, hogy egy ilyen vitának a részese lehetek, és szeretném itt is megismételni, hogy a nemzetiregiok.eu oldalon kérjük mindenkinek a támogatását. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Keresztes frakcióvezető úr. Szememmel keresem Szászfalvi képviselő urat, ő következik, de akkor megyünk tovább. A következő felszólaló Zsigmond Barna Pál. Itt legalábbis... - akkor következik Hohn Krisztina. *(Szászfalvi László az ülésterembe lép.)* Megvan! Szászfalvi képviselő úr? Visszalép? *(Szászfalvi László: Igen.)* Köszönöm szépen. Akkor megyünk tovább. Az LMP képviselő asszonya, Hohn Krisztina képviselő asszony következik.

HOHN KRISZTINA (LMP): Köszönöm szépen a szót. Én is örömet szeretném kifejezni, hogy végre egy olyan törvényjavaslat vitájában vehetek részt,

ahol nem is nagyon van vita, inkább csak véleménynyilvánítás. Szerencsére e mellé a kezdeményezés mellé azért többen odaálltunk, ami szerintem nagyon fontos és olyan nemzeti ügy, amely mellé valóban minden pártnak oda kéne állni. Ezért is mondom azt, hogy az LMP-frakció tagjaként, de az Új Kezdet Párt alelnökeként a mi pártunk szimpatizánsait is arra fogjuk kérni, hogy írják alá ezt az aláírásgyűjtést, és természetesen támogassák, és mindenkit arra kérjenek, hogy írják alá. Illetve uniós országokban lakó ismerőseiket is kérjék meg erre, és akkor így remélhetőleg azért összegyűlik az az aláírás-mennyiség, amire szükség van.

De nőként engedjenek meg nekem egy, talán kicsit érzélgősnek tűnő kitérőt! Életem egyik leglélekelőbb eseménye volt, amikor Marosvásárhelyen részt vettem a székely szabadság napján Keresztes László frakcióársammal együtt, és ott a lelkembe és az agyamba vésődött az a szó, amit több ezren ott együtt mondtunk, hogy „autonómiát, autonómiát!”. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. A következő hozzászóló Pánczél Károly képviselő úr, Fidesz.

PÁNCZÉL KÁROLY (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. A zárszót szeretném mondani 8 perc 25-ben, ha lehetséges.

ELNÖK: Zárszót? Értettem. Igen, mert minden lehetséges, csak akkor a sorrendet rendben kell karbantartani. Megkérdezem óvatosan Tilki Attila képviselő urat, hogy most kíván-e szólni, mert ő következik. Tessék!

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Reményi Sándornak van egy nagyon szép verse, a Mindhalálíg című vers, és a Mindhalálíg című versben a következőt írja: „Száz hajszáleren szívődik belém, / És száz ösvényen felé kúszom én...” Az a dolgunk, hogy segítsünk székely barátainknak az autonómia, illetve a regionális régióként való elismertetésben. Az Európa Tanácsnak többen vagyunk itt tagjai, hárman a Fidesz részéről, és ott pontosan látjuk azt, hogy az óshonos nemzeti kisebbségekkel egész egyszerűen az Európai Unió nem akar foglalkozni, igazából nem veszi komolyan. És sajnos szomorúan látjuk azt, hogy a kisebbség alatt legtöbbször abba az adott országba érkező migránsokat érti, és ezért nagyon fontos dolog az, amit Németh Zsolt mondott, hogy sajnos az utak állapota is jellemző Székelyföldön.

És csak egy példát hadd mondjak, amiben szintén összefogás volt köztünk. Az úzvölgyi temető kérdése is teljesen más kérdés lehetett volna, hogyha Csíkszentmártontól az Úzvölgyéig egy normális út vezet, míg ellentétben a Kárpátok túloldaláról, Dormánfalváról meg lehet közelíteni az úzvölgyi temetőt. És láttuk azt, hogy az Európa Tanács ülésén a miniszteri kérdésre adott válasz vagy a miniszterek által adott válasz arról szól, hogy oldja meg a két ország az Úzvölgyében kialakult problémás ügyet egymás közt, és

semmiféleképp nem egy olyan ügy, amivel európai szinten lehetne foglalkozni. Mondja ezt az az Európa Tanács, amelyik az emberi jogokért lenne felelős. Az emberi jogok tiszteletben tartásáért lenne felelős, és pontosan láttuk az ottani incidens során, hogy az alapvető emberi jogot, a kegyeleti jogot nem tartották be a románok, és ebben a miniszteri válaszbán, amit a miniszteri kérdésre adott az Európa Tanács, gyakorlatilag itt is egyfajta elkendőzést lehet látni.

Teljesen egyetértek azzal, amit Zsigmond Barna képviselőtársam mondott, önmagában az internetes felület, önmagában az önkormányzatok által meghozott határozatok nem elegendőek. Itt dolgozni kell, és mindenkinek személyesen, akár papíralapon is, a képviselőknek segíteni kell ebben.

Én egy olyan választókerületben vagyok országgyűlési képviselő, amelyik a Partiummal határos, és tényleg látom azt, hogy érzékeli az ember az egyenlőtlen fejlődést azokon a területeken, ahol többnyire magyarok élnek, ha egy adott román területről megy át. Én a választókerület polgármestereivel, 39-cel éppen szombat hajnalban érkeztem haza Székelyföldről, ahol szóba került az aláírás ügye, és szóba került az, hogy önkormányzati vezetők az adott településeken, falvakban egyetértve a kezdeményezéssel, támogatásák ezt. Nagyon sok olyan kistelepülés, falu, kisváros van, amelyeknek van székely testvértelepülése, ezeknek a településeknek is kutya kötelességüknek kell azt tekinteni, hogy az adott településen minél több aláírás legyen.

A Minority SafePack azért nem sétagalopp volt, a Minority SafePacknál, hogy összejöjjen az egymillió aláírás, nagyon sok embernek nagyon-nagyon sok munkát kellett végeznie. Örülök annak, hogy körvonalazódik egy többpárti egyezmény, és egyetértek Balczó képviselő úrral, hogy a DK következetes, mert nem vesz benne részt. A Párbeszéd Magyarországért meg úgy indult, hogy Párbeszéd Magyarországért, aztán kimaradt a Magyarországért kifejezés, megmaradt a Párbeszéd. Így még azt mondhatnánk, hogy beférhet ez, de hát láttuk azt, hogy ők internacionalista dimenziókban gondolkodnak, tehát nem meglepő számomra, hogy a Párbeszéd ezt nem tartja fontos témának.

Tehát olyan területeken, az olyan országrészekben, ahol a határmentiségéből adódó problémákat érzékeljük, mi mindent meg fogunk tenni azért, hogy sikeres legyen az aláírásgyűjtés. És ezzel a polgármesteri csapattal Gyimesbükkre is ellátogattunk, ugye, Deáky András turisztikai vállalkozó, aki nyugdíjas pedagógus volt, aki a Ceaușescu-rendszer börtönében is volt... Ott lehet Sebő Ödön halálra ítélt zászlóaljának emlékhelyét megkoszorúzni Gyimesbükkön.

Sebő Ödön könyvéből szeretnék két sort felolvasni még zárásként. „Az ember akkor döbben rá, hogy mit veszített, amikor már minden hiányzik, és semmi sincs többé a helyén.” Azért kell igyekeznünk, hogy ne hiányozzon ez, és maradjon a helyén. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Tilki Attila képviselő úr. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, azért nem

szakítottam meg a határidő pontjában képviselő úr lendületes felszólalását, mert közben a KDNP tíz percét átadta a Fidesznek. Köszönöm szépen. Megadom a szót Varga László képviselő úrnak, MSZP.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is én is üdvözlöm a Székely Nemzeti Tanács jelen lévő tagjait, frakcióm nevében is mondhatom. Itt a késői órán újabb szempontokat a vitában letenni az asztalra nem igazán lehet már, különösen, hogy igazán vita sem övezi a szó klasszikus értelmében a konkrét javaslatot.

(19.10)

Ahogy elhangzott, a Törvényalkotási bizottság is egyhangúlag támogatta az előterjesztést, és bár itt volt a Párbeszédet érintő némi megjegyzés az előttem szólótól, azért én azt gondolom, hogy a szavazási magatartást adott esetben még nem érinti az, hogy valaki előterjesztőként vállal-e egy anyaggal ilyen értelemben közösséget. Én bízom abban, hogy minél szélesebb konszenzus lesz a holnapi nap folyamán itt a Ház előtt, és azt gondolom, hogy egy olyan javaslat van előttünk, amely méltó természetesen mindenki támogatására. Tehát ilyen értelemben üdvözlöm a konkrét javaslat körüli pártpolitikai konszenzust, ami azért mégiscsak körvonalazódik, és az európai polgári kezdeményezést is ilyen módon.

Én egyre hívnám föl még a figyelmet, nem nyújtva hosszúra a felszólalásomat, hogy valóban 11 hét van hátra, ahhoz, hogy ne csak deklaráljuk itt az egyetértésünket, bizony arra van szükség, hogy a holnapi szavazás után a maga módján itt, az anyaországban mindenki tegye a dolgát azért, hogy ez a kezdeményezés sikeres legyen. Nyilván egyéb feltételei is vannak annak, hogy más tagállamokból is érkezzen kellő számú aláírás, és kellő számú tagállamból érkezzen, de azt gondolom, hogy különösen sokat tehetünk mi azért itthon, hogy ez a nemes kezdeményezés sikert érjen el.

Úgyhogy a magam részéről azt tudom mondani és a frakcióm nevében is, hogy az MSZP támogatja ezt a kezdeményezést, az is mutatja ezt, hogy Molnár Zsolt az egyik előterjesztője. Köszönöm, elnök úr. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varga képviselő úr. A következő hozzászóló Ungár Péter képviselő úr, LMP.

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm szépen a szót. Nem tudom, hogy érdemben hozzá tudok-e ehhez a nemzeti egységhez tenni itt a hozzászólásomban, három dolgot szeretnék ugyanakkor kiemelni. Az egyik az, hogy bár nagyon fontos az, hogy ez megtörténik, és nagyon fontos az, hogy ne bukjon el ez az ügy, és ezt mindannyian elmondtuk most, Keresztes László frakcióvezető úrhoz kapcsolódva azért el kell mondanom, hogy maga ez a fajta európai uniós fegyverzet,

amit most használunk, ez azért nem a legerősebb. Tehát ez egy petíciós bizottságon kerül megtárgyalásra az Európai Parlamentben, ahová általában a frakciók azokat az embereket delegálják, akik nem a belső hatalmi játékok legerősebb tagjai, és innen nagyon nehéz nyomást gyakorolni.

Ugyanakkor nekünk az a felelősségünk, hogy ha azt gondoljuk, hogy az Európai Unió alapjogait mindenki számára érvényesnek látjuk, és mindenki számára kettős mérce nélkül érvényesnek látjuk, akkor ezeket akkor is érvényesnek látjuk, amikor európai uniós tagországok ezeket korlátozzák a magyar nemzeti kisebbségekkel szemben, amit amúgy Románia tulajdonképpen töretlenül tesz európai uniós csatlakozása óta, de Szlovákiában ugyanez a helyzet. Paradox módon sok szempontból jobb helyzet van egy olyan országban, ami nem tagja az Európai Uniónak a magyar kisebbség tekintetében.

Ez a kettős mérce az Európai Unió egyik szegényfoltja az LMP szerint, és ezért volt, hogy az LMP az Európai Zöldpárt alapértékei közé fölvetette négy évvel ezelőtt azt, hogy a kisebbségi nyelvhasználat európai uniós alapjog. Ez az európai zöldek elfogadott álláspontja az LMP javaslatára. Tudomásom szerint az Európai Néppártnak ilyen állásfoglalása nincs a Fidesz javaslatára. Ugyanakkor a jegyzőkönyv kedvéért azért fontos elmondani, hogy ezt részben azért is tudtuk megtenni, mert az európai zöldek az európai regionalistákkal ülnek egy frakcióban az Európai Parlamentben.

De az a helyzet, még ami második fontos szempont ebben, hogy nagyon sok ország, amelynek jelentős magyar kisebbségi lakosai vannak, élnek azzal, szintén Romániára és Szlovákiára jellemző, hogy az európai uniós fejlesztési forrásokat és egyéb fejlesztési forrásokat elvonják a magyarlakta területekről. Ez sokszor nagyon nagy problémája a helyi kisebbséget képviselő pártoknak. Talán egy ilyen európai nyomással lehet érné azt, hogy etnikai alapon ne tudjanak forrásokat megvonni semmilyen területtől. Ez tudná kezelni a képviselőtársam által említett közlekedésszerű problémát is, de egyéb más ilyen problémát is.

Én azt gondolom, nagyon fontos, hogy mindenki, ahol tudja, hírverést csináljon ennek az ügynek, írjuk alá a lehető legtöbb, mindenki használja föl azt a celebritásokkal és médiával lévő kapcsolatát, ami a Fidesz soraiban jelentősen megtalálható, én kétségtelenül így fogok tenni, és reméljük, ez valamennyire segíteni fog ennek az ügynek.

Még annyit elmondanék egy lakonikus kritikaképpen azoknak, akik nincsenek, mondjuk, sem az előterjesztők sorában, de a Párbeszéd most még a napirendre vételt is támogatta, tehát a jegyzőkönyv kedvéért fontos elmondani, illetve a sürgősségi részét támogatta ennek a határozati javaslatnak. Tehát a Demokratikus Koalícióba tartozó ellenzéki kollégáimnak annyit tudnék mondani, hogy lehet a Magyar Szocialista Párttól tanulni abban, hogy hogyan lehet egy régi, rossz döntést, egy régi, helytelen döntést kijavítani, Mesterházy Attila ugyanis elment és bocsánatot kért Erdélyben, ez egy előremutató dolog volt. Szerin-

tem a Demokratikus Koalíciónak is ezt meg kéne tennie, mert 2004. december 5-e sajnos azóta is súlyos problémákat okoz a magyar érdekképviselet tekintetében, és az ilyen nemzeti egységek azok, amik kapcsán ezeket ki tudjuk javítani, s amik kapcsán vissza tudjuk állítani azt a csorbát. Köszönöm szépen. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Ungár Péter képviselő úr. A következő hozzászóló Gyüre Csaba jobbkios képviselő úr.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Vendégek! Először is szeretnék nagy-nagy köszönetet mondani a Székely Nemzeti Tanácsnak és aktivistáiknak, vezetőiknek azért a hat év küzdelemért, amiért idehozták ezt a témát, illetve az Európai Unió asztalára hozták ezt a témát, amely egy nagyon-nagyon fontos téma, és azt gondolom, hogy sokkal nagyobb hírverést érdemelt volna már az elmúlt időszakban is. Tehát tényleg nagy-nagy köszönet érte a Székely Nemzeti Tanácsnak.

Azt látjuk, hogy az Európai Unióban nekünk, magyaroknak semmit nem adnak ingyen, nekünk ott mindent ki kell harcolni, és hiába beszélnek emberi jogokról, gyönyörűen megfogalmazott elvekről, valahogy ez miránk, magyarokra valahogy soha nem érvényes akkor, amikor mi szeretnénk ezzel élni. Valahogy mi másodrendű állampolgárok voltunk oly sokszor, és nem kaptuk meg azokat a jogokat, mi, a viharvert magyarság, már az elmúlt száz évben, mondhatjuk, Európától folyamatosan. Tehát nekünk ebben a harcban kell élni, és hál' istennek, a Székely Nemzeti Tanács most ezt a harcot kőkeményen megvívta, hat év küzdelemmel elérte, hogy megígcsak lehetett róla szavazni, lehet róla véleményt nyilvánítani, és reméljük, hogy sikerre is tudjuk vinni ezt az ügyet.

A Jobbik Magyarországért Mozgalom gyakorlatilag elsőként beleállt ebbe az ügybe. Mi már a tavalyi évben, 2019 májusában országos sajtótájékoztatót tartottunk, amelyen kértük, és felhívtuk az embereket Magyarországon, hogy segítsék ezt a kezdeményezést, minél többen írják alá, s nagyon fontosnak tartottuk azt, hogy ez minél szélesebb körben elterjedjen. Megmondom őszintén, egy nagyon kicsi bírálat gyanánt, hogy mi szerettük volna azt, hogyha a kormánypártok, illetve a kormány ebbe egy kicsit hamarabb beleállt volna és nagyobb intenzitással vett volna részt ebben már az elmúlt hónapokban is, tavaly májustól, akkor szerintem nem itt tartanánk már. De most is lehet mozgósítással nagyon sok mindent elérni, és tényleg, sokan ma említették, én is kérem mindenkitől, mozgósítsunk, mozgósítsunk, hogy meglegyen az a szavazatmennyiség, akik támogatják ezt az ügyet.

És talán egy ötlet, ahogy sikerül százezreket kivinni az utcára egy békemenet során, akkor talán lehetne csinálni egy internetes székely menetet, amely székely menet során pedig ezek az emberek, akik egyébként kimennek az utcára, csak egy gombot nyomnának, és akkor százezrekkel nőne meg rögtön a

szavazat. Talán egy olyan javaslat, amit érdemes lenne megfontolni.

Azt is fontosnak tartanám, hogy minél több olyan kérdés legyen, ahol konszenzus van itt az Országgyűlésben. Ez egy nagyon jó érzés, amikor mi magyarok azt látjuk, hogy mindannyian egyet akarunk. Nagyon ritkán van ilyen. Nagyon ritkán van ilyen, és ezért lenne nagyon fontos a nemzeti minimum lefektetése, azt, amit elfogadna minden magyar parlamenti párt, hogy igenis, ezek mellett mindannyian ki fogunk állni, és folyamatosan kiállnánk.

Ha lenne egy ilyen nemzeti minimum, amit le tudnánk tenni az asztalra, és mindenki elfogadná, akkor sokkal egyszerűbbek lennének ezek a kérdések, sokkal egyszerűbben bele lehetne állni ezekbe a problémákba. És talán jelképes üzenete is van most, ahogy itt vagyunk, hiszen egy 100 éves évforduló van most, 100 éves évfordulója a gyalázatos trianoni békediktátumnak, amely a magyar nemzetet oly mértékben sújtotta, annak a 100. évfordulója, és talán egy nagyon-nagyon kicsi felszabadulás lehetősége benne van ebben a küzdelemben, ami most itt van előttünk.

(19.20)

Hiszen amikor erről beszélünk, akkor egy gazdasági szabadságot is akarunk a nemzeti kisebbségnek, amelyik tulajdonképpen nem is kisebbség, hiszen egy őshonos nemzet ott Erdélyben, Székelyföldön, illetve máshol is vannak egységesen, csak kisebb létszámában. Nekik akarunk nagyobb szabadságot azért, hogy a gazdasági önrendelkezési jog is meglegyen számukra, hiszen látjuk, hogy hogyan éltek, élnek vissza a kormányok azokkal a lehetőségekkel, ami a számukra megvolt, hiszen gazdasági eszközökkel kiválóan tudták visszafejleszteni azokat a területeket, azokat a régiókat, amelyeket nem akartak támogatni. Ha nem akarták azt, hogy Székelyföld fejlődjön, akkor Székelyföld nem kapott akkora gazdasági támogatást a kormánytól, hanem teljesen más területek kapták meg azt. S mivel jár ez? Mivel mindenki szeretne jobb körülmények között élni, benne van a lehetőség, hogy elvándorolnak a nem fejlesztett területről, elindul az elvándorlás, előbb elmegy a munkaerő, aztán a családok elköltöznek onnan, és végül eljutunk odáig, hogy gazdasági eszközökkel asszimilálni lehet egy bizonyos közösséget.

S bizony nagyon fontos a gazdasági önrendelkezés, és ennek a mozgalomnak az eredményes véghez vitele azt eredményezné, hogy megnőne ennek a lehetősége. Hiszen nagyon fontos az, hogy a nyelvi, a nemzeti, az etnikai, a vallási kisebbségeknek meglegyen az a joguk, hogy bizonyos támogatásokat közvetlenül tudjanak lehívni, és ne a kormánytól függjön ez, hogy a kormány ne tudja sakkban tartani őket, hanem meglegyen a lehetőség az önállóságra, a gazdasági önrendelkezésre. Minél szélesebbre kell tárnunk ezt a kaput, beszéljünk az autonómiáról és beszéljünk minden másról. S ha küzdünk érte, akkor előbb-utóbb el fogjuk érni.

Olvastam a Székely Nemzeti Tanács honlapján, hogy micsoda különbségek vannak a magyar területek és a nem magyar többségű területek gazdasági fejlesztése között. 2007 óta, amióta Románia tagja az Európai Uniónak, míg Székelyföldön egy 1,5 százalékos gazdasági fejlődésről beszélhetünk, a szomszéd területeken, a Barcaságban, Nagyszeben vidékén 15-20 százalékos gazdasági növekedésről beszélhetünk. Tehát a gazdasági növekedés üteme tízszerese ezeken a területeken, ami nyilván egy gerjesztett folyamat, és ezen segíteni kell, és meg kell találni azokat a lehetőségeket, ahol a magyarság mint őshonos magyar nemzet megmaradását elő tudjuk segíteni. Ez a legfontosabb. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gyüre Csaba képviselő úr. Két jobbikos képviselőnek annyi ideje maradt, amennyi a képernyőn van. Z. Kárpát Dániel képviselő úr következik, Jobbik.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Valóban egy kegyelmi pillanatot él át a Ház, és azt kívánom, hogy az ilyen kegyelmi pillanatokból egy kicsit több legyen. Valóban, nemzeti minimumra lenne szükség, nemzetpolitikai kérdésekben főként, de akkor is, amikor gyermekvédelmi kérdésekről döntünk, mondjuk, a gyermekvédelmi (sic!) cikkek áfáját csökkentenénk, amikor a lombikbébi-program támogatásáról döntünk. Tehát bizonyos nemzetstratégiai kérdésekben felül kellene emelkedni a pártpolitikai szempontokon. Tehát azt kívánom, hogy folytassuk ezt az irányvonalat.

Mint említettük többször, egy hét országra kiterjedő kezdeményezésről van szó, tehát egész biztos, hogy aktívan meg kell mozdulnia mind Csonka-Magyarország itt lévő prominenseinek, képviselőinek, mind az elszakított részek vezetőinek. Az egész biztos, hogy a már említett Kárpát-medencei gazdasági övezet lenne az hosszú távon, amely teljes kiterjedésében biztonságot nyújthatna minden magyar közösségnek. Ezen belül arra is gondolok, hogy legalább ahol ráhatásunk van, a magyar tulajdonú nagyobb cégeknél, adott esetben a Mol-nál, az OTP-nél követeljük már meg, hogy lehetőség szerint magyar embereket alkalmazzanak, magyar állampolgárokat. Követeljük meg azt, hogy tudjanak a magyar ügyfelekkel magyar nyelven beszélni. Ezek olyan elvárások is lehetnek, amelyek EU-konform módon előterjeszthetők, de ehhez egy kicsit több bátorságot kívánok a kormánynak, mert nem vitézkedett ezen a területen, és én szeretném támogatni minden ilyen irányú előterjesztésében.

Azt is látom, hogy hosszú távon a Kárpát-medencében a magyarság jövőjét az határozza meg, hogy a bölcsők környékén milyen sikereket tudunk elérni. Tehát a Kárpát-medence egészére vonatkozóan azt kell elérni, hogy ahol vágyott magyar gyermekek világra jöhetnek, ott sikerekről tudjunk beszélni. Ezt kell tehát minden eszközzel segíteni, propagálni. S azt látom, hogy az elmúlt harminc év egy kudarc sorozatnak tekinthető, akár demográfiai szempontból, akár az említett nemzetpolitikai kérdések egy részében.

Igenis meg kell fognunk egymás kezét, és ezen a legfontosabb területen nemzeti minimumot, konszenzuális döntéseket alkotni. Hiszen teljesen egyértelmű, hogy ha csak ezt a mai irányt folytatjuk, azt, hogy adott esetben az összes párt meg tud állapodni nemzetiminimum-kérdésekben, akkor beszélhetünk a magyar jövő építéséről. Persze adódik a kérdés, hogy feladhatjuk-e a magyar jövőt. Én úgy gondolom, hogy nem, nem, soha. Köszönöm a figyelmet. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony!

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Történelmi ez a pillanat, másfél éve ez már a második olyan határozati javaslat, amelyben a kormánypárti és ellenzéki pártok együtt tudnak működni. Fontos ez, hiszen a nemzetpolitika pártok felett álló ügy. Hohn Krisztina képviselőtársam hozzászólása sarkallt arra, hogy azt kérjem, hogy pár másodpercet hadd beszéljek arról, hogy amikor Gyergyószentmiklóson voltam kint első alkalommal, akkor engem is elfogott az az érzés, hogy elmegyünk a határtól több mint 800 kilométerre, és azt halljuk, hogy ott is magyarul szólalnak meg, hogy a magyar nemzettudat olyan erős Székelyföldön, ami szavakkal nem leírható.

Én üdvözlöm ezt a javaslatot, és természetesen biztatok mindenkit, hogy írja alá ezt az európai polgári kezdeményezést, vigyük együtt sikerre ezt a kezdeményezést. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki a fennmaradt időkeretben hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Akkor az összevont vitát lezárom, és megadom a szót Pánczél Károly képviselő úrnak, aki a fennmaradt időkeretben, ha jól látom, 8 perc 27 másodpercben válaszolhat a vitában elhangzottakra.

PÁNCZÉL KÁROLY (Fidesz): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr, és köszönöm a türelmét is. Tisztelt Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! Valóban, 2019-ben született meg végre többérvényű jogi küzdelem után az Európai Unió luxembourgi bíróságán az a döntés, hogy ennek a kezdeményezésnek helyt adtak. Fontos kiemelni egyébként, hogy Magyarország valóban a kezdeményezők mellett szállt be ebbe a perbe. 2020. május 7-ei határidőt szabtak ebben az aláírásgyűjtésben.

Szeretném önöknek elmondani, hogy minden ilyen beszélgetés, ahogy Balczó Zoltán képviselőtársunk is mondta, a mai vita is előrevizsi magának az aláírásgyűjtésnek az ügyét is. S talán ebben az esetben megérné akár holnap délig is itt beszélgetni, hiszen hallhattuk, hogy az elmúlt percekben hány százzal emelkedett az aláírások száma. Na, ez egy olyan ügy, hogy ha holnap reggelre sikerülne százezerrel föltornásznunk az aláírásokat, már megérte. Ebben a szellemen egyébként a Nemzeti összetartozás bizottsága a november 12-ei ülésén napirendre vette ezt az ügyet,

és akkor a bizottság egy egybehangzó döntéssel hozott az ügy mellett egy támogató állásfoglalást. Egyébként nagyjából az a szöveg került ide a Ház elé is. S azon a bizottsági ülésen is jelen volt Keresztes képviselő úr, aki ott bár szavazni nem tudott, de biztosította az LMP támogatását az ügyben.

Szeretném megköszönni önöknek mindazt, ami itt elhangzott, ezt a közös kiállást. Maga a cím is hosszú, és a Minority SafePacknél is úgy voltunk, hogy hogyan tudjuk ezt egyszerűsíteni és megértetni az emberekkel. Én javasolnám, hogy egyszerűen a „nemzeti régiók ügye” kifejezést használjuk, mert ebben összefoglalható mindaz, amiről szól ez az előterjesztés, ez a határozati javaslat és a Székely Nemzeti Tanács előterjesztése.

Én magam is köszönöm minden hozzászólónak, azoknak a parlamenti pártoknak, akik mindezt támogatták, hogy ez az ügy is egy nemzeti minimum lett, csakúgy, mint annak idején a Minority SafePack. Vagy emlékezzünk vissza arra a többpárti kiállásra és arra a határozati javaslatra, amely az ukrán nyelvtörvény ügyében született ebben a Házban. Hál' istennek van már a nemzeti minimum ügyében és nemzetpolitikai nemzetiminimum-ügyekben vannak már mögöttünk pozitív példák.

Balczó képviselő úr idézte fel azt, hogy a Demokratikus Koalíció nem csatlakozott eddig ehhez a határozati javaslatához. Borítékolni tudnám egyébként a holnap szavazást is. Érdekes egy ív az, ahogy a magyar baloldal egy része a Kovács László-i proletár internacionalizmustól egészen a magyarellenességig jut el, közbeékelve 2004. december 5-ével.

(19.30)

És én csak drukkolni tudok Ungár Péternek, hiszen önök sok városban, sok kerületben közös választási együttműködésben vannak, és érdeklődve hallgatnám azt a beszélgetést, amikor ön ráveszi Gyurcsány Ferencet a bocsánatkérésre. *(Derűltség.)* Szurkolok önnek! *(Ungár Péter: Köszönöm szépen. - Derűltség.)*

Nemzeti régió és kohéziós politika, ez az egyik része magának az ügynek és a határozati javaslatnak. A kohéziós politikáról szeretném elmondani azt, hogy itt is elhangzott, hogy több európai uniós államban és sajnos a szomszédos államok többségében nemcsak a saját központi költségvetésükből nem fordítanak elegendő forrást az őshonos nemzetiségek által lakott területekre, hanem az uniós forrásokból sem, és ez a petíció, ez az ügy azt szolgálná, hogy EU-s fejlesztési források közvetlen felhasználása történhessen meg ezekben a nemzeti régiókban.

Itt ma este is főleg Erdélyről beszélünk, de nyilvánvaló, ez lehetőséget adna egy kedvező elbírálás mellett, ha az EU valóban képes volna döntést hozni arról, hogy legyenek Európában nemzeti régiók, akkor nemcsak Erdélyről kellene beszélnünk, hanem Kalotaszeg régióról, ahol magyar többség van, a Csallóközről, ahol felvidéki politikus barátaink ki tudják mutatni azt, hogy feleannyi támogatás jut egy

főre vetítve oda, mint a Magas-Tátra vidékére, de beszélhetnénk a horvátországi Drávaszögről is, a szlovéniai Muravidékről is, mert a kedvezőtlen gazdaságföldrajzi viszonyok miatt ott is a főváros és a tengerpart az, amely fejlett, és pont a magyarok által lakott országrészek a legszegényebbek, amelyekre ráférne a plusz fejlesztési pénz.

A másik ügy a regionális kultúra ügye, ahol, azt gondolom, Európa nemzeti kultúráinak nemcsak a nemzetállamok a hordozói, hanem a nemzeti régiókban lakó nemzeti őshonos kisebbségek kultúrája is Európa nemzeti kultúrájának a megmentendő részévé kell hogy váljon, a nyelv, a kultúra, a hagyományok, az identitás, és nagyon fontos az épített örökség, beleértve a temetőket is, akár az Úzvölgyében is.

Tisztelt Országgyűlés! Azt gondolom, hogy egyébként megérett az idő arra, hogy az Európai Unió változtasson a magatartásán, különösen az őshonos nemzeti közösségeivel szembeni magatartásán, és ne azt mondja, hogy ez tagállami hatáskör, hanem igenis az Európai Unió foglalkozzon a saját 50 milliárd kitévő állampolgárával és azoknak a jogaival, legyen az gazdasági vagy kulturális terület. És azt gondolom, hogy ez az előterjesztés Európa valamennyi őshonos nemzeti kisebbségének jó lesz.

A határozati javaslat pedig egy üzenet. Hogyha holnap itt nagyon nagy többséggel elfogadjuk, akkor ez egy üzenet egyébként a Kárpát-medencei magyarság számára, hogy a magyar társadalom többsége a magyar Országgyűlés vezérletével kiáll e mellett az ügy mellett.

Valóban, amiről Gyüre Csaba beszélt - ő autonómiáról beszélt -, valóban, ha létrejöhetnének, ha létrejönnek nemzeti régiók, az akkor már egy területi önmeghatározás. Hívhatjuk területi önmeghatározásnak, autonómiának, területi önkormányzatiságnak, bárminek, a nemzeti régió már maga az autonómia lehetne, úgyhogy ezért is mindenféleképpen támogatnunk kell.

Én is azt tudom kérni mindenkitől, hogy a pártjában, felszólítva a választókerületét, civil szervezeteket, társadalmi szervezeteket, egyházi közösségeket, tegyünk meg mindent az aláírásgyűjtés sikeréért.

Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalra a holnap esti ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr, LMP: „A vidéki városok helyzete” címmel. Öné a szó, frakcióvezető úr.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Még egy szó erejéig engedjék meg, hogy megköszönjem minden képviselőtársamnak, hogy részt vett ezen az éjszakába nyúló vitán. Én azt hiszem, hogy ez példaértékű volt, példaértékű volt ez az egyetértés, és az, hogy ennyien

fontosnak tartották képviselőtársaim közül, hogy kifejezzék a nemzeti egységes gondolkodást e kérdés kapcsán.

Napirend utáni felszólalásomban egy olyan kérdéssel szeretnék beszélni, amely a nemzetet érintő mai legaktuálisabb és legfontosabb kihívás, az elvándorlásnak a kérdése, és hogy ebben az ügyben is ki kellene alakítanunk egyfajta nemzeti konszenzust, és ki kellene dolgoznunk a kereteit egy olyanfajta együttműködésnek, egy olyanfajta politikának, amely megadja a lehetőséget, hogy ezzel a hatalmas problémával először is szembenézzünk, majd hatékonyan tudjunk olyan politikát képviselni, amely eredményeket is hoz.

Nagyon sokszor beszéltünk már az Országgyűlésben arról, hogy az elmúlt tíz évben is óriási mértékű lett a kényszerű elvándorlás, ami alapvetően összefüggésbe hozható a gazdaságpolitikai kihívásokkal, problémákkal, egyszerűen azzal, hogy nagyon sokan úgy jártak az elmúlt időszakban, hogy a becsületesen elvégzett munkájuk után egyszerűen nem kaptak olyan megélhetést, vagy éppen nem kaptak a szakmájuknak megfelelő állást, és ezért kénytelenek voltak más országokban boldogulni. Ez az elvándorlás már olyan szintű lett, hogy mára minden hatodik anyaországi magyar gyermek külföldön születik.

Ebben a kérdésben olyan széles egyetértés sajnos nincs, mint ami abban az ügyben volt, amiről az imént beszéltünk, és gyakran hangzik el kormánypárti képviselőtársainktól, hogy itt nem lehet elvándorlásról, kényszerű elvándorlásról beszélni, hiszen itt semmi más nem történik, mint hogy működik a közös európai munkaerőpiac. Azt is gyakran szoktuk válaszként hallani, hogy vannak uniós országok, ahonnan nagyobb mértékű az elvándorlás, és olyan statisztikák is idekerülnek időnként az Országgyűlés elé, melyek szerint már megfordult volna a trend, és már többen térnek haza. Hát, ezekkel sajnos nem tudunk egyetérteni, és mi azt gondoljuk, hogy az első és legfontosabb lépés az lenne, hogy közösen ki tudjuk mondani, hogy ez egy borzalmasan súlyos kihívás a nemzet számára, és ezzel szembe kell nézni.

Hogyha azt tekintjük, hogy tudjuk, hogy vannak leszakadó régiók, periferikus vidéki térségek, ahol különösen súlyos ez a probléma, de a probléma súlyát mutatja már, hogy a viszonylag jobb helyzetű vidéki nagyvárosokat is elérte ez a kihívás. Nem akarok a levegőbe beszélni, én néhány számadatot szeretnék mondani, a 2010 és 2019 közötti statisztikai adatokat szeretném idézni. Ezen időszak alatt Zalaegerszegről 5 ezren mentek el, Kaposvár lakossága 7 ezer fővel csökkent, Miskolc esetében 14 ezres volt a fogyás, Debrecen lakossága ez idő alatt 7 ezer fővel lett kevesebb, Szeged esetében 10 ezer fő volt a veszteség, Kecskemét esetében 3 ezer fő, és amit a szívemnek különösen súlyos kimondani: Pécs, az otthonom esetében a legnagyobb a vidéki nagyvárosok között a népességfogyás, 2010 és '19 között 15 ezer fővel csökkent ennek a városnak a lakossága. Én azt gondolom, hogy ezekkel az ügyekkel szembenézni, kimondani, hogy ez nincs így jól, nemzeti sorskérdés; nemzeti sorskérdés az, hogy megállítsuk ezt a folyamatot, ehhez viszont eszközökre van szükség.

Hogy mennyire különös a magyar helyzet, azt is szeretném néhány statisztikai adattal alátámasztani. Az Európai Unióban sajnos az elsők között vagyunk a tekintetben, hogy leginkább a fiatalok és a legjobban képzett fiatalok mennek el az országból. Azt is el tudjuk mondani, és ez is egy döbbenetes statisztika, hogy a magyar diplomásoknak már a 8 százaléka külföldön él, és egyébként főleg a jól képzett szakembereknek az elvándorlása rendkívül komoly strukturális problémákat is jelez, és egyes ágazatok már az összedőléssel kénytelenek szembenézni, egyszerűen azért, mert nincsenek meg a megfelelő szakemberek, és sajnos az utánpótlás is nagyon nehézkes.

No, tehát annak érdekében, hogy ezt a folyamatot meg tudjuk állítani, szükség van arra, hogy a városok, a vidéki városok megkapják a megfelelő forrásokat, hogy egy olyan jellegű várospolitikát, egy olyan jellegű helyi fejlesztéspolitikát létre tudjanak hozni, hogy ezt az elvándorlást csökkenteni lehessen, majd a későbbiekben meg tudjuk adni vagy meg tudják adni ezek a települések a lehetőséget arra, hogy vissza tudjanak térni a kényszerűségből elvándorolt polgárok.

Az önkormányzati választás óta már jó néhány hónap eltelt, és akkor azt nyilatkozta a miniszterelnök úr és a kormány több tagja, hogy a kormány partnerének tekinti azokat a városokat is, ahol adott esetben az októberi választáson megfordult a trend, és ellenzéki vezetés került hatalomra és ellenzéki vezetésű közgyűlés kapott feladatot a városok vezetésére. Én erre az ígéretre, erre a kijelentésre szeretném képviselőtársaimat és a kormány tagjait is emlékeztetni. Ez is egy közös ügy, ez is egy sorskérdés, hogy meg tudjuk tenni azt, azokat a fontos lépéseket, politikai lépéseket, hogy ez a kényszerű és gazdasági okokkal magyarázható elvándorlás megálljon, hogy a magyar vidék leszakadását meg lehessen állítani. S hogy ennek a valódi vidékorientált fejlesztéspolitikának valóban motorjai lehessenek a vidéki nagyvárosok, ahhoz viszont szükség van arra, hogy ehhez az Országgyűléstől és a magyar kormánytól (*Az elnök csenget.*) megkapják a szükséges központi forrásokat. Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzék soraiban.*)

(19.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Keresztes frakcióvezető úr. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ungár Péter, az LMP képviselője: „A nyugat királynője 11.” címmel.

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Egy olyan problémával szeretnék foglalkozni most, amit most legutoljára egy sárvári érintett családtól hallottam, de már több helyről, többek között Debrecen mellől, Nógrád megyéből, Bács-Kiskun megyéből is hallottam eseteket az idei évben.

Az történt, hogy a tavalyi év végén a gyermekek otthongondozási díja felemelkedett 100 ezer forintra, majd ez fel fog emelkedni a minimálbér szintjére, ami nagyon helyes és jó dolog. Ugyanakkor ehhez az otthongondozási díjhoz, hogy eldöntsék, hogy ki jogosult és ki nem ezt megkapni, egy pontrendszerrel csatolt az

EMMI egy rendeletben. Ezt a pontrendszert egyszer csak, mindenféle egyeztetés nélkül, nyilvánosságra hozták. Amúgy akkor több szakmai szervezet, én is és egyéb ellenzéki képviselők is elmondták, hogy ez a pontrendszer hibás, ezeknek az érintett családoknak nehézséget okoz. Akkor azt mondta az EMMI, hogy politikai hisztériakeltés zajlik. Majd ezt a pontrendszert azóta kétszer módosították, ezzel jelezvén azt, hogy tényleg hibás volt.

Az első dolog, amit itt az Országgyűlésben szerintem fontos elmondani, mert ezt hosszabban nem volt lehetőség kifejtetni, hogy maga a pontrendszer léte is szerintem indokolatlan. Tehát nem tudom megérteni a mai napig, hogy miért nem azt mondta a gyermekek otthongondozási díjánál az EMMI, hogy van egy diagnóziskör, és ha a diagnózisra vonatkozó papírt fel tudják mutatni, akkor jár a gyermekek otthongondozási díja. Ezeknél nem kell kétéves meg hároméves felülvizsgálat, mert ezek olyan születési élethelyzetek, amik nem változnak két vagy három év múlva. Tehát nem kell ezeket az érintett családokat egy ilyen bürokratikus útvesztőn újra meg újra átvinni. Teljesen értelmetlen papírokat kell adni, és ha mondjuk, valaki vidéken van, egy kistelepülésen, akkor 80 kilométert beutazni, hogy ott a gyermekpszichiáter ki tudja írni, tehát ezt már eleve nem értettem.

És ezt a mai napig az EMMI nem tudta megmondani, hogy magára a pontrendszerre milyen szükség van. Vannak esetek, ahol szükség van egyéni elbírálásra, de jelenleg - és erre az EMMI nem szolgáltatott adatot, hogy ez kiderüljön, hogy pontosan milyen arányban van így - tulajdonképpen többet költ a kormányzat arra, hogy megnézze, ki jogosult erre és ki nem, és többet költ ennek az adminisztrációs terhére, mint hogyha mindenki, aki bizonyos diagnózis alapján erre jogosult lenne, megkapná ezt a 100 ezer forintot, majd a minimálbért.

A konkrét családnál autizmus spektrumzavarral él egy gyermek, ott ezen pontrendszer kapcsán egy felülvizsgálati eljárásban vagy tortúrában voltak, aminek a mai napig nem volt vége. Először úgy volt, hogy teljesen kiesnek az ápolási díjból, most végül megkapták az emelt ápolási díjat, de az a helyzet, hogy mivel már úgy volt az EMMI rendelete megalkotva, hogy még a fellebbviteli eljárásról sem volt pontos információja a családnak, felmerül az a kérdés, hogy mit csinált az az államtitkárság, aminek alapvetően az lett volna a feladata, hogy ennél a törvényi változásnál az érintett családokat informálja.

A gyermekek otthongondozási díja kapcsán, bár mondom ismételtelen, egy jó dolog, hogy ez a minimálbér szintjére emelkedik, azért tudni kell azt, hogy nagyon sok esetben ez nem egy kellően flexibilis rendszer. Nem engedik, hogy ha valaki egy gyermeket nem nevel, hanem a gyermeknek ő a gyámja, akkor ezt megkapja. Ez teljesen érthetetlen, hiszen az az alapvető magyar szabály, hogy minden szociális ellátás a gyámságnál ugyanúgy jár, mint a szülői jogviszonynál. Ez az egy valamilyen kodifikációs probléma miatt kimaradt.

A másik, érthetetlen az is továbbá, hogy egy családon belül miért nem lehet másképp felvenni, más

családtag részéről. Tehát ha már a kormány - helyesen - a gyedet engedte, hogy a nagyszülő vegye fel a szülő helyett, és így a munkaerőpiaci flexibilitást növelje, érthetetlen, hogy a gyermekek otthongondozási díjánál ezt nem tette meg, hiszen ugyanúgy fel tudná venni a nagyszülő ezt a támogatást, és akkor a szülők vissza tudnának térni a munkaerőpiacra.

Összességében tehát az a helyzet, hogy a gyermekek otthongondozási díja kapcsán történt előrelépés, ugyanakkor ez a mai napig rettentő adminisztratív terhet ró az érintett családokra. Ráadásul ez a költségvetést nagyon-nagyon minimálisan érintő szociális segélyezésnél nincsen kellően flexibilisen kezelve, és az EMMI erre a mai napig nem tudott érdemi magyarázatot adni. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és a DK padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Hajdu László, DK-s képviselő úr, napirend utáni felszólalásának hosszú címét olvasom: "200 éve kezdték mai alakjára átépíteni a főtí Károlyi kastélyt - a jubileum alkalmából kilakoltatják a gyermekvárost". Öné a szó, képviselő úr.

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Tisztelt Ház! Elnök Úr! A Károlyiak a XV. kerületieknek, tehát a rákospalotaiaknak, az újpestieknek, a IV. kerületieknek és a főtíaknak olyan, mint mondjuk, Soroksárnak a Grassalkovichok vagy Óbudának a Zichyek. Közigazgatásilag ugyan Fót városában van ez a bizonyos Károlyi-kastély, de helytörténetileg Rákospalota és Újpest - Fóttal együtt - közös történelmének nagyon fontos része, és ami miatt szeretnék erről szólni, az legalább két ok.

Az egyik indoka az, hogy milyen szerepet játszott a térség fejlődésében Károlyi annak idején, a reformkor időszakában, és mit köszönhetünk ebben a térségben Károlyi Istvánnak és a másik grófnak, Károlyi Sándornak. Az első, amit meg szeretnék említeni, hogy körülbelül 6 ezer holdon gazdálkodtak, és tulajdonképpen ezek a települések igazán abból éltek, abból fejlődtek, az volt az eltartóképesség, hogy a grófnál különböző uradalmi cselédségből és földművelésből éltek, primórt és zöldségeket termeltek, és a pesti és a budai piacokra éjszaka lovas kocsival hozták be a terményeket. Majd aztán a fejlődés következtében, amelyet éppen Károlyinak köszönhet ez a térség, 1844-ben ő maga adott ingyenes nyomvonalat az első Pest-Vác-vasútvonal megépítésének, és 1846-ban ezt a vasutat át is adták. Tehát amikor mi a kerületben akármelyik oldalon, az újpesti oldalon vagy a rákospalotai oldalon vagyunk, vagy éppen Fóton, ezek nagyon összenőtt települések, függetlenül attól, hogy az egyik Pest megye, a másik pedig Budapest, akkor a Károlyiak nélkül helytörténetről nem tudunk beszélni.

Az a kastély 200 évvel ezelőtt került a birtokába, és 1820-ban egy kis kúriával, amely azon a területen akkor volt, megvásárolta ezt a birtokot, és akkor kezdte építeni több éven keresztül. Ybl Miklós akkor fiatal emberként volt a tervezője ennek a gyönyörű kastélynak, amelyben Munkácsy-festményeket és Lotz Károly-festményeket is láthatunk, olyanokat,

amiket itt, a Parlamentben is láthatunk. Egy ilyen gyönyörű kastélyban nagy történelmi események zajlottak. Az 1848-as forradalom és szabadságharc idején Károlyi önmaga egy lovasezredet állított ki és vett részt a szabadságharcban. A reformkor politikusai itt szervezkedtek ebben a kastélyban, és különösen a ki-egyezés előkészítésében Deák Ferenc, Széchenyi és sok akkor ismert, ma is nagyon tisztelt magyar politikus jelent meg ebben a kastélyban, mert miután már vasút volt, könnyen lehetett közlekedni. Tehát a mi térségünknek ez történelmi szempontból is nagyon fontos.

Ezért is kínos számunkra az, hogy itt, ebben a Házban olyan döntés született, hogy ezt a kastélyt egy alapítványnak, a Nemzetközi Gyermekmentő Szolgálat Magyar Egyesület néven ismert alapítványnak vagy egyesületnek adta át vagyonekezelésbe a parlament, és egy határidő is el van fogadva, hiszen ez egy gyermekváros. Az államosítást követően gyermekotthon valósult itt meg, és pillanatnyilag is körülbelül 120, mások szerint 140 fiatal még ott van, és a hozzájuk tartozó pedagógusok és nevelők. Ők ki kell hogy költözzenek ebben az esztendőben, abban az évben, amikor 200 évvel ezelőtt kezdődött meg ennek a kastélynak az építése.

Szomorú tény, hogy nem tudjuk, mi lesz a kastély további sorsa. Egy egyesület egy ekkora birodalmat eltartani, úgy gondoljuk, nem tud.

(19.50)

A másik pedig, ami rendkívül fontos itt, hogy kinek is van ez igazán tartva. Sokak szerint a vadásztársaság országos szervezetének, lehet, hogy a fővadászoknak lesz a központi találkozóhelye, vendégház lesz. Sok mindenről beszélnek az emberek, de semmilyen hivatalos tájékoztatás nincs erről. Szomorúan veszem tudomásul, hogy a magyar történelem ilyen fontos helyét, ahol a falak is beszélnek a történelemről, a forradalmiságról, ilyen körülmények között bizonytalanságban tartjuk ma. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hajdu képviselő úr. A következő napirend utáni felszólaló Sebián-Petrovszki László, a DK képviselője: „Plazmabiznisz” címmel. Öné a szó.

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Aki még emlékszik a biológiai tanulmányaira, annak nem mondok újat azzal, hogy a vér számtalan alkotórésze egy halványsárga folyadékban, a vérplazmában úszik. Ez az anyag rendkívül értékes. Gyógyszergyárak felvásárolják, fontosabbnál fontosabb gyógyszerek készülnek ebből, és mivel a gyógyszerek iránti kereslet nőttön-nő, ezért a vérplazma iránti kereslet is, ebből következően a vérplazma egy borzasztó drága, nagyon kelendő dolog, és egyre megy fel a világpiaci ára.

Az elmúlt hetekben arról szóltak a hírek, azzal volt tele a sajtó, hogy ezen a téren is mutyi van Magyarországon, kérem szépen.

Miről is van szó? Miután az emberek leadták a vért, az Országos Vérellátó Szolgálat ennek a jelentős részét, tehát a vérplazmának a jelentős részét eladja. Ez rendben van, ez a korábbi évtizedekben is egyébként így zajlott, nem kell mindent feldolgozni Magyarországon. Korábban egy, a magyar állam számára rendkívül előnytelen konstrukció keretében történt ennek az értékesítése, magyarán túl olcsón, a világpiaci ár alatt jelentősen adta el a magyar állam ezeket a vérplazmakészítményeket. A Kehinek egy 2015-ös jelentése ezt meg is állapította. Abban az szerepel, hogy mintegy 2 milliárd forintnyi kár érte a magyar költségvetést egyébként. A szolgálat főigazgatóját 2016-ban leváltották. Az új főigazgató pályázatot hirdetett, a pályázatot azonban többször eredménytelennek nyilvánították mindaddig, amíg az egyik pályázó, amely egyébként egy multinacionális külföldi cég, konzorciumot kötött egy kis magyar céggel, és ez a konzorcium, mit ad isten, nyert végül ezen a pályázaton, és hogy, hogy nem, ennek a magyar kft.-nek egyébként a tulajdonosai húsz évvel korábban egyetemi társai voltak a főigazgatónak és a helyettesének. Megnyerték a pályázatot, megkötötték a szerződést, azonban az ár picit növekedett, még mindig elmaradt a világpiaci ártól.

Amikor Kásler miniszter úr hivatalba lépett, akkor a tisztogatások elérték az OVSZ-t is, és új főigazgatót neveztek ki, előbb megbízással, aztán pedig ki is neveztek Bayerné dr. Matusovits Andrea személyében. 2019 nyarán ez a bizonyos vérplazmaszerződés egyébként lejárt ezzel a konzorciummal, nem írtak már ki új pályázatot, hanem az új főigazgató további három évre meghosszabbította az addigi szerződést. Megint egy picit emeltek az áron. Most az ár, a világpiac körülbelül 110 euró körül van egykilónyi európai vérplazma. Ma jelenleg Magyarország 78 euróért adja el ennek a konzorciumnak, tehát 32 eurót bukunk kilónként, csak mondom. Amikor ez a szerződés majd véget ér, addigra ez 55-60 euró körüli differencia lesz a mi kárunkra, ismét mondom. Ezen a ponton válik érdekessé az, hogy a mostani főigazgató neve egyáltalán nem ismeretlen, nem véletlen, ő Bayer Zsoltnak, a Fidesz 5. számú tagkönyve tulajdonosának a felesége. Mondhatnánk, hogy ez miért érdekes, miért számít ez. Azért, mert rendkívül kevés információ van egyébként erről az ügyletről, ámde Bayer Zsolt cikkekben, illetve a blogján ír erről, tehát több információt tudunk meg ilyen módon erről az egyébként fontos ügyletről, mint a hivatalos dokumentumokból. A lényeg az, hogy tavaly nyár óta a korábbi állapotot helyreállította Bayerné főigazgató asszony. Újabb verseny nélkül, jóval a piaci ár alatt adja el a vérplazmát, és ugyanazt teszi tehát, mint amit korábban akár a férje is kárhoztatott.

Azonban nincs vége a sztorinak, még egy percben ezt is elmondanám, ugyanis a kft., az, amelyik a 2017-es pályázatot megnyerte, és az akkori szerződéshez kellett a konzorciumban, gazdát cserélt, és ma már egy japán vérplazmacég leányvállalatának a tulajdona, amely céget a szerződés-aláírás után szerezték meg. Ha ez így volt az adatok alapján, akkor annak legfőbb értéke pont ez a szerződés volt, vagyis a mai

tulajdonosok valójában nem a céget vették meg, hanem ezt a bizonyos állami kizárólagos szerződést, és három éven át a világpiaci ár alatt biztosítja számukra a vérplazmát. Tehát ez baromi nagy biznisz valakinek.

Tisztelt Ház! Hogy mi történt egészen pontosan valójában ezeken az adatokon túl, az akkor volna kideríthető, ha mind a 2017-es eredeti szerződést, mind a meghosszabbítását - 2019-ben - hozzáférhetővé tenné az OVSZ, azonban ezt nem teszi, többszöri kérésre sem, Bayerné dr. Matusovits Andrea nem tette ezt, ezért a Demokratikus Koalíció közérdekűadatigénylésben majd perben ezt kiperli, és utána tudjuk felfedezni, hogy mi történt itt. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a DK és a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Rig Lajos, a Jobbik képviselője: „Megvédjük a mentős bajtársakat” címmel.

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Folytatva az egészségügyi dolgokról az eszmecsserét, most áttérnénk egy másik szegmensére az egészségügyi dolgozóknak, ez az Országos Mentőszolgálat. Az elmúlt időszakban, amit le tudtam dolgozni az egészségügyben, a fél munkaidőmet az Országos Mentőszolgálat kötelékében teljesítettem, a másik felét pedig kórházban. Régen is voltak olyan atrocitások, amelyek a mentődolgozókat érték, de sajnos ezek akkor, abban az időben nem kerültek napvilágra. Idősebb dolgozók mondták el az újonnan bekerülő fiatal dolgozóknak ezeket a történeteket. Rendőrségi ügy nem nagyon lett belőle.

Az elmúlt hetekben, hónapokban az emberek kedélyét egyre jobban borzolta az, hogy nagyon sok helyen és nagyon sokszor inzultus éri azokat az embereket, akik a napjaikat, a mindennapjaikat, a munkaidejüket azzal töltik, hogy emberi életet mentenek. Nagyon egyszerű, hogyha beütjük az internetes keresőbe ezt a kifejezést, hogy „mentődolgozókra támadtak”, akkor 2010-ig visszamenőleg nagyon sok, sőt, azt kell hogy mondjam, végláthatatlan cikkek tömelegét tárja elé az internet. Párat felsorolnék önöknek: „Mentősökre támadt egy férfi Bonyhádon”, „Mentősökre támadt egy beteg, akit kórházba akartak vinni”, „Baltával támadt mentősökre”, „Zsebkéssel támadott a mentősökre”, majd jön napjainkban Csenyete, amikor is fizikai fenyegetés mellett végezték csak a munkájukat a mentősök.

Megkerestük írásban az Országos Mentőszolgálat főigazgatóját, dr. Csató Gábort, hogy az Országos Mentőszolgálat vezet-e egyáltalán olyan statisztikai adatot, hogy akár a bejelentés vagy a kérés alatt a mentősöket akár verbális, akár fizikai inzultus érne. Sajnos a főigazgató úr arról tájékoztatott, hogy ilyenfajta statisztika, illetve ilyenfajta adatgyűjtés nem folyik az Országos Mentőszolgálatnál. Meglepő számomra, hiszen az elmúlt 22 évben, amit ott dolgoztam, egy sima, egyszerű, koccanásos balesetnél a mentőápolónak, a mentőtisztnek, illetve a gépkocsivezetőnek is kötelessége volt kitölteni egy szolgálati

lapot, hogy az az egy centiméteres horzsolás, sérülés a mentőgépjárművön hogy keletkezett. Abban az időben, amikor fizikai erőszakkal és verbálisan is támadják az egészségügyben dolgozókat és főként a mentőszolgálat dolgozóit, akik a legelső ellátást biztosítják ott a helyszínen, megengedhetetlen az, hogy már a bejelentés pillanatában, amikor ilyenre van eset, akkor azt ne rögzítsék, és el kell kezdeni a párhuzamos riasztások elvét, ami azt jelenti, hogy oda, arra a helyszínre karhatalmat kell rendelni. Ugye, mondhatja a főigazgató úr azt, és egy cikkben nyilatkozott is, hogy a TETRA-rádió alkalmas arra, hogy egy riasztást küldjenek az összes mentőegységnek és a rendőrségnek, de hát vannak azok a szituációk, amikor annak a használata még nagyobb indulatot vált ki az ott lévőkben és családtagjaikban, és ne adja a Jóisten, akár ez még halálhoz is vagy akár a mentődolgozók sérüléséhez vezethet. Épp ezért gondoltuk azt itt a frakcióban, hogy egy törvénymódosítást szeretnénk kezdeményezni, egy olyan Btk.-szigorítást, amely duplájára emelné az egészségügyi dolgozókat ért inzultust (*sic!*), illetve itt elsősorban a kikerülő mentődolgozók tekintetében.

(20.00)

Nagyon sokszor elmondtam azt, hogy fontos az élet védelme, és egy nagyon egyszerű és idevágó mondatot szeretnék mondani, ami az országos mentődolgozók egyik jelmondata: hivatás az életért. Azért szeretnénk küzdeni, és azért szeretnénk, hogy a tisztelt Ház ezt a törvényjavaslatot elfogadja, hogy az a jelmondat, amivel ők mindennap, amikor beülnek az autójukba, szembenéznek, és ekként élnek, hogy azok az emberek, akik az életünkért küzdenek és minden nap ezért dolgoznak, fizikai biztonságban tudják ezt megtenni, úgy, hogy a nyugdíjas éveiket a gyermekeik és unokáik körében élhessék le, és ne kelljen nekik nap mint nap elszenvedni azt a fizikai és verbális bosszút, amely akár egy szegregált kisebbséghez tartozó vagy akár egy olyan csoporthoz tartozó vélemény lenne, ami az ő munkájukat befolyásolná. Ezért kérjük a tisztelt Ház támogatását majd az elénk kerülő törvénymódosítással kapcsolatban. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, Rig Lajos képviselő úr. Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lukács László, Jobbikos képviselő úr: „Miért pálinkafőzést tanítunk a hetedikeseeknek, amikor Magyarországon népbetegség az alkoholizmus?” címmel. Őné a szó, képviselő úr.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, az elmúlt napokat uralta az a hír, miszerint a Nemzeti alaptanterv egyik részeként a 7-8. osztályosoknak a pálinkafőzést és annak egyébként a kémiában meglévő jelenségét vagy az azzal kapcsolatos jelenségét kívánják oktatni.

Szeretném leszögezni, hogy a felszólalásom nem egy pálinkafőzés- és pálinkaellenes felszólalás, sokkal

inkább egy figyelemfelhívó felszólalás. Tiszteletben tartjuk Magyarországon azt a szokást, hogy nagyon sokan szeretnek pálinkát főzni, egyébként fogyasztani, és a magyar kultúrának, a magyar tradíciónak a része.

Tehát nem a pálinka ellen és önmagának az elvnek a tankönyvbe kerülése ellen szól a mostani felszólalás - így csalódniuk kell azoknak, akik ezt szeretnék hallani -, hanem arról szól, hogy mi mást lehetne a pálinka főzésén kívül, vagy azzal együtt, vagy azt kiegészítve oktatni a Nemzeti alaptantervben.

Teljesen nyilvánvaló, hogy arra kell kitérni itt, hogy Magyarországon sajnos vezető probléma az alkoholizmus. Nagyon keveset beszélünk erről a problémáról. Sokan egyébként ezt mindig egy otthon tartandó vagy egy társaságban tartandó problémának veszik, de beszélni kell a fiataloknak erről, hiszen egy felmérés jól mutatja, hogy a fiatal korosztály az, aki sajnos a legfogékonyabb az alkoholfogyasztásnak egyrészt a mértéktelenségére, másrészt olyan korban való kipróbálására, amikor számukra még a fogyasztásnak semmilyenfajta kultúrája nem alakult ki. Éppen ezért pontosan rájuk a legveszélyesebb a mértéktelen alkoholfogyasztás.

Része lehetne a Nemzeti alaptantervnek az arra való figyelemfelhívás - s most jönnek sajnos a legszomorúbb számok -, hogy Magyarországon becsülten 379 ezer alkoholista van. Ők azok, akiket azok számából becsülnek meg, akik májzsugorodásban szenvednek, amely az idült alkoholizmusnak sajnos az egyik legutolsó és sokszor visszafordíthatatlan esete, és amelyből rendkívül sok halálozás származik. Nyilván tartottan egyébként a becsült számon túl 15 ezer alkoholista van Magyarországon, és az elmúlt időszakban aggasztóan magas lett a fiatalok száma, különösen a fiatal fiúk száma ezen a téren.

Az alkoholizmus és az alkohol okozta halálozás évente 30 ezer főben mérhető, ebből 6-7 ezer csak az, aki májzsugorodásban, tehát az alkoholizmus egyik legsúlyosabb következményében halálozik el. Sajnos nagyon sokszor a magyar médiában, a magyar közéletben büszkeségként jelenik meg az, hogy ki mennyi és milyen alkoholt fogyasztott, holott mindannyian tudjuk, hogy a szervezetünkre talán az egyik legkárosabb hatást gyakorolja.

Én nem azt mondom, hogy magáról az alkohol fogyasztásáról kell az embereket leszoktatni - ez egy ideális állapot lenne -, de azt kell bennük tudatosítani, hogy semmilyen módon nem menő, semmilyen módon nem lehet büszkeség tárgya az, hogy valaki mértéktelenül alkoholt fogyaszt Magyarországon, különösen úgy, hogy ezt sokszor úgy állítja be a magyar közélet, hogy ez a gasztronómiánk része.

Tisztelt Képviselőtársaim! Franciaországban, ahol legalább ennyire a gasztronómia része az alkohol használata a főzésben és a nemzeti identitás meghatározásában, az alkoholfüggők aránya 2,9 százalék. Magyarországon ez 9,4 százalék. Senkinek semmilyen joga nincs arra, hogy azt mondja, hogy ez a gasztronómiánk és az életünknek a része.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szimplán annyi törtenik, hogy Magyarország, csakúgy, mint nagyon sok

posztszovjet állam, saját magát mérgezi az alkoholizmussal és az alkohollal. Nagyon egyszerű arányszámot lehet mondani - szintén elrettentő szám, és ezzel alig maradunk le a balti, illetve a posztszovjet államoktól -, évente 14 liter tiszta szesz/főnyi alkoholt fogyasztanak el a magyar emberek.

Azt sem lehet elhallgatni, hogy nemcsak a Nemzeti alaptanterv, nemcsak az iskola felelős azért, hogy milyen a hozzáállása a gyermekeknek az alkoholhoz, illetve a társadalomnak. Nagyon fontos, hogy a társadalmi közeg, a családi közeg is tud tenni azért, hogy felhívjuk a figyelmét a fiataloknak, sőt az embereknek, hogy nem szabad mértéktelenül alkoholt fogyasztani. De az államnak is szerepe van. Régóta csúszik az alkoholstratégia, az alkoholelles stratégia megfogalmazása, elindítása, amelyre most már öt éve várunk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha arról beszélünk, hogy a Nemzeti alaptantervben magának a kémiai jelenségnek, a desztillációnak, és hogy lehet pálinkát előállítani, annak helye van a tantervben - és erről vitatkozhatunk -, akkor legyen helye a magyar közéletben az alkoholelles stratégia, legyen helye a tananyagban a gyermekek, a fiatalok részére az alkoholizmussal kapcsolatos betegségekkel és halálozással kapcsolatos statisztikával való figyelemfelhívásnak, mert csak ezzel tudunk eredményt elérni.

Mint az elején leszögeztem, ez nem egy pálinkaellenes felszólalás, ez egy figyelemfelhívó felszólalás. Tisztelt Képviselőtársaim! Rengeteg tennivalónk van az alkoholizmus elleni küzdelemben. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel, jobbikos képviselő úr: „Meddig még?” címmel. Öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szóba került a mai parlamenti viták során az, hogy az egész Európai Unió tekintetében a tagállamokat megvizsgálva toronymagasan Magyarországon a legnagyobb az inflációs adat. Tehát a pénzromlás üteme, az elképesztő áremelkedések, főleg, amelyek az alapvető fogyasztási cikkekkel érintik, Magyarországon kiugróan magasak, és ez a jelenség párosul egy elképesztően alacsony bérszínvonallal, amely bár az utóbbi években szerencsére elmozdulásnak indult, legalábbis a statisztikai adatok ezt mutatják, egy nagyon alacsony bázisról mozdult el, és az elmozdulás végpontja, tehát ahol most vagyunk, az is az egyik legalacsonyabb érték még az Európai Unióban belül.

Kitérhetnénk arra, hogy a statisztika hogyan torzul akkor, ha a kafetériát ez a kormányzat megszünteti, a munkaadók pedig beépítik ezt a kafetériát az alapbérbe, látszólag nő az alapbér, de a valóságban nem változik semmi, ugyanannyi forintot kap kézhez a munkavállaló. De nem is erről akarunk beszélni. Leginkább arról szeretnék, hogy az alapvető cikkek elképesztő drágulását a magyar gazdasági rendszerben lényegében nem kompenzálja semmi. Az élelmiszerek árának egy éven belüli 6 százalékos áremelkedése - ezen belül is a sertéshús 23 százalékos -, de más

tényezőkre kitérve, a lakbér 10,5 százalékos áremelkedését és az üzemanyagok majdnem 8 százalékos áremelkedését nem tudja kompenzálni semmilyen szociális transzfer vagy egyéb hatás. Ha megvizsgáljuk azt, hogy ugye, 4,7 százalék volt a januárban mért inflációs adat az egy évvel korábbi időszakhoz képest, és összemérjük ezt a nyugdíjak 2,8 százalékos növekedésével, azt látjuk, hogy az Orbán-kormány legalapvetőbb ígérete, miszerint a nyugdíjak legalább vásárlóértékét megőrzi, semmilyen formában nem sikerült, nem sikerülhet.

És van itt egy demográfiai tényező is, amely a nyugdíjrendszerünket sajnálatos módon fenntarthatatlanná teszi. Lehet, hogy nem két vagy három év múlva következik be az összeomlás, de 20-30 év távlatában mindenképpen bekövetkezik.

(20.10)

Én magam szégyellem saját magamat is a parlament viselkedése miatt, hiszen itt nagyon ritkán beszélünk nemzetstratégiai hosszú távú kérdésekről. Jellemzően a mindenkori kormányok a négyéves mandátumuk idején talán egy kicsivel gondolkodnak túl, ugyanakkor ennek az országnak 20-30 éves távlatokban gondolkodó állampolgárokra lenne szüksége, és azt látjuk, hogy senki nem gondolkodik lényegében a magyar parlamentben azon, hogy húsz vagy harminc év múlva hogyan lehet nyugdíjakat kitermelni Magyarországon. Pedig lenne egy előfeltétele mindennek, mégpedig a valódi közteherviselés, amely nem kedvezményez indokolatlanul multinacionális hálózatokat, amely eléri azt, hogy a magyar munkabérek szintjének tisztességes növekedése maga után vonja a magasabb járulékbefizetéseket is, és azt, hogy ezen magasabb járulékbefizetések kerüljenek be a rendszerbe, és jelenjenek meg, mondjuk, magasabb nyugdíj vagy nyugellátás formájában, de egészen más formákban is.

Azt látjuk, hogy ha nem lenne elég bajunk ezekkel a nehezítő tényezőkkel, akkor itt van még előttünk a forint árfolyamának elképesztő és folyamatos romlása, amelyet a magyar lakosság egyáltalán és semmilyen formában nem tud kikerülni. Azt látjuk ugyanis, hogy aki bármilyen importterméket betesz a kosarába, az nem tud mentesülni a gyenge forint járulékos költségei alól.

Hogy ezt éppen egy plázában egy ruhaboltban teszi meg, mert ott kényszerül elkölteni a fizetését, vagy éppen importélmiszerre szorul, mert egyszerűen nem lehet mást kapni a bevásárlóközpontokban, és nagyon sokszor még a piacokon is belefut az ember a külföldi áruba, bizony azt látjuk, hogy kikerülhetetlen tényezőkről beszélünk, és a magyar fizetések tovább apadnak.

Adott tehát egy alapvetően alacsony fizetési szint, amelyet terhel egy brutálisan magas infláció, egy inflációnál nagyobb mértékű áremelkedés az alapvető élelmiszerek, fogyasztási cikkek tekintetében, egy 27 százalékos világrekorder áfa a gyermeknevelési cikkekénél, a kafetéria megszüntetése arra az esetre, ha mondjuk, a munkáltató a munkavállaló

lakhatását támogatta volna, a lakáscélú előtakarékoság állami támogatásának megszüntetése arra az esetre, ha a munkavállaló maga takarékoskodott volna, és egy extrém gyenge forintárfolyam, amely megdrágítja az importtermékeket. Ha mindezeket a károsító hatásokat összeadjuk, akkor igen nehéz családbarátsággal vádolni azt a kormányt, amely ezt tető alá hozza.

Érthető tehát, hogy minden egyes tényező tekintetében parlamenti vitákat kívánunk generálni a jövőben, és lehetőség szerint összpárti megegyezéseket annak érdekében, hogy az érintett társadalmi csoportok, a magyar fiatalok, a magyar jövőt szolgáló emberek meg tudjanak maradni ebben az országban, mert lehet bármilyen szép jelmondatokat hangoztatni

a parlamentben, azért mégiscsak valódi emberek valódi problémáiról kell, kellene hogy beszéljünk, ezekre lenne kutya kötelességünk együttesen megoldásokat találni. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk.

Megköszönöm munkájukat, az Országgyűlés holnap reggel 9 órakor folytatja ülését. Jó estét, nyugodalmat jó éjszakát kívánok! Az **ülésnapot bezárom**.

(Az ülésnap 20 óra 13 perckor ért véget.)

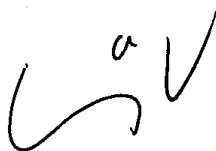
Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Szabó Sándor s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelélül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)